

स्वर्गाचे पुस्तक

खंड 36

मी अजूनही दैवी फियाटच्या हातात आहे.

अरेरे! मला त्याच्या जीवनाचा श्वास घेणे, मारणे आणि माझ्या गरीब आत्म्यात वाहत जाणे किती आवश्यक आहे!

त्याच्याशिवाय जणू काही नाहीसे होते; प्रकाश, पावित्र्य, सामर्थ्य, स्वर्गच, जणू स्वर्ग माझ्या मालकीचा नाही.

ज्या क्षणी मी दैवी फियाटचे जीवन अनुभवतो त्या क्षणी, सर्व काही माझ्यामध्ये पुन्हा प्रकट होते:

- त्याच्या सौंदर्यासह प्रकाश जो टोन, शुद्ध आणि पवित्र करतो.

- माझा येशू स्वतः त्याच्या सर्व कामांसह.

- स्वर्ग, जो पवित्र इच्छेने माझ्या आत्म्यामध्ये अभयारण्य प्रमाणे बंद केला आहे, जेणेकरून ते सर्व माझे असेल.

अशा प्रकारे, जर मी त्याच्या इच्छेनुसार राहिलो तर सर्व काही माझ्या मालकीचे आहे आणि मला कशाचीही कमतरता नाही.

म्हणून, हे पवित्र इच्छा, या 36 व्या खंडाच्या सुरुवातीला,

प्लीज, प्लीज, मी तुम्हाला विनवणी करतो, मला क्षणभरही सोडू नकोस कारण बोलणारे तुम्हीच आहात आणि लिहिणारे तुम्हीच आहात.

सर्वांचे भले करण्यासाठी तुम्ही कोण आहात आणि तुम्हाला सर्वांचे जीवन किती व्हायचे आहे हे तुम्हीच सांगाल.

जर तुम्ही मला स्वतःहून हे करू दिले, तर तुम्हाला कसे कळवायचे ते मला कळणार नाही कारण मी करू शकत नाही.

परंतु जर तुम्ही तसे करण्यास सहमत असाल तर तुमचा विजय होईल, तुम्ही स्वतःची ओळख करून द्याल आणि संपूर्ण जगावर तुमचे राज्य होईल.

अरेरे! पवित्र इच्छा, आपल्या सामर्थ्याने प्राण्यांच्या सर्व वाईट गोष्टींना ग्रहण करा!
आपल्या सर्वशक्तिमानाला सांगा "पुरेसे"!

जीवांसाठी

पापाचा मार्ग सोडणे इ

स्वतःला तुमच्या दैवी इच्छेच्या मार्गावर शोधा

हे तुझ्यावर अवलंबून आहे, आई आणि दैवी फियाटची राणी,

हा खंड मी तुम्हाला विशेष प्रकारे समर्पित करू शकतो

- जेणेकरून तुमचे प्रेम आणि मातृत्व या पृष्ठांवर प्रकट व्हावे,

- या मृत्युपत्रात तुमच्या मुलांना तुमच्यासोबत राहण्यासाठी बोलावणे

ज्याचे राज्य तुमच्या मालकीचे आहे.

आणि मी सुरुवात करतो, तुझ्या पायाशी गुडघे टेकून, तुझ्या आईच्या आशीर्वादाची याचना करतो.

माझे मन दैवी फियाटमध्ये मग्न होते

मग माझ्या गोड येशूने माझ्या लहान आत्म्याला भेट दिली आणि अकथनीय चांगुलपणाने मला सांगितले:

"माझ्या इच्छेची धन्य मुलगी ,

जोपर्यंत तिला प्रथम स्थान आणि कार्य करण्याचे सर्व स्वातंत्र्य देते तोपर्यंत माझी इच्छा त्या प्राण्यामध्ये किती आश्चर्यकारक कार्य करू शकते .

माझी इच्छा इच्छा, शब्द आणि कृती जी जीवाला करायची आहे ते घेते. तो त्यांना स्वतःमध्ये बसवतो.

तो त्याच्या सर्जनशील गुणाने त्यांना गुंतवतो.

तो त्याच्या फियाटचा उच्चार करतो आणि जितके प्राणी आहेत तितके जीवन तयार करतो.

भविष्यातील सर्व नवजात बालकांसाठी तुम्ही माझ्या इच्छापत्राचा बाप्तिस्मा मागितला आहे जेणेकरून त्यांचे जीवन त्यांच्यामध्ये राज्य करेल.

माझ्या विलने क्षणभरही संकोच केला नाही.

त्याने ताबडतोब त्याचे फियाट उच्चारले आणि लहान मुलांसारखे अनेक जीवन तयार केले, त्यांना तुम्हाला हवे तसे बाप्तिस्मा दिला.

- प्रथम त्याच्या प्रकाशासह
- मग त्या प्रत्येकाला त्याचे जीवन देणे.

जरी या बाळांना, जर ते आहे

- न जुळण्यासाठी किंवा
 - ज्ञानाच्या कमतरतेमुळे, आपले जीवन ताब्यात घेऊ नका,
- हे जीवन नेहमीच आपल्यासोबत राहील.

यापैकी किती जीव आपल्यावर प्रेम करतात हे तुम्हाला माहीत असेल तर, आम्ही स्वतःवर प्रेम करतो म्हणून आम्हाला गौरव आणि आशीर्वाद द्या!

हे दिव्य जीवन हेच आपले परम वैभव आहे.

परंतु ज्याने आमच्या दैवी फियाटला जन्माला आलेल्या अनेक नवजात बालकांना हे जीवन घडवण्याची संधी दिली त्याला हे दैवी जीवन सोडत नाहीत.

ते त्यांच्यासाठी लपवून ठेवतात

- तिला जसे आवडते तसे प्रेम करा आणि
- ते जे करतात ते त्यांना करायला लावा.

आणि हे दैवी जीवन बाळांनाही मागे सोडत नाही.

तो त्यांच्यावर लक्ष ठेवतो आणि त्यांच्या आत्म्यात राज्य करण्यासाठी त्यांचे रक्षण करतो.

माझ्या मुली, आपल्या इच्छेनुसार राहणारा हा प्राणी आपल्याला किती आवडतो हे तुला कोण सांगू शकेल? आम्ही त्याच्यावर इतके प्रेम करतो की आमची इच्छा स्वतःला त्याच्या सामर्थ्यात ठेवते,
इतकं की आत्म्याला जे हवं ते त्याच्यासोबत करतो.

जर आत्म्याला आपले जीवन घडवायचे असेल तर ते होऊ द्या.

जर आत्म्याला स्वर्ग आणि पृथ्वी आपल्या प्रेमाने भरायची असेल तर आम्ही त्याला तसे करण्याचे स्वातंत्र्य देतो, जेणेकरून प्रत्येक गोष्ट आपल्याला सांगते की ती आपल्यावर प्रेम करते.

अगदी लहान पक्षी जो गातो आणि किलबिलाट करतो, आपण ऐकू शकता
आमच्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्याचे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो".

जर त्याच्या प्रेमाच्या उत्कटतेने आत्मा आपल्यावर आणखी प्रेम करू इच्छित
असेल तर,

आमच्या सर्जनशील कृतीत प्रवेश करते e

तो नवीन सूर्य, तारे आणि आकाश निर्माण करण्यात आनंद घेतो आणि आपल्याला सतत म्हणायला लावतो: "मी तुझ्यावर प्रेम करतो", "मी तुझ्यावर प्रेम करतो".

आणि ती आमच्या गौरवाच्या निवेदकाची भूमिका बजावते.

आपल्या इच्छापत्रात दृष्टी खूप तीव्र असल्याने, आपल्याला काय हवे आहे आणि आपल्याला आणखी प्रेम कसे द्यायचे आहे हे शोधणे खूप लक्षपूर्वक आणि सर्व डोळे आहेत."

देवा, तुझ्या इच्छेमध्ये किती आश्चर्य, किती आश्चर्य आहेत. त्याचा गोड मंत्रमुग्ध एवढा मोठा आहे की आपल्याला केवळ त्याचा आनंदच होत नाही, तर फियाटच्या चमत्कारांमध्ये सुशोभित आणि रूपांतरित झाल्यासारखे, इतके की आपल्याला यापुढे त्यातून कसे बाहेर पडायचे हे माहित नाही.

मी स्वतःशी विचार केला: यात काय फरक आहे

- जो ईश्वरी इच्छेमध्ये राहतो ,

जीवनाच्या कठीण परिस्थितीत काय राजीनामा दिला जातो, ई
जो दैवी इच्छा अजिबात करत नाही?

माझा गोड येशू नंतर जोडला :

माझ्या धन्य मुली, फरक इतका मोठा आहे की तुलना नाही.

जो माझ्या इच्छेमध्ये राहतो तो सर्व गोष्टींवर राज्य करतो.

आम्ही या आत्म्यावर इतके प्रेम करतो की आम्ही त्याला स्वतःवर राज्य करू देतो.

आपल्यावर वर्चस्व गाजवणाऱ्या प्राण्याचे लहानपण पाहणे आपल्याला इतके आवडते की आपण एकवचन आनंद अनुभवतो कारण आपण पाहतो की आपल्या इच्छेचे प्राण्याचे वर्चस्व आहे आणि प्राणी आपल्या इच्छेने राज्य करतो.

आणि, अरे! किती वेळा आपण ते आपल्यावर जिंकू देतो!

बऱ्याचदा आपला आनंद इतका मोठा असतो की आपण आपल्या इच्छेला स्वतःपेक्षा प्राण्यामध्ये जिंकू देतो .

शिवाय, आपल्या इच्छेनुसार राहणारा प्राणी त्याच्या सतत संपर्कात असतो.

दूरदृष्टीच्या दैवी संवेदना प्राप्त करतात.

त्याच्या दिव्य दृष्टीचा प्रकाश इतका भेदक आणि स्पष्ट आहे

की प्राणी स्वतःला देवामध्ये स्थिर करण्यासाठी येतो ज्यामध्ये तो दैवी रहस्ये पाहतो.

आमची पवित्रता आणि सौंदर्य स्पष्ट आहे. हा आत्मा त्यांच्यावर प्रेम करतो आणि त्यांना स्वतःचा बनवतो.

त्याच्या प्रकाशाच्या डोळ्यांनी, हा आत्मा सर्वत्र त्याचा निर्माता शोधतो. असे काहीही नाही ज्यामध्ये हा आत्मा शोधू शकत नाही.

त्याच्या प्रतापाने आणि त्याच्या प्रेमाने, निर्माता प्राण्याला वेढून टाकतो, तो त्याच्यावर किती प्रेम करतो हे त्याला जाणवते.

आणि, अरे! दोन्ही बाजूंनी काय अवर्णनीय आनंद:

- प्राणी - प्रेम वाटणे - ई

- निर्माता, प्रत्येक गोष्टीत प्राणी प्रिय आहे.

हा आत्मा दिव्य श्रवण प्राप्त करतो.

आपल्याला काय हवे आहे ते लगेच जाणवते. तो नेहमी आपले लक्षपूर्वक ऐकतो.

आपल्याला पाहिजे ते सांगण्याची आणि पुन्हा सांगण्याची गरज नाही. फक्त एक लहान चिन्ह आणि सर्वकाही पूर्ण झाले.

हा आत्मा गंधाची दिव्य भावना प्राप्त करतो

आणि तिला समजते की तिच्या सभोवतालचे जे चांगले आणि पवित्र आहे आणि ते आपल्याकडून आले आहे की नाही.

हा आत्माच दैवी चव प्राप्त करतो ,

इतकं की ते प्रेम आणि स्वर्गातून आलेल्या सर्व गोष्टींना तृप्ततेपर्यंत पोसते.

शेवटी, आपल्या इच्छेनुसार, **हा आत्मा आपली संवेदनशीलता प्राप्त करतो ,**

-जेणेकरून त्यातील सर्व काही शुद्ध आणि पवित्र असेल आणि

लहानात लहान श्वास या आत्म्याला ढग लावेल अशी भीती नाही.

माझ्या फियाटमध्ये राहणारा आत्मा सुंदर, डौलदार आणि डौलदार आहे.

दुसरीकडे, ज्यांनी **केवळ राजीनामा दिला आहे ते आमच्या सतत संपर्कात राहत नाहीत .**

असे म्हणता येईल की त्याला आपल्या परमात्म्याबद्दल काहीही माहिती नाही.
त्याची दृष्टी खूप कमकुवत आणि रोगग्रस्त आहे आणि प्राण्याला हानी पोहोचवते.

त्याला मायोपियाचा सर्वाधिक त्रास होतो

सर्वात आवश्यक वस्तू अडचणीने शोधते. तिला वाईट वाटते. तिने आमचे ऐकले
तर,

अरेरे! त्याला ऐकायला लावणे किती आवश्यक आहे!

त्याची वासाची जाणीव, त्याची चव आणि स्पर्शाची जाणीव

- ते मानव काय आहे याबद्दल संवेदनशील असतात,

- जे पृथ्वीवर आहे ते खायला द्या,

- आकांक्षांचा स्पर्श आणि या जगाच्या सुखांचा गोडवा अनुभवणे.

आणि असे दिसते की काही वेदनादायक परिस्थितीत माझी इच्छा पूर्ण करून ते
त्यावर आहार घेत नाहीत.

दररोज नाही ,

पण ज्या प्रसंगी माझी इच्छा त्यांना दुःख देते.

अरेरे! हे प्राणी किती चिंताग्रस्त आणि आजारी बनतात आणि दया उत्पन्न करतात!
माझ्या इच्छेशिवाय गरीब प्राणी चालू आहे!

त्यांना माझी काय दया येते.

आणि शेवटी, ज्यांनी स्वतःहून राजीनामाही दिला नाही

- आंधळा, बहिरे, गंधाची जाणीव नसलेला.

जे काही चांगले आहे त्याबद्दल ते त्यांची चव गमावतात.

मग तो फक्त एक गरीब अर्धगिवायू प्राणी आहे

की तो स्वतःच्या मदतीसाठी देखील वापरू शकत नाही.

हाच प्राणी दुर्दैवाचे आणि पापाचे जाळे बनवतो ज्यातून बाहेर कसे जायचे हे त्याला
कळत नाही.

माझे गरीब मन त्याच्या केंद्राप्रमाणेच दैवी इच्छेमध्ये धावते आणि उडते
- विश्रांती आणि
- त्याचे अवशेष तेथे जमा करण्यासाठी,
आणि बदल्यात तुमचे कपडे घ्या
त्याचा प्रकाश,
त्याच्या श्वासाचा,
धडधडणारा ई
त्याच्या हालचाली
जो सर्वांना जीवन देण्यासाठी प्रत्येक गोष्टीत कार्य करतो.

मी दैवी फियाटच्या आनंदाच्या समुद्रात पोहत होतो.
मग माझ्या नेहमी दयाळू येशूने मला त्याची छोटीशी भेट दिली.
तो मला अव्यक्त प्रेमाने म्हणाला:

माझ्या विलची मुलगी, माझ्या विलमध्ये जगणे किती सुंदर आहे. आत्मा मग
आपल्या श्वासाने श्वास घेतो,
- त्याचे हृदय आमच्याबरोबर धडधडते,
- आमच्या चळवळीसह चालते e
- प्रत्येकाशी संवाद साधला जातो,
देवदूत, संत आणि सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टी ती करते आणि प्रत्येकाला ती जे
करते ते करायला लावते.

आपल्या विलमध्ये जे चमत्कार आहेत ते आश्चर्यकारक आहेत. दृश्ये इतकी

हृदयस्पर्शी आहेत की प्रत्येकजण त्याचा आनंद घेण्याचा प्रयत्न करतो आणि ते पाहून आनंदित होतो.

ते काय करतील कोणास ठाऊक

-प्रेक्षक व्हा इ

- आनंद घेण्यासाठी

आपल्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या आत्म्याचे आनंददायक दृश्ये.

जेव्हा आत्मा आपल्या इच्छेमध्ये राहू लागतो तेव्हा तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे ,

- आमच्या श्वासात श्वास घ्या,

- त्याचे हृदय आमच्या ई मध्ये धडकते

- आमच्या चळवळीत कार्य करते.

परंतु आत्मा आपला श्वास, हृदय आणि त्याची हालचाल गमावत नाही किंवा त्यांना आपल्यापासून वेगळे करत नाही.

आमची इच्छा सर्वत्र आहे आणि श्वासात, हृदयात आणि सर्वांच्या हालचालींमध्ये अधिक चांगल्या प्रकारे प्रसारित होते. काय होते?

देवदूत, संत, आपले स्वतःचे देवत्व आणि सर्व निर्मिती

माझ्या इच्छेने स्वतःमध्ये श्वास आणि प्राण्याचे हृदय अनुभवणे. आणि त्यांना त्यांच्या हालचालीत आत्मा त्यांच्या अस्तित्वाच्या केंद्राकडे फिरत असल्याचे जाणवते.

श्वास, हृदय आणि जीवाची हालचाल

- संपूर्ण सृष्टीला काय वाटते

ते आनंदाने आणि अवर्णनीय नवीन आनंदांनी भरलेले आहेत.

आत्मा - जो पृथ्वीवर नेहमी दुःखात राहतो आणि त्याच्या स्वेच्छेने जिंकतो - तो प्रत्येक धन्यात त्याचा वाहक असतो.

त्यामुळे मुक्त इच्छा जीवाची विजयी कृती बनवते

- आत्म्याच्या श्वासापासून,
 - त्याच्या हृदयाच्या ठोक्यापासून ई
 - त्याच्या हालचालीसह,
- माझी इच्छा धन्याच्या ठायी आहे
- त्याचे नवीन विजय समाधान तसेच
 - आनंदाची परिपूर्णता ज्याचा हा आत्मा वाहक आहे.
- या आत्म्याला माझी इच्छा कधीही नवीन आनंद नाकारत नाही,
हा आत्मा माझ्या इच्छेनुसार पूर्ण करणारा एक श्वास देखील देतो.
आणि, अरे! धन्यांसाठी किती आनंद आहे!

- आपले स्वतःचे देवत्व आणि सर्व सृष्टी,
- त्यांच्या अतिप्रेमात ई
 - आनंदाच्या भरात, म्हणा:

"तो कोण आहे जो श्वास घेतो, कार्य करतो आणि ज्याचे हृदय आपल्यामध्ये धडधडते? तो कोण आहे जो पृथ्वीवरून आपल्यासाठी विजयी कृती आणतो?

- शुद्ध आनंदाचे, - नवीन प्रेमाचे, जे आमच्याकडे स्वर्गात नाही,

जे आपल्याला खूप आनंदी बनवते आणि आपल्यावर खूप प्रेम करणाऱ्यावर आपले प्रेम वाढवते? "

आणि प्रत्येक सुरात सुरू होतो:

"अहो! हा एक आत्मा आहे जो पृथ्वीवर ईश्वरी इच्छेनुसार राहतो!"

काय आश्चर्य, काय आश्चर्य, काय विलोभनीय दृश्ये! एक श्वास जो प्रत्येकामध्ये श्वास घेतो, अगदी त्याच्या निर्मात्यामध्येही.

एक आत्मा जो आकाशात, ताऱ्यांमध्ये, सूर्यामध्ये, हवेत, वाऱ्यात आणि समुद्रात

सर्व गोष्टींमध्ये कार्य करतो.

त्याच्या हालचालीत त्याच्या हातात सर्वकाही आहे आणि ते देवाला देते

- प्रेम, आराधना आणि हे सर्व
- मी ते दिले पाहिजे,
- त्याला देत नाही e
- मी ते त्याला दिले नाही .

ती प्रत्येकाला देते: तिचा देव, तिचे प्रेम आणि तिची इच्छा. हा आत्मा पूर्ण झाला

देवाला सर्व गोष्टींचा वाहक, ई

सर्वांसाठी देवाचा वाहक .

आणि जरी सर्व प्राणी आपल्याला घेत नाहीत, तरीही आपण देखील प्रिय आणि गौरवशाली राहतो कारण आपल्या इच्छेतील एकाच कृतीची, एकाच हालचालीची परिपूर्णता अशी आहे की सर्व प्राणी समुद्रासमोर पाण्याचे फक्त अनेक लहान थेंब आहेत. , सूर्याच्या महान प्रकाशासमोर अनेक लहान ज्वालांप्रमाणे.

येथे कारण

- ही चळवळ,
 - हा श्वास ई
 - हा हृदयाचा ठोका
- आपल्या इच्छेतील प्राण्याचे
- सर्व गोष्टींवर मात करण्यासाठी,
 - शाश्वतता स्वीकारणे, ई
 - असीम सूर्य आणि समुद्र तयार करतात जे आपल्याला सर्वकाही देऊ शकतात.

जर इतर गोष्टींनी हे जीवन घेतले नाही,

ते इतके लहान राहतात की ते अस्तित्वातच नाहीत.

अरेरे! माझी इच्छा! आपण किती प्रशंसनीय, शक्तिशाली आणि दयाळू आहात!

तुझ्यात,

- प्राणी आपल्याला सर्वकाही देऊ शकतो,
- आणि आपण प्राण्याला सर्व काही देऊ शकतो.

हा प्राणी

- सर्वकाही त्याच्या प्रकाशाने झाकून टाकते,
- प्रेमाला जन्म देते आणि
- आम्हाला प्रत्येकासाठी प्रेम देते.

खरा फिक्सर कोण आहे हे आपण सांगू शकतो. कारण जेव्हा प्राणी आपल्याला त्रास देतात तेव्हा आपल्याला असे वाटते की ते आपल्याला लपवू शकतात

आपल्यावर प्रेम करण्याच्या त्याच्या प्रेमात ,
आमच्या रक्षणासाठी त्याच्या प्रकाशात.
आमच्या इच्छेतील जीवन तुमच्या हृदयाच्या जवळ ठेवा.

मग तो जोडला :

माझी मुलगी

जो आपल्या ईश्वरी इच्छेमध्ये जगतो त्याच्यावर आपले प्रेम असे असते

जेव्हा ते श्वास घेते तेव्हा ते आम्हाला आम्ही केलेले सर्व काही देते:

निर्मिती,

देवदूत ,

संत आणि

आपले परम अस्तित्व स्वतः

श्रद्धांजली, प्रेमात आणि आपल्या गौरवासाठी.

आणि एवढ्या जास्त प्रेमाने घेतलेले, आपण या आत्म्याला जे दिले आहे ते परत देतो.

याप्रमाणे

जेव्हा हा आत्मा आपला श्वास सोडतो,

- आपण जे आहोत ते आपल्याला परत देते.

जेव्हा ती प्रेरणा देते तेव्हा तिने आम्हाला जे दिले ते आम्ही तिला परत देतो.

आम्ही सतत नात्यात आहोत. आम्ही सतत देणग्यांची देवाणघेवाण करतो .

असे केल्याने, आपण प्रेमाचा जोम आणि एकमेकांपासून अलिप्त न राहण्याची अविभाज्यता टिकवून ठेवतो.

आणि तिला हवं ते सगळं देऊन आम्हाला इतकं समाधान वाटतं.

मी ईश्वरी इच्छेमध्ये मग्न होतो

एका विचाराने मला माझ्या दुर्दैवी स्थितीबद्दल त्रास दिला:

50 वर्षांहून अधिक काळ मला दररोज रात्री कोणत्या ना कोणत्या मृत्यूला बळी पडावे लागले आहे आणि या अवस्थेतून बाहेर पडण्यासाठी मला इतरांची गरज आहे.

देवा, मला एक वेदना जाणवते ज्याची किंमत फक्त तुलाच माहीत आहे.

फक्त दिलगीर होण्याची आणि तुमची इच्छा पूर्ण न करण्याची भीती मला पुढे जाण्यास प्रवृत्त करते. नाहीतर कोणास ठाऊक मला काय त्रास होणार नाही.

माझा गोड येशू माझ्याकडे धावत आला आणि मला मिठी मारून **मला म्हणाला :**

माझ्या चांगल्या मुली, धीर धर. स्वतःला इतका त्रास देऊ नका, मला नको आहे . तुम्ही या वेदनादायक अवस्थेत यावे अशी तुमची येशूची इच्छा आहे.

जेव्हा आपण आपला जीव गमावत असल्यासारखे बळी पडतो तेव्हा मी

तुझ्याबरोबर दुःख सहन करतो. खरे प्रेम ज्याच्यावर प्रेम करते त्याला काहीतरी नाकारण्यासाठी काहीही माहित नसते.

ही वेदनादायक अवस्था, जणू मी माझा जीव गमावत आहे, माझ्या दैवी इच्छेनुसार आवश्यक आणि हवी होती.

त्याला तुझ्यात शोधायचे होते

दुरुस्ती

जेव्हा ते तिला नाकारतात तेव्हा प्राणी तिच्यावर आणतात त्या सर्व मृत्यूची देवाणघेवाण त्यांच्यामध्ये तिचा जीव न देता .

इतके दिवस मृत्यूच्या या वेदनेला तुझ्या अधीन राहण्याने माझ्या दैवी इच्छेने दुरुस्त केले

- त्याने सहन केलेल्या सर्व मृत्यूंसाठी.

त्याने त्याला मानवी इच्छेला आलिंगन देण्यासाठी बोलावले

- दोघांमध्ये समेट घडवून आणणे.

अशा प्रकारे मी माझ्या इच्छापत्राबद्दल बरेच काही बोलू शकलो

- ते राज्य करू शकेल म्हणून ते ज्ञात करण्यासाठी.

कारण मी काय धरले होते

- त्याने माझी परतफेड केली आणि

- मी माझ्यासाठी ते पुन्हा केले

माझे सर्व जीवन जे प्राण्यांसाठी गमावले आहे आणि

- ज्याने माझ्यासाठी नकार दिला,

माझ्या इच्छेच्या दुर्गम प्रकाशात गुदमरले.

आपणास हे माहित असले पाहिजे की प्राणी प्रत्येक गोष्टीसाठी,

माझी इच्छा सृष्टीला त्याचे जीवन देण्यासाठी आणि तयार करण्यासाठी धावते.

जेव्हा ते प्राण्याला मिळत नाही तेव्हा त्या जीवाचा जीव जातो.

माझे इतके दिव्य जीव प्राण्याकरिता मरताना पाहून तुम्हाला हे मोठे दुःख लहान वाटते का?

म्हणून असा प्राणी शोधणे आवश्यक होते जो,

-एका प्रकारे,

मला पुन्हा त्यांच्यामध्ये माझे जीवन तयार करण्याचा प्रयत्न करू द्या.

माझी इच्छा एका गरीब आईच्या परिस्थितीत आहे

- तिच्या बाळाला जन्म देण्यास तयार आहे,

पण ज्याचा मुलगा दिवसाचा प्रकाश पाहण्यापासून रोखला जातो आणि त्याच्या पोटात गुदमरतो. बिचारी आई! तिला तिचे बाळ तिच्या पोटातच मरत असल्याचे जाणवते.

आणि दुःखामुळे ती त्याच्यासोबत मरते.

माझी इच्छा या आईसारखी आहे.

जन्माला येणारे हे सर्व दैवी जीवन तिला तिच्यात जाणवते आणि ती जीवांना द्यायची आहे.

पण माझी इच्छा त्यांना या जगात आणणार असताना, तिला ते गुदमरल्यासारखे वाटतात आणि तिच्याच पोटात मरतात.

आणि माझी दैवी इच्छा त्यांच्याबरोबर मरते.

कारण माझ्या इच्छेशिवाय खरे जीवन असू शकत नाही

- पवित्रता, प्रेम आणि

- आपल्या दैवी जीवनाशी संबंधित असलेल्या प्रत्येक गोष्टीचा.

म्हणून, माझ्या मुली, शांत हो आणि तुझ्या परिस्थितीबद्दल अधिक विचार करू नकोस.

आम्हाला ते तसे हवे होते, ते आहे

- मोठ्या शहाणपणाने,

-आम्ही यापुढे ठेवू शकत नाही अशा प्रेमासह आणि

- आपल्या दैवी अभिनय पद्धतीनुसार.

त्यासाठी प्राणिमात्रांच्या प्रेमापोटी नतमस्तक होऊन पूजा करणे आवश्यक आहे.

दैवी इच्छेतील माझे उड्डाण सुरूच आहे. मला गरज वाटते

- त्याने जे काही केले ते माझे करण्यासाठी,

- माझे थोडेसे प्रेम, माझे प्रेमळ चुंबने, माझे मनापासून आराधना, त्याने माझ्यासाठी आणि प्रत्येकासाठी जे काही केले आणि सहन केले त्याबद्दल माझे कृतज्ञता व्यक्त करण्यासाठी.

माझ्या प्रिय येशूला वधस्तंभावर खिळण्यात आले होते आणि वेदनादायक उबळ आणि न ऐकलेल्या दुःखांमध्ये वधस्तंभावर उठवले गेले होते अशा ठिकाणी मी आलो आहे.

माझे हृदय तोडून टाकणाऱ्या कोमल आणि दयाळू उच्चारणाने ती मला म्हणाली:

माझी चांगली मुलगी,

ज्या दुःखाने मला वधस्तंभावर सर्वात जास्त भोसकले ते म्हणजे माझी तहान लागली. मला जिवंत जाळल्यासारखे वाटले. माझ्या जखमांमधून सर्व आवश्यक द्रव बाहेर आले होते.

या जखमा, बऱ्याच तोंडांसारख्या, जळल्या आणि तृप्त होऊ इच्छित असलेली उत्कट तहान जाणवली आणि स्वतःला सावरता न आल्याने मी मोठ्याने ओरडलो: "मला तहान लागली आहे!"

हे "मला तहान लागली आहे" असे राहिले आहे आणि " मला तहान लागली आहे " असे म्हणणे चालू आहे.

मी ते सांगणे कधीच थांबवत नाही. माझ्या जखमा उघडल्या आणि माझे तोंड जळत असताना, मी नेहमी म्हणतो , "मी जळत आहे, मला तहान लागली आहे!"

आह! माझी तहान थोडी शांत करण्यासाठी मला तुझ्या प्रेमाचा एक छोटासा थेंब दे. प्राणी जे काही करतो त्यामध्ये, मी नेहमी त्याला तोंड उघडे आणि जळत असे म्हणतो: "मला प्यायला दे, मला तहान लागली आहे".

माझ्या विस्थापित आणि जखमी मानवतेचा एकच आक्रोश होता:

"मला तहान लागली आहे"

जेव्हा प्राणी चालतो, तेव्हा मी त्याच्या पावलांनी ओरडतो, माझे तोंड जळते:

"मला तुझी पावले दे जेणेकरून माझे प्रेम माझी तहान शमवेल. "

- जर प्राणी कार्य करत असेल, तर मी त्याला माझ्यावरच्या प्रेमासाठी, माझी तापलेली तहान ताजेतवाने करण्यासाठी केलेल्या कामांसाठी विचारतो.
- जर प्राणी बोलत असेल तर मी त्याला त्याचे शब्द विचारतो.
- जर तुम्हाला वाटत असेल तर, माझी तहान शांत करण्यासाठी मी प्रेमाचे अनेक लहान थेंब तुझे विचार मागतो.

फक्त माझे तोंड जळत नव्हते.

माझ्या सर्व पवित्र मानवजातीला मला जळत असलेल्या प्रेमाच्या धगधगत्या अग्नीला विझवण्यासाठी ताजेतवाने स्नानाची अत्यंत गरज भासली आहे.

आणि ज्या प्राण्यांसाठी मी अत्यंत क्लेशदायक दुःखांमध्ये जळलो, त्यांच्या प्रेमामुळेच ते शक्य झाले.

— माझी जळणारी तहान शमवणे

- माझ्या मानवतेसाठी ताजेतवाने स्नान करा.

मी हे रडणे सोडले: **माझ्या इच्छापत्रात "मला तहान लागली आहे".** माझ्या इच्छापत्राने दायित्व स्वीकारले आहे

- प्राण्यांच्या कानात ते नेहमी ऐकू येण्यासाठी,
- त्यांना आणण्यासाठी

माझ्या जळत्या तहानबद्दल सहानुभूती दाखवण्यासाठी,

त्यांना माझे प्रेम स्नान देण्यासाठी आणि

त्यांचे प्रेमाचे स्नान प्राप्त करण्यासाठी, जरी ते फक्त लहान थेंब असले तरीही - मला खाऊन टाकणारी तहान शमवण्यासाठी.

पण माझं कोण ऐकतं? माझ्याबद्दल कोणाला दया आहे? फक्त एकच जो
माझ्या इच्छेमध्ये राहतो .

बाकीचे सर्वजण बहिरे आहेत आणि कदाचित त्यांच्या कृतघ्नतेने माझी तहान वाढते,
ज्यामुळे मी चिंताग्रस्त आणि निराश होतो.

केवळ माझी "मला तहान लागली आहे" असे नाही, तर मी जे काही केले आहे
आणि माझ्या इच्छापत्रात सांगितले आहे ते सर्व माझ्या वेदनादायक आईला
सांगण्याच्या कृतीत आहे:

"आई, इथे तुझी मुलं आहेत."

आणि मी तिला मदत करण्यासाठी आणि मार्गदर्शन करण्यासाठी आणि तिच्या
मुलांना तिच्यावर प्रेम करण्यासाठी त्यांच्या बाजूला ठेवले.

आणि तिला, प्रत्येक क्षणी, तिच्या मुलाने तिच्या मुलांच्या बाजूने ठेवले आहे असे
वाटते.

आणि, अरे! एक आई म्हणून ती त्यांच्यावर किती प्रेम करते आणि त्यांना मातृत्व
देते जेणेकरून ती माझ्यावर प्रेम करते.

अजून चांगले, त्यांना तिचे मातृत्व देणे,
तो प्राण्यांमध्ये परिपूर्णता देखील ठेवतो
जेणेकरून ते मातृप्रेमाने एकमेकांवर प्रेम करतात:
त्यागाचे प्रेम, निस्वार्थी आणि निरंतर.

पण हा सर्व माल कोण घेतो?
जे आमच्या फियाटमध्ये राहतात आणि राणीचे मातृत्व अनुभवतात.

असे म्हणता येईल की ती तिचे मातृ हृदय तिच्या मुलांच्या तोंडात ठेवते

जेणेकरून ते स्तनपान करू शकतील आणि घेऊ शकतील

तिच्या प्रेमाचे मातृत्व, तिची दयाळूपणा आणि

सर्व वारसा ज्याने तिचे मातृ हृदय समृद्ध केले आहे.

माझी मुलगी, जो प्राणी इच्छितो

-आम्हाला शोधा आणि आमची सर्व संपत्ती मिळवा आणि माझ्या आईने स्वतः
आमच्या इच्छापत्रात प्रवेश केला पाहिजे आणि तिथेच राहावे.

माझी इच्छा केवळ आमच्यासाठी जीवना नाही,

पण ते आपल्या आजूबाजूला जिथे राहते तिथे आपले निवासस्थान बनवते .
त्याच्या विशालतेसह मी नेहमी कृतीत असतो:

आपल्या सर्व कृती, - आपले सर्व शब्द आणि - आपण जे काही आहोत. आपल्या
इच्छेतून काहीही होत नाही .

ज्याला आपल्याकडे असलेल्या गोष्टी हव्या असतात

त्याने माझ्या इच्छेने जगण्याचा आनंद घेतला पाहिजे .

मग सर्वकाही त्याचे बनते आणि त्याला काहीही नाकारले जात नाही.

आपले जे आहे ते तिला द्यायचे असेल आणि ती आपल्या इच्छेमध्ये राहत नसेल,

- तिला ते आवडणार नाही, - तिला ते आवडणार नाही, आणि

- त्याला स्वतःचे सर्वकाही करण्याचा अधिकार वाटणार नाही.

आणि जेव्हा तुमच्याकडे वस्तू नसतात तेव्हा प्रेम वाढत नाही आणि मरत नाही.

त्यानंतर आमच्या प्रभूने केलेल्या सर्व गोष्टींमध्ये मी माझा दौरा चालू ठेवला

पृथ्वीवर मी पुनरुत्थानाच्या कृतीवर थांबलो

काय हा विजय, काय गौरव. अशा वैभवाचे प्रेक्षक होण्यासाठी सर्व स्वर्ग पृथ्वीवर
आला .

आणि माझा प्रिय येशू जोडला :

माझी मुलगी

माझ्या पुनरुत्थानात सर्व प्राण्यांना माझ्यामध्ये नवीन जीवनासाठी पुनर्जन्म घेण्याचा

अधिकार स्थापित झाला.

माझे पुनरुत्थान ही पुष्टी, शिक्का होती

- माझ्या संपूर्ण आयुष्यातील, - माझ्या कामांचे,

-माझ्या शब्दांचे, ई

- माझ्या पृथ्वीवर येण्याचे

त्यांच्या मालकीचे जीवन म्हणून त्या प्रत्येकाला स्वतःला देणे.

माझे पुनरुत्थान होते

— सर्व प्राण्यांचा विजय e

- प्रत्येकाला जीवन देण्यासाठी आणि माझ्या पुनरुत्थानात त्यांचा पुनर्जन्म करण्यासाठी सर्वांसाठी मरण पावलेल्या प्रत्येकाकडून मिळालेला नवीन विजय.

प्राण्याचे खरे पुनरुत्थान काय आहे हे तुम्हाला जाणून घ्यायचे आहे का? तो त्याच्या दिवसांच्या शेवटी नाही, परंतु तो अजूनही पृथ्वीवर राहतो. जो माझ्या इच्छेनुसार जगतो तो प्रकाशात पुनर्जन्म घेतो आणि म्हणू शकतो:

माझी रात्र संपली.

हा प्राणी तिच्या निर्मात्याच्या प्रेमात वाढला आहे जेणेकरून तिच्यासाठी थंडी आणि बर्फ यापुढे राहणार नाही. स्वर्गीय वसंताचे हास्य अनुभवा.

तो पवित्रतेकडे वाढला आहे, जो दुर्बलता, दुःख आणि आकांक्षा दूर करतो. तो स्वर्गीय सर्वांसाठी उठला आहे.

जर त्याने पृथ्वी, आकाश किंवा सूर्याकडे पाहिले तर तो त्यांना पाहतो

- त्याच्या निर्मात्याची कामे शोधा e

- त्याला त्याच्या वैभवाबद्दल आणि त्याच्या दीर्घ प्रेमकथेबद्दल सांगण्याची संधी मिळणे.

जो माझ्या इच्छेमध्ये राहतो तो म्हणू शकतो

जेव्हा ते कबरेवर पोहोचले तेव्हा पवित्र स्त्रियांसाठी देवदूताप्रमाणे:

"ते वाढले आहे. तो आता येथे नाही».

माझ्या इच्छेमध्ये राहणारा प्राणीही असेच म्हणू शकतो:

"माझी इच्छा यापुढे माझ्याबरोबर नाही. ती फियाटमध्ये वाढली आहे ».

आणि जर जीवनातील परिस्थिती, प्रसंग आणि दुःखांनी सृष्टीची इच्छा शोधल्याप्रमाणे सृष्टीला वेढले तर प्राणी उत्तर देऊ शकेल:

"माझी इच्छाशक्ती वाढली आहे. ती आता माझ्या हातात नाही. त्या बदल्यात माझ्याकडे दैवी इच्छा आहे."

आणि त्याच्या प्रकाशासह, मला माझ्या सभोवतालच्या सर्व गोष्टींची गुंतवणूक करायची आहे:

- परिस्थिती, दुःख

अनेक दैवी विजय तयार करण्यासाठी.

ती जी आमच्या इच्छेमध्ये जगते तिला तिच्या येशूच्या कार्यात जीवन मिळते. आमची इच्छा कार्यान्वित, विजय आणि विजयी,

- हे या जीवनात नेहमीच चालते आणि

-आम्हाला इतके वैभव देते की स्वर्गात ते असू शकत नाही.

म्हणून नेहमी आपल्या इच्छेनुसार जगा.

जर तुम्हाला आमचा विजय आणि आमचा गौरव व्हायचा असेल तर कधीही बाहेर पडू नका.

माझे गरीब मन धावते, ते दैवी फियाटमध्ये उडते.

जर मी तसे केले नाही, तर मला काळजी वाटते, शक्तीशिवाय, अन्नाशिवाय आणि श्वास घेण्यास हवा नाही. मला असे वाटते की मला चालायला पाय नाहीत, वागायला हात नाहीत आणि प्रेम करायला हृदय नाही.

मग मला शोधण्यासाठी त्याच्या इच्छेकडे धाव घ्यावी लागेल

- त्याच्या कृती आणि मी त्याच्या कृतींनी प्रशिक्षण देतो:
- त्याचे पाय धावतात, त्याचे हात सर्वकाही चुंबन घेतात आणि अभिनय करतात.
- प्रेम - अंतःकरणाशिवाय - जे प्रभूचे प्रेम प्रेमात कधीही थांबत नाही.

जेव्हा माझ्या नेहमी दयाळू येशूने मला त्याची थोडक्यात भेट दिली तेव्हा मला या सर्व मूर्खपणाचा विचार झाला. माझ्या मूर्खपणाने आणि माझ्या सर्व प्रेमाने आनंदी, तो मला म्हणाला:

माझ्या धन्य कन्या, तुझ्या मूर्खपणाबद्दल आश्चर्यचकित होऊ नकोस. नेमके हेच घडते.

माझ्या इच्छेमध्ये राहणारी ती स्वतःच्या अस्तित्वाचा त्याग करते. त्याची इच्छा माझ्यात प्रवेश करते.

माझ्या इच्छेनुसार जगण्यासाठी आवश्यक असलेले नवीन सदस्य तयार करण्यासाठी आत्मा आपल्या कामांचा वापर करतो. अशा प्रकारे आत्मा नवीन पावले प्राप्त करतो,

नवीन हालचाली आणि नवीन प्रेम आपल्या कामांशी ओळखण्यास आणि आपण जे करतो ते करण्यास सक्षम होण्यासाठी.

माझी दैवी इच्छा आत्म्यामध्ये राज्य करते आणि वर्चस्व गाजवते याची खात्रीशीर चिन्ह म्हणजे प्रेमाची ही निरंतर हालचाल (आत्म्यामध्ये) आहे.

आत्मा जाणतो

- कधीही न थांबणारे प्रेम नाही e
- मला देण्यासाठी आणि प्रेम करण्यासाठी त्याच्याकडे आणखी काही काम नाही. मग आत्मा काय करतो?

माझ्या इच्छेच्या अनंत मर्यादांमध्ये प्रवेश करा. तुम्ही बघा

- निर्मितीचे महान थिएटर,
- प्रेमाची भव्यता आणि प्रकटीकरण ज्यामध्ये प्राणी गुंतवले जातात आणि आपल्या

एका कामातून दुसऱ्याकडे धावतात.

आपण सर्व सृष्टीमध्ये ओतलेले सर्व प्रेम गोळा करण्यासाठी.

हा आत्मा

- तो हे सर्व त्याच्या कुशीत ठेवतो e

- आपल्या महिमापुढे येतो

आपण सृष्टीमध्ये ठेवलेले प्रेमाचे सर्व प्रकार आम्हांला देण्यासाठी .

तो आपल्या निर्मात्याच्या प्रेमाच्या सर्व लव्ह नोट्समध्ये त्याच्या प्रेमाच्या नोट्स वाजवतो. आणि, अरे! ते आम्हाला किती आनंद देते.

स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यात काय पक्ष सुरू होतात! आपल्या सिंहासनाभोवती किती प्रेमाचे सागर आहेत!

आणि जेव्हा या आत्म्याने सर्व निर्मिती साजरी केली, तेव्हा आपल्यावर आणखी प्रेम करा आणि

दुष्पट प्रेमाने,

आपल्या सिंहासनावरून उतरतो आणि सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींवर आपले दुष्पट प्रेम ओततो.

आणि त्याच्या सामर्थ्याने आपल्या इच्छेच्या सामर्थ्याने तो प्रत्येकाला असे म्हणायला लावतो:

आपल्या निर्मात्यावर प्रेम, प्रेम.

अशा प्रकारे जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो त्याला कोणीही म्हणू शकतो

आमची सतत पार्टी,

आमच्या प्रेमाचे आउटलेट.

मग त्याने वेदनादायक उच्चारात जोडले:

माझी मुलगी, जो प्राणी आपल्या विलमध्ये राहत नाही तो खूप कमी पडतो. जरी ते चांगले असले तरी,

कारण तो चुकतो

आमच्या इच्छेचा प्रकाश आणि

आपल्या पवित्रतेची ताकद ,

तो जे चांगले करतो ते धुरात झाकलेले राहते

- ज्यामुळे दृष्टी कमी होते

-सन्मान, आत्म-प्रेम, व्यर्थ वैभव निर्माण करते.

असे म्हणता येईल की जीव विषबाधा राहतो

जेणेकरून ते जास्त चांगले उत्पन्न करू शकत नाही,

- स्वतःसाठी नाही - इतरांसाठी नाही.

माझ्या इच्छेशिवाय खराब चांगली कामे ! मी आहे

- कोणत्याही आवाजाशिवाय घंटा,

- राजाची प्रतिमा नसलेली नाणी, जे पैशाचे मूल्य दर्शवत नाहीत.

त्याची कामे वैयक्तिक समाधानात उत्तम प्रकारे बदलू शकतात. आणि मी, जे प्राण्यांवर खूप प्रेम करतात, त्यांना अनेकदा ते जे चांगले करतात ते खराब करण्यास भाग पाडले जाते, जेणेकरून ते करू शकतील.

- स्वतःमध्ये प्रवेश करणे आणि - धार्मिक आणि पवित्र मार्गाने वागण्याचा प्रयत्न करणे.

परंतु जो आपल्या इच्छेनुसार जगतो त्याला कोणताही धोका नाही

- आत्म-प्रेमाचा धूर आत जाऊ शकतो,

अगदी महान कार्यातही तो पूर्ण करू शकतो.

हा आत्मा म्हणजे देवाच्या महान प्रकाशाने दिलेली छोटी ज्योत आहे. प्रकाशाला वासनेच्या अंधारातून आणि आत्म-प्रेमाच्या धुरापासून मुक्त कसे करावे हे माहित आहे.

हा आत्मा प्रकाश असल्याने,

त्याला ताबडतोब समजते की जे काही चांगले करते ते देव आहे जो स्वतःच्या काहीही कामात नाही.

जर हे शून्यत्व त्या सर्व गोष्टींपासून रिकामे नसेल ज्याचा देवाशी काहीही संबंध नाही,

देव त्याच्यासाठी योग्य असलेली महान कार्ये पूर्ण करण्यासाठी या प्राण्याच्या शून्यतेच्या खोलवर उतरत नाही.

अशा प्रकारे नम्रता देखील आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करत नाही. त्याऐवजी प्रविष्ट करा

- प्राण्याचे शून्यता,

-ते काही नाही याची जाणीव e

की त्यात प्रवेश करणारी सर्व चांगली गोष्ट दैवी कृतीशिवाय काही नाही.

मग येतो

- देव काहीही वाहक असू दे

- की काहीही देवाचा वाहक नाही.

अशा प्रकारे माझ्या इच्छेनुसार सर्व गोष्टी प्राण्यांसाठी बदलतात. हा प्राणी दुसरा कोणी नसून लहानसा प्रकाश आहे

- की त्याने शक्य तितके - माझ्या फियाटच्या महान प्रकाशाकडे या प्रकारे सादर केले पाहिजे

- जे दुसरे काहीही करत नाही

जे प्रकाश, प्रेम, चांगुलपणा आणि दैवी पावित्र्याने पोषित आहे. देवाने खायला मिळणे हा किती सन्मान आहे!

परिणामी

यात आश्चर्य नाही की प्राणी ही छोटी ज्योत आहे, देव तिच्यावर आहार घेतो.

मग तो जोडला :

अथक प्रेमाव्यतिरिक्त , जाणून घेण्यासाठी आणखी एक चिन्ह आहे

- जर आत्मा माझ्या इच्छेमध्ये राहतो आणि जर तो आत्म्यामध्ये राज्य करतो.

हे चिन्ह अपरिवर्तनीयता आहे .

फक्त देव चांगल्या आणि वाईटाला अपरिवर्तनीय आहे.

एक दृढ आणि स्थिर वर्ण

- जी कृती सहजासहजी बदलत नाही,

- जे केवळ दैवी संयम बाळगू शकते, नेहमी कृती करण्याची स्थिरता,

- कधीही न थकता,

- कधीही लाजिरवाणे किंवा पश्चात्ताप न करता, ते फक्त देवाचे आहे.

जो आमच्या फियाटमध्ये राहतो

-त्याची अपरिवर्तनीयता जाणवते e

- त्याला अशा दृढतेने गुंतवणूक वाटते

की तो जगासाठी आपली कृती बदलणार नाही.

तो जे करतो ते करत राहण्यापेक्षा तो मरेल . शिवाय, तो स्थिर मनाने जे करतो आणि ते बदलत नाही,

त्याच्या सुरुवातीस देव आहे.

म्हणून हा आत्मा त्याच्या कृतीतून भगवंताचा साक्षात्कार करतो.

कृतीची पुनरावृत्ती करून, त्याला असे वाटते की तो देवच त्याच्या कृतीत प्रवाहित होतो आणि त्याला चैतन्य देतो. आपल्या परमात्म्यापासून जे सुरू झाले त्याची पुनरावृत्ती करणे तो कसा थांबवू शकेल? या आत्म्याने आपली कृती बदलण्यासाठी आपल्या इच्छेतून बाहेर आले पाहिजे.

जेव्हा आपली इच्छा कार्य करते तेव्हा ती कधीही बदलत नाही.

अशा प्रकारे तो आपल्या इच्छेनुसार जगणाऱ्यांना त्याच प्रकारे वागण्यास प्रवृत्त करतो.

अरे, एखादी व्यक्ती आपल्या इच्छेनुसार जगत नाही हे पाहणे किती सोपे आहे !

आज त्याला काहीतरी करायचे आहे, उद्या - दुसरे.

एके दिवशी तिला त्याग करायला आवडते, दुसऱ्या दिवशी ती त्यापासून दूर जाते. त्याच्यावर विश्वास ठेवता येत नाही.

तो वेळूसारखा आहे जो आपल्या वासनेच्या वाऱ्याला वाकतो.

माणसाच्या इच्छेची परिवर्तनशीलता इतकी मोठी आहे की जीवाला हसवणारा बनतो.

- स्वतःहून, आणि

- कदाचित भुते देखील.

यासाठी मी त्या प्राण्याला आपल्या इच्छेनुसार जगण्याचे आवाहन करतो जेणेकरून त्याला आपल्या इच्छेचे समर्थन आणि बळ मिळू शकेल.

अशा प्रकारे तो आपल्या सर्जनशील कार्याचा सन्मान करू शकेल कारण फक्त माणूस चंचल आहे.

आमच्या सर्व नोकऱ्या कधीच बदलत नाहीत.

आकाश नेहमीच स्थिर असते आणि ते कधीच विस्तारण्यास कंटाळत नाही. सूर्य अजूनही धावतो.

संपूर्ण पृथ्वीच्या भल्यासाठी प्रकाश देण्याची त्याची कृती कधीही बदलत नाही.
हवा नेहमी श्वास घेण्याच्या कार्यात असते.
आपल्याद्वारे निर्माण केल्याप्रमाणे सर्व गोष्टी राखल्या जातात आणि नेहमी समान
क्रिया करतात.

फक्त माणूस, आपल्या दैवी इच्छेमध्ये जगण्यास नकार देतो ,
- तो त्याच्या निर्मात्याचे मार्ग सोडून देतो ई
- त्याला आपली कामे कशी पूर्ण करावी हे माहित नाही, त्यांचे कौतुक कसे करावे
किंवा त्यांचे श्रेय कसे घ्यावे हे त्याला माहित नाही.

दैवी इच्छेनुसार माझे उड्डाण सुरू आहे.
हे पाहून आश्चर्य वाटते की प्रत्येक क्षणी दैवी इच्छा प्राण्याला त्याच्या मानवी
इच्छेसाठी विचारते जेणेकरून ते त्याच्या दयाळू विलक्षणांपैकी एक बनते!
दैवी फियाट प्राण्याला त्याची इच्छा विचारताना पाहणे किती प्रेरक आहे! माझ्या
गोड येशूने, मला हलवलेले पाहून, त्याने मला पुन्हा भेट दिली
चांगुलपणा, त्याने मला सांगितले :

माझी मुलगी
ते अजूनही आमचे प्रेम आहे
- जी आपल्याला अप्रतिम शक्तीने प्राण्याकडे ढकलते e
- जे आम्हाला उमेदवाराच्या स्थितीत ठेवते,
जणू काही आपल्याला त्या प्राण्याची गरज आहे, त्याला सांगण्यास सक्षम
होण्यासाठी:

"तू माझ्यावर प्रेम केलेस आणि मी तुझ्यावर प्रेम करतो. तू मला स्वतःची भेट दिली
आणि मी स्वतःला तुला देतो."

आपलं प्रेम किती दूर जाऊ शकतं हे तुम्हाला माहीतच असेल.
प्रत्येक वेळी आपण प्राण्याला तिची इच्छा मागतो आणि ती आपल्याला देते,
आम्हाला प्रत्येक वेळी जीवन देते.

आणि आपण नेहमी प्राण्याला जीवनासाठी त्याला संधी आणि योग्यता देण्यासाठी
विचारतो.

- फक्त एकदाच नाही,
- पण प्रत्येक वेळी आम्ही त्याला विचारतो.

तुम्हाला असे वाटते का की प्राणी आम्हाला सांगू शकेल हे थोडेच आहे: तुम्ही मला
एकदा नाही तर हजारो वेळा विचारले तेव्हा मी तुम्हाला जीवन दिले का?

प्रत्येक वेळी ती आपल्याला तिची इच्छा देते तेव्हा आपण तिच्यावर दुष्प्रत प्रेम
करतो इतकेच नाही.

आम्ही तुम्हाला प्रत्येक वेळी बक्षीस देतो.

परंतु त्याने आपल्याला दिलेल्या या सर्व जीवनांमुळे आपल्याला गौरव आणि प्रेमही
वाटते.

आपल्या उत्तुंग प्रेमाचे बारकावे, डावपेच, अतिरेक आणि मूर्खपणा असे आहेत जे
सांगण्यास संक्षम होण्यासाठी प्राण्याबरोबर वागण्याचे नवीन मार्ग शोधून काढू
शकत नाहीत:

"आम्ही तिला विचारल्यावर तिने आम्हाला तिची इच्छा देण्यास कधीही नकार दिला
नाही. म्हणूनच आम्ही या प्राण्याला काहीही नाकारू शकत नाही."

प्रेमाचा हा एक अतुलनीय मार्ग नाही का ज्याला फक्त देवच समर्थ आहे?

तसेच, आमचे प्रेम तिथेच थांबत नाही.

आपली ओळख करून देणारा प्राणी आपण नेहमी शोधत असतो. जेव्हा तो

आपल्या इच्छेवर प्रेम करतो,

आपल्या अथांग प्रेमाच्या सागरात आपण त्याला त्याच्या प्रेमाचा छोटासा सागर बनवतो .

तिचं प्रेम आपल्यात आहे आणि तिचं आपल्यावर प्रेम आहे हे जाणवणं.

आम्हाला माहित आहे की ते लहान असेल कारण निर्माण केलेले प्रेम कधीही सर्जनशील प्रेमापर्यंत पोहोचू शकत नाही. पण आपले समाधान अवर्णनीय आहे कारण ते आपल्या प्रेमात आणि आपल्या प्रेमाने प्रेम करते.

दुभंगलेले प्रेम, आपल्यापासून वेगळे झालेले प्रेम, आपल्याला कधीही सुखी किंवा दुखवू शकत नाही.

आणि मग प्रेम त्याची सर्वात सुंदर गुणवत्ता गमावेल.

प्रत्येक वेळी जेव्हा प्राणी आपल्या फियाटमध्ये आपल्यावर प्रेम करतो तेव्हा तिचा प्रेमाचा छोटासा समुद्र आपल्या दैवी समुद्रात वाढतो. आपल्या प्राण्याचे प्रेम वाढत असताना आपल्याला गौरव आणि प्रेम वाटते.

त्यानंतर मी दैवी इच्छेने केलेल्या सर्व कृत्यांचा शोध घेण्यासाठी सृष्टीभोवती फिरलो आणि माझ्या दयाळू येशूने जोडले:

माझी धन्य मुलगी,

सृष्टी हे आपल्या प्राण्यांवरील प्रेमाचे सर्वात मोहक प्रकटीकरण आहे.

तेथे आहे - त्याच्या ताऱ्यांसह आकाशाचा निळा, - चमकणारा सूर्य, - वारा, - समुद्र, जो कधीही बदलत नाही.

अशा प्रकारे ते आपल्या प्रेमाच्या माणसाशी बोलतात, जे कधीही थांबत नाही.

आणि पृथ्वीवर फुले, झाडे, झाडे आणि लहान औषधी वनस्पती आहेत - एक आवाज, एक चळवळ, - त्यांच्या निर्मात्याच्या प्रेमाचे जीवन,

गवताच्या सर्वात लहान ब्लेडपर्यंत,

ज्याने त्यांना माणसासाठी निर्माण केले त्याची प्रेमकथा सर्वाना सांगण्यासाठी.

पृथ्वीवर निर्माण झालेल्या गोष्टी मरताना दिसतात, पण हे खरे नाही. ते आणखी

सुंदर पुनर्जन्म घेतात.

हे देवाच्या प्राण्यांवरील प्रेमाचे नवीन पुनरुत्थान आणि प्रेमाचे गोड आश्चर्य देण्याशिवाय दुसरे काहीही नाही, ते मरत असताना, ते आणखी सुंदर पुनर्जन्म घेतात.

आणि निर्माता, प्रेम करण्यासाठी, फुलांचे आणि फळांचे नवीन जादू माणसाच्या डोळ्यांसमोर ठेवतो.

असे म्हटले जाऊ शकते की प्रत्येक फूल आणि प्रत्येक वनस्पती चुंबन घेते, " **मी तुझ्यावर प्रेम करतो**".

"त्याच्या निर्मात्याकडून त्याच्याकडे जो त्यांच्याकडे पाहतो आणि घेतो.

आपले सर्वोच्च प्रेम अशा प्रकारे प्रत्येक गोष्टीत आपल्याला ओळखण्यासाठी आणि तिला " **आय लव्ह यू** " पाठवण्याची वाट पाहत आहे. पण आम्ही व्यर्थ वाट पाहतो.

सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये, आपले परमत्व आपली शक्ती प्रकट करते

- प्रेम, शहाणपण, चांगुलपणा आणि सुव्यवस्था.

आम्ही ते मनुष्याला सादर करतो कारण तो आपल्यावर शक्तिशाली, शहाणा आणि दयाळू प्रेम करतो:

म्हणजेच **आपल्या दैवी प्रेमाची प्रतिमा त्याच्यामध्ये असू द्या** . जी आमच्या इच्छेमध्ये राहते तिला हे मिळू शकते.

कारण आपण असे म्हणू शकतो की ती आपल्या जीवनात जगते.

पण आपल्या इच्छेबाहेर,

- प्रेम कमकुवत आहे,

- चव नसलेले शहाणपण,

- चांगुलपणा डीफॉल्टमध्ये बदलतो e

- अव्यवस्था मध्ये ऑर्डर स्वतः.

आपल्या इच्छेशिवाय दरिद्री प्राणी, त्याला किती दया येते!

अधिक आपण प्राण्यावर अखंड प्रेम करतो आणि त्यात कधीही न संपणारे प्रेम आपल्याला शोधायचे आहे.

जेव्हा प्राणी आपल्यावर प्रेम करत नाही, तेव्हा त्याच्या आत्म्यात आपल्या प्रेमाची मोठी पोकळी निर्माण होते. आणि आपल्या प्रेमाला, या शून्यांमध्ये त्याचे प्रेम सापडत नाही, विश्रांतीसाठी जागा मिळत नाही. तो निलंबित राहतो, भटकतो, धावतो, चोरी करतो आणि त्याचे स्वागत करण्यासाठी कोणीही सापडत नाही.

तो ओरडतो, हौतात्म्य पत्करतो आणि म्हणतो:

"माझ्यावर प्रेम नाही. मी प्रेम करतो आणि माझ्यावर प्रेम करणारा कोणीही मला सापडत नाही."

मग त्याने हळूवार उच्चारात जोडले:

"प्रिय मुलगी,

माझ्या दैवी इच्छेमध्ये जगणाऱ्यासाठी माझे प्रेम किती दूर जाऊ शकते हे तुम्हाला माहीत असेल तर ,

-तुम्ही माझ्यावर इतके प्रेम कराल की तुमचे हृदय आनंदाने उफाळून येईल

- तुम्ही आणि माझे प्रेम तुला भस्म करून ठेवेल, माझ्यावरील शुद्ध प्रेमाने भस्मसात होईल.

तुम्हाला माहित असले पाहिजे की माझी दैवी इच्छा त्यात राहणारा प्राणी जे काही करतो ते एकत्र आणते.

माझ्या फियाटमध्ये जे काही केले आहे ते त्यातून बाहेर येऊ शकत नाही. सर्व काही आपल्या प्रकाशाच्या क्षेत्रात राहतात.

आणि माझी इच्छा, आनंद करण्यासाठी, गोळा करते

- प्राण्याची हालचाल,

- त्याचे प्रेम, त्याचा श्वास, त्याची पावले, त्याचे शब्द,

त्याचे विचार e

- प्राण्याने आपल्या इच्छेमध्ये जे काही केले आहे ते सर्व काही आपल्या जीवनात समाविष्ट करावे.

आपल्याला सतत जीवांची गरज भासते

त्यांचा श्वास,

त्यांच्या हालचाली इ

त्यांच्या पाऊलखुणा आमच्यात.

यासाठी आम्ही जो आमच्या इच्छेमध्ये राहतो त्याला कॉल करतो:

- आमचा श्वास,

- आमच्या हृदयाचे ठोके,

- आमची चळवळ e

-आपलं प्रेम.

आपण करू शकत नाही आणि आपल्या इच्छेनुसार जगणाऱ्याचा श्वास आपण स्वतःपासून विलग करू इच्छित नाही. मग आपल्याला आपले जीवन आपल्यापासून फाटलेले वाटेल.

तसेच, जेव्हा हा प्राणी कार्य करतो तेव्हा तो श्वास घेतो, इ.

माझी इच्छा मेजवानीवर जाईल आणि प्राणी काय करतो ते मोठ्या प्रेमाने गोळा करेल,

- जणू माझ्या इच्छापत्राने योगदान दिले आहे

प्राण्यामध्ये श्वास आणि हालचाल निर्माण करणे, ई

- जणू काही प्राण्याने योगदान दिले आहे

देवाला श्वास आणि हालचाल देण्यासाठी.

आपल्या प्रेमाचे असे अतिरेक आणि आविष्कार आहेत जे आनंदी असतात जेव्हा ते म्हणू शकते:

"मी जे करतो ते प्राणीही करते.

आम्ही एकत्र वागतो, उसासा टाकतो आणि प्रेम करतो. "

तेव्हा आपल्याला जाणवते

- आनंद,
- गौरव, आणि
- परस्पर

आमच्या सर्जनशील कार्याचे जे,

प्रेमाच्या ज्वालात ती आमच्या पितृ गर्भातून कशी बाहेर आली ,
सर्व प्रेम आपल्या दैवी गर्भात परत येते.

माझे गरीब मन दैवी इच्छेवर अनेक विचारांच्या अधीन आहे .
ते संदेशवाहक आहेत जे आपल्याला या पवित्र इच्छाबद्दल माहिती देतात. मी
आश्चर्यचकित झालो. मग माझा गोड येशू त्याच्या लहान मुलीकडे परतला. सर्व
दयाळूपणे, त्याने मला सांगितले :

माझ्या चांगल्या मुली, माझ्या इच्छापत्रात प्रवेश करणे खूप सोपे आहे. कारण
तुमचा येशू कधीही कठीण गोष्टी शिकवत नाही.
माझे प्रेम मला मानवी क्षमतांशी जुळवून घेते जेणेकरून मी जे शिकवतो आणि
मला काय हवे आहे ते प्राणी अडचणीशिवाय करू शकेल.

तुम्हाला माहित असणे आवश्यक आहे की प्राणी माझ्या फियाटमध्ये प्रवेश
करण्यासाठी,

पहिली आवश्यक गोष्ट आहे

- त्याला हवे आहे, - त्याला दृढतेने हवे आहे, - त्याच्यामध्ये जगण्याची इच्छा आहे.

दुसरे म्हणजे , जेव्हा हे पहिले पाऊल उचलले जाते,
माझी दैवी इच्छा सृष्टीला प्रकाशाने आणि (दैवी इच्छेकडे) अशा आकर्षणाने घेरते
की प्राणी स्वतःची इच्छा पूर्ण करण्याची इच्छा गमावून बसतो.
कारण त्या पायरीनंतर तिला सार्वभौम वाटले.

आणि त्याच्या आकांक्षा, दुर्बलता आणि दुःखांची रात्र बदलली आहे.
-दिवसात, -दैवी शक्तीमध्ये.

यासाठी त्याला दुसरे पाऊल उचलण्याची अत्यंत गरज वाटते, ज्यासाठी तिसरे, चौथे, पाचवे इ.

या पायऱ्या प्रकाशाच्या पायऱ्या आहेत

- प्राण्याला सुशोभित करा,
- पवित्र करणे,
- तिला आनंदी करा,
- ते निर्देशित करा आणि
- त्याला त्याच्या निर्मात्याच्या प्रतिरूपात सहभागी करून घेण्यासाठी, जेणेकरून प्राणी
- केवळ माझ्या इच्छेनुसार जगण्याची अत्यंत गरज त्याला वाटत नाही,
- पण त्याला माझी इच्छा देखील स्वतःचे जीवन वाटते ज्यापासून तो वेगळा होऊ शकत नाही.

मग बघा किती सोपं आहे ते? पण ते हवेच आहे. जेव्हा प्राणी माझ्या फियाटमध्ये प्रवेश करू इच्छितो, तेव्हा माझे पितृत्व कृपा, प्रेम आणि चांगुलपणाच्या इच्छेला शोभते.

आणि मलाही तेच हवे असल्याने,

- मी जे माझे आहे ते जोडतो आणि आवश्यक असल्यास,
 - तिला सर्व मदत आणि सर्व साधने देण्यासाठी माझा जीव गेला ,
- आणि तिला माझ्या दैवी इच्छेनुसार जगण्यासाठी माझे आयुष्य तिच्याविरुद्ध आहे.

जेव्हा प्राणी माझ्या इच्छेनुसार जगतो तेव्हा मी स्वतःला काहीही सोडत नाही.

माझ्या मुली, आमचे प्रेम इतके महान आहे की आम्ही स्थापित करतो

- पवित्रतेचे विविध स्तर e

- आपल्या दैवी इच्छेनुसार आत्म्याला सुशोभित करण्यासाठी पवित्रता आणि सौंदर्याची विविध साधने.

आम्ही त्यांना एकमेकांपासून वेगळे करतो.

- सौंदर्य, पवित्रता, प्रेम,

- सर्व सुंदर परंतु एकमेकांपासून वेगळे.

माझ्या विलजवळ असलेल्या मालाचा आनंद घेण्यासाठी काही जण प्रकाशाच्या समुद्रात राहतील . इतर माझ्या ऑपरेटिव्ह लाइटच्या कृतीखाली राहतील. ते सर्वात सुंदर असतील.

आम्ही आमची सर्व सर्जनशील कला नाटकात, आमची कार्यकला लावू.

आपल्या इच्छेमध्ये प्राणी शोधणे, आपण आपल्याला पाहिजे ते करू शकतो.

आपली सर्जनशील शक्ती प्राप्त करण्यासाठी प्राणी स्वतःला उधार देईल.

आणि आम्ही आनंदाने नवीन सुंदरता तयार करू, एक पवित्रता जो अद्याप अज्ञात आहे आणि प्राण्यांना कधीही दिलेले प्रेम नाही.

कारण त्या प्राण्यामध्ये अद्याप जीवन, प्रकाश आणि आपल्या इच्छेचे सामर्थ्य नव्हते.

आम्ही प्राण्यामध्ये ऐकू

आमचा प्रतिध्वनी,

निर्माण करणारी शक्ती जी नेहमी निर्माण करते

- प्रेम,

- गौरव, आणि

- आपल्या कृती आणि आपल्या जीवनाची सतत पुनरावृत्ती.

आमच्या फियाटचे जीवन तंतोतंत असे आहे: **निर्माण करणे.**

आणि जिथे आमच्या फियाटचे जीवन राज्य करते, ते कधीही न थांबता, सतत

निर्माण करते.

हे आपल्यामध्ये निर्माण होते आणि पवित्र ट्रिनिटीचे सदगुण जतन करते. तो जिथे राज्य करतो त्या प्राण्यापासून तो निर्माण करतो आणि आपली प्रेम आणि पावित्र्याची प्रतिमा निर्माण करतो.

त्यामुळे सृष्टीत अजून बरेच काम करायचे आहे. आपण आपल्या कृती आणि कार्यांचे पुनरुत्पादन केले पाहिजे जे आपल्या स्वर्गीय मातृभूमीसाठी सर्वात सुंदर अलंकार म्हणून काम करतील.

त्यानंतर माझे मन फियाटच्या समुद्रात हरवून गेले ज्याने मला सर्व उपस्थित केले आणि सर्व काही माझे वाटले, जसे सर्व काही देवाचे होते.

माझा प्रिय येशू, जणू त्याच्या प्रेमाच्या ज्वाळांमध्ये गुदमरल्यासारखे, जोडले:

माझी धन्य मुलगी,

माझ्या इच्छेमध्ये राहणारी ती नेहमीच तिच्या निर्मात्यापासून अविभाज्य आहे. अनंत काळापासून, हा प्राणी नेहमीच आपल्याबरोबर आहे.

आमच्या दैवी इच्छेने हा प्राणी आमच्याकडे आणला आणि तिला आमच्या बाहूंच्या आणि आमच्या गर्भात ठेवले आणि आम्हाला तिच्यावर प्रेम केले, आकर्षित केले आणि कौतुक केले.

आणि त्या क्षणापासून आम्हाला त्याचे विद्युतीय प्रेम जाणवते ज्याने आम्हाला आमच्या सर्जनशील हातांनी आमच्या सर्वात सुंदरपैकी एक तयार करण्यासाठी कार्य करण्यास सांगितले.

चित्रपट

अरेरे! आपल्या सर्जनशील कार्याचा उलगडा करण्यासाठी आपल्याला आपल्या विलमध्ये एक प्राणी शोधणे किती आवडते.

तुम्हाला ते माहित असले पाहिजे

जेव्हा मी, शाश्वत शब्द, माझ्या प्रेमाच्या अतिरेकातून, स्वर्गातून पृथ्वीवर उतरलो,

- ते आत्मे जे माझ्या फियाटमध्ये राहतात आणि राहतील, आमच्यापासून अविभाज्य आहेत, ते माझ्याबरोबर उतरले आहेत.

आणि त्यांच्या डोक्यावर स्वर्गीय राणीसह , ते तयार झाले
माझे लोक,
माझे विश्वासू सैन्य,
माझे जीवन रॉयल पॅलेस
ज्यामध्ये मी माझ्या दैवी इच्छेच्या या मुलांचा खरा राजा बनलो.

माझ्या लोकांसोबत असल्याशिवाय मी स्वर्गातून कधीच खाली आलो नसतो, माझ्या प्रेमाच्या नियमांसोबत राज्य करू शकलो नसतो.

आमच्यासाठी,
सर्व वयोगट एका बिंदूसारखे आहेत
-जेथे सर्व काही आपल्या मालकीचे आहे ई
- जिथे आपल्याला सर्वकाही कृतीत सापडते.
मी माझ्या मुलांचा स्वामी आणि राजा म्हणून स्वर्गातून खाली आलो.
एकमेकांवर प्रेम कसं करायचं हे माहीत असल्यानं मी स्वतःला न्याहाळत आणि प्रेम केलं. माझे प्रेम इतके महान होते की मी त्यांना माझ्याबरोबर गर्भधारणा करण्यास भाग पाडले.
माझ्यावर प्रेम करणारी माझी मुलं न सापडणं मला सहन होत नव्हतं. आम्ही माझ्या सार्वभौम आईच्या उदरात एकत्र राहत होतो .
ते माझ्याबरोबर पुन्हा जन्मले आणि माझ्याबरोबर रडले.

मी जे केले ते त्यांनी केले. आम्ही एकत्र चाललो, काम केले, प्रार्थना केली आणि दुःख सहन केले.

आणि मी म्हणू शकतो की ते मरण्यासाठी आणि नवीन जीवनासाठी वधस्तंभावर माझ्याबरोबर होते.

जे मी मानवी पिढ्यांसमोर आणण्यासाठी आलो आहे.

अशा प्रकारे आपल्या इच्छेचे राज्य आधीच स्थापित झाले आहे. त्यापैकी किती हे आम्हाला माहीत आहे.

ते कोण आहेत आणि त्यांची नावे आम्हाला माहीत आहेत.

आमची इच्छा आधीच आम्हाला त्यांच्या प्रेमाच्या उत्कट हृदयाचे ठोके जाणवते.

अरेरे! आपण त्यांच्यावर किती प्रेम करतो आणि या वेळेस आपण किती आकांक्षा बाळगतो!

मला असे वाटते की दैवी इच्छा मला प्रत्येक क्षणी त्याच्यावर प्रेम करण्यासाठी बोलावत आहे. असे म्हणता येईल की माझे प्रेम केवळ काही थेंबांचे प्रतिनिधित्व करते,

त्याला त्याचे मला द्यायचे आहे जेणेकरून मी ताब्यात घेऊ शकेन,

- आणखी थेंब नाही,

- पण समुद्र ज्याने त्याला सांगावे की मी त्याच्यावर खूप प्रेम करतो.

त्याची किती चांगली गोष्ट आहे!

त्याला जे आहे ते त्याला द्यायचे आहे, प्राणी त्याच्यावर प्रेम करतो हे सांगण्यास सक्षम असल्याचे समाधान मिळवायचे आहे.

माझ्या गरीब आत्म्याला पाहून परत आल्यावर त्याचे हृदय खूप जोरात धडधडत होते

मला मिठी मारून, माझा नेहमी दयाळू येशू मला म्हणाला:

"माझ्या प्रेमाची धन्य मुलगी, प्रेम करण्याची गरज हे करते

-ब्रुसिओ,

- मी अयशस्वी झालो,

- मी निराश आहे.

माझे ध्येय साध्य करण्यासाठी, मी काय करत आहे हे तुम्हाला माहिती आहे का?
मी माझे प्रेम प्राण्यांच्या हृदयात ठेवतो,

मी ते त्याच्या मनात, त्याच्या शब्दात, त्याच्या पावलांमध्ये आणि त्याच्या कृतीतून
प्रवाहित करतो आणि मी ते दैवी प्रेमाच्या नाण्यांमध्ये बदलतो.

ते आमचे चलन म्हणून प्रभावी होण्यासाठी, मी त्यांना माझ्या प्रतिमेने मारतो आणि
त्यांच्याभोवती लिहितो:

"येशू, दैवी इच्छेच्या राज्याचा राजा".

आता, प्रेमाचे हे नाणे त्या प्राण्याला मला "मी तुझ्यावर प्रेम केले आहे" असे
म्हणण्याचा अधिकार देते .

आपल्या चांगुलपणाचे नाण्यांमध्ये रूपांतर केलेले हे प्रेम विकत घेऊ शकते

- तुम्हाला काय आवडते आणि

- त्याला पाहिजे ते देखील.

ती खरेदी करू शकते

- आपली पवित्रता, आपली स्वतःची इच्छा, आपले गुण आणि

-प्राण्याला हवे असल्यास आणखी प्रेम करा, कारण त्याच्याकडे पुरेसे आहे.

अरेरे! ती आता गरीब नाही तर खूप श्रीमंत आहे हे पाहून आपल्याला किती आनंद
होतो,

आपले सद्गुण आणि आपली स्वतःची पवित्रता प्राप्त करण्यास सक्षम होण्यापर्यंत.

तिचे स्वतःचे प्रेमाचे नाणे पाहणे किती सुंदर आहे

- जे त्याला आमच्या स्वतःच्या मालमत्तेचे मालक बनवते.

पण आम्ही ते फक्त आमच्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्याला देतो, कारण ते

- मी ते वाया घालवणार नाही,
- ते जतन करेल आणि गुणाकार करेल, ते करण्यासाठी
- आमच्यावर अधिकाधिक प्रेम करा, ई
- आम्हाला आमच्या भस्मसात करणाऱ्या ज्वालांपासून मुक्त करण्यासाठी.

दैवी इच्छेच्या कृतीत मी माझी पाळी पुन्हा सुरू केली असताना, मला दुःख जाणवले. माझ्या जागरणामुळे मला काळजी वाटू लागली.
काही मिनिटांसाठी ते मला शतकासारखे वाटले, एक चिरंतन रात्र मी माझ्या येशूने मला शांत करण्यासाठी येण्याची वाट पाहत होतो.
शेवटी, दीर्घ प्रतीक्षेनंतर, माझ्या प्रिय येशूने मोठ्या दयाळूपणे स्वतः ला श्वास सोडला आणि मला सांगितले:

गरीब मुलगी, हे पाहणे किती कठीण आहे, बरोबर?
या दुःखात तुमचा येशू किती वेळा आहे, इतका क्रूर आणि यातना देणारा!
किती जागरण जीव मला करायला लावतात!
मी असे म्हणू शकतो की मी नेहमीच वाट पाहत असतो आणि मला माझ्या प्रेमाच्या अधीरतेचा त्रास होतो.
जर प्राण्याने पाप केले तर मला वाटते की ते माझ्या हातातून निसटले आहे. मी त्याचे निरीक्षण करतो.
मी तिला पाहतो.
मी तिला भूतांनी वेढलेले पाहतो जे तिने केलेल्या चांगल्या गोष्टींचा उत्सव साजरा करतात आणि त्याची थट्टा करतात. गरीब चांगले, पापाच्या चिखलात झाकलेले.
मी नेहमीच या प्राण्यावर प्रेम करत असल्याने, मी त्याला थोडा प्रकाश पाठवतो आणि मी त्याचे निरीक्षण करतो.
मी तिला उठून तिच्याकडे पाहण्याचा पश्चाताप पाठवतो. मिनिटे मला शतकासारखी वाटतात
तिला परत माझ्या मिठीत येताना दिसले नाही तर मी शांत होऊ शकत नाही.

आणि मी ते पाहतो, आणि मी ते पाहतो.

मी तिच्या हृदयाची धडधड पाहतो, तिच्या मनातील विचार तिच्यावरच्या माझ्या प्रेमाच्या स्मृती जागवतात. पण नाही, ते व्यर्थ आहे. आणि मला निरीक्षण करण्यास भाग पाडले जाते.

किती कठीण घड्याळ! जर ते माझ्याकडे परत आले तर मी थोडा आराम करतो. अन्यथा, मी माझी जागरुकता सुरू ठेवतो.

येथे आणखी एक आहे ज्याला चांगले करायचे आहे आणि तिचा वेळ घेते आणि कधीही निर्णय घेत नाही.

मी तिला पाहतो. मी माझ्या प्रेमाने, प्रेरणेने आणि त्याला आकर्षित करण्याचा प्रयत्न करतो

देखील आश्वासने. पण ती ठरवत नाही. हे सर्व प्रकारची सबब, अडचणी शोधते आणि मला स्टँडबाय ठेवते. किती घड्याळे!

प्राणी मला किती जागरुकता देतात आणि कितीतरी मार्गांनी.

तुमच्या अपेक्षेने मला माझ्या चालू असलेल्या निगराणीमध्ये काही कंपनी मिळू शकते. म्हणून आपण एकत्र दुःख सहन करूया.

माझ्यावर प्रेम करा आणि मला माझ्या अनेक जागरणांमध्ये थोडा विश्रांती मिळेल.

त्यानंतर त्याने हळूवार उच्चार **जोडला** :

"माझ्या दुःखाच्या मुली, तुला हे जाणून घ्यायचे आहे की मला पाहावे लागणारे हे कठीण दुःख कोण देत नाही ? जो माझ्या इच्छेमध्ये जगतो .

जेव्हा ती माझ्या विलमध्ये राहण्याचा निर्णय घेते तेव्हा मी घोषित करतो की ती माझी मुलगी आहे.

नवीन मुलगी साजरी करण्यासाठी मी सर्व स्वर्ग आणि पवित्र ट्रिनिटीला आमंत्रित करतो

जे मी मिळवले आहे. प्रत्येकजण तिला ओळखतो कारण मी माझ्या हृदयात आणि माझ्या प्रेमात अमिट अक्षरांनी "माझी मुलगी" लिहितो .

माझ्या इच्छेनुसार तो नेहमी माझ्यासोबत असतो. मी जे काही करते, ती करते.

म्हणून, माझ्या सतत पुनर्जन्मात, ती माझ्याबरोबर पुनर्जन्म घेते आणि मी लिहितो:
"माझ्या जन्माची मुलगी" माझ्या अश्रूंमध्येही.

थोडक्यात, जर मला त्रास झाला, मी काम केले तर, मी चाललो तर मी लिहितो:
"माझ्या दुःखाची मुलगी, माझ्या कामाची, माझ्या चरणांची मुलगी. » मी ते सर्वत्र लिहितो.

तुम्हाला माहित असले पाहिजे की पितृत्व आणि फिलिएशनमध्ये अमिट दुवे आहेत.
पितृत्व आणि फिलिएशनचे अधिकार ओळखण्यास कोणीही नकार देऊ शकत नाही,

- अलौकिक क्रमाने नाही
- नैसर्गिक क्रमाने नाही.

म्हणून मी, पित्याचे वारस होण्याचे कर्तव्य आहे.

- माझी मालमत्ता,
- माझ्या प्रेमाचा,
- माय होलिनेस द्वारे

ती ज्याने इतक्या गंभीरपणे स्वतःला **मुलगी म्हणून घोषित केले.**
मी ते माझ्या हृदयात लिहून ठेवतो.

जर मी त्याच्यावर प्रेम केले नाही तर मी माझ्या वडिलांच्या प्रेमाचा विश्वासघात करीन. म्हणून मी फक्त त्याच्यावर प्रेम करू शकतो.

तसेच, या मुलाचे कर्तव्य आहे

- माझ्यावर प्रेम करा आणि
- त्याच्या वडिलांच्या मालमत्तेचा मालक असणे,
- त्याचा बचाव करण्यासाठी,
- ते ज्ञात करा आणि

-त्याचा जीव देणे जेणेकरून कोणीही मला त्रास देऊ नये.

अरेरे! माझी मुले माझ्या इच्छापत्रात राहून मला सांगायला येतात हे पाहणे किती सुंदर आहे:

"बाबा, तुम्ही खूप वेळ बघितलात. थकला आहात, आराम करा.

आणि जेणेकरून तुमची विश्रांती गोड असेल, माझ्या प्रेमात विश्रांती घ्या आणि मीच पाळत राहीन. मी तुझी जागा आत्म्याने घेईन.

उठल्यावर कोणी सापडणार नाही का कुणास ठाऊक. आणि मी या मुलांवर विश्वास ठेवतो आणि मी थोडा आराम करतो.

आपल्या इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा करू शकत नाही असे काही आहे का? तो माझ्यासाठी सर्व काही करू शकतो कारण त्याचा प्रकाश माझ्या सर्व दुःखांमधून जातो. आणि मी या बाळासाठी सर्वकाही करतो.

आम्ही आमच्या दरम्यान जागरुकता आणि विश्रांती घेतो .

माझ्या इच्छेनुसार जगणे किती सुंदर आहे:

प्राणी आधीच आपल्या परिस्थितीत आहे.

आपल्याला काय हवे आहे, तिला हवे आहे.

आणि येथे सर्वात पवित्र गोष्ट आहे, सर्वात महान, सर्वात उदात्त आणि

शुद्धतेच्या वैभवाने परिपूर्ण: **देवाला जे हवे आहे ते हवे आहे.**

देवाला जे हवे आहे ते मिळवून कोणतेही कार्य यशस्वी होत नाही

इतक्या उदात्त उंचीवर,

अनंत मूल्यासह. **देव पवित्र, शुद्ध, सुव्यवस्था आणि चांगुलपणा आहे.**

देवाला जे हवे आहे ते हवे आहे, जीवाला जे हवे आहे ते पवित्र, शुद्ध आणि चांगले आहे.

व्यवस्थेच्या पूर्णतेने, तिला देवामध्ये पुनर्जन्म झाल्यासारखे वाटते आणि देव जे करतो ते करते.

देव सर्वकाही करतो, सर्व काही स्वीकारतो आणि प्रत्येक गोष्टीची हालचाल आहे.
आणि हा आत्मा देव जे करतो त्यात योगदान देतो.

यापेक्षा मोठे चांगले काम कधी करता येईल का?

माझ्या इच्छेनुसार जीवनापर्यंत पोहोचू किंवा त्यावर मात करू शकणारे काहीही नाही.

म्हणून तो अजूनही माझ्या फियाटमध्ये राहतो आणि आपण आणि मी आनंदी राहू.

मला दैवी इच्छेत बुडल्यासारखे वाटले. त्याच्या प्रकाशामुळे मला अनेक सत्ये समजली, पण मला ती इतक्या लहानशा मनात बंदिस्त करता आली नाहीत . आणि मला ते प्रकट करण्यास आणि प्रकट करण्यास नाखूष वाटले .

कागदावर ठेवा. माझा गोड येशू, माझ्या गरीब आत्म्याला भेट देऊन, माझ्या अक्षमतेबद्दल सर्व कोमलता आणि करुणा, मला म्हणाला:

माझ्या इच्छाशक्तीच्या विशालतेसमोर ठेवलेली माझी गरीब मुलगी गोंधळून गेली आहे आणि तिला आनंद आणि आनंदाचा आनंद घेण्यासाठी गोड विश्रांतीमध्ये राहायचे आहे. पण नाही, माझी मुलगी. काम करणे देखील आवश्यक आहे .

स्वर्गात नेहमी आनंद असतो, पण पृथ्वीवर आनंद आणि काम यांच्यात बदल असतो. आपल्यासाठी, कार्य प्रकट करणे आणि लिहिणे आहे.

माझ्या इच्छेमध्ये प्रवेश करणे म्हणजे खरा आनंद आणि सर्वात मोठा आनंद असणे. पण कामाच्या ठिकाणी मी तुला एकटे सोडत नाही

मी तुझ्यापेक्षा जास्त करतो आणि माझ्याशिवाय तू हे करू शकले नसते.

आपणास हे माहित असले पाहिजे की आपले प्रेम इतके महान आहे की जेव्हा आपला चांगुलपणा एक शब्द बोलण्याचा निर्णय घेतो, आपल्या परममहाराजाबाहेरील सत्य प्रकट करतो तेव्हा आपण ते कार्य आपल्या आत

बनवतो. या सत्यातून जे चांगले निर्माण केले जावे ते आपण बाहेर आणतो.

जेव्हा सर्व काही तयार आणि पूर्ण होते - आपण प्रकट केलेल्या या सत्याच्या आधारे आपण प्राण्यांना जे चांगले द्यायला हवे - तेव्हा आपण मानवी पिढ्यांना देऊ इच्छित असलेल्या चांगल्याचा वाहक म्हणून ते सत्य प्राण्याला देऊ करतो.

म्हणून, आपल्या शब्दात सर्व वयोगटांचा समावेश आहे.

आणि आपले शब्द हे जीवन असल्याने त्यांच्यात सर्जनशील शक्ती असते.

आपला शब्द कोठेही पोहोचेल, प्राण्यांना असे वाटेल की आपण जीवन निर्माण करत आहोत आणि आपल्या सत्यामुळे त्यांना चांगले वाटेल.

म्हणून, आपले शब्द प्रकट न करून थांबवणे म्हणजे आपले शब्द निर्माण करू शकणारे सर्व चांगले आणि आपले सर्व जीवन थांबवणे.

आणि मला माहित आहे, माझ्या मुली, तू मला हे दुःख देऊ इच्छित नाहीस आणि मानवी पिढ्यांपासून हे महान चांगले रोखू इच्छित नाहीस का?

जे माझ्यावर प्रेम करतात ते मला काहीही नाकारू शकत नाहीत, त्यांच्या जीवनाचा त्यागही नाही.

म्हणून, सावधगिरी बाळगा. आणि आपल्या अनेक दैवी जीवनांना प्रतिबंधित केल्याबद्दल जबाबदार होऊ नका ज्याने प्राण्यांमध्ये जीवन घेणे आवश्यक आहे.

त्याच क्षणी, मला खूप वेदना होत होत्या की मला माझा शेवटचा श्वास घ्यायचा होता. येशू ताबडतोब त्याच्या हातात मला आधार देण्यासाठी धावला.

तो मला म्हणाला : काय? तुला स्वर्गात यायचे आहे का?

आणि मी: होय, जर स्वर्गाची इच्छा असेल तर तू मला तिथे नेण्याचा निर्णय घ्या

येशू: माझ्या मुली, आणि मग, आपण पृथ्वीचे काय करू?

मी: मला त्याबद्दल काहीही माहिती नाही आणि मी काही चांगले नाही, आणि मग जमीन मला रुचत नाही!.

येशू पुढे म्हणाला: माझी मुलगी, तरीही तिला त्यात रस असणे आवश्यक आहे

कारण तिला येशूमध्ये स्वारस्य आहे आणि तुझे आणि माझे एक असले पाहिजे.

आपल्याला माहित असणे आवश्यक आहे

- की अजून खूप लवकर आहे,
 - की दैवी इच्छेशी संबंधित सर्व काही अद्याप प्रकट झाले नाही
- कारण ते जितके अधिक प्रकट होते तितके आत्मे त्याच्या प्रकाशाच्या जाळ्यात अडकतात.

आणि देखील,

- एखाद्या प्राण्यामध्ये दैवी इच्छा जितकी वाढते आणि परिपक्व होते,
 - आणखी किती जीव ते प्राप्त करण्याचा अधिकार प्राप्त करतात, ई
 - मानवी पिढ्यांचा ताबा मिळावा म्हणून त्यांना सुशोभित करण्याकडे आपला कल असतो
- आमच्या इच्छेचे जीवन.

कारण आपला चांगुलपणा आणि आपले प्रेम खूप मोठे आहे

- की आपण ते सर्व एका प्राण्यामध्ये पाहतो आणि
 - की एकाच्या फायद्यासाठी, आपण प्रत्येकाचे भले करतो.
- पण प्रत्येकाने केलेले हे चांगले कोणाला उदंड मिळते? ते
- ही मालमत्ता सर्वप्रथम कोणाला मिळाली,
 - जो आमचे ऐकण्यासाठी आणि आमच्या सत्यांचा विचार करण्यासाठी पुरेसा दयाळू होता जणू ते त्याच्या स्वतःच्या जीवनापेक्षा जास्त आहेत आणि
 - जो, स्वतःच्या जीवाची काळजी न घेता, तयार आहे
- आपल्यावरील प्रेमासाठी प्रत्येक क्षणाचा त्याग करा, आपल्याला या जीवनासह आपल्याला पाहिजे ते करायला लावा.

आपल्या परमात्म्यावर त्याचा इतका बल आहे, तो इतका वाहून गेला आहे,

हे चांगले प्राप्त करण्यासाठी सर्वांसाठी एक आत्मा पुरेसा आहे .

अजून चांगले, मानवी पिढ्या एकमेकांशी जोडल्या गेल्या आहेत,

- शरीराच्या अवयवांपेक्षा जास्त.

म्हणूनच, केवळ एक निरोगी आणि चांगला सदस्य त्याचे पवित्र जीवनावश्यक शारीरिक द्रव इतर अवयवांमध्ये पोचवतो यात आश्चर्य नाही.

प्रकारे आपल्या इच्छेनुसार जगणाऱ्या एकाच प्राण्याची ताकद आहे अशा

बिंदूपर्यंत सर्वशक्तिमान

स्वर्ग आणि पृथ्वी उलथून टाकण्यास सक्षम होण्यासाठी ,

देव आणि प्राणी पराभूत करण्यासाठी.

तर मला पूर्ण करू द्या, आणि मग मी तुम्हाला लगेच घेऊन जाईन.

मग तो जोडला:

माझ्या मुली, आपण जितके दुःख सहन करतो तितकेच आपल्याला प्रेम करण्याची गरज वाटते. ज्याला सर्वात जास्त त्रास झाला तो मी आहे.

म्हणून दुःख, माझे सांडलेले रक्त आणि माझे अश्रू प्रेमळ आणि विनवणी करणाऱ्या आवाजात रूपांतरित होतात.

ज्यांना त्यांच्याकडून प्रेम करायचे आहे

- ते खूप प्रेम करतात, -त्यामुळे मला खूप त्रास झाला आणि खूप रडले.

आणि जे माझ्यावर प्रेम करतात

- माझ्या दुःखात मला सर्वात गोड सांत्वन द्या

- माझे अश्रू कोरडे करा.

आणि माझे रक्त त्यांच्यासाठी प्रेमाच्या स्नानात बदलले आहे.

माझ्या दुःखाचे आणि माझ्या अश्रूंचे आनंदात, समाधानात रूपांतर करणारा कोण आहे हे तुम्हाला माहीत आहे का? जो माझ्या दैवी इच्छेमध्ये राहतो.

कारण ईश्वरी इच्छेमध्ये आत्म्याला असे प्रेम मिळते जे नेहमी माझ्यावर प्रेम करते. हा आत्मा माझ्या दुःखाचा आणि माझ्या अखंड सांत्वनाचा आधार आहे.

आणि मला एका विजयी राजासारखे वाटते, जो जखमी असला तरी,
त्याने त्याच्या दुःख आणि त्याच्या प्रेमाच्या शस्त्रांनी प्राण्यांच्या इच्छेवर विजय मिळवला.

अरेरे! मी किती आनंदी आहे

- प्रेमाची भावना e

- ज्याच्यासाठी मी वेदनादायक आणि रक्तरंजित लढाई लढली त्याच्याबरोबर राहा.

सर्वात महत्वाचे म्हणजे, मी प्रेम करण्यासाठी सर्वकाही तयार केले.

जर माझे प्रेम चुकले तर त्या प्राण्याचे काय करावे हे मला कळत नाही. कारण मला पाहिजे ते सापडत नाही.

जास्तीत जास्त प्रेमाचे मतभेद असू शकतात. असू शकते

भरपाईच्या स्वरूपात प्रेम ,

करुणेच्या रूपात प्रेम ,

अनुकरण स्वरूपात प्रेम .

पण तरीही मला हवे असलेले प्रेम आहे.

जर मी प्रेम शोधू शकत नाही, तर ती माझी गोष्ट नाही.

आणि प्रेम हा माझ्या इच्छेचा मुलगा असल्याने, जर मला मुलगा सापडला तर मला आई सापडेल.

म्हणून, मला सर्व काही आणि सर्वकाही सापडते ज्याचा माझ्यासाठी काहीतरी अर्थ आहे. म्हणून मी विसावा घेतो आणि मी सृष्टीत आनंदी असतो, आणि प्राणी आनंदी असतो आणि माझ्यामध्ये विसावतो, आणि त्याच प्रेमाने आम्ही एकमेकांवर प्रेम करतो.

आणि मी: माझा प्रिय येशू,

- जर तुम्हाला प्रिय बनण्याची इच्छा असेल आणि प्राणी तुम्हाला हवे तसे करतात, तर तुम्ही तुमच्या कृपेने प्राण्यांमध्ये इतके का वाढवत नाही?

-तुम्हाला हवे तसे वागण्याची आणि तुमच्यावर प्रेम करण्याची ताकद कोणाला वाटते?

येशू: माझी मुलगी, त्याऐवजी,

मला प्राण्याला आवश्यक सामर्थ्य द्यायचे आहे, आणि भरपूर प्रमाणात देखील,

- पण त्या क्षणी आणि त्या कृतीत ज्यामध्ये प्राणी कृती करतो आणि मला पाहिजे ते कार्य करतो, आणि आधी नाही.

मला निरुपयोगी गोष्टी कशा द्यायच्या हे माहित नाही.

कारण बळ असेल तर जीव माझे आणखी ऋणी असतील

जर त्यांनी मला पाहिजे तसे केले नाही.

किती वेळा, कृती करण्यापूर्वी, जीव

- असहाय वाटणे, इ

- जेव्हा ते कार्य करतात तेव्हा ते नवीन शक्ती आणि प्रकाशासह गुंतवले जातात का?

त्यांची गुंतवणूक करणारा मीच आहे

कारण चांगले काम करण्यासाठी आवश्यक शक्ती देण्यात मी कधीच कमी पडत नाही. गरज मला बांधून ठेवते आणि आवश्यक असल्यास, प्राणी जे करते ते मला एकत्र करण्यास भाग पाडते.

अशा प्रकारे, खरी गरज आहे

मीच त्यांना हवे आहे आणि त्यांच्या गरजांमध्ये मी नेहमीच स्वतःला प्राणी शोधतो.

ते जे करतात ते आवश्यक नसल्यास,

- मी बाजूला उभा आहे आणि त्यांना ते स्वतः करू देतो.

त्यानंतर मी स्वतःला म्हणालो:

"मी किती दयनीय आहे. अनेक कृपेच्या तुलनेत मी येशूसाठी काहीही केले नाही असे मला वाटते. मी त्याच्यावर कसे प्रेम करावे हे कोणास ठाऊक आहे.

उलट मला थंडी वाजते.

हे खरे आहे की मला येशूशिवाय इतर कोणावर प्रेम कसे करावे हे माहित नाही.

पण मी पूर्णपणे ज्वालांमध्ये बदलले पाहिजे आणि मी नाही. "

मी असा विचार करत असताना, येशू परत आला आणि मला हळूवारपणे फटकारले, म्हणाला:

माझ्या मुली, तू काय करत आहेस? आपण वेळ वाया घालवू इच्छिता?

तुम्हाला माहित नाही का की तुमच्या मनात जे असले पाहिजे ते म्हणजे माझी इच्छा पूर्ण करणे आणि तुम्ही त्यात रहात आहात की नाही हे जाणून घेणे?

तिच्यामध्ये सर्व काही प्रेम आहे:

- श्वास, - हृदयाचे ठोके, - हालचाल,

- त्याच माणसाच्या इच्छेला माझ्यावर प्रेम करायचे नाही हे जाणून घेण्याशिवाय आणखी काही हवे नाही.

माझी इच्छा, या प्राण्याचा मत्सर करून, त्या प्राण्याबद्दल प्रेमाची हवा तयार करते जेणेकरून ती फक्त प्रेमाचा श्वास घेऊ शकेल.

तुमचा येशू कधीच सृष्टीच्या भावनेकडे पाहत नाही.

त्याऐवजी, त्याची इच्छा आणि त्याला काय हवे आहे ते पहा. हे मी घेतो.

प्राण्यांना किती वेळा वाटते आणि नाही. याउलट, **प्राण्याची इच्छा असेल तर सर्वकाही केले जाते** .

शिवाय, माझ्या इच्छेमध्ये काहीही गमावलेले नाही.

जे माझ्या इच्छेनुसार राहतात त्यांच्यासाठी, तो सर्वकाही विचारात घेतो:

- श्वास घेणे, - हृदयाचे ठोके,
- लहान "मी तुझ्यावर प्रेम करतो".

माझ्या इच्छेमध्ये जे काही केले जाते ते सर्व काही प्रकाशाच्या अमिट अक्षरांनी लिहिलेले राहते आणि जीवात माझ्या इच्छेचे जीवन तयार करते.

आणि अनेकदा,

- मी प्राण्यांना भेटवस्तू देतो,
- प्राण्याने केलेली कृती,

तो त्याच्या इच्छेच्या खोलीत (माझ्या आत) त्याची मालमत्ता म्हणून लपलेला आहे आणि त्याने काहीही केले नाही असे दिसते.

पण ते खरे नाही.

परिस्थितीनुसार, माझी इच्छा ते जाणवेल

- त्याचा प्रकाश सूर्यपेक्षा जास्त आहे,
- की पवित्रता त्याच्या सन्मानाच्या ठिकाणी आहे ई
- हे सर्व गुण वीरता दाखविण्याच्या कृतीत आहेत, ते वापरणे आवश्यक आहे का?

माझी इच्छा सुसंवाद आणि त्याची दैवी ऑर्डर जिथे राज्य करते ते कसे ठेवावे हे माहित आहे. माझ्या इच्छेनुसार प्रत्येक गोष्ट परमेश्वराचा शिक्का प्राप्त करते. तसेच माझ्या इच्छेनुसार जगा आणि इतर कशाचाही विचार करू नका.

माझी इच्छा तुमच्या हिताची तुमच्यापेक्षा चांगली काळजी घेईल .

दैवी इच्छेनुसार मी माझे उड्डाण सुरू ठेवतो .

मला असे वाटते की तो माझ्यावर पूर्णपणे गुंतवणूक करत आहे आणि त्याला त्याचे शाही स्थान व्यापायचे आहे

-माझ्या छोट्या छोट्या कृतीत, अगदी नैसर्गिक,

- आणि कदाचित माझ्या काहीही मध्ये नाही.

आणि जर त्याने तसे केले नसते तर तो ते बोलू शकला नसता

- की त्याच्या इच्छेची पूर्णता सृष्टीत राज्य करते.

माझ्या प्रिय येशूने, त्याच्या संक्षिप्त भेटीची पुनरावृत्ती करून, सर्व चांगुलपणा, मला सांगितले:

माझ्या मुली, आपल्यापासून जे काही बाहेर आले आहे, शरीर आणि आत्मा,

- आमच्या सर्जनशील हातांनी आमच्याद्वारे तयार केले गेले. म्हणून सर्वकाही आपले असले पाहिजे.

आपण शरीराचे एका अवयवात रूपांतर केले आहे .

आणि दैवी इच्छा पूर्ण करण्यासाठी कराव्या लागणाऱ्या प्रत्येक कृतीसाठी एक किल्ली तयार करावी लागली ज्यामध्ये असणे आवश्यक होते

असंख्य नोट्स, इ

संगीत मैफिली सर्व एकमेकांपासून वेगळ्या असतात.

आणि आत्मा तोच असावा जो शरीराशी एकरूप झाला होता,

- आवाज, गाणे तयार करावे लागले.

आणि या कळांना स्पर्श करून त्याने सर्वात सुंदर संगीत तयार केले असावे.

पण ज्या अंगावर कोणी खेळत नाही ते प्रेतासारखे असते. तो कोणाचेही मनोरंजन करू शकत नाही किंवा त्याला आनंद देऊ शकत नाही.

आणि ज्याला संगीत माहीत आहे, जर त्याच्याकडे वाजवायला वाद्य नसेल,

- त्याची कला व्यायाम करू शकत नाही

त्यामुळे कोणीतरी असणे आवश्यक आहे

- कोण बोलतो, कोण कृती करतो, कोणाला सुंदर संगीत बनवण्याचे आयुष्य आहे. परंतु आपल्याला त्यात समाविष्ट असलेल्या साधनाची देखील आवश्यकता आहे

- की, नोट्स आणि इतर सर्व काही.

दोन्ही आवश्यक आहेत.

हीच स्थिती **आत्मा आणि शरीराची** आहे.

दोघांमध्ये सुसंवाद, सुव्यवस्था आणि एकता आहे ज्यामुळे एकाला दुसऱ्याशिवाय काहीही करणे अशक्य होते.

येथे कारण

मी काळजीपूर्वक पाहतो

- तुमच्या पावलांवर, तुमच्या शब्दांवर, तुमच्या शिष्यांच्या हालचालींवर, तुमच्या छोट्या हावभावांवर, जेणेकरून माझ्या इच्छेला त्याचे जीवन, त्याचे स्थान मिळेल.

कृती नैसर्गिक असो की अध्यात्मिक, मोठी असो की लहान, काही फरक पडत नाही.

पण बघायला नीट बघूया

- जर सर्व काही आमचे असेल,

- जर आपल्या इच्छेने सूर्य उगवला असेल

प्रकाश, पवित्रता, सौंदर्य आणि प्रेम.

आणि आपण छोट्या छोट्या कृती देखील वापरतो

-आमच्या सर्वात आश्चर्यकारक चमत्कारांची जाणीव करणे ई

-आमच्या मनोरंजनासाठी सर्वात सुंदर दृश्ये तयार करण्यासाठी.

ते सुरवातीपासून नाही

की आपण सर्व सृष्टीतील चमत्कार आणि जादू निर्माण केली आहे?

मनुष्याच्या निर्मितीमध्ये, आपण इतके सामंजस्य निर्माण केले आहे असे नाही,

मनुष्याला आपल्या प्रतिमेत आणि समानतेत बनवण्यापर्यंत?

माझी मुलगी

जर सृष्टीने आपल्याला फक्त आध्यात्मिक काय दिले असेल तर ते आपल्याला फारच कमी देईल.

याउलट, त्याची छोटीशी नैसर्गिक कृतीही आपल्याला देऊन, तो आपल्याला नेहमी देऊ शकतो,

आम्ही सतत नात्यात आहोत.

आपले आणि जीवाचे मिलन कधीच थांबत नाही.

सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे, लहान गोष्टी नेहमीच असतात

- प्रौढ आणि मुलांमध्ये,

- शिकलेल्यांप्रमाणे अज्ञानात.

श्वास घ्या, हलवा, वैयक्तिक गोष्टी वापरा ,

या अशा गोष्टी आहेत ज्या प्रत्येकाने केल्या पाहिजेत आणि करत राहिल्या पाहिजेत.

आणि जेव्हा या गोष्टी केल्या जातात

आमच्या प्रेमापोटी ,

जेणेकरून त्यांच्यात ईश्वरी इच्छेचे जीवन निर्माण व्हावे,

हा आमचा विजय आहे, आमचा विजय आहे आणि आम्ही प्राणी बनवण्याचे कारण आहे.

मग आपल्या इच्छेनुसार जगणे किती सोपे आहे ते बघितले का? नवीन गोष्टी करण्याची गरज नाही ,__

पण त्याऐवजी आपण नेहमी काय करतो ,__

म्हणजेच, आपण आपल्या इच्छेनुसार आपले जीवन जगणे.

ज्यानंतर माझा गोड येशू जोडला :

माझी मुलगी ,
जसा सूर्य रोज पेरतो
- प्रकाश, उबदारपणा, कोमलता, सुगंध, रंग आणि विविधतेसह सुपीकता
संपूर्ण पृथ्वी सुशोभित करण्यासाठी,
ज्याप्रमाणे त्याच्या प्रकाशाच्या स्पर्शाने आणि त्याच्या उष्णतेच्या निर्मितीने;
झाडांना सुपिकता देते, त्यांना परिपक्व करते,
मानवी पिढ्यांच्या गोड मंत्रमुग्धतेसाठी फुलांमध्ये विविध रंग आणि सुगंध निर्माण
करतो,
माझ्या इच्छेनुसार जगणाऱ्यासाठीही हेच खरे आहे.
दैवी इच्छा सूर्याच्या क्रियेवर मात करते आणि त्यात राहणाऱ्यामध्ये पेरते:
- प्रकाश, प्रेम, विविध प्रकारचे सौंदर्य आणि पवित्रता,
- प्रत्येक बीजाला दैवी समृद्धता देणे.

किती सुंदर - शोभून - फलित झालेला हा प्राणी
आमच्या दैवी बीज पासून! या प्राण्याचे सौंदर्य विलक्षण आहे, आपल्या दैवी
शिष्यांना मंत्रमुग्ध करण्याइतके!

माझी मुलगी
सूर्य, पृथ्वी, फुले आणि वनस्पती यांचे बीज प्राप्त करण्यासाठी त्याचा प्रकाश आणि
उष्णता यांचा संपर्क स्वीकारणे आवश्यक आहे,
अन्यथा सूर्य त्याच्या गोलाच्या उंचीवर राहील
- निर्जंतुक, फलदायी किंवा सौंदर्य नसलेल्या पृथ्वीवर कार्य करण्यास सक्षम न
होता.

कारण चांगले देणे आणि घेणे हे असणे आवश्यक आहे
-एक कामगार संघटना, -दोन्ही बाजूंचा करार,
अन्यथा एकाला देणे आणि दुसऱ्याला घेणे अशक्य आहे.

अशा प्रकारे, माझ्या इच्छेचे बीज प्राप्त करण्यासाठी आत्म्याने त्यात वास्तव्य केले पाहिजे.

ते नेहमी या कराराच्या संयोगाने असले पाहिजे. माझी इच्छा तिला देऊ इच्छित असलेले नवीन जीवन प्राप्त करण्यासाठी तिने स्वतः ला निंदनीय बनवले पाहिजे.

अन्यथा माझी इच्छा सूर्यासारखी आहे: ती पेरत नाही आणि प्राणी तिच्या मानवी इच्छेच्या अंधारात, सौंदर्याशिवाय निर्जंतुक राहते.

यासाठी मला आत्म्याने माझ्या इच्छेनुसार जगायचे आहे,

- केवळ पेरणी करण्यास सक्षम नसणे,

-पण माझे बी हरवले नाही म्हणून.

मी एक शेतकरी झालो आहे आणि सर्वोत्कृष्ट प्रकारची सुंदरता निर्माण करतो.

मग त्याने आणखी कोमलतेने जोडले:

माझी चांगली मुलगी, माझे प्रेम नेहमी स्वतःला अधिकाधिक प्राण्याशी बांधून ठेवू इच्छिते, माझ्या इच्छेबद्दल अधिक सत्य प्रकट करते .

मी देव आणि प्राणी यांच्यात जितके अधिक एकीकरणाचे बंध निर्माण करतो.

आणि ही सत्ये प्रकट करून, माझे प्रेम देव आणि आत्मा यांच्यातील विवाह तयार करते. आणि ते जितके अधिक प्रकट होईल तितकेच लग्न थाटामाटात आणि लवझरीने साजरे केले जाईल . तुम्हाला काही जाणून घ्यायचे आहे का?

देवाशी तुमचा विवाह करण्यास सक्षम होण्यासाठी माझी सत्ये हुंडा म्हणून काम करतील.

ते आत्म्याला ओळखतील की तो कोण आहे जो स्वतःला कमी करतो आणि ज्याच्या

प्रेमामुळे त्याला लग्नाच्या बंधनात (आत्म्याशी) जोडण्याची इच्छा निर्माण होते.
माझे सत्य प्राण्याला स्पर्श करते आणि पुन्हा स्पर्श करते.

ते त्यास आकार देतात.

त्यात ते नवीन जीवन तयार करतात.

ते पुनर्संचयित आणि सुशोभित करतात आमची प्रतिमा आणि समानता आम्ही
जेव्हा ती तयार केली तेव्हा.

ते तिला अविभाज्य मिलनाच्या दैवी चुंबनाने प्रभावित करतात.

ज्याच्या श्रवणाचा आनंद मिळतो त्याच्यातच आपले एक सत्य चमत्कारांचा आणि
दैवी सृष्टीचा सागर तयार करू शकतो.

आपल्या सत्यांपैकी फक्त एक जग बदलू शकते

ते विकृततेपासून चांगल्या आणि पवित्रतेकडे हलवित आहे.

कारण हे सत्य एक जीवन आहे जे सर्वांच्या भल्यासाठी आपल्यासमोर प्रकट होते.

नवा सूर्य आहे

- जे आपण तयार केलेल्या बुद्धिमत्तेमध्ये उद्भवतो आणि

- जो, त्याच्या प्रकाश आणि त्याच्या उष्णतेने, स्वतःला ओळखेल

प्रकाशात रूपांतरित करणे आणि ज्यांना ते ऐकणे चांगले आहे त्यांना उबदार
करणे.

येथे कारण

एक सत्य लपवा जे आपल्याला आपल्या पितृ गर्भातून बाहेर पडण्यासाठी खूप
प्रेमाने हवे आहे

- हा सर्वात मोठा गुन्हा आहे आणि

- मानवी पिढ्यांना सर्वोत्तम वस्तूंपासून वंचित ठेवते.

शिवाय, आमच्या इच्छेमध्ये राहणारी ती, आमच्याशी लग्न करून, सर्व संतांचा

उत्सव साजरा करते. सर्वजण दिव्य विवाहात सहभागी होतात. आणि पार्टी स्वर्गात आणि पृथ्वीवर होते.

आपल्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या प्राण्याचे प्रत्येक कृत्य ही एक मेजवानी आणि आकाशीय प्रदेशांसाठी तयार केलेली मेजवानी आहे.

आणि संत प्राण्याबरोबर नवीन भेटवस्तूंची देवाणघेवाण करतात.

देवाने या प्राण्याला सोडलेल्या हुंड्याची मर्यादा आणखी विस्तृत करण्यासाठी ते इतर सत्ये त्याच्यासमोर प्रकट करण्यासाठी देवाला विनंती करतात.

मी अजूनही दैवी इच्छेच्या समुद्रात आहे ज्याला मला लक्ष द्यावे असे वाटते

- माझ्या गरीब पीडित माणसाला माझ्यात प्रवेश करू देऊ नका. मी काळजीत होतो. आणि माझा गोड येशू, माझ्या लहान आत्म्याला भेट देऊन मला म्हणाला:

माझ्या धन्य कन्या, धैर्य, घाबरू नकोस.

माझ्या इच्छेचे गुण आणि सामर्थ्य इतके महान आहे की कोणीही तिच्यामध्ये प्रवेश करू शकत नाही आणि जगू शकत नाही.

त्यामुळे

सर्व वाईट लकवा राहतात , तसेच

आकांक्षा आणि वाईट कामे

माणसाला असा पराभव पत्करावा लागतो की तो मरतो असे वाटते. पण ती मरत नाही.

परंतु आत्म्याला मोठ्या आनंदाने समजते की जर वाईटाला अर्धांगवायू वाटत असेल तर,

- कधीही विझत नसलेल्या प्रकाशाने चांगल्याचे जीवन वाढते,

- कधीही अपयशी न होणारी शक्ती, ई

- प्रेम जो नेहमी प्रेम करतो.

त्यागाची वीरता आणि अजिंक्य संयम आत्म्याला उगवतो.

मी असे म्हणू शकतो की माझी इच्छा प्राण्यांच्या वाईट गोष्टींवर "पुरेशी" ठेवते. कारण माझ्या इच्छेमध्ये नसल्यास चांगले जीवन सुरू होऊ शकत नाही.

माझ्या फियाटमध्ये वाईट गोष्टींना लकवा मारण्याची ताकद आहे.

जेव्हा सृष्टीमध्ये मनुष्याची इच्छा एकट्याने वर्चस्व गाजवते तेव्हा चांगल्या गोष्टी पंगू राहतात. गरीब मालमत्ता मानवी इच्छाशक्तीच्या अर्धांगवायूखाली!

प्राण्याला चालायचे आहे आणि क्वचितच रांगणे शक्य आहे. त्याला अभिनय करायचा आहे आणि त्याचे हात बाहेर पडतात.

तिला विचार करायचा आहे आणि तिला चक्कर येते आणि मूर्ख वाटते.

माझ्या इच्छा चिन्हांशिवाय मानवी इच्छा

- सर्व वाईटांची सुरुवात e

- गरीब प्राण्याचा संपूर्ण नाश.

त्यानंतर माझ्या प्रिय येशूने गोड उच्चार जोडला: (4) माझी मुलगी,

ज्याला मला ताब्यात घ्यायचे आहे त्याने माझ्यावर प्रेम केले पाहिजे. प्रेम करणे म्हणजे धारण करणे.

जेव्हा तुम्ही माझ्यावर प्रेम करता तेव्हा मी तुमच्या आत्म्यात तयार होतो.

तू मला माझे प्रेम परत देताना मी वाढतो. कारण फक्त प्रेमच मला वाढवते.

जेव्हा तू तुझ्या प्रेमाची पुनरावृत्ती करतोस, तेव्हा तुला माझ्यावर अधिक प्रेम करण्यासाठी मी स्वतःची ओळख करून देतो.

म्हणून तू माझ्यावर प्रेम करतोस आणि मी तुझ्यावर किती प्रेम करतो हे मी तुला अनुभवतो. जेव्हा तू माझ्यावर प्रेम करतोस, तेव्हा मी तुझ्यावर प्रेम करतो आणि मी तुझ्यावर प्रेम करतो.

आम्ही एकमेकांवर प्रेम करत असताना,

-तू माझ्यात निर्माण झाला आहेस, वाढतो आहेस,

मी तुला माझ्या प्रेमाने खायला घालतो,
मी तुला माझ्या इच्छेच्या आयुष्यात प्रशिक्षण देतो ,
मी तुला अनुभवण्यासाठी माझ्या प्रेमाच्या समुद्रांनी तुझ्यावर आक्रमण करतो
मी तुझ्यावर किती प्रेम करतो आणि
किती कोमलतेने मी तुला माझ्या हृदयात वाढवतो,
मी किती ईर्ष्याने तुझे रक्षण करतो कारण तू माझ्यावर अधिक प्रेम करतो आणि
मला तीच प्रेमळपणा दाखवतो मी माझ्या प्रेमाचे रक्षण करतो.

आणि प्राणी मला तिचे जीवन देण्यासाठी प्रत्येक क्षणी खात्री करतो
माझ्यावर प्रेम करा आणि मला तुमच्या आत्म्यात आनंदी आणि समाधानी करा, मी
तुम्हाला माझ्या हृदयात कसे आनंदी आणि समाधानी बनवतो!

प्रेमाला हातात हात घालून चालायचे असते.

आणि जर एखाद्या व्यक्तीने प्रेम केल्याशिवाय प्रेम केले तर तो दुःखी आहे आणि
ज्यांनी त्याच्यावर प्रेम केले पाहिजे आणि त्याच्यावर प्रेम करू नये अशा लोकांची
कटुता जाणवते.

तसेच, नेहमी माझ्यावर प्रेम करा.

आणि जर तुला माझ्यावर खरोखर प्रेम करायचे असेल तर,
माझ्या इच्छेमध्ये माझ्यावर प्रेम करा जिथे तुम्हाला कधीही न संपणारे प्रेम मिळेल.
तू माझ्यासाठी प्रेमाच्या साखळ्या बनवशील जेणेकरून ते मला बिंदूशी बांधतील
जिथे मी यापुढे तुझ्या प्रेमापासून मुक्त होऊ शकणार नाही.

त्यानंतर मी विचार केला

- लिहिण्याच्या महान त्यागासाठी,

- माझ्या तिरस्कारासाठी, मी पेन मिळविण्यासाठी नेतृत्व केलेल्या लढायांसाठी.
माझ्या प्रिय येशूला नाराज करण्याच्या विचारानेच मला त्याग करायला लावला

मी ज्याची आज्ञा दिली आहे त्याचे पालन करा.

तरीही, मी स्वतःशी विचार केला:

"ते शेवटी कुठे आणि कोणत्या हातात येतील कोणास ठाऊक *?

किती भांडणे, किती विरोध आणि शंका त्यांना तोंड द्यावे लागतील कोणास ठाऊक?
"

मला काळजी वाटली. या भीतीने माझ्या मनाला त्रास दिला आणि मला असे वाटले की मी मरत आहे.

आणि माझा गोड येशू मला धीर देण्यासाठी आणि मला सांगण्यासाठी परत आला:

माझ्या मुली, काळजी करू नकोस. हे लेखन तुमचे नसून माझे आहेत. आणि हातांबद्दल ते पोहोचतील,

कोणीही त्यांना स्पर्श करू शकणार नाही किंवा त्यांचा नाश करू शकणार नाही.

त्यांची काळजी कशी घ्यावी आणि त्यांचा बचाव कसा करावा हे मला कळेल,

कारण मला काळजी वाटते.

आणि जे लोक त्यांना चांगल्या इच्छेने घेतात त्यांना त्यांच्यामध्ये प्रकाश आणि प्रेमाची साखळी सापडेल ज्याने मी प्राण्यांवर प्रेम करतो.

या लेखनाला मी म्हणू शकतो

माझ्या प्रेमाचा उद्रेक ,

मूर्खपणा, निराशा, माझ्या प्रेमाचा अतिरेक

ज्याच्या सहाय्याने मला माझ्या बाहूतील प्राणी परत जिंकायचे आहेत .

मी त्यांना सांगेन की मी त्यांच्यावर किती प्रेम करतो.

त्यांना माझ्या इच्छेच्या जीवनाची महान भेट देण्याच्या अतिरेकी मला मिळवायचे आहे. कारण माणसाला हाच मार्ग आहे

- सुरक्षिततेकडे जा,
- माझ्या प्रेमाच्या ज्वाला जाणवा e
- मी त्याच्यावर किती प्रेम करतो हे जाणून घ्या.

जो कोणी

- सत्याचा शोध घेण्याच्या उद्देशाने हे लेखन वाचले तर माझ्या ज्वाला जाणवतील,
- प्रेमात बदलेल आणि माझ्यावर अधिक प्रेम करेल.

उलटपक्षी, जो आत्मा शंका आणि शंका शोधण्याच्या उद्देशाने ते वाचेल, त्याची बुद्धिमत्ता माझ्या प्रकाशाने आणि माझ्या प्रेमामुळे आंधळी होईल आणि गोंधळून जाईल.

माझी मुलगी, चांगले आणि माझे सत्य असे दोन प्रभाव निर्माण करतात, एक दुसऱ्याच्या विरुद्ध:

- सुव्यवस्थित आत्म्यात, मी आहे

त्याच्या बुद्धिमत्तेचा डोळा तयार करण्यासाठी प्रकाश, ई

माझ्या सत्यांमध्ये असलेल्या पवित्रतेचे जीवन त्याला देण्यासाठी जीवन

ज्यांना या शास्त्रवचनांची इच्छा नाही त्यांच्यामध्ये

त्यांना अंध करा e

माझ्या सत्यांमध्ये असलेल्या चांगल्या गोष्टीपासून त्यांना वंचित ठेव. मग तो जोडला:

माझी मुलगी

धाडसी व्हा आणि चिंतामुक्त व्हा.

तुमच्या येशूने जे केले ते माझ्या प्रेमासाठी आणि माझ्या दैवी इच्छेबद्दल मला तुमच्यासमोर काय प्रकट करायचे आहे या महत्त्वासाठी आवश्यक होते.

मी असे म्हणू शकतो की हे प्रकटीकरण माझ्या जीवनासाठी उपयुक्त असले पाहिजे आणि मला निर्मितीचे कार्य करण्यास अनुमती दिली.

हे आवश्यक होते की आपल्या राज्याच्या सुरुवातीस, मी वापरतो

- या सर्व प्रेमाच्या युक्त्या,

- तुमच्याशी जवळीकीचे ते सर्व क्षण जे अविश्वसनीय शोभतात.

तू प्रत्येक गोष्टीच्या अधीन आहे की नाही हे पाहण्यासाठी मी तुला खरोखर त्रास दिला. मग मी तुझ्यावर माझ्या कृपेने, माझ्या प्रेमाचा वर्षाव केला.

तुम्ही मला काहीही नाकारले नाही याची खात्री करण्यासाठी मी पुन्हा दुःख सहन केले. आणि ती तुमची इच्छा जिंकण्यासाठी होती.

अरेरे! मी तुझ्यावर किती प्रेम करतो हे मी तुला दाखवले नसते तर मी तुला इतके कृपा दिली नसती!

तुम्हाला असे वाटते का की स्वतःला हे दुःख सहन करण्यास भाग पाडणे सोपे होते आणि इतके दिवस? ते माझे प्रेम आणि माझे सत्य होते

- ज्याने तुम्हाला पाठिंबा दिला आणि

- ज्याने तुमच्यावर खूप प्रेम केले त्यामध्ये चुंबक असल्यासारखे अजूनही तुम्हाला धरून ठेवते.

पण तुमच्या राज्याच्या सुरुवातीला मी जे काही केले ते आवश्यक होते.

माझ्या दैवी इच्छेबद्दल मला तुमच्यासमोर प्रकट करणाऱ्या महान सत्याचा पाया, सजावट, तयारी, पवित्रता आणि स्वभाव म्हणून काम करणे हे होते.

शास्त्राप्रमाणे माझी आवड तुमच्यापेक्षा जास्त असेल. कारण ते माझे आहेत.

आणि माझ्या फियाटबद्दल फक्त एक सत्य

त्याची मला इतकी किंमत आहे की ती सर्व निर्मितीच्या किंमतीपेक्षा जास्त आहे. कारण सृष्टी ही माझ्या कामांपैकी एक आहे

माझे सत्य हे माझ्या मालकीचे जीवन आहे .

हे एक जीवन आहे जे मला प्राण्यांना द्यायचे आहे.

आणि तुम्ही जे दुःख सहन केले आहे आणि माझ्या पवित्र इच्छेबद्दल माझे सत्य प्रकट करण्यासाठी मी तुम्हाला दिलेल्या कृपेसाठी तुम्ही हे समजू शकता .

तर, शांत राहा आणि आपण एकमेकांवर प्रेम करूया माझ्या मुली.

आम्हा दोघांना खूप महागात पडणारे आमचे प्रेम मोडू नका:

तुझ्यासाठी, तुझे बलिदान जीवन माझ्या ताब्यात ठेवून

आणि मी, तुझ्यासाठी स्वतःचा त्याग करतो.

येशूने जे काही सांगितल्या त्या नंतर, मला पूर्णपणे शांत वाटले . जेव्हा तो माझ्याशी बोलला तेव्हा मला शांतता परत आली.

पण नंतर, आजकाल माझ्यासोबत जे काही घडत होते आणि जे इथे सांगण्याची गरज नाही, त्या सर्व गोष्टींचा विचार करून मला पुन्हा काळजी वाटू लागली.

मला थकल्यासारखे आणि अत्यंत अशक्त वाटले.

आणि माझा प्रिय येशू, करुणेने, सर्व चांगुलपणाने भरलेला, मला सांगायला आला:

माझ्या गरीब मुली, तू अन्नाशिवाय आहेस .

म्हणूनच आता तुमच्यात ताकद उरली नाही. तू जेवण घेऊन दोन दिवस झाले कारण मला शांती नाही, मी तुला माझ्या सत्याचे अन्न देऊ शकलो नाही.

ही सत्ये का,

आत्म्याला खायला द्या ,

ते शरीराला सामर्थ्य देखील देतात.

तसेच, काळजीत,
तू मला समजले नसते ई
तुम्ही इतके स्वादिष्ट पदार्थ घ्यायला तयार नसता.

कारण तुम्हाला ती शांती माहित असली पाहिजे
- एक दरवाजा आहे ज्यातून सत्य प्रवेश करते,
- ती पहिले चुंबन आहे आणि
- ते ऐकण्यासाठी आणि त्यांना बोलू देण्यासाठी प्राणी सत्यांना आमंत्रण देतात.

म्हणून जर तुझी इच्छा असेल की मी तुला भरपूर अन्न द्यावे,
शांततेच्या स्थितीत परत या.

त्या दिवसांत जेव्हा तू काळजीत होतास,
आकाश, देवदूत आणि सर्व संत तुमच्यासाठी थरथर कापले.
कारण त्यांना तुमच्यातून एक अस्वास्थ्यकर लूक येत असल्याचे जाणवले जे त्यांना
शोभत नाही. तसेच सर्वांनी तुम्हाला शांती लाभो अशी प्रार्थना केली.

शांती हे स्वर्गाचे स्मित आहे , ज्यातून स्वर्गीय आनंदांचा उगम होतो. तसेच,
तुमचा येशू माझ्यावर कितीही अपराध करू शकतो तरीही तो कधीही नाराज
होत नाही.

मी म्हणू शकतो: माझे सिंहासन शांती आहे.

म्हणूनच, माझ्या मुली, मला तू पूर्णपणे शांती हवी आहेस, अगदी आपल्याला
पाहिजे त्या मार्गाने

- एकमेकांशी जुळवून घेणे e
- ते एकसारखे दिसतात:

मी शांतताप्रिय आहे, तू शांत असायला पाहिजे . _

नाहीतर

माझ्या इच्छेचे राज्य तुमच्यामध्ये स्थिर होऊ शकणार नाही, कारण ते शांततेचे राज्य आहे .

काही दिवसांनंतर, 31 मे रोजी,

होली सीचा प्रतिनिधी अचानक आला आणि लुइसाचे 34 खंड घेऊन गेला.

त्याच्यामध्ये माझे जीवन चालू ठेवण्यासाठी मला स्वतःला दैवी इच्छेमध्ये बंद करण्याची गरज वाटते.

अरेरे! त्याने मला त्याच्या प्रकाशात कैद करावे अशी माझी इच्छा आहे, जेणेकरून त्याच्या इच्छेशिवाय मी काहीही पाहू किंवा अनुभवू शकत नाही.

आणि माझा प्रिय येशू, मला त्याची छोटीशी भेट देऊन, सर्व चांगुलपणा, मला म्हणाला:

माझी धन्य मुलगी,

मला तू इथे माझ्या इच्छेनुसार, तुरुंगात हवा आहे, जेणेकरून तुझ्यामध्ये आणखी कशाचाही जीव नसावा.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की सृष्टीतील सर्व सामंजस्य माझ्या इच्छेनुसार पूर्ण झालेल्या त्याच्या चांगल्या कार्याच्या निरंतरतेमध्ये आहे.

एकच कृती सुसंवाद किंवा विविध सौंदर्य निर्माण करत नाही.

परंतु त्यांच्यामध्ये एकत्रित केलेली अनेक कृती देवाचे लक्ष वेधून घेतात जो प्राण्यांच्या कृतीची वाट पाहतो.

आणि जेव्हा प्राणी त्याचे कार्य तयार करेल, तेव्हा देव संवाद साधेल

या साठी, सौंदर्य

दुसऱ्यासाठी, पवित्रता

इतरांसाठी अजूनही चांगुलपणा, शहाणपण, प्रेम.

थोडक्यात, त्याची कामे देवाने त्याच्या सजावट आणि दैवी गुणाने संपन्न आहेत.

प्राण्यामध्ये पुनरावृत्ती होणारी कृत्ये

- आत्म्याची शक्ती बनवते,
- अधिक देवाला प्राण्याशी जोडण्यासाठी, ई
- आत्म्याच्या खोलीत आकाश तयार करा.

जसा प्राणी त्याच्या कृतीची पुनरावृत्ती करतो,

- तू स्टार झालास,
 - दुसरा सूर्य,
 - आणखी एक वारा जो आक्रोश करतो आणि प्रेमाने वाहतो,
 - आणखी एक समुद्र जो सतत कुजबुजतो:
- "प्रेम, गौरव, माझ्या निर्मात्याची आराधना".

थोडक्यात, आपण जीवामध्ये पुनरुत्पादित वातावरण पाहू शकतो.

दुसरीकडे, जेव्हा कृत्यांची सतत पुनरावृत्ती होत नाही, तेव्हा त्यांच्यात एकाची ताकद नसते.

आणि कृतीत दैवी मार्गाचा अभाव आहे की जेव्हा देवत्व कृती करते, त्याची क्रिया कधीच थांबत नाही.

तो तिच्या सर्जनशील शक्तीने तिला सतत पाठिंबा देतो.

शिवाय, केवळ कृतीने कधीच पवित्रता निर्माण केली नाही.

जेव्हा कृत्ये निरंतर नसतात, तेव्हा त्यांच्यात शक्ती किंवा प्रेमाचे जीवन नसते, कारण प्रेम कधीही "पुरेसे" म्हणत नाही.

ते कधीही थांबत नाही.

जर प्रेम "पुरेसे" म्हणत असेल तर प्रेम मरत आहे असे वाटते.

शिवाय

ही सतत आणि वारंवार केलेली कृती आहे जी स्वर्गातील सुंदर आश्चर्य बनवते

- जेव्हा एखादी कृती घडते, तेव्हा त्याचा आनंद होतो आणि

- दुसरा त्याच्या मागे येतो.

हा आत्मा केवळ अखंड कृती स्वर्गात पाठवतो. हे स्वर्गीय मातृभूमीचा मंत्रमुग्ध करते.

अशा प्रकारे, माझ्या इच्छेनुसार,

नेहमी काहीतरी करायचे असते आणि कधीही वाया घालवायला वेळ नसतो. (३)

नंतर, अधिक मजबूत आणि अधिक कोमल प्रेम उच्चारणासह, त्याने **जोडले** :

माझी मुलगी ,

हे पाहणे सुंदर आहे की आत्म्याला दैवी इच्छेनुसार वागणे आवडते.

स्वर्ग स्वतः कमी होतो आणि प्रत्येकजण सर्वोच्च इच्छेची पूजा करणे आणि त्याची पूजा करणे थांबवतो.

कारण त्यांना त्याचा पराक्रम, त्याची उंची व सामर्थ्य दिसते.

- प्राण्याच्या लहान वर्तुळात अडकले

त्याच्या शाही स्वर्गीय राजवाड्यात कोण काय करतो,

आणि त्याचे प्रेम आणि त्याची कामे साजरी करतात.

सर्वोच्च इच्छेला इतका सन्मान वाटतो की ती स्वतःला राणी (प्राणीमध्ये) म्हणून ठेवते जेणेकरून त्याच्या इच्छेमध्ये प्राण्याने केलेल्या कृतीप्रमाणे अनेक राण्या मिळव्यात.

त्याला त्याची दैवी शासनप्रणाली, त्याचा राजदंड त्याच्या राजेशाही मार्गाने उलगाडताना, त्याच्यामुळे त्याला सन्मान देणाऱ्या प्राण्यात जाणवतो.

माझे फियाट अस्तित्वात असलेल्या सर्व गोष्टी स्वीकारते.

अशा प्रकारे सर्वोच्च इच्छा महिमा वाटते की जणू सर्व काही त्याला राज्य करत

आहे.

आम्ही करू शकत नाही

- अधिक खरे सौंदर्य शोधा,
- अधिक प्रेम प्राप्त करा,
- अधिक आश्चर्यकारक चमत्कार करा

ज्याला आपल्या इच्छेनुसार जगणे आवडते त्यापेक्षा.

माझी इच्छा इतकी महान आहे की आत्मा माझ्या इच्छेमध्ये राहतो ,

- माझी अधीरता आणि माझे उत्कट उसासे, की मी त्याच्या हृदयाच्या कानात पुन्हा सांगेन:

"अरे! प्लीज मला आता उसासे टाकू नकोस!

जर तुम्हाला माझ्या फियाटमध्ये राहायचे असेल तर तुमच्यासाठी रात्र संपेल आणि तुम्हाला दिवसाचा पूर्ण प्रकाश दिसेल. माझ्या इच्छेनुसार केलेली प्रत्येक कृती एक नवीन दिवस, वाहक असेल

- धन्यवाद नवीन,
- एक नवीन प्रेम,
- अनपेक्षित आनंद.

आणि सर्व गुण तुम्हाला साजरे करतील.

ते अनेक राजकन्यांप्रमाणे त्यांच्या सन्मानाची जागा व्यापतात ज्या तुमच्या येशू आणि तुमच्या आत्म्यासोबत असतील.

तू मला एक तेजस्वी प्रकाशाचे सिंहासन बनवशील जिथे माझे राज्य ज्याने निर्माण केले त्याच्यामध्ये मी राजा म्हणून राज्य करीन.

पूर्ण स्वातंत्र्यात मी तुझ्या संपूर्ण अस्तित्वावर, अगदी तुझ्या श्वासावरही प्रभुत्व मिळवीन. मी तुला प्रत्येक गोष्टीत साथ देईन

- माझी कामे, - माझे दुःख,
- माझी पावले, -माझे प्रेम आणि - माझी शक्ती जी तुमची सेवा करेल

- संरक्षण, - मदत आणि - पोषण.

जर तुम्हाला माझ्या इच्छेनुसार जगायचे असेल तर मी तुम्हाला देणार नाही असे काहीही नाही. "

आपल्या परमात्म्याने **जीवाला प्रेमाच्या मुसळधार पावसात** धारण केले आहे हे आपणास माहित असणे आवश्यक आहे .

सर्व निर्मिलेल्या गोष्टी तिच्यावर प्रेमाचा वर्षाव करतात. सूर्य त्याच्या प्रेमाच्या प्रकाशाचा वर्षाव करतो.

वारा तिच्या ताजेपणावर आणि तिच्या प्रेमळ प्रेमाचा वर्षाव करतो. त्याच्या प्रेमजीवनावर हवेचा पाऊस सतत पडत असतो.

त्याच्याभोवती असलेली माझी विशालता,

माझी शक्ती जी तिला टिकवून ठेवते आणि तिला तिच्या हातात घेऊन जाते, माझी सर्जनशील कृती जी तिचे रक्षण करते,

त्यावर पाऊस पाड

- एक अफाट प्रेम,

- एक शक्तिशाली प्रेम,

- एक प्रेम जे प्रत्येक क्षणी प्रेम निर्माण करते.

आपण सदैव त्या प्राण्याला आच्छादून टाकण्यासाठी आणि त्याला प्रेमाने वाहण्यासाठी तत्पर असतो.

अशा प्रकारे **हा प्राणी आपल्याला प्रेमाच्या मोहात टाकतो.**

ती स्वतः आपल्यावर प्रेम करून स्वतःला जिंकू देत नाही. किती त्रास होतो! किती त्रास होतो!

पण आपल्या प्रेमाच्या या संततधार पावसाची नेमकी माहिती कोणाला आहे हे जाणून घ्यायचं आहे का? प्रेमाचा हा अखंड पाऊस पाडणारे आम्ही,

आणि जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो.

या आत्म्याला आपला अखंड प्रेमाचा वर्षाव जाणवतो. आपल्या इच्छेनुसार जगणे, सर्वकाही त्याच्या मालकीचे आहे.

आत्मा, आमच्या प्रेमाला प्रतिसाद देण्यासाठी,

त्याच्या प्रेमाचा पाऊस आपल्यावर कसा पडावा हे कळत नाही, घे

- सर्व तयार केलेल्या गोष्टी,
- आपली विशालता आणि आपली शक्ती,
- आमचे सर्जनशील गुण जे नेहमी निर्माण करण्याच्या कृतीत असते.

आणि केवळ आपण प्रेम करतो म्हणून ते आपल्या स्वतःच्या इच्छेनुसार उद्भवते. आणि तो तुम्हाला पाऊस पाडतो

- प्रकाशाचे प्रेम,
- प्रेमाची काळजी,
- आपल्या दैवी अस्तित्वासाठी एक अफाट आणि शक्तिशाली प्रेम.

जणू काही तो आम्हाला सांगण्यासाठी आपल्या हातात घेऊन जाऊ इच्छित होता:

" मी तुझ्यावर किती प्रेम करतो ते तू पहा . तू मला तुझ्या मिठीत घेशील आणि मी तुला माझ्या मिठीत घेईन. आणि ही तुझी विशालता आणि तुझी शक्ती आहे जी मला तुला घेऊन जाऊ देते.

माझ्या मुली, तुला समजू शकत नाही

- आम्हाला काय आराम वाटतो,
 - आमच्या ज्वाला किती ताजेतवाने आणि हलक्या झाल्या आहेत
- त्या प्रेमाच्या पावसात जीव आपल्यावर पडतो.

आपले समाधान आपल्याला वाटते

सर्व निर्मिती तयार करण्यासाठी पैसे दिले, आणि
प्रेमाच्या त्याच नाण्याने पैसे दिले ज्याने आपण प्राण्यावर खूप प्रेम केले.

आपल्या प्रेमामध्ये आपण तिच्यासाठी जे काही केले आहे आणि आपण तिला
काय दिले आहे याची भरपाई करण्यासाठी पुरेसा विपुल पैसा या प्राण्यामध्ये
निर्माण करण्याचा गुण आहे.

मग, आमच्या आनंदाच्या समुद्रात, आम्ही त्याला म्हणतो:

"आम्हाला सांगा, तुम्हाला काय हवे आहे? आम्ही इतर प्रेम युक्त्या शोधून काढू
इच्छिता? आम्ही ते तुमच्यासाठी करू.

आम्हाला सांगा, तुम्हाला काय हवे आहे? आम्ही तुम्हाला प्रत्येक गोष्टीत संतुष्ट करू.
आम्ही तुम्हाला काहीही नाकारणार नाही.

तुम्हाला काहीतरी नाकारण्यासाठी, प्रत्येक गोष्टीत तुम्हाला संतुष्ट करण्यासाठी
नाही, ते होईल

- आम्ही ते स्वतःला कसे नाकारतो, ई

- जणू काही आपण कधीही न संपणाऱ्या आपल्या आनंदात असंतोष ठेवू इच्छितो."

यासाठी आपण आपल्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या व्यक्तीमध्ये सर्वकाही शोधतो. हा
प्राणी आपल्यामध्ये सर्व काही शोधतो.

दैवी इच्छेनुसार माझे उड्डाण सुरू आहे .

मला ते श्वासोच्छ्वास, धडधडणे, अभिनय आणि विचार माझ्यात जाणवते.

असे वाटते की ईश्वरी इच्छा

त्याची विशालता, त्याची उंची आणि खोली, त्याची शक्ती बाजूला ठेवा,

माझ्यामध्ये प्रवेश करणे आणि तो जे करतो ते करणे खूप लहान आहे. त्याला
त्याच्या उंचीवरून उतरताना आनंद वाटतो

स्वतःला माझ्यापर्यंत खाली करा

मी श्वास घेतो म्हणून मी श्वास घेतो, हृदयाचे ठोके आणि माझ्या हालचालीत कार्य करतो.

माझ्या बाहेर असताना, ते जे काही आहे ते नेहमीच राहते, अफाट आणि शक्तिशाली, जे सर्वकाही गुंतवते आणि वेढते.

माझ्यातील दैवी इच्छेचा आनंद घ्यावा अशी माझी इच्छा असेल तर

-त्याला माझा जीव द्यायचा आणि त्याचा जीव मिळवायचा, मलाही माझ्यातून बाहेर पडायचं होतं

-त्याची विशालता, तिची शक्ती, तिची उंची आणि तिची खोली, ज्याला मर्यादा नाहीत.

माझं मन हरखून जात होतं.

मग माझा गोड येशू, माझ्या लहान आत्म्याला आणि सर्व चांगुलपणाला भेट देऊन मला म्हणाला :

माझी मुलगी माझ्या इच्छेची, माझ्या इच्छेची

गुंतवणूक आणि लिफाफा

सर्व वस्तू आणि सर्व प्राणी तिच्या उजेडात आहेत, तिच्याकडे सर्व काही आहे आणि कोणीही तिच्यापासून वाचू शकत नाही.

सर्व जीव तुझ्यात राहतात.

त्यांना कोण देणार हे जरी ते ओळखत नसले तरी

-जीवन, हालचाल, पावले,

-त्याने खाल्ले

- अगदी श्वास.

आपण असे म्हणू शकतो की प्राणी आपल्या विलमध्ये राहतो जसे की ती आपल्या घरात राहते.

तिला जे हवे आहे ते आम्ही तिला देतो .

आम्ही ते पितृत्वापेक्षा जास्त प्रेमाने भरवतो. तरीही तो आपल्याला ओळखत नाही. आणि बहुतेकदा ते काय करते हे श्रेय दिले जाते जेव्हा ते आपणच करतो. कधी कधी तो त्याला जीवन देणारा आणि जिवंत ठेवणाऱ्यालाही नाराज करतो.

आपण असे म्हणू शकतो की आपल्या घरात मोठ्या संख्येने शत्रू आहेत जे आपल्या मालमत्तेचे चोर म्हणून आपल्या खर्चावर राहतात.

आपले प्रेम इतके महान आहे की ते आपल्याला भाग पाडते

- या प्राण्यांना जीवन द्या

- ते आमचे मित्र असल्यासारखे त्यांना खायला घालणे.

आमची इच्छा त्यांच्यासाठी निवासस्थान म्हणून काम करते हे पाहणे किती वेदनादायक आहे

- जे आम्हाला ओळखत नाहीत ई

- जे आम्हाला अपमानित करते.

ते निर्मितीच्या कारणास्तव, आपल्या विशालतेसाठी आपल्या इच्छेमध्ये आहेत.

कारण जर त्यांना आमच्या इच्छेनुसार राहायचे नसेल तर ते राहू शकतील अशी कोणतीही जागा नसेल, कारण स्वर्गात किंवा पृथ्वीवर अशी कोणतीही जागा नाही जी माझी इच्छा नाही.

जेणेकरून प्राणी म्हणू शकेल की ती आपल्या इच्छेमध्ये राहते ,__

- ते हवे आहे,

- ते ओळखले पाहिजे .

ते हवे असल्यास, प्राण्याला असे वाटते की त्याच्यासाठी सर्व काही ईश्वराची इच्छा आहे. हे ओळखून, त्याला स्वतःवर आपली क्रियाशील क्रिया जाणवते.

आणि हे माझ्या दैवी इच्छेतील जीवन आहे:

आमची ऑपरेटिंग शक्ती अनुभवा

- आत - तसेच स्वतः बाहेर.

प्राणी, आपल्या इच्छेनुसार कार्य करते, तिच्याबरोबर कार्य करते. जर तिला वाटत असेल की आपण प्रेम करतो, तर ती आपल्यावर प्रेम करते.

जर आपल्याला स्वतःला अधिक चांगले ओळखायचे असेल, तर सर्व लक्ष स्वतःचे ऐकणे आणि आपल्या ज्ञानाच्या नवीन जीवनाचे प्रेमाने स्वागत करणे आहे.

थोडक्यात,

आमचे ऑपरेशनल जीवन ई

आपण जे करतो ते त्याला करायचे आहे आणि त्याला सर्व गोष्टींमध्ये आपले अनुसरण करायचे आहे.

हे आपल्या इच्छेतील जीवन आहे:

- प्राण्याला आपले जीवन देणारे जीवन अनुभवणे, ई

- सृष्टीच्या अस्तित्वामध्ये कार्य करणारी, श्वासोच्छ्वास आणि कार्य करणारी आपली कार्यात्मिक क्रिया अनुभवणे.

हे आत्मे आहेत

- आमचे स्वर्गीय वाडे,

-आमच्या घरात आमचे वैभव.

आम्ही मुले आणि वडिलांसारखे आहोत:

- जे आमचे आहे ते त्यांचे आहे, परंतु त्यांना ते माहित आहे.

ते आंधळे किंवा चोर नाहीत

- ज्यांना आमच्या प्रकाशाकडे पाहण्यासाठी डोळे नाहीत,

- आमच्या वडिलांचे लक्ष ऐकण्यासाठी कान नाहीत, ई

- ज्यांना त्यांच्यामध्ये आमची ऑपरेटिव्ह कृती वाटत नाही. याउलट

जो कोणी आमच्या इच्छेमध्ये राहतो त्याला आमच्या ऑपरेटिंग क्रियेचे पुण्य

जाणवते

आपण प्राण्याला देऊ शकणारी ही सर्वात मोठी भेट आहे.

तसेच, काळजी घ्या. ओळखा

- तुमचे जीवन आमच्याकडून येते,
- आम्ही तुम्हाला सर्वकाही देतो: तुमचा श्वास आणि तुमची हालचाल, जेणेकरून आम्ही तुमच्यासोबत जगू शकू

त्यानंतर मी दैवी इच्छेच्या महान चमत्कारांबद्दल विचार करत राहिलो. किती आश्चर्य, किती अविश्वसनीय चमत्कार आहेत जे केवळ दैवी फियाटच करू शकतात! आणि माझा सदैव प्रिय येशू परत आला आणि जोडला:

माझ्या धन्य कन्या, मी सृष्टी आणि सर्व प्राणी निर्माण केले

- त्यांच्यामध्ये माझे आनंद शोधण्यासाठी, आणि
- आपल्या प्रेमाचा अतिरेक आणि आपल्या कृतीची विलक्षण शक्ती आपल्या परमत्वातून व्यक्त करा.

सृष्टीच्या क्रमाने अनेक, अनेक आणि विविध कार्ये निर्माण करण्यात आपल्याला खूप आनंद झाला आहे, ज्यामध्ये मानवाची सेवा करायची होती.

आमच्याकडे ऑपरेशनमध्ये आणखी मजा आहे

अविश्वसनीय चमत्कार,

यापूर्वी कधीही कल्पना केली नसलेली कामे,

आनंद देणारी सुंदरी ,

त्यांच्यामध्ये जो आपल्यासाठी उपयुक्त असला पाहिजे.

मनुष्य ही निर्मितीची पहिली कृती होती.

त्यामुळे, आम्हाला सतत व्यस्त ठेवण्यासाठी त्यांच्यामध्ये पुरेसा आनंद अनुभवावा

लागला.

तो नेहमी आमच्यासोबत असायचा

- आमच्यावर प्रेम करा आणि
- प्रेम करा, इ
- आमच्या कृतींचे महान चमत्कार प्राप्त करण्यासाठी.

आपल्या इच्छेचा माघार घेतल्याने आपल्या आनंदाचा आणि आपल्या कामांचा शोध संपुष्टात येतो ज्याची आपण प्रेमळपणे माणसामध्ये पूर्ण इच्छा केली होती.

परंतु आपण जे स्थापित केले आहे त्याची पूर्तता झाली पाहिजे.

म्हणूनच आम्ही हल्ल्याकडे परतलो

आपल्या इच्छेनुसार जगण्यासाठी प्राण्यांना आमंत्रित करणे, जेणेकरून जे स्थापित केले गेले आहे

- कार्यरत असणे,
- वेळेवर अंमलात आणा.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की जेव्हा आत्मा आपल्या इच्छेनुसार कार्य करतो,

-आमचे प्रेम इतके महान आहे की

आपण आपल्या परमात्म्याला आपल्या सर्व कार्यांसह या आत्म्यात केंद्रीत करतो.

आणि, अरे! जेव्हा आपण ते पाहतो तेव्हा आपल्याला काय आनंद आणि आनंद वाटतो

- आमच्या वैभवात,
- प्रबळ, इ
- आमच्या सर्व कामांनी वेढलेले.

देवदूत आणि संत त्यांच्या निर्मात्याचा सन्मान करण्यासाठी या आत्म्याला केंद्रस्थानी ठेवण्यासाठी वाकतात.

कारण देव कुठे आहे, सगळे धावतात
आपल्या आजूबाजूला त्याचे सन्मानाचे स्थान शोधण्यासाठी.

परंतु या आत्म्यात सर्व काही केंद्रीकृत असताना , आणखी एक मोठे आश्चर्य घडते:

आत्मा प्रत्येक गोष्टीत आणि प्रत्येक सृष्टीत केंद्रीकृत आहे.

आमची इच्छा या जिवावर इतकं प्रेम आहे की जिथे जिथे आमची इच्छा सापडेल,
— गुणाकार आत्मा e

- त्याला कुठेही जागा देते

जेणेकरून हा आत्मा आपल्या सर्व कामांमध्ये आपल्या इच्छेशी सुसंगत असेल.

आपल्या दैवी इच्छेमध्ये जगणाऱ्या या प्राण्याशिवाय राहणे आपल्याला शक्य नाही.
आपण आपली इच्छा दोन भागात विभागली पाहिजे

जेणेकरून ते सर्व आणि आपल्या सर्व कामांमध्ये नाही. परंतु आपण करू शकत
नाही कारण आपली इच्छा विभाजनाच्या अधीन नाही.

हे नेहमीच एक असते आणि फक्त एकच कृती असते.

शिवाय, आमच्या प्रेमांमुळे आमच्याशी युद्ध होईल

जर आपण आपल्या इच्छेनुसार राहणारा प्राणी बाजूला ठेवला तर.

अजून चांगले, कारण

- ज्यासाठी त्याने आमच्या इच्छेनुसार जगावे अशी आमची इच्छा आहे,

- म्हणून आम्हाला ते आमच्याबरोबर हवे आहे,

- ज्यासाठी आम्ही तुम्हाला आमची कामे जाणून घेऊ इच्छितो आणि

- ज्यासाठी आपण त्याला धडधडणे आणि आपल्या प्रेमाच्या नोट्स अनुभवू इच्छितो,
ते असे आहे की आपले प्रेम आपल्यावर या प्राण्यावर प्रेम करते.

आपली कामे दुरून कळत नाहीत आणि आपले प्रेमही जाणवत नाही.

म्हणूनच आपल्याला एकत्र राहावे लागेल

- एकमेकांवर प्रेम करा,

- एकमेकांना जाणून घ्या आणि एकत्र वागा.

नाहीतर प्राणी त्याच्या मार्गाने जातो आणि आपण आपल्या मार्गाने जातो

आणि आपण आपल्या आनंदापासून वंचित राहतो आणि आपल्याला पाहिजे ते करू शकत नाही, आपल्या सर्वात मोठ्या दुःखापर्यंत.

म्हणून, सावधगिरी बाळगा.

जर तुमची इच्छा असेल की आम्ही तुमच्यामध्ये आणि तुम्ही आमच्यामध्ये जगावे, तर नेहमी आमच्या इच्छेनुसार जगा.

मी नेहमी दैवी इच्छेकडे परत येतो .

त्याची विशालता इतकी आहे की जेव्हा मी त्याच्या सर्व कृती स्वीकारण्यासाठी त्याच्या समुद्रात असतो, तेव्हा मला शतके होतील आणि तरीही ते पुरेसे नाही. मी फियाटमध्ये हरवले

माझ्या गोड येशूला त्याच्या व्हॉलॉयरमध्ये जगू इच्छिणाऱ्या आत्म्याच्या प्रेमाची गरज वाटते.

माझ्या धन्य मुली, जेव्हा मी माझ्या दैवी इच्छेबद्दल बोलतो तेव्हा माझे प्रेम समेट होते.

तो त्याच्या चिंता आणि निराशेने शांत होतो.

माझ्या शब्दात एक गोड विश्रांती शोधा, जे सत्य मी प्रकट करतो कारण तो पाहतो

- की त्याचे प्रेम जीवांवर पुन्हा प्रेम करण्यासाठी पूर्ण व्हावे, आणि

- माझी इच्छा त्याचे जीवन घडवू दे.

असे करण्यासाठी अस्तित्वात असलेल्या गुणवत्ते आणि वस्तू प्रकट करणे

आवश्यक आहे

प्राण्यांना आकर्षित करण्यासाठी आणि आनंदित करण्यासाठी ,
त्यांना तिथे राहण्याची वेडी इच्छा द्या, अन्यथा ते हलणार नाहीत.

आपल्याला माहित असणे आवश्यक आहे

की सर्व ज्ञान मी प्रकट करतो आणि

माझ्या इच्छेनुसार केलेले प्रत्येक कार्य ,

मी जे ज्ञान प्रकट केले आहे, ते आहे

एक दैवी बीज जे आत्म्याला प्राप्त होते.

या बीजातून नवीन दैवी विज्ञान निर्माण होईल

आणि, अरे! प्राणी त्याच्या निर्मात्याची भाषा किती बोलू शकेल! प्रत्येक सत्य एक
नवीन स्वर्गीय भाषा असेल

द्वारे समजून घेतल्याचा फायदा होईल

- कोण ते ऐकतो आणि - ज्याला हे दैवी बीज प्राप्त करायचे आहे.

हे बियाणे तयार होईल

- पवित्रतेचे नवीन जीवन,

- एक नवीन प्रेम,

- नवीन चांगुलपणा,

- नवीन आनंद आणि आनंद.

माझ्या सत्याची ही बीजे नवीन दैवी गुणधर्म असतील जी आत्म्याला प्राप्त होऊ
शकतात.

जेव्हा आत्मा आपल्या इच्छेनुसार कार्य करतो तेव्हा आपल्याला मिळणारा गौरव
इतका महान आहे की आपण ते सर्व आशीर्वादित लोकांपर्यंत पोहोचवतो.

आत्म्याला प्राप्त होणारी दैवी बीजे तुम्हाला माहित असणे आवश्यक आहे

- माझ्या फियाटच्या ज्ञानामुळे अनेक पदव्या आहेत
- आमचे ज्ञान आणि
- आमच्या गौरवाचे

ज्यामध्ये आत्मा सहभागी होईल

जेव्हा त्याने पृथ्वीवर आपले जीवन संपवले आणि

जेव्हा ते आपल्या स्वर्गीय मातृभूमीत येते.

पृथ्वीवर मिळवलेल्या ज्ञानाशी जुळण्यासाठी,

आपल्या स्वर्गीय प्रवासात तो आपल्या परमात्म्याचे दुहेरी ज्ञान प्राप्त करेल.

त्याला प्राप्त झालेले प्रत्येक दैवी बीज

ते गौरव, आनंद आणि आनंदाची डिग्री असेल.

जेणेकरून धन्यांचा आनंद, आनंद, महिमा त्यांना आपल्याबद्दल असलेल्या ज्ञानाच्या प्रमाणात आहे.

आपल्या आणि धन्य यांच्यातील परिस्थिती त्या आत्म्याच्या आहेत ज्याने भाषांच्या विविधतेचा अभ्यास केला नाही.

आमचे बोलणे ऐकून त्याला काहीच समजणार नाही.

शिवाय, हे आत्मे उच्च पगार मिळविण्यासाठी विविध भाषा शिकवू शकणार नाहीत.

त्यामुळे त्यांना जे थोडे माहीत आहे ते शिकवण्यात आणि फार कमी कमाई करण्यात त्यांना समाधान मानावे लागेल.

जर ते आपल्याला पृथ्वीवर ओळखत नसतील,

ते आपल्या आत्म्यामध्ये आपले सर्व आनंद आणि आनंद मिळविण्याची जागा तयार करत नाहीत,

जर ते इतरांना द्यायचे असतील तर

- त्यांच्यात प्रवेश करणार नाही आणि या आत्म्यांना काहीही समजणार नाही.

अशा प्रकारे धन्याचा गौरव होईल

- **आपल्या दैवी इच्छेनुसार त्यांनी पूर्ण केलेल्या इच्छेच्या कृतींसाठी** .

त्यांचा गौरव आणि आनंद वाढेल

मिळवलेल्या ज्ञानाच्या प्रमाणात.

आणखी एक ज्ञान या धन्यांना इतक्या उंचीवर नेईल की संपूर्ण स्वर्गीय न्यायालय चकित होईल.

कारण अतिरिक्त ज्ञानामुळे आत्म्याला नवीन ज्ञान प्राप्त होते
दैवी जीवन, ज्यामध्ये अनंत वस्तू आणि आनंद आहेत.

आणि आपले इतके दिव्य जीवन आत्म्याकडे आहे हे तुम्हाला थोडेसे वाटते का?
काय आनंद, काय आनंद, काय प्रेम आपण देऊ शकतो
त्याच्या मालकीच्या या नवीन दिव्य जीवनांच्या बदल्यात!

म्हणून आम्ही वाट पाहत आहोत की जी मुले आमच्या इच्छेनुसार जगतील ते
आम्हाला पृथ्वीवर ओळखतील.

कारण आपली इच्छा या आत्म्यांसाठी गुरु असेल

- जे त्यांना त्यांच्या निर्मात्याचे नवीन विज्ञान शिकवतील, आणि
- प्राप्त केलेल्या विज्ञानाच्या प्रमाणात त्यांना सुंदर, ज्ञानी, पवित्र आणि थोर बनवेल.

आमच्या स्वर्गीय कोर्टात त्यांचा पूर येण्याची आम्ही वाट पाहतो

- आमचे आनंद, आमचे सौंदर्य आणि आमचे नवीन आनंद जे आतापर्यंत आम्ही देऊ शकलो नाही.

स्वर्ग आणि धन्य हे कुटुंबातील सदस्य म्हणून एकत्र बांधलेले आहेत जे एकमेकांवर परिपूर्ण प्रेम करतात.

अशा प्रकारे ते त्यांच्या वैभवात आणि आनंदात सहभागी होतील.

- प्रत्यक्ष नाही तर अप्रत्यक्षपणे
त्यांच्यात असलेल्या प्रेमाच्या बंधांसाठी.

आपला परमात्मा आपल्या इच्छेच्या मुलांची वाट पाहत आहे

- स्वतःला पृथ्वीवर ओळखण्यासाठी

आपल्या दैवी छातीच्या आनंद आणि आनंदाच्या खोलीतून प्रकट होण्यासाठी

- ते कधीही संपत नाही

कारण जो आत्मा आपल्या इच्छेमध्ये राहतो तो त्याच्या कृतीतून प्राप्त झालेला असतो

- अनंत आणि अक्षय आनंद.

मग त्याने अवर्णनीय कोमलतेने जोडले:

माझी चांगली मुलगी, मला प्राण्यांवर खूप प्रेम आहे.

पण मला त्या आत्म्याने अधिक आकर्षित, आनंदी आणि जिंकल्यासारखे वाटते

माझे हात जणू काही जगात तिच्याशिवाय कोणीही नाही.

तिचा फक्त माझ्यावर विश्वास आहे

जर ते त्याला अधिक मदत करण्यास आले तर,

- तिने त्यांना नकार फक्त तिच्या येशू कोण आहे

- तिला आपल्या हातात घट्ट धरून ठेवतो,

- त्याचा बचाव करतो आणि त्याच्या सर्व गरजांची काळजी घेतो. हे आत्मे मला खूप

आवडतात.

मी आहे

- माझे आवडते,

- ज्यांना मी माझ्या दैवी शक्तीने वेढले आहे.

*मी त्यांच्याभोवती प्रेमाची भिंत बनवतो जेणेकरून दुर्दैव त्यांना स्पर्श करू नये.
त्यांचे रक्षण कसे करावे हे माझ्या प्रेमाला कळेल*

ज्यांना नाराज करायचे आहे त्यांचा पाडाव करण्यास माझी शक्ती सक्षम असेल.

आत्मे माझ्यात सोडले

- फक्त माझ्याकडून जगा आणि

- मी फक्त त्यांच्यासाठी जगतो,

जणू काही आपण फक्त एक श्वास आणि एक प्रेम घेऊन जगलो आहोत.

मानवी आधार निर्माण झाला तर,

ते या समर्थनात आहेत की नाही हे पाहण्याचा प्रयत्न करतात.

जर ते तिथे नसतील तर ते माझ्या बाहूंचा आश्रय घेण्यासाठी पळून जातात. मी
फक्त या आत्म्यांवर विश्वास ठेवू शकतो

त्यांच्याकडेच मी माझी रहस्ये सोपवू शकतो आणि त्यांच्यावर अवलंबून राहू शकतो.

मला खात्री आहे की ते माझी इच्छा सोडणार नाहीत कारण ते नेहमी माझ्यासोबत
आहेत.

याउलट, जे पूर्णपणे राहत नाहीत ते माझ्यामध्ये पूर्णपणे त्याग करतात

- माझ्या हातातून निसटणे,

- मानवी समर्थन नाकारू नका,

- मजा करा आणि

- ते विसंगत आहेत.

कधी मी पाहतो तर कधी जीव.

त्यांना जीवांचा भ्रमनिरास जाणवण्यास भाग पाडले जाते

- जे त्यांच्या आत्म्यात खोल जखमा उघडतात. त्यांच्या हृदयात पृथ्वी जाणवते
माझ्या इच्छेचे जीवन त्यांच्यापासून दूर आहे.

अरेरे! जर त्यांना माझ्या मिठीत शरण जायचे असेल,

त्यांच्यासाठी पृथ्वी नाहीशी होईल ई

त्यांना इतर कोणामध्ये रस नसतो, कारण मी एकटाच पुरेसा आहे.

माझ्या बाहूत सोडलेल्या आत्म्यावर माझे इतके प्रेम आहे की मी ते त्याच्यासमोर
प्रकट करतो

- माझ्या प्रेमाचा सर्वात मोठा अतिरेक,

- माझे प्रेम शुद्धीकरण.

माझी काळजी तिच्यासाठी आहे

आणि तिला माझ्या प्रेमात गुंतवून ठेवण्यासाठी आणि पूर्णपणे ओळखण्यासाठी मी
प्रेमाच्या नवीन युक्त्या शोधण्यासाठी आलो आहे.

म्हणूनच, तू फक्त माझ्या कुशीत सोडून जगतोस. आणि प्रत्येक गोष्टीत तुम्हाला
तुमचा येशू सापडेल

- तुमचा बचाव कोण करतो,

- जो तुझ्यावर प्रेम करतो आणि

- जो तुम्हाला सपोर्ट करतो.

दैवी इच्छेतील माझे उड्डाण सुरूच आहे.

तो क्षणभरही मला सोडून जात नाहीये असं मला वाटतं.

तो नेहमी मला जे त्याचे आहे ते देऊ इच्छितो आणि नेहमी माझ्याकडून मिळवू इच्छितो. आणि जर माझ्याकडे त्यांना देण्यासाठी काही नसेल कारण प्रत्यक्षात ते काहीच नाहीत,

- माझी इच्छा त्याला नेहमी द्यावी अशी त्याची इच्छा असते

हे त्याला साजरे करण्यास प्रवृत्त करते: भेटवस्तू म्हणून प्राण्याची इच्छा प्राप्त करणे.

आणि आवश्यक असल्यास,

त्याला नेहमी मिळण्यासाठी त्याने स्वतः दिलेल्या त्याच गोष्टी हव्या असतात. आणि तो त्यांना परत करण्यासाठी त्यांना प्राप्त आनंदी आहे, सोबत

- एक नवीन प्रेम,

- एक नवीन प्रकाश आणि पवित्रता. दैवी इच्छा, तू माझ्यावर किती प्रेम करतोस! अरेरे! मला तुझे प्रेम किती परत करायचे आहे!

फियाट पाहून मला भारावून गेले.

माझा नेहमीच चांगला येशू, सर्व चांगुलपणा, मला म्हणाला:

माझ्या इच्छेची मुलगी, माझ्या विलमध्ये राहणाऱ्यासाठी माझे प्रेम मला किती दूर नेऊ शकते हे तुला माहित नाही .

तो मला किती शोध लावतो, सगळ्या युक्त्या तो मला शोधायला लावतो.

मी नवीन आश्चर्य करण्यासाठी येतो

नेहमी या आत्म्याशी काहीतरी संबंध ठेवा.

आणि म्हणून ती नेहमी आश्चर्यचकित असते आणि माझ्यामध्ये व्यस्त असते, मी तिला वेळ देत नाही.

एका क्षणी मी त्याला एक सत्य सांगतो. दुसऱ्याला, मी त्याला भेटवस्तू देतो.

दुसऱ्या वेळी मी त्याला दाखवतो

- आमचे सौंदर्य जे तुम्हाला आनंदित करते,
 - आपले प्रेम जे आक्रोश करते, ते जळते, ते मोहक आहे, जे प्रेम करू इच्छित आहे. म्हणजे, मी वेळ देत नाही.
- आणि मला सर्वात जास्त काय हवे आहे, मला नेहमी काय हवे आहे, ते म्हणजे ती मला वेळही देत नाही.

तर मी काय करतो ते ऐक.

देणे आणि घेणे मी सदैव त्या प्राण्याला माझ्या इच्छेनुसार राहण्यासाठी कॉल करतो आणि मी तिला माझ्या इच्छेचे पावित्र्य देतो.

- त्याचा प्रकाश, त्याचे जीवन, त्याचे प्रेम आणि
- जिथपर्यंत आत्म्याने ते समाविष्ट केले आहे तितके त्याच्या असीम आनंदांचे.

जेव्हा आत्मा तेथे काही काळ राहतो, तेव्हा तो विश्वासू वाटतो, मी त्याच्याकडे जातो आणि त्याला सांगतो:

"मी तुला जे दिले ते मला दे."

हा आत्मा माझ्यावर किती प्रेम करतो हे पाहावे अशी माझी इच्छा आहे.

क्षणाचाही संकोच न करता,

- त्याच्याकडे असलेले सर्व काही तो मला लगेच देतो,
- अगदी त्याचा श्वास, हृदयाचे ठोके, त्याच्या हालचाली, सर्वकाही.

ती मला सर्व काही देते

तो स्वतःसाठी काहीही ठेवत नाही.

याउलट, येशूला सर्व काही देण्यात ती आनंदी आहे. मी सर्वकाही घेते.

माझा आनंद आणि माझा आनंद त्याच्या भेटवस्तू बनवण्यासाठी त्याने मला काय दिले आहे ते मी सतत पाहतो.

माझ्या मुलीची मालमत्ता म्हणून त्यांचा उपभोग घेण्यासाठी मी त्यांना माझ्या हृदयात ठेवले.

पण माझ्यासाठी ते पुरेसे आहे असे तुम्हाला वाटते का?

सृष्टीच्या बाजूने, मी समाधानी आहे.

पण माझ्या भागासाठी, कधीही नाही. माझे प्रेम मला एकटे सोडत नाही. तो फुगतो, ओव्हरफ्लो होतो, मला सर्वात मोठा अतिरेक करायला लावतो.

आणि मी काय करत आहे हे तुला माहीत आहे का?

मी माझे अस्तित्व माझ्या प्रिय प्राण्याला सोपवतो आणि त्याने मला जे काही दिले आहे ते मी दुप्पट करतो.

मी त्याला प्रेम, प्रकाश आणि दुहेरी पवित्रता देतो.

मी त्याला माझा श्वास, माझी हालचाल, माझे जीवन देतो

की मी त्याच्या श्वासात श्वास घेतो,

की मी त्याच्या हालचालीत प्रगती करतो ,

जे मला त्याच्या प्रेमात आवडते.

तिच्यात मी काही करत नाही. मला तिच्याशिवाय काही करायचे नाही.

मला असे वाटेल की माझ्या सर्व गोष्टींमध्ये मला स्वतःला आवडत नाही.

आणि माझ्या प्रेमासाठी, ते असह्य होईल. ज्याने मला सर्व काही दिले त्याला मला सर्वस्व द्यावे लागेल.

आणि ते तुम्हाला थोडेसे वाटते

तुमचा येशू तुम्हाला त्याच्यासोबत जगण्यासाठी त्याचे जीवन देतो,

आणि त्याला तुझे देण्यास सांगा म्हणजे मी तुझ्यावर जगू शकेन.

जवळजवळ एक निमित्त शोधण्यासाठी
नेहमी द्या आणि घ्या,
तुम्हाला सांगण्याच्या संधीसाठी
माझ्या इच्छेचा आणि माझ्या चिरंतन प्रेमकथेचा दीर्घ इतिहास?

आणि हे फक्त नाही

- प्राण्याला नवीन गोष्टी शिकवण्यासाठी,
 - मी किती चांगला, पवित्र आणि शक्तिशाली आहे हे त्याला दाखवण्यासाठी, परंतु ते देण्यास सक्षम आहे
 - माझ्या प्रेमाचा,
 - माझ्या इच्छेनुसार,
 - माझ्या पावन,
 - माझ्या चांगुलपणाचा आणि
 - माझ्या सौंदर्याचा.
- हे अतिप्रेम अविश्वसनीय वाटत नाही का?

केवळ प्राण्याला माझ्याजवळ ठेवण्याची इच्छा हे माझे सर्वात मोठे प्रेम आहे.
कारण जर मला ते माझ्याजवळ ठेवायचे असेल तर
कारण मला जे माझे आहे ते त्याला द्यायचे आहे.

आणि या प्राण्याला माझ्या लायकीचे काहीच नाही,
माझे जे आहे ते मी तिला देतो जेणेकरून ती मला सांगू शकेल:
"तू मला दिलेस आणि मी तुला देतो".
हे एक प्रेम नाही का जे हृदयाला तोडून टाकू शकते आणि स्पर्श करू शकते?

अशा प्रकारे प्रेम कसे करावे हे फक्त तुमचा येशू करू शकतो आणि त्याला माहीत

आहे. हे प्रेम ते मिळवू शकतील असे कोणीही म्हणू शकत नाही.

पण माझ्या इच्छेनुसार जगणाऱ्याला मी ते शक्य करू शकतो.

कारण त्याच्यामध्ये केलेली प्रत्येक कृती म्हणजे वैभव आणि पवित्रतेच्या पूर्णतेने उगवणारा सूर्य आहे.

आणि या सूर्यप्रकाशात माझा प्रिय प्राणी शोधणे मला किती सुंदर वाटते. शिवाय, माझ्या इच्छेमध्ये राहून, या आत्म्यामध्ये आता मानवी काहीही नाही.

तो त्याच्या इच्छेवरील आणि सर्व मानवी हक्क गमावतो. त्याच्या इच्छेचे सर्व हक्क आमचे आहेत.

आणि हा प्राणी सर्व दैवी वर साम्राज्य प्राप्त करतो.

आणि, अरे! ते किती सुंदर आहे.

आपल्याशी संबंधित असलेल्या प्रत्येक गोष्टीवर योग्यरित्या वर्चस्व गाजवणारा हा प्राणी पाहून आपण किती समाधानी आणि आनंदी आहोत.

ते आपल्या प्रेमावर वर्चस्व गाजवते आणि आपल्यावर जे प्रेम करायचे आहे ते घेते. आमच्या प्रेमावर प्रभुत्व मिळवा.

आमच्या बुद्धीवर प्रभुत्व मिळवा ई

हे आपल्याला आपल्या परमात्म्याचे सत्य सांगण्यास प्रवृत्त करते जे यापूर्वी कधीही प्रकट झाले नाही. आपल्या चांगुलपणावर वर्चस्व गाजवते आणि सर्व प्राण्यांवर फायद्यापेक्षा अधिक पाऊस पाडते.

त्याचे साम्राज्य आपल्या पितृ गर्भात इतके सौम्य आणि शक्तिशाली आहे की ते आपल्यापर्यंत पोहोचते.

लोकांना असे म्हणायला लावा: "आमच्या मुलीला कोण विरोध करू शकेल? तुम्हाला हवे असेल तर आम्हाला ते हवे आहे."

म्हणूनच, जर तुम्हाला सर्व काही हवे असेल तर कधीही आमच्या इच्छेबाहेर जाऊ

नका. सर्व काही तुमचे असेल आणि तुम्ही आमचे व्हाल.

मग मी दैवी इच्छेचा, त्याच्या महान चमत्कारांचा आणि कधी कधी त्याचा समुद्र
कसा ओलांडतो याचा विचार करत राहिलो.

सर्व काही शांत, खोल शांतता आहे,
त्याचा दिव्य सूर्य प्रकाशाने चमकत आहे, परंतु सर्व शांत आहे.

त्याचे वचन जीवन असल्याने,
एखाद्याला असे वाटते की नवीन जीवन प्राप्त करू इच्छित नाही. मी असा विचार
करत होतो जेव्हा **माझा गोड येशू जोडला** :

" माझी मुलगी,
सूर्य नेहमी माझ्या इच्छेबद्दल बोलतो. त्याचा प्रकाश कधीही बोलणे थांबत नाही. तो
बोलतो

त्याच्या उबदारपणासह,
त्याच्या सुबकतेसह आणि
त्याच्यामध्ये राहणाऱ्या आत्म्यात त्याच्या विविध सौंदर्याच्या छापासह.
तसेच, त्याच्या वचनाचा वाहक मीच आहे. स्वतःला मानवी बुद्धिमत्तेपर्यंत खाली
आणणे,

मी समजून घेणे सोपे करते
- माय फियाटच्या वर्ड ऑफ लाइटची उंची अधिक जुळवून घेण्यायोग्य शब्दांसह.

म्हणून जिथे माझी इच्छा राज्य करते, ते शांत राहू शकत नाही. प्रकाशाद्वारे किंवा
माझ्या वचनाद्वारे बोलत रहा.

पण जेव्हा तुम्ही लक्ष देत नाही, तेव्हा तुम्ही नीट चघळत नाही, खात नाही. त्यामुळे
मी जे सांगतो ते तुमच्या पचनी पडत नाही.

तर, चघळत नाही, तू विसरलास आणि म्हणशील मी तुला काहीच सांगितले नाही.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की सर्व वयोगटातील आणि सर्व भूतकाळातील आणि वर्तमान प्राणी बंद आहेत

- प्रत्येक शब्दात किंवा
- माझ्या इच्छेनुसार पूर्ण केलेल्या प्रत्येक कृतीत.

भूतकाळ आणि भविष्यकाळ आपल्यासाठी आणि आपल्या इच्छेनुसार जगणाऱ्यांसाठी अस्तित्वात नाही.

आपल्या सत्यांमध्ये सर्व वयोगटांचा समावेश असतो. आणि ते सर्व प्राण्यांचे वाहक आहेत

- आमच्या फियाटमध्ये राहणाऱ्याच्या कृतीत.

तर, आम्हाला या कायद्यात आढळते:

स्वतःला आणि प्रत्येक प्राण्याने आपल्याला दिलेले प्रेम आणि गौरव.

जेव्हा प्राणी चालवणार आणि प्राप्त करणार आहे

- दैवी फियाटची क्रिया,
- स्वर्ग आदराने खाली करतो.

मानवी कृतीत दैवी इच्छा कार्यरत असल्याचे पाहून ते आश्चर्यचकित होतात. प्रत्येकाला वाटते की ते या कायद्यात भाग घेत आहेत.

आपल्या इच्छेमध्ये प्राण्याने पूर्ण केलेल्या कृतीमध्ये आपल्याला सर्वकाही आढळते. आम्ही शोधतो

- आमची शक्ती जी आम्हाला योग्यतेनुसार सन्मानित करते,
- आमची विशालता ज्यामध्ये सर्वकाही समाविष्ट आहे आणि सर्वकाही आमच्या ताब्यात ठेवते,
- आपल्या परमात्म्याची स्तुती करणारी आपली बुद्धी सर्वात सुंदर उच्चारांसह,
- देवदूत जे आम्हाला उंच करतात,

- पुनरावृत्ती करणारे संत, उत्साही:

"पवित्र, पवित्र, तीनदा पवित्र आपला देव परमेश्वर आहे

जो प्राण्याच्या कृतीत खूप चांगुलपणाने कार्य करतो आणि त्याचे प्रेम प्रकट करतो.

"

आपण असे म्हणू शकतो की आपल्याकडे कशाचीही कमतरता नाही. आमुचा महिमा पूर्ण ।

आणि आपल्या प्रेमाला त्याची गोड विश्रांती आणि त्याची परिपूर्ण देवाणघेवाण मिळते.

यासाठी जो आपल्या इच्छेमध्ये जगेल त्याच्यासाठी आपण खूप उसासे टाकतो.

सृष्टीत त्याने काहीही केले नाही असे आपल्याला दिसते

कारण आपण करू शकणाऱ्या सर्वात मोठ्या कृतीचा आपल्याकडे अभाव आहे.

आहे

- मानवी कृतीमध्ये आपले जीवन वारंवार पहा

- ज्यामध्ये आपण स्वतःला आणि सर्व आणि सर्व गोष्टी शोधतो .

असा कोणताही आशीर्वाद नाही जो आपण आपल्या प्रिय प्राण्याला देत नाही. आणि असे कोणतेही प्रेम आणि वैभव नाही जे प्राणी आपल्याला देणार नाही.

या प्राण्याला त्याला हवे असलेले सर्व काही आपल्यामध्ये सापडेल आणि आपल्याला त्याच्यामध्ये सर्वकाही सापडेल.

मुली, सर्वकाही देण्यास सक्षम असणे आणि आपल्या फायद्याचा एक छोटासा भाग देणे हे आपल्यासाठी दुःख आहे.

आपले प्रेम मर्यादित आणि बंदिस्त ठेवून

केवळ या प्राण्याला आपल्या इच्छेचे जीवन नसल्यामुळे आणि त्यातून सर्वकाही प्राप्त होऊ शकत नाही,

हे आपल्या सर्जनशील कार्याचे सर्वात मोठे दुख आहे.

म्हणून आपले प्रेम, आपली शक्ती, आपली बुद्धी आणि आपल्या सर्व सर्जनशील कार्यासाठी प्राणी आपल्या इच्छेनुसार जगणे आवश्यक आहे.

अशा प्रकारे आपली फियाट प्रथम त्याचे राज्य तयार करेपर्यंत शतके संपणार नाहीत. आणि राज्य करून, तो त्याच्या वस्तूंचे सर्व फायदे आणि साम्राज्य मानवी पिढ्यांना देईल.

म्हणून प्रार्थना करा आणि तुमचे जीवन माझ्या इच्छेनुसार चालणारे बनवा.

मी दैवी इच्छेच्या साम्राज्याखाली आहे. त्याची शक्ती मला त्याच्या केंद्रस्थानी नेते. त्याचे प्रेम, जणू त्याने मला बामने झाकले आहे, मला त्याची स्वर्गीय हवा आणते. त्याचा प्रकाश मला शुद्ध करतो, मला सुशोभित करतो, माझे रूपांतर करतो आणि मला दैवी इच्छेच्या वातावरणात घेरतो जेणेकरून आपण सर्वकाही विसरून जाऊ. कारण परमात्म्याचे आनंद आणि विलोभनीय दृश्ये इतके महान आणि असंख्य आहेत की माणूस आनंदित होतो.

अरेरे! दैवी इच्छा,

माझी अशी इच्छा आहे की प्रत्येकाने तुम्हाला ओळखले असेल आणि केवळ तुमच्यामध्ये आढळणारे शुद्ध आनंद आणि अपारंपरिक समाधान अनुभवता येईल! जेव्हा माझ्या प्रिय येशूने मला त्यांची थोडक्यात भेट दिली तेव्हा माझे मन अवर्णनीय आनंदात होते. सर्व चांगुलपणा, त्याने मला सांगितले:

माझ्या इच्छेतील माझ्या मुली, माझ्या विलमध्ये जगणे किती सुंदर आहे हे तू पाहिले आहेस का?

आपण जीवाशी सतत संवाद साधत असतो. तिला नेहमी आनंदी बनवण्यासाठी आम्ही तिच्या प्रत्येक कृतीसाठी नवीन आनंद तयार करतो.

फियाटमध्ये केलेली कृत्ये नेहमीच साध्य करण्याच्या कृतीत असतील. आपल्या जीवनाचा सतत पुनर्जन्म होत असतो.

आपले प्रेम उगवते आणि त्याच्या लाटा तयार करते

तो सर्व प्राण्यांना पोशाख घालतो आणि त्या सर्वांना या कृतीत बोलावतो जेणेकरून प्रत्येकजण त्याची पुनरावृत्ती करू शकेल.

आणि आम्ही प्रतिध्वनी ऐकतो जी आम्हाला सांगते की आम्ही सर्वजण स्वतःवर प्रेम करतो आणि गौरव करतो. देवदूत आणि संत सर्वजण दैवी इच्छेनुसार सृष्टीच्या कृतीची अत्यंत अधीरतेने वाट पाहत असतात.

पण का माहीत आहे? मग त्यांना दुहेरी गौरव का मिळतो?

आकाशातील, आणि

माझ्या फियाटमध्ये केलेल्या कृतीचा गौरव, आनंद आणि नवीन आनंद .

त्यांनी माझे किती आभार मानले!

ते प्राण्यांवर किती प्रेम करतात जे त्यांच्यासाठी नवीन आनंद आणि समाधान सतत दुप्पट करतात!

जो माझ्या दैवी इच्छेमध्ये राहतो , जो आपल्याला देतो त्याच्यावर कोण प्रेम करू शकत नाही

- आनंद आणि आनंद, ई

-आपल्याला जे हवे आहे ते करायला लावण्याचा मोठा महिमा, जो सर्वांना आनंद आणि आनंद देतो?

असा कोणताही आशीर्वाद नाही जो या प्राण्याकडून मिळत नाही. म्हणून जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो तो विषय नाही

- भीती किंवा

- आत्मविश्वासाची कमतरता.

अविश्वासाला दार सापडत नाही कारण सर्व काही या प्राण्याचे आहे.

तिला असे वाटते की तिच्याकडे सर्वकाही आहे. अजून चांगले, तो त्याला पाहिजे ते घेतो. त्याचे जीवन फक्त प्रेम आणि आपली इच्छा आहे.

खूप छान

-ज्याला आपल्या स्वतःच्या प्रेमाच्या मूर्खपणाचा त्रास होतो आणि

- आम्हाला आमची इच्छा ओळखून देण्याचा गौरव देण्यासाठी प्रत्येक प्राण्याला आपले जीवन देण्यास तो आनंदी असेल.

त्यानंतर मला या आशीर्वादित लेखनाची आणि माझ्या प्रिय येशूच्या आग्रहाची काळजी वाटू लागली .

आणि इतक्या बलिदानानंतर ते कुठे जाणार? माझा येशू, माझ्या विचारांमध्ये व्यत्यय आणत, मला म्हणाला:

माझ्या मुली, काळजी करू नकोस.

मला खूप महागात पडलेल्या या लेखनाचा मी दक्ष संरक्षक होईन.

त्यांनी मला माझ्या इच्छेची किंमत मोजली जी त्यांच्या लेखनात त्यांचे जीवन बनते.
मी त्यांना प्रेमाचा करार म्हणू शकतो जी माझी इच्छा प्राण्यांसाठी सोडते.

माझी इच्छा स्वतःची देणगी बनवते.

तो प्राण्यांना वारसाहक्काने जगायला म्हणतो, पण एक प्रकारे

- म्हणून विनवणी,
- इतके आकर्षक आणि प्रेमात, की फक्त दगडांची हृदये
- करुणेने हलवले जाणार नाही e
- इतके मोठे चांगले प्राप्त करण्याची गरज भासणार नाही.

हे लेखन दैवी जीवनांनी भरलेले आहे जे नष्ट होऊ शकत नाही.

आणि जर कोणाला ते वापरून पहायचे असेल तर,

आकाशाचा नाश करणाऱ्याच्या नशिबी तो भोगेल :

- नाराज होऊन, त्याच्या निळ्या तिजोरीखाली त्याचा नाश करण्यासाठी आकाश त्याच्यावर सर्व बाजूंनी कोसळले असते.

त्यामुळे आकाश जागेवर राहील.

आणि ज्याला ते नष्ट करायचे आहे त्याच्यावर सर्व वाईट पडेल.

किंवा ज्यांना सूर्याचा नाश करायचा आहे त्यांचे नशीब : सूर्य थट्टा करेल आणि जाळून टाकेल.

किंवा जो समुद्राच्या पाण्याचा नाश करू इच्छितो : समुद्र त्याला बुडवेल.

माझ्या इच्छेबद्दल मी तुम्हाला जे लिहायला लावतो त्याला काहीही स्पर्श करू शकत नाही कारण मी त्याला नवीन जिवंत आणि बोलणारी निर्मिती म्हणू शकतो.

मानवी पिढ्यांसाठी माझ्या प्रेमाचा हा शेवटचा आउटलेट असेल.

त्याहूनही अधिक, आपल्याला माहित असले पाहिजे

माझ्या फियाटवर मी तुम्हाला लिहायला लावणारा प्रत्येक शब्द माझे प्रेम दुप्पट करतो

- तुला आणि

- माझ्या प्रेमाच्या बामने झाकून राहण्यासाठी ते वाचतील त्यांना.

म्हणून, मला पत्र लिहून, तू मला तुझ्यावर आणखी प्रेम करण्याची संधी देतोस.

मला दिसत आहे की हे लेखन किती चांगले करेल.

मला माझा प्रत्येक शब्द जाणवतो, माझ्या शब्दाचे चांगले जाणणाऱ्या आणि त्यांच्यामध्ये माझ्या इच्छेचे जीवन निर्माण करणाऱ्या प्राण्यांचे स्पंदनशील जीवन.

म्हणून, सर्वकाही पूर्णपणे माझ्या हितासाठी असेल.

तुझ्यासाठी, सर्व काही माझ्यावर सोडा.

तुम्हाला माहित असेल की हे लेखन माझ्या इच्छेच्या महान सूर्याच्या मध्यभागी आले आहे,

ज्याचे किरण या केंद्राच्या सत्याने भरलेले आहेत,
जे सर्व काळ, सर्व वयोगट आणि सर्व पिढ्यांसाठी पसरते.

प्रकाशाच्या या महान किरणांनी स्वर्ग आणि पृथ्वी भरते .

या प्रकाशाने ते सर्व हृदयावर आघात करतात,

ते त्यांच्याकडे प्रार्थना आणि विनवणी करतात

- माझ्या फियाटचे विद्युतीय जीवन आमच्या पितृत्वाचा चांगुलपणा म्हणून प्राप्त करण्यासाठी

तो त्याच्या केंद्रातून हुकूम देण्यास दयाळूपणे सहमत झाला

- स्पष्ट, आकर्षक आणि दयाळू ई

- इतक्या मोठ्या प्रेमाने

जे आश्चर्यकारक दिसते आणि देवदूतांना आश्चर्यचकित करण्यास योग्य आहे.

प्रत्येक शब्दाला प्रेमाचे विलक्षण म्हणता येईल ,

मागील एकापेक्षा मोठे प्रत्येक विलक्षण.

त्यामुळे या लेखनाला स्पर्श करायचा असतो

स्वतःला,

माझ्या प्रेमाच्या केंद्रस्थानी ,

ज्या प्रेमळ सूक्ष्मतेने मी प्राण्यांवर प्रेम करतो.

आणि मला कळेल

-स्वतःचा बचाव कसा करायचा ई

- ज्यांना माझ्या दैवी इच्छेवर लिहिलेल्या एका शब्दाची अगदी थोडीशी नापसंती
हवी आहे त्यांना कसे गोंधळात टाकायचे.

तसेच, माझ्या मुली, माझे ऐकत राहा. माझ्या गर्भात जे अजून लिहायचे आहे ते नाकारून माझे प्रेम रोखण्याचा किंवा माझे हात बांधण्याचा प्रयत्न करू नका.

या लेखनाची माझ्यासाठी खूप किंमत आहे. ते मला माझ्याइतकेच महागात पडले.
त्यामुळे मी त्याची खूप काळजी घेईन
की मी एकही शब्द गमावू देणार नाही.

मी सदैव दैवी इच्छेच्या हातात असतो. त्याचा प्रकाश माझ्या इच्छेची रात्र
विझवतो .

तिचे सौंदर्य मला आनंदित करते, तिचे प्रेम मला जखडते
त्याच्या प्रकाशाच्या छातीतून बाहेर कसे जायचे हे कळत नाही. मला माझ्या
इच्छेची भीती का वाटली ते कळत नाही.

माझा गोड येशू, माझ्या लहान आत्म्याला भेट देऊन मला म्हणाला:

माझी धन्य मुलगी,

अगदी मानवी इच्छा, माझ्या इच्छेशी एकरूप होऊन, चमत्कार कसे करावे हे
माहित आहे.

दुसरीकडे, माझ्याशिवाय, मानवी इच्छा केवळ एक गरीब असहाय अपंग आहे.
माझ्या इच्छेशिवाय ती गुरुविना शिष्यासारखी आहे.

बिचारी छोटी गोष्ट!

शिक्षकाशिवाय तो सदैव अज्ञानी राहील,

- कोणत्याही विज्ञानाशिवाय,

- कलेशिवाय,

- जगण्यासाठी भाकरीचा तुकडाही मिळवता येत नाही.

माझ्या इच्छेशिवाय, प्राणी एखाद्या व्यक्तीसारखा असेल ज्याच्याकडे आहे

- पाय, पण पायाशिवाय,
- हात, परंतु हातांशिवाय
- डोळे, परंतु विद्यार्थ्यांशिवाय
- एक डोके, परंतु विनाकारण.

गरीब प्राणी!

तो दुःखाच्या कोणत्या अथांग गर्तेत सापडतो!

कोणी म्हणू शकतो: जर ती जन्मली नसती तर तिच्यासाठी ते चांगले झाले असते.

त्याला सर्वात जास्त घाबरवणारी गोष्ट म्हणजे माझ्या इच्छेनुसार जगणे नाही.
या प्राण्यावर सर्व दुर्दैवांचा वर्षाव होतो .

पण माझ्या इच्छेने त्याच्याशी एकरूप झाले,
मानवाच्या इच्छेनुसार त्याला शिकवणारा गुरु असेल
सर्वोच्च आणि सर्वात कठीण विज्ञान,
सर्वात सुंदर कला,
इतके की ते पृथ्वीवर आणि स्वर्गात विज्ञानाचे विलक्षण असेल.

माझ्या, मानवी इच्छेशी एकरूप व्हा

त्याला मानवी पाय आणि दैवी पाय असतील

जे तिला कधीही खचून न जाता चांगल्या मार्गावर धावायला लावेल.

मानवी इच्छा

त्यात मानवी हात आणि दैवी हालचाली असतील

ज्याच्याकडे सर्वात मोठी कामे करण्याचा सद्गुण असेल आणि जो तिला तिच्या
निर्मात्याप्रमाणे बनवेल.

आमच्या दैवी चळवळीसह,

तो परमेश्वराला आलिंगन देईल आणि आपल्याला नेहमी त्याच्या हृदयाच्या जवळ ठेवेल. आपल्या इच्छेशी एकजूट, मानवी इच्छेला माणसाचे तोंड असेल , _

पण शब्द आणि आवाज दैवी असेल . _

आणि, अरे! आपण आपल्या परमात्म्याबद्दल किती चांगले बोलू!

थोडक्यात , मानवी इच्छेमध्ये आपले विद्यार्थी असतील ज्यांच्याकडे, सर्व तयार केलेल्या गोष्टींकडे पहात, _

तो त्यांच्यामध्ये आपले जीवन, आपले प्रेम आणि त्याने आपल्यावर किती प्रेम केले पाहिजे हे ओळखेल .

आपल्या इच्छेशी संयुक्तपणे, मानवी इच्छेला दैवी कारण असेल . त्याला एक प्रकारचे विज्ञान वाटेल _ _

- जो नियुक्त मनुष्य तयार करेल, सर्व काही त्याच्या निर्मात्याच्या क्रमाने. सर्व काही **चांगले होईल.**

त्या पेक्षा अधिक,

जर तो आमच्या इच्छेनुसार राहत असेल तर तो त्याच्याकडे नाही हे चांगले नाही.

आपली इच्छा हेच खरे अपयश असेल

सर्व वाईट गोष्टींचा,

सर्व दुर्दैवाचे

हे सर्व वस्तूंचे जीवन लक्षात ठेवेल. कारण त्याचा स्रोत आहे.

शिवाय, जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो त्याच्यासाठी,

- प्रत्येक हालचाल, श्वास, हृदयाचे ठोके,

- सर्वकाही ते करेल

ते तिच्या विजयांसाठी, दैवी विजयांसाठी होईल.

आपल्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या प्राण्याबद्दल मी म्हणू शकतो

-जो माझ्या श्वासाने श्वास घेतो,

-जे माझ्या चळवळीसोबत फिरते,

- माझ्या चिरंतन धडधडण्याने ते धडधडू दे.

त्याच्या प्रत्येक कृतीमध्ये विजयी कृती प्राप्त करतो. अशाप्रकारे तो

आणि हे त्याला न्याय आणि विपुल प्रेमाने दिले जाते.

कारण आपल्या मर्जीत राहून

- त्याच्या इच्छेला जीवन न देता ,

ते आकाशीय प्रदेशांमध्ये उजवीकडे राहिले पाहिजे

- आपल्या इच्छेनुसार तिला आनंद देणे ज्यामुळे प्राणी आनंदी होतो.

आता, पृथ्वीवर आपल्या इच्छेनुसार जगण्यासाठी,

गरीब मुलगी स्वतःला स्वर्गाच्या आनंदापासून वंचित ठेवते.

ही कृती तिथली सर्वात वीरतापूर्ण आहे आणि सर्वात तीव्र प्रेमाचे लक्षण आहे

- सर्व आकाश,

-आपले देवत्व ई

- स्वर्गाची सार्वभौम राणी

तो हलला आहे आणि त्याला या प्राण्याचे वीरता आवडते. आणि, अरे! ते त्याच्यावर किती प्रेम करतात!

आणि आपले प्रेम, जे कधीही कोणावरही मात करू देत नाही, विजय आणि दैवी कायदा देते.

- या प्राण्याच्या प्रत्येक श्वासाने,
- प्रत्येक लहान हालचालीसह,
प्रत्येक वेळी तो विचार करतो, पाहतो, बोलतो. उपलब्धी असंख्य आहेत.

आपल्याला असे वाटते की श्वास घेणारा आणि हालचाल करणारा प्राणी नाही तर आपण स्वतः आहोत.

आणि आम्ही ते आमच्या श्वासोच्छवासाचे आणि आमच्या हालचालींचे मूल्य देतो, ज्यामध्ये प्रत्येक संभाव्य आणि कल्पनीय मूल्य असते.

अशा प्रकारे, हा प्राणी आपल्या जीवनाचा आणि आपल्या कृतीचा विजेता आहे.

हा आनंदी प्राणी, त्याच्या विजयी कृतीसह, आउटलेट बनतो

- आपल्या निरंतर प्रेमाचे, - आपल्या आनंदाचे आणि - आपल्या विश्रंतीचे.

आणि त्याचे विजय म्हणजे पृथ्वीवरील आपल्या इच्छेचे राज्य येण्याच्या आपल्या हुकुमाच्या सतत स्वाक्षऱ्या.

त्याच्या विजयांनी वेळ कमी केला

कारण आपले ऑपरेटिव्ह जीवन यापुढे पृथ्वीवर परके राहिलेले नाही, परंतु ते आधीपासूनच अस्तित्वात आहे तिने या आनंदी प्राण्यामध्ये तिचे राज्य निर्माण केले आहे.

म्हणून, सावधगिरी बाळगा.

कधीच थांबू नका.

मी सर्वकाही विचारात घेईन, अगदी तुझा श्वास,

- तुझ्यावर अधिक प्रेम करतो आणि

- तुम्हाला अनेक विजय मिळवून देण्यासाठी, एक दुसऱ्यापेक्षा सुंदर.

मग तो जोडला:

माझ्या मुली, जेव्हा प्राणी मला माझ्या इच्छेनुसार जगण्याची इच्छा देते, तेव्हा मी तिला माझे देतो.

पण स्वतःला देण्यापूर्वी माझी इच्छा काय आहे हे तुम्हाला माहीत आहे का? ते प्राण्याच्या कृतीवर पसरते

- सुशोभित करण्यासाठी,

दिवसा त्याला तयार करा,

- कायदा पवित्र करण्यासाठी,

- या कृतीत स्वतःला बंद करण्यापूर्वी त्याच्या दैवी आनंदाचे प्रदर्शन करा.

आणि माझी फियाट या कायद्यात काम करते.

सर्व निर्मित वस्तूंना नवीन जीवन आणि नवीन निर्मिती प्राप्त होते. त्यांना त्यांच्या निर्मात्याच्या सौंदर्य, प्रेम आणि आनंदात नूतनीकरण वाटते.

आणि माझी फियाट त्याची दैवी कृती करत असताना, ती कृती प्राण्याचेच राहते. या कृत्याने जीव काय करणार याकडे सर्वांचे लक्ष लागले आहे. कारण ती एक अशी कृती आहे ज्यामध्ये सर्व गोष्टींचा समावेश होतो

प्रत्येकाला या कृतीत अडकल्यासारखे वाटते.

आणि हा आनंदी प्राणी, तो काय करतो?

ती त्याच्यावर प्रेम करते, त्याला चुंबन देते आणि चुंबन देते.

आणि जाणून घेणे

इतके महान कार्य फक्त तिच्यासाठीच राहू शकत नाही,

- अत्याधिक प्रेम आणि आनंदात तो म्हणतो:

आराध्य इच्छा, तू मला दैवी इच्छा दिली आहेस. ही दैवी इच्छा आहे जी मी तुम्हाला देतो

- तुम्हाला त्या बदल्यात देण्यासाठी

- कृतज्ञता, गौरव, आनंद, तू मला दिलेले प्रेम.

त्यामुळे हा कायदा

थोडक्यात , प्रत्येकजण,
त्यांना पवित्र करते,
त्यांना सुशोभित करते,
सर्वांना आनंद देते आणि
सर्वांचा सन्मान करतो.

कोणीही नाही

- या कायद्याशी जुळू शकत नाही, म्हणजे
- ते प्राप्त करण्यासाठी माझी इच्छा द्या आणि माझ्या बदल्यात द्या.

माझा गरीब आत्मा फियाटच्या साम्राज्याखाली जाणवतो जो त्याला त्याच्याकडे
आकर्षित करतो जेणेकरून त्याने प्राण्यावरील प्रेमासाठी जे केले त्याचे
अनुसरण करा.

मी विमोचनाच्या कृतींचे पालन केले

मग माझा गोड येशू, माझ्या लहान आत्म्याला आणि सर्व चांगुलपणाला भेट देऊन
मला म्हणाला:

माझ्या इच्छेची मुलगी , माझ्या प्रेमाची गरज भासते

- जे माझ्यावर प्रेम करतात त्यांच्यासाठी खुले करणे ई
- त्याला माझ्या सर्वात जिद्दाव्याची रहस्ये सोपवा.

खऱ्या प्रेमात प्रत्येक रहस्य तोडण्याचा हा गुण असतो कारण प्रेमाला प्रिय
व्यक्तीमध्ये शोधायचे असते.

- त्याच्या मालकीचे काय,
- त्याचे आनंद,
- त्याची वाक्ये आणि

- त्याचे इतर सर्व विशेषाधिकार.

प्रेमाला स्वतःला प्रिय व्यक्तीमध्ये शोधायचे असते.

माझ्या मुली, हे जाणून घ्या

जेव्हा मी पृथ्वीवर आलो तेव्हा माझ्या प्रेमाने मला विश्रांती दिली नाही.

माझ्या संकल्पनेपासून मी माझ्याकडे येण्यासाठी प्राण्यांनी वापरल्या जाणाऱ्या मार्गाचा शोध घेण्यास सुरुवात केली आहे.

हे मार्ग तयार करताना मी ते मोठे केले आहेत, परंतु मी ते माझ्यापासून वेगळे केले नाहीत, मी ते केंद्र राहिले आहे ज्यापासून हे सर्व मार्ग सुरू झाले.

याप्रमाणे

- माझी कृती, - माझे शब्द,

-माझे विचार आणि -माझी पावले सगळे रस्ते होते

-प्रकाशाचा, -पवित्रतेचा,

-प्रेमाचे, -सद्गुणाचे ई

- मी तयार केलेल्या वीरतेचे.

म्हणून ती जी कृती करते त्या प्रत्येक कृतीने ती माझ्याकडे येण्याचा मार्ग शोधते.

या प्रवासाच्या सुरुवातीला, जे असंख्य आहेत, मी माझी इच्छा राणी म्हणून ठेवतो.

प्रत्येक प्रवासाच्या सुरुवातीला मी माझ्या हातात जीव घेण्याची वाट पाहत असतो.

पण, अनेकदा मी व्यर्थ वाट पाहतो.

आणि माझ्या प्रेमाने जे मला शांती किंवा विश्रांती देत नाही,

किमान अर्ध्या रस्त्याने मी त्यांना भेटायला जातो

आणि जर मला ते सापडले तर मी प्राण्याचे कृत्य गुंतवतो जेणेकरून मी स्वतःला कृती करायला लावतो आणि त्या प्राण्याकडे जातो.

आणि उत्तुंग प्रेमाने,

- मी या प्राण्यांना झाकतो,
- मी त्यांना माझ्या प्रेमात लपवतो,
- मी त्यांना माझ्या कृतीने झाकतो.

इतकं की मी त्यात स्वतःला शोधतो.

मी त्यांना माझ्या इच्छेनुसार सुरक्षितपणे घेऊन जातो.

याप्रमाणे

- प्राण्याच्या प्रत्येक विचाराला माझ्या विचारांचा मार्ग आहे,
- प्रत्येक शब्दाला माझ्या शब्दांचा मार्ग आहे,
- प्रत्येक कामाला माझ्या कामाचा, माझ्या पावलांचा मार्ग असतो.

जर प्राणी दुःख सहन करत असेल तर तिच्याकडे माझ्या दुःखाचा मार्ग आणि जीवन आहे. आणि जर त्याला माझ्यावर प्रेम करायचे असेल तर त्याला माझ्या प्रेमाचा मार्ग आहे.

मी प्राण्यांना इतके मार्ग वेढले आहेत की त्यांना माझ्यापासून सुटणे अशक्य आहे. आणि जर त्यांच्यापैकी एक माझ्यापासून निसटला तर मी भ्रमित होतो, मी त्याला शोधण्यासाठी धावतो आणि उडतो.

आणि जेव्हा मला ते सापडते, तेव्हा मी ते थांबवतो आणि माझ्या मार्गामध्ये बंद करतो जेणेकरून ते कधीही बाहेर जाऊ शकत नाही.

माझे पृथ्वीवर येणे

- ते माझ्या प्रेमासाठी आउटलेटपेक्षा अधिक काही नव्हते,
- अनेक शतके दडपलेले, आणि ज्यासाठी मी या अतिरेकांवर आलो आहे.

मी नवीन सृष्टी तयार केली.

कामांच्या बहुगुणात आणि माझ्या प्रेमाच्या तीव्रतेत मी ते मागे टाकले.

पण माझे प्रेम नेहमीच दाबले जाते.

एक आउटलेट म्हणून, मला ते करण्यासाठी माझी इच्छा द्यायची आहे

- मी देऊ शकतो ते सर्वात चांगले त्यांना देण्यासाठी, आणि

-आपल्या राज्यात त्याची मुले असण्याचा महान गौरव प्राप्त करण्यासाठी.

जेव्हा प्राणी आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो तेव्हा आपले समाधान खूप मोठे असते!

कारण ती आपल्याला संधी देते

- त्यात पुनरावृत्ती करणे

- आम्ही जे काही केले ते सृष्टीत आणि विमोचनात.

आपल्या प्रेमाला स्वतःला कृतीत (प्राण्यामध्ये) पहायचे आहे

जणू त्या क्षणी आम्ही करत होतो:

- आकाशाचा विस्तार,

- प्रकाशाने चमकणारा सूर्य,

- वाहणारे वारे

जो आमच्या इच्छेमध्ये राहतो त्याच्यामध्ये, पूर आला

- धन्यवाद आणि प्रेम, समुद्र

जे माझ्या निर्मात्याला प्रेम, गौरव आणि आराधना आणि शब्दाच्या वंशाविषयी कुजबुजतात.

माझ्या मानवतेने जे काही केले आहे त्याचीच माझी इच्छा सृष्टीत पुनरावृत्ती होते.

अशा प्रकारे आपण सदैव सृष्टीमध्ये कार्यरत असतो.

आपण कधीही थांबत नाही, कारण जो आपल्या इच्छेनुसार जगतो त्याला कशाचीही कमतरता नसावी.

आपली कामे हेच आपले सिंहासन, आपली साथ आणि सृष्टीचे जीवन असेल.

प्राण्यावरील आपले प्रेम अविश्वसनीय वाटते.

सर्व काही तिच्यात गुंतले आहे की नाही हे पाहण्यासाठी आपण तिच्यापासून नजर हटवत नाही.

आणि किती वेळा, कारण आपण त्याच्यावर खूप प्रेम करतो,

- आम्ही ऑपरेशन करून आमच्या कृतीची पुनरावृत्ती करतो,

- आम्ही तिच्यामध्ये तयार केलेल्या उत्कृष्ट कृतीमध्ये आम्ही एक नवीन सौंदर्य आणि पवित्रता जोडतो!

आम्हाला ते तिला द्यायला आणि आमच्या ऑपरेशनल कृतीच्या पावसात तिला व्यस्त ठेवायला आवडते.

च्या साठी

- आम्हाला त्याच्यावर प्रेम करण्याची संधी देण्यासाठी आणि

- आम्हाला तुमच्यावर अधिक प्रेम करण्यासाठी.

तसेच, नेहमी आपल्या इच्छेनुसार जगा.

मग तुम्हाला आमच्या प्रेमाचा आणि आमच्या कायद्याचा सतत वारा जाणवेल

-जे केवळ आमच्या कामांची कृतीत पुनरावृत्ती करणार नाही, परंतु

- जे स्वर्ग आणि पृथ्वीला चकित करू शकतील अशा नवीन गोष्टी देखील जोडतील.

मग, दयाळू स्वरात, **मी जोडले :**

"माझ्या मुली, सर्व प्राणी माझ्या इच्छेनुसार राहतात.

आणि जर त्यांना त्याच्यामध्ये राहायचे नसेल, तर त्यांना राहण्याची जागा मिळणार नाही».

पण आपले दिव्य जीवन कोणाला वाटते?

कोणाला आपल्या पवित्रतेने वेढलेले वाटते? ज्याला समाधान वाटते

- आमच्या सर्जनशील हातांनी स्पर्श केल्यासारखे वाटणे,

आपल्या सौंदर्याने शोभून वाटते?

आपल्या प्रेमात बुडलेले कोणाला वाटते? ज्याला आपल्या इच्छेनुसार जगायचे आहे.

सृष्टीच्या सामर्थ्यासाठी जे आहेत ते नाहीत.

कारण आपली विशालता सर्व प्राणीमात्रांना आणि सर्व गोष्टींना व्यापून टाकते. हे आपल्या नकळत आपल्या इच्छापत्रात आहेत, कसे

- आमच्या मालमत्तेचे खरे हडप करणारे,

अविश्वासू आणि कृतघ्न मुले, त्यांच्या पित्याने अधोगती केली.

ते आपल्याला ओळखत नाहीत आणि आपल्यावर प्रेमही करत नाहीत.

अशा प्रकारे आपल्या पवित्रतेला आणि आपल्या प्रेमाला त्यांच्यामध्ये स्थान नाही.

त्यांचे आत्मे आमचे नवीन सौंदर्य प्राप्त करण्यास असमर्थ आहेत. ते आम्हाला काहीही देत नाहीत, अगदी निर्मात्याचे अधिकारही देत नाहीत.

आणि जरी ते आपल्या दैवी समुद्रात राहतात, तरीही ते आपल्यापासून दूर आहेत.

आम्हाला ओळखत नाही,

- अडथळे उभे केले आहेत,

- त्यांनी दरवाजे बंद केले आणि त्यांच्या आणि आमच्यातील संवाद तोडला.

ज्ञान हा प्राणी आणि आपल्यातील पहिला दुवा आहे .

आपल्या इच्छेमध्ये जगण्याची इच्छा आहे

- अडथळे दूर करते आणि

- सर्व दरवाजे उघडते

त्यांना आमच्या हातात येण्यासाठी आणि आमच्याबरोबर आनंद देण्यासाठी.

त्यांचे प्रेमच आपल्याला आपले प्रेम आणि आपल्या कृपेला आपल्या दैवी गुणांनी आच्छादित करण्यास प्रवृत्त करते.

ज्ञान नसेल तर आपण काहीही देऊ शकत नाही.

त्याऐवजी, जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो तो आपल्याला ओळखतो. आमच्या इच्छेमध्ये प्रवेश करणे,

- पित्याला त्याचे चुंबन द्या,

-तो त्याला मिठी मारतो आणि त्याचे थोडेसे प्रेम आपल्याभोवती ठेवतो. आणि आम्ही त्यांना आमच्या प्रेमाचे सागर देतो.

आणि हा प्राणी सर्व आकाशाला मिठी मारतो.

आपण म्हणू शकतो की सृष्ट्या सुरू आहेत

हा प्राणी आणि आमच्या दरम्यान,

स्वर्ग आणि पृथ्वी दरम्यान.

आम्ही या प्राण्याला धन्य म्हणतो आणि आम्ही त्याला म्हणतो:

"तुम्ही सर्वात आनंदी आणि सर्वात श्रीमंत प्राणी आहात कारण आमच्या इच्छेनुसार जगा.

तुम्ही जगता आणि आम्हाला ओळखता,

तू जगतोस आणि आमच्यावर प्रेम करतोस.

आणि आम्ही तुम्हाला ठेवतो

- आमच्या प्रेमात लपलेले,

- आमच्या हातांनी झाकलेले, आणि आमच्या कृपेच्या पावसाखाली. "

मी दैवी इच्छेच्या बाहूमध्ये आहे.

मी म्हणू शकतो की मी माझा सर्व दिवस त्याच्या समुद्रात घालवतो.
त्याने जे काही केले, ते सृष्टीमध्ये, विमोचन प्रमाणेच, मला स्वतःला सादर करते
आणि मला सांगते

"आम्ही आधीच तुमचे आहोत.
तुमचा निर्माणकर्ता आम्हाला जे प्रेम देतो त्या प्रेमाने पहा.

*आणि तू तुझे थोडेसे प्रेम आमच्यात घाल
जेणेकरून सर्जनशील प्रेम निर्माण केलेल्या प्रेमात प्रेम करू शकेल, निर्माण केलेले
प्रेम निर्मात्याच्या प्रेमात प्रेम करू शकेल आणि दोघेही विजयी होऊ शकतील. "*

मी दैवी इच्छेनुसार कार्य करत असताना, मला हवे होते
बळजबरीने आकाश घे ,
त्यांना पुन्हा कधीही सोडू नये म्हणून स्वतःला खगोलीय प्रदेशांमध्ये बंद करा.

अरेरे! हा निर्वासन माझ्यावर किती वजन आहे!
जर दैवी फियाटने आकाशीय आनंद आणि आनंदाच्या छोट्या छोट्या नाल्या
बनवल्या नसत्या तर,
मला माहित नाही की मी ते कसे उभे केले असते! मी कटुतेने भरले होते.
माझा प्रिय येशू, जो नेहमी माझ्यावर लक्ष ठेवतो आणि मी त्याच्या इच्छेनुसार
जगण्याशिवाय इतर कशाचीही काळजी घेऊ इच्छित नाही, माझ्याबद्दल
करुणापोटी, त्याने मला ही गोड निंदा दिली:

धाडसी मुलगी, ही कटुता का?
माझ्या इच्छापत्रात कटुता वाईट वाटते कारण माझी इच्छा मूळ आहे
- सर्व मिठाई,
-सर्व विजयांचा e

-सर्व यशांपैकी.

जर जीव कडू असतील तर ते कारण आहे

- जे माझ्या इच्छेमध्ये राहत नाहीत आणि

- त्यांची इच्छा त्यांच्यावर अत्याचार करू द्या.

मग ते कटुता सहन करतात आणि पराभूत होतात.

तर धीर धर माझ्या मुली.

जेव्हा प्राणी माझ्या इच्छेमध्ये राहतो तेव्हा तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे,

त्याला त्याच्या स्वर्गीय मातृभूमीची गरज वाटते .

त्याला आधीच वाटते की तो त्याच्या मालकीचा आहे ई

- माझ्यासाठी स्वर्गीय वैभवापासून वंचित राहा,

प्रत्येक कृतीत मला या प्राण्याने स्वतःला दिलेले वाटते.

ती मला देते

सर्व स्वर्ग

खगोलीय प्रदेशांमध्ये असलेल्या आनंद आणि आनंदाच्या समुद्रासह. तर, हा आनंद तुम्हाला तुमच्या येशूला द्यायचा नाही का?

आणि जर मी तुझ्यामध्ये माझ्या इच्छेचे राज्य तयार करणे पूर्ण केले नाही,

मी ते इतरांना कसे देऊ शकतो? तसेच, मला ते करू द्या.

मग तो जोडला:

माझी मुलगी

माझ्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्यावर माझे प्रेम इतके मोठे आहे की मी आईसारखी आहे

- पक्षाघात झालेला मुलगा आहे ई

- ज्यामध्ये तिच्या मुलाला दुर्मिळ सौंदर्य देण्याची शक्ती आहे.

ही आई त्याच्यावर झोपते , तिच्या उबदारपणाने त्याला उबदार करते. चुंबन आणि चुंबनांच्या जोरावर त्याची इच्छा आहे की मी त्याचे अंग पुन्हा वापरावे आणि त्याला सुंदर बनवावे.

जेव्हा तिला तिच्या मातृप्रेमाचे फळ त्याच्यामध्ये दिसेल तेव्हा तिला आनंद होईल.

पण आईमध्ये ही ताकद नसते.

त्यामुळे तो आपल्या मुलामुळे नेहमी दुःखी राहील.

पण जे आईकडे नाही ते माझ्याकडे आहे.

माझे प्रेम इतके महान आहे की जेव्हा प्राणी माझ्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो,

- मी तिच्यावर राहतो,

- तिला नवीन जीवनासाठी बोलावण्यासाठी मी तिला माझ्या प्रेमाने उबदार करतो,

- मी त्याला सतत चुंबन देतो,

- मी माझ्या हृदयाविरुद्ध दाबतो

त्याला अस्पष्ट करणारी प्रत्येक गोष्ट काढून टाकण्यासाठी आणि त्याचे ताजेपणा आणि दैवी सौंदर्य काढून टाकण्यासाठी.

त्यामुळे

मी तिच्यावर फुंकर मारतो ,

- मी त्याला माझा पुन्हा निर्माण करणारा श्वास पाठवतो

त्यात एक नवीन जीवन निर्माण करण्यासाठी आणि त्याच्या दुर्मिळ सौंदर्यात पुनर्संचयित करण्यासाठी.

पण मी इथेच थांबत नाही: मी माझ्या सर्व कामांचे सिंहासन बनवतो, मी माझ्या राजाची इच्छा त्याच्या सिंहासनावर ठेवतो,

या प्राण्यामध्ये राज्य करते आणि वर्चस्व गाजवते.

मी म्हणू शकतो, "मी असे काय केले असते जे मी केले नाही? मी तुझ्यावर अधिक प्रेम करू शकलो असतो आणि नाही?"

तुला माहित असेल की माझे प्रेम अतिरेक होते. जेव्हा प्राणी माझ्या इच्छेनुसार तिचे कार्य करते,

- आम्ही केलेल्या सर्व शक्य आणि काल्पनिक कृत्यांना मी या कृतीमध्ये कॉल करतो,
- सर्व निर्मितीसह, पर्यंत
- माझ्या वचनाची पिढी पवित्र आत्म्याने पुढे गेली,
- कालांतराने माझा अवतार,
- सर्व काही.

मी या कृतीतील प्रत्येक गोष्ट ब्लॉक करू शकेन जेणेकरून मी म्हणू शकेन:

"ही आमची कृती आहे, एक संपूर्ण कृती आहे. काहीही गहाळ नसावे. आणि प्राणी आम्हाला सांगण्यास सक्षम असावे:

तुमच्या कृतीत, सर्व काही माझे आहे आणि मी तुम्हाला सर्व काही देऊ शकतो, अगदी तुम्ही देखील.

म्हणून, आपला गौरव आणि आपले प्रेम आपल्या प्रत्येक कार्यात प्रतिध्वनित होते.

आणि प्राणी सर्वकाही गोळा करतो आणि आपल्या दैवी गर्भाशयात पसरतो. अरेरे! सर्व गोष्टींमध्ये प्रतिध्वनी ऐकणे किती गोड आहे:

"वैभव, आमच्या निर्मात्यावर प्रेम!"

पण आमचा इतका गौरव घेण्याची संधी आम्हाला कोणी दिली? जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो.

मग त्याने पुन्हा जोडले:

माझी मुलगी

जेव्हा प्राणी तिच्या कृतींमध्ये आणि तिच्या प्रार्थनेत माझी इच्छा म्हणतो, तेव्हा माझी इच्छा तिच्याबरोबर या कृतीची पुनरावृत्ती करते आणि प्राण्याबरोबर प्रार्थना करते.

माझी इच्छा सर्वत्र त्याच्या विशालतेत आहे.

अशा प्रकारे सृष्टी, सूर्य, वारा, आकाश, देवदूत आणि संत त्यांच्यामध्ये सर्जनशील प्रार्थनेची शक्ती अनुभवतात आणि सर्व प्रार्थना करतात.

केवळ कृतघ्न प्राणी ज्याला प्राप्त करू इच्छित नाही त्याला परिणाम जाणवत नाहीत. माझ्या इच्छेमध्ये प्रार्थनेचे सदगुण आहे.

अरेरे! हा प्राणी पाहणे किती सुंदर आहे

दैवी इच्छेच्या दैवी मार्गाने प्रार्थना करा ,

माझ्या इच्छेचे सर्व सृजनशील सदगुण लादणे e

त्यांना सर्व प्रार्थना करा!

ही प्रार्थना आपल्या दैवी गुणांवर लादते आणि पाऊस पडण्यास कारणीभूत ठरते दयेचा ,

धन्यवाद म्हणा ,

क्षमा आणि

प्रेमाची.

ही आमची प्रार्थना आहे असे म्हणणे पुरेसे आहे, असे म्हणणे: "तो सर्वकाही देऊ शकतो".

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की प्राणी आधीच आपल्या इच्छेच्या विशालतेमध्ये आहे,

- जर ते आमच्या इच्छेनुसार किंवा ते करत नसेल,
- जर तो आमच्या विलमध्ये राहतो किंवा तिथे राहत नाही.

याहून अधिक म्हणजे आमची इच्छा

- प्राण्याच्या जीवनाचे जीवन,
- त्याच्या कृतीची कृती.

हे त्याला त्याच्या सर्जनशील आणि पुराणमतवादी कृतीत सतत मदत करते.

जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो त्याला वाटते
त्याचे आयुष्य,
त्याची शक्ती,
त्याची पवित्रता, ई
आमची इच्छा त्याच्यावर किती प्रेम करते.

प्राण्यासोबत जे घडते ते माशांशी तुलना करता येते
- जे समुद्रात आहेत आणि
- त्यांना माहित आहे की ते तिथे आहेत.
प्राणीमात्राला हा दिव्य समुद्र जाणवतो
- जे त्याच्या पलंगाचे काम करते,
- जो त्याला त्याच्या आकाशीय पाण्याच्या बाहूंमध्ये घेऊन जातो,
- जो त्याला खायला देतो, त्याच्या समुद्रात फिरतो, त्याची देखभाल करतो आणि
सुशोभित करतो.

आणि जर प्राण्याला झोपायचे असेल तर आपली इच्छा समुद्राच्या तळाशी त्याचे
पलंग तयार करते
जेणेकरून तिला कोणी उठवू नये. तोही तिच्यासोबत झोपतो.

यासाठी माझ्या इच्छाशक्तीचे प्रेम खूप मोठे आहे
- जो त्याच्या समुद्रात आहे
आणि कोणास ठाऊक,
माझी इच्छा या प्राण्यामध्ये तिला व्यायाम करायचा आहे त्या सर्व कला पूर्ण करते.

आणि जर प्राण्याला विचार करायचा असेल तर माझी इच्छा जीवात विचार करते.
जर प्राण्याला पहायचे असेल तर माझी इच्छा त्याच्या डोळ्यांत पाहते.

जर प्राण्याला बोलायचे असेल तर माझी इच्छा बोलते, तिला सतत संवादात ठेवते आणि तिला आपल्या शाश्वत प्रेमाचे सर्व चमत्कार सांगते.

त्याला काम करायचे असेल तर माझी इच्छा काम करते. त्याला चालायचे असेल तर माझी इच्छा काम करते. जर त्याला प्रेम करायचे असेल तर त्याला माझी इच्छा आवडते.

माझ्या फियाटचा या प्राण्याशी नेहमीच काहीतरी संबंध असतो.

हा प्राणी त्याला फक्त ओळखत नाही तर त्याला कधीही एकटे सोडत नाही. प्राणी माझ्या इच्छेच्या समुद्रात अधिकाधिक बुडत आहे.

कारण तो बाहेर पडला तर जीव गमावतो हे त्याला माहीत आहे.

समुद्रातून बाहेर पडल्यास ते मरणाऱ्या माशासारखे होईल.

आपल्या इच्छेनुसार राहणारे हे प्राणी आपले स्वर्गीय निवासस्थान आहेत. आपल्या प्रेमाने, ते आपले मनोरंजन करण्यासाठी आणि आपल्याला आनंद देण्यासाठी आपल्या समुद्रात लाटा तयार करण्याचा आनंद घेतात.

याउलट आपल्या समुद्राच्या अथांगतेत असणाऱ्या आणि जाणत नसलेल्या प्राण्यांना यातील काहीही जाणवत नाही.

आमच्या वडिलांचे लक्ष त्यांना आमच्या छातीवर दाबले आहे असे त्यांना वाटत नाही.

ते आपल्या समुद्रात राहतात जसे ते राहत नाहीत.

ते खूप दुःखी आहेत, जणू ते आमची मुलेच नाहीत. ते अनोळखी लोकांसारखे आहेत.

आपली ओळख नसल्यामुळे आपण त्यांच्या कृतघ्नतेला बांधील आहोत

- त्यांना एक शब्दही बोलू नका, ई

- आम्ही दिलेला माल आमच्या छातीत दाबून ठेवायचा. आणि बघा आमची गरीब मुलं, आमच्यापेक्षा वेगळी

ते आम्हाला ओळखत नाहीत म्हणून,

हे आमच्यासाठी एक वेदना आहे.

जर आम्ही त्यांना दिले तर ते गॉस्पेल म्हणते तसे होईल:

"डुकरांना मोती देऊ नका."

त्यांच्या नकळत त्यांनी त्यांना चिखलाने झाकून तुडवले.

अशा प्रकारे, ज्ञान ज्ञात होते:

-आपण कोठे आहोत,

- आपण कोणासोबत आहोत,

- आम्ही काय प्राप्त करू शकतो आणि

- आम्हाला काय करायचे आहे. परिणामी

ज्याला माहित नाही तो खरोखर आंधळा आहे: त्याच्या सभोवतालच्या सर्व वस्तू असूनही त्याला काहीही दिसत नाही. तो सृष्टीचा भटकणारा आहे.

मी अजूनही दैवी इच्छेच्या बाहूमध्ये आहे

मला असे वाटते की, मी लिहित असताना, लिहिण्याच्या महान त्यागाचे वजन मी माझ्या प्रिय येशूला ते मिळवण्यासाठी अर्पण करतो.

दैवी सर्वाद्वारे ज्ञात, इच्छित आणि प्रिय असेल.

अरेरे! मला माझा जीव किती द्यायचा आहे जेणेकरून ते कळेल! मी दुःख सहन करत असताना, कष्टाने मी माझा गोड येशू लिहित राहिलो, मला शक्ती देण्यासाठी, तो मला म्हणाला:

माझ्या धन्य मुली, धैर्य, मी तुझ्याबरोबर आहे. तुम्ही हे लिहित आहात याचा मला खूप आनंद झाला आहे

तुझ्या प्रत्येक शब्दासाठी,

- मी तुला एक चुंबन, मिठी आणि माझे एक दिव्य जीवन भेट म्हणून देतो. तुम्हाला माहीत आहे का?

कारण मला या लेखनात आपले शाश्वत प्रेमाचे जीवन दिसले आहे,
आमच्या दैवी ऑपरेटिव्ह इच्छेची प्रत.

आमचे प्रेम, सहा हजार वर्षांपासून दडपलेले,

- फोडा आणि आमच्या ज्वालांसाठी आराम मिळवा

- प्राण्याला किती आवडते हे ओळखणे,

त्याला आयुष्यभरासाठी त्याची इच्छा देण्याच्या इच्छेपर्यंत . _

आणि हे दोन्ही बाजूंनी सांगण्यास सक्षम होण्यासाठी: जे माझे आहे ते तुमचे आहे.
खरे प्रेम तेव्हाच समाधानी असते जेव्हा ते म्हणू शकते:

"आम्ही एकमेकांवर तितक्याच प्रेमाने प्रेम करतो. मला जे हवं ते तिला हवंय."

जर प्रेमात विषमता असेल तर ते आम्हा दोघांना दुःखी करेल. जर एखाद्याला एक
गोष्ट हवी असेल आणि दुसऱ्याला दुसरी गोष्ट हवी असेल तर, मिलन, प्रेम, संपेल."

माझे प्रेम खरे प्रेम आहे

आणि मला माहित आहे की प्राण्यामध्ये मर्यादित प्रेम आणि इच्छाशक्ती आहे.

आपण म्हणू शकतो

- आपण एकमेकांवर फक्त एकाच प्रेमाने प्रेम करतो,

- आमच्याकडे एक इच्छापत्र आहे.

जर एक दुसऱ्याची इच्छा बनत नाही, तर खरे प्रेम अस्तित्वात नाही आणि जन्माला
येऊ शकत नाही.

म्हणून सेवा करण्यात आनंद मानावा

- माझ्या प्रेमाच्या उत्सर्जनासाठी - अनेक शतकांपासून दडपलेले -

- आणि माझ्या ज्वालांना शांत करण्यासाठी ज्याने मला भ्रमित केले आहे.

चला तर मग एकमेकांवर त्याच प्रेमाने प्रेम करूया आणि एकत्र म्हणूया:

"तुला काय पाहिजे, मला पाहिजे."

म्हणे:

"येशू, माझी इच्छा तुझ्यात विसर्जित कर आणि मला जगण्याची तुझी इच्छा दे."

इच्छेनुसार जगण्याच्या या परस्पर वचनानंतर, माझ्या प्रिय येशूने आणखी कोमलतेने जोडले:

धाडसी मुलगी,

तुम्हाला हे माहित असणे आवश्यक आहे की माझ्या इच्छेनुसार केलेल्या प्रत्येक कृतीची शक्ती इतकी महान आहे की ती स्वतःसाठी आणि स्वर्गाच्या मार्गावर जाणाऱ्यांसाठी उघडते.

म्हणून प्रत्येक कृती स्वर्गाकडे नेणारा मार्ग आहे. हे सर्व मार्ग जे आकाशातून उतरतात

- संपूर्ण पृथ्वीवर गुंफणे आणि
- प्रवेश करू इच्छिणाऱ्या सर्वांसाठी सुरक्षित मार्ग आणि मार्गदर्शक व्हा ,
- प्राण्याला त्याच्या निर्मात्यामध्ये नेत आहे.

मग माझ्या इच्छेतील एक कृती काय करू शकते ते पहा: हा आणखी एक मार्ग आहे जो स्वर्ग आणि पृथ्वी दरम्यान उघडतो. माझ्या इच्छेनुसार जगणे किती सुंदर आहे!

आणि ही कृती केवळ एक मार्ग नाही

कारण जेव्हा आत्मा ते करणार असतो तेव्हा दिव्य श्वास अवतरतो

या कृतीत फुंकर मारून तो सर्व सृष्टी आपल्या सर्वशक्तिमान श्वासाने भरतो. आणि प्रत्येकाला वाटते

- आराम,
- प्रेम आणि

-शक्ती

सर्जनशील श्वास ज्यामध्ये शक्ती आहे

सर्व प्राणी आणि सर्व गोष्टी समाविष्ट करण्यासाठी,

त्याच्या दैवी आणि आकाशीय हवेने त्यांना सुगंधित करण्यासाठी .

माझ्या ऑपरेटिव्ह इच्छेने चमत्कार केले पाहिजेत,

- आपल्याप्रमाणेच प्राण्यामध्ये,

"मी एक दैवी कृती आहे, मी काहीही करू शकतो" असे म्हणण्यास सक्षम होण्यापर्यंत.

नाही

- यापेक्षा मोठा सन्मान आपण प्राण्यांना देऊ शकत नाही

- किंवा आम्ही प्राप्त करू शकणारे गौरव

च्या साठी

- आमचे अधिक गौरव करा,

- त्यांच्या कृतीत आमची इच्छा कार्य करण्यापेक्षा आम्हाला अधिक आनंदी, अधिक गौरवशाली आणि विजयी बनवण्यासाठी.

त्यांच्या कृतीत आपण अडकलो आहोत असे वाटते

आम्ही मानवी वर्तुळात मोकळेपणाने काम करतो कारण आम्हाला देवासारखे कसे कार्य करायचे हे माहित आहे.

हे करणं म्हणजे आपल्यावर उदंड प्रेम आहे.

आम्हाला आमची कृती आवडते ज्यामध्ये आम्ही ती उलगडताना पाहतो

- आमची शक्ती e

- आमचे अप्राप्य सौंदर्य,

- आमची पवित्रता,

- आमचे प्रेम आणि

- आमचा चांगुलपणा

जे सर्व प्राण्यांना व्यापून टाकते, त्यांना मिठी मारते आणि आलिंगन देते, आणि जे सर्व प्राणी आणि सर्व गोष्टी आपल्या दैवी डोमेनमध्ये बदलू इच्छितात.

एवढ्या महान कृतीवर प्रेम न होणे कसे शक्य आहे?

आणि ज्याने अनेक चमत्कार घडवून आणण्यासाठी सदिश म्हणून आपली सेवा केली त्याच्यावर प्रेम न करणे कसे शक्य आहे?

या प्राण्याला आपण काय देणार नाही? आणि कोण त्याला काहीतरी नाकारू शकेल?

आपल्या इच्छेमध्ये जो जगतो तो सर्वासमोर आहे असे म्हणणे पुरेसे आहे.

ती पवित्रता, सौंदर्य आणि प्रेमात प्रथम आहे. त्याच्या श्वासात आपण आपला प्रतिध्वनी, आपला श्वास ऐकतो.

हा प्राणी प्रार्थना करत नाही, तर तो आपल्या दैवी खजिन्यातून जे हवे ते घेतो.

म्हणून, आपल्या परमात्म्यामधील जीवन नेहमी आपल्या हृदयाच्या जवळ असू दे.

मग तो जोडला :

माझ्या मुली, आमची इच्छा नसांमध्ये रक्तासारख्या सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींमधून वाहते. पहिली कृती, हालचाल आणि कळकळ नेहमी आपल्या इच्छेतून येते.

परंतु

- जर आपल्या इच्छेला एखादा प्राणी सापडला जो त्याला ओळखतो आणि राहतो,

- जर आपली इच्छा सर्व गोष्टींमध्ये फिरत राहिली तर,

तथापि, तो थांबतो आणि त्याचे चमत्कार करण्यासाठी या प्राण्यामध्ये त्याचा आधार तयार करतो.

आणि जर आपली इच्छा, त्याच्या सामर्थ्याने आणि अफाटतेने, कोणालाही सोडत नाही, तर या प्राण्याबरोबर ते आपले संप्रेषण उघडते.

कारण हा प्राणी असेल

- ते ऐकण्यासाठी कान,

— ते समजून घेण्याची बुद्धिमत्ता e

- प्राप्त करण्यासाठी आणि प्रेम करण्यासाठी हृदय.

या प्राण्यामध्ये आपली इच्छा त्याच्या कृपेने, त्याच्या प्रेमाची शुद्धता ठेवेल. मानवी इच्छा जी आपल्या इच्छेनुसार जगते ती एक जागा म्हणून काम करेल जिथे आपली इच्छा त्याचे कार्य चालू ठेवेल.

आपली इच्छा त्याचे केंद्र, त्याचे दैवी कक्ष आणि सतत प्रेमाचा वर्षाव करेल.

आणि जेव्हा हा प्राणी तिची कामे माझ्या इच्छेनुसार करतो,

- देवामध्ये पुनर्जन्म होईल आणि देव तिच्यामध्ये.

हे पुनर्जन्म तुमचे पुनरुत्थान करतील

नवीन क्षितिजे,

अधिक सुंदर आकाश,

तेजस्वी सूर्य e

एक नवीन दैवी ज्ञान.

माझ्या इच्छेनुसार प्राणी करत असलेल्या प्रत्येक अतिरिक्त कृतीसाठी,

- आम्हाला स्वतःची ओळख करून देण्यास अधिक प्रवृत्त वाटते,

- आम्ही या प्राण्यावर अधिक दृढ विश्वास ठेवतो.

आणि आमची इच्छा त्यात असल्याने,

आपण काय म्हणतो याची काळजी कशी घ्यावी आणि तिला कसे द्यावे हे तिला ईर्ष्येने कळेल.

अशा प्रकारे, प्रत्येक पुनर्जन्मासह, प्राणी पुनर्जन्म होईल.

- नवीन प्रेमासाठी,
- नवीन पावित्र्य आणि सौंदर्यासाठी.

परिणामी

या प्राण्याकडे पाहून, आपल्या प्रेमाच्या मोहात, आम्ही त्याला म्हणतो:

"आमची इच्छा तुम्हाला अधिकाधिक सुंदर आणि पवित्र बनवते.

आणि जितके तुम्ही त्याच्यामध्ये राहता तितके तुम्ही वाढता आणि जितके जास्त तुम्ही आमच्या दैवी अस्तित्वात पुनर्जन्म घ्याल.

तुम्ही करत असलेल्या प्रत्येक अतिरिक्त कृतीसाठी आमची इच्छा तसे करण्यास बांधील आहे

- आपल्याकडून जे येते ते देऊ या,
- तुम्हाला नवीन रहस्ये सांगा,
- तुम्हाला आमच्या प्रेमाचे नवीन शोध लावू. जर आपण या प्राण्याला नेहमीच दिले नाही,

आपल्याला असे वाटेल की आपल्या दैवी जीवनातून काहीतरी हरवले आहे, जे असू शकत नाही.

आणि प्राप्त न झाल्यास प्राणी अस्तित्वातही राहू शकत नाही.

त्याला स्वर्गीय पित्याच्या अन्नाची, प्रेमाची आणि कोमलतेची कमतरता जाणवेल .

तसेच, काळजी घ्या. ओळखा की तुम्ही दैवी पितृत्वाच्या हातात वाहून गेले आहात.

दैवी इच्छेतील माझे उड्डाण सुरूच आहे.

त्याची शक्ती आणि विशालता गरजेची वाटते

-त्याच्या लाडक्या प्राण्याची संगत

दैवी इच्छा जिथे असेल तिथे आणा.

आणि जेव्हा प्राण्याला त्याचे कार्य सापडते, तेव्हा दैवी इच्छा त्याला सांगण्यासाठी प्राणी थांबवते:

त्याच्या प्रत्येक कार्याचा इतिहास आहे, ई
प्रेमाची विविधता ज्यासह ते अॅनिमेटेड आहेत. आणि आपल्या इच्छेबद्दल खूप
आनंद होतो

- स्त्रोत, - वैशिष्ट्य

त्याच्या कामाबद्दल, की तो

- ज्याला त्याचे ऐकायचे आहे त्याला केवळ त्याची कामे देत नाही,
-परंतु तू प्राण्याने त्यांचा गौरव करतोस.

माझे मन आश्चर्यचकित झाले, मंत्रमुग्ध झाले, जेव्हा माझ्या नेहमी दयाळू येशूने
मला आश्चर्यचकित केले तेव्हा तो मला म्हणाला :

माझ्या आशीर्वादित कन्ये, आपल्या परमात्म्याला आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश
करण्यापेक्षा अधिक आनंद देणारे कोणतेही सुंदर जादू नाही. आत गेल्यावर तो
आपल्याला आपल्या मिठीत घेतो.

आणि ते आपल्या दैवी अस्तित्वाने आंतरिक आणि बाह्यरित्या धारण केलेले आहे.

आणि आम्ही, त्या बदल्यात, आमच्या आनंदासाठी तिला आमच्या हातात घेतो.

आणि ते पाहणे किती चांगले आहे

खूप लहान, पण खूप सुंदर

लहान आणि शहाणे

लहान आणि मजबूत,

त्याच्या निर्मात्याला आणण्यास सक्षम होण्यासाठी पुरेसे आहे! जिथे ती
आपल्यासारखी नाही तिथे काहीच नाही.

आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश केल्यानेच

- की प्राणी आपले दैवी गुण प्राप्त करतो आणि

- तो कोण घालतो.

अधिकाराने आम्ही त्याला, प्राणी देतो

- प्रत्येक गोष्टीवर प्रभुत्व आहे,

- ते प्रत्येकाला दिले जाते,

- त्या सर्वांवर प्रेम करा,

- प्रत्येकाचे प्रेम व्हायचे आहे आणि

- प्रत्येकाने आपल्यावर प्रेम करावे अशी त्याची इच्छा आहे.

आपण सर्वांनी प्रेम करावे अशी इच्छा असलेला प्राणी पाहणे

- सर्वात शुद्ध, सर्वात सुंदर आणि आपल्या आनंदांपैकी सर्वात मोठा.

आम्ही आमचे प्रतिध्वनी ऐकू इच्छितो

- प्रत्येकजण आपल्यावर प्रेम करतो आणि

- जे आपल्या सर्वांना आवडते.

आणि जर अनेकांना आम्हाला आवडत नसेल तर आम्हाला ते जाणवते

- नाराज आणि

- आपल्या मुलांवर खूप प्रेम करणारा निर्माता आणि पिता म्हणून आपल्या हक्कांपासून वंचित.

आपल्या इच्छेमध्ये आपल्याला या प्राण्याचे प्रतिनिधित्व वाटते. त्यात आपल्याला आपल्याच प्रेमाचे मूर्खपणा सापडतो.

त्याच्यावर प्रेम कसे करू नये?

चला तर मग या प्राण्याला आपलं पहिलं चुंबन आणि आपल्या मिठीचा आवेश देऊ या. आणि प्रेमाच्या युक्त्या ज्या आपण त्याच्याबरोबर वापरतो

अविश्वसनीय. आणि जितके आपण त्याच्यावर प्रेम करतो तितकेच आपण त्याच्यावर प्रेम करू इच्छितो.

येशू गप्प राहिला. मग तो जोडला:

माझ्या मुली, सर्व तयार केलेल्या गोष्टी तुझी वाट पाहत आहेत. पण का माहीत आहे?
कारण त्यांना तुमची साथ वाटते

- माझ्या फियाटच्या गुणवत्तेनुसार, ज्यामध्ये सर्वकाही अॅनिमेटेड, युनियन आणि
तुमच्याशी अविभाज्य आहे.

प्राण्याला सर्व गोष्टींवर प्राधान्य दिले जाते,
त्यामुळे ते त्यांच्यामध्ये तुमची वाट पाहत आहेत
जेणेकरून तुम्ही आमचे गौरव कराल आणि त्यांच्याबरोबर आमच्यावर प्रेम कराल,
प्रत्येकाकडे जे काही आहे ते आम्हाला देण्याच्या कार्यानुसार.

प्रत्येक निर्माण केलेल्या वस्तूमध्ये स्वतःच्या चांगल्या गोष्टींची परिपूर्णता असते.
सूर्यामध्ये प्रकाशाची परिपूर्णता आहे.

प्रकाशाची प्रत्येक कृती ते उत्सर्जित करते,
प्रत्येक प्रभाव आणि प्रत्येक चांगले जे त्याच्या प्रकाशाच्या छातीतून बाहेर पडतात
ते वैभव आणि प्रेमाचा सतत सोनाटा आहे जो तो आपल्याला देतो.

पण तो आपल्याला एकट्याला देऊ इच्छित नाही.
ज्याच्यासाठी तो निर्माण झाला त्यालाही त्याला द्यायचे आहे.
आपल्यावर खरोखर प्रेम आणि गौरव होतो जेव्हा प्राणी,
आमच्या इच्छेनुसार अॅनिमेटेड ,
तो प्रकाशाच्या या कृतीत धावतो आणि आपल्यावर प्रेम करतो आणि प्रकाशाच्या
प्रेमाने आणि गौरवाने आपले गौरव करतो.

या प्रकाशात लपलेला प्राणी आपल्याला सापडतो,
जो प्रकाश आणि उबदारपणाने आपल्यावर प्रेम करतो. आम्हाला प्राण्यामध्ये
आढळते:

- प्रेम जे आपल्याला दुखावते,

- प्रेम जे आपल्याला मऊ करते,
- प्रेम जे नेहमी "प्रेम" म्हणते.

म्हणूनच आपण प्राण्याला तिच्या सामर्थ्याने आपल्यावर प्रेम करणारा सूर्य मिळायला दिला आहे.

जर आपल्याला निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये प्राणी सापडला नाही तर आपण आनंदी नाही. या निर्माण केलेल्या वस्तू प्रतिध्वनी आणि निर्जीव साधनांसारख्या बनतात.

सर्वोत्तम म्हणजे, आम्ही स्वतःवर प्रेम करतो आणि गौरव करतो. पण आपल्यावर प्रेम करणारा आणि आपला गौरव करणारा प्राणी नाही.

म्हणून आम्ही आमच्या डिझाइनमध्ये अपयशी ठरलो.

वारा तुझी वाट पाहत आहे

- तिच्या आक्रोशात तुझा आवाज वाहू द्या,
- जेणेकरून निर्माण केलेल्या वस्तूंना त्यांच्या निर्मात्याबद्दलचे तुमचे प्रेम ऐकू येईल.

अगं, वाऱ्याच्या प्रवेगात तुझे अविवेकी प्रेम पाहून वस्तू निर्माण केल्यावर वाऱ्याला किती सन्मान वाटतो .

- ज्याने वारा निर्माण केला त्याच्यावर जवळजवळ वर्चस्व आहे,

तुमच्या "आय लव्ह यू " ने गुंतवलेले त्याचे लाटा आणि श्वास तो पाहतो !

आणि जेव्हा आम्ही तुमचे प्रेमाचे श्वास ऐकतो,

आम्ही तुमच्यावर अधिक प्रेम करण्यासाठी प्रेम करतो.

प्रत्येकजण श्वास घेत असलेली हवा तुमच्या आवाजाने अॅनिमेटेड होण्याची वाट पाहत आहे. आणि प्रत्येक श्वासात ज्याने वस्तू निर्माण केल्या आहेत, त्यांना त्यांच्या निर्मात्याकडून "मी तुझ्यावर प्रेम करतो " प्राप्त करतो.

आणि प्रत्येक श्वासोच्छवासात ज्याने गोष्टी उत्सर्जित केल्या , तुमचे " मी

तुझ्यावर प्रेम करतो" वाहते._

आम्हाला तुमच्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" च्या कुशीत आणण्यासाठी :

सर्व जीवन आणि श्वास प्रेमाच्या अनेक आवाजात बदलले आहेत.

प्रत्येकजण तुम्हाला प्रेमाचे नवीन जीवन प्राप्त करण्याची वाट पाहत आहे ज्याचा वाहक माझ्या इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा आहे.

अगदी संत, देवदूत आणि स्वतः स्वर्गाची राणी

ते तुमची वाट पाहत आहेत जेणेकरून तुम्ही हे करू शकता

- प्राण्याच्या सक्रिय प्रेमाचा ताजेपणा आणि आनंद प्राप्त करा , ई

- या आनंदी प्राण्याच्या प्रेमाने भरून जा, जो,

जरी तो पृथ्वीवर राहतो, तरी तो त्याच इच्छेने जगतो जो त्यांचे जीवन आहे.

माझ्या इच्छेने तिच्याबद्दलचे नवीन प्रेम त्यांना जाणवते. आणि या आत्म्याने मिळणारा आनंद आणि विजयी प्रेम प्रत्येकाला वाटते.

माझी मुलगी

माझ्या इच्छेनुसार जगणारा स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यात काय सुसंगतता आणतो!

त्याच्या सर्व कृती, त्याच्या सर्व हालचाली आणि त्याचे सर्व विचार आवाज, नाद, सुसंवादात रूपांतरित होतात.

-ज्याने सर्व वस्तू तयार केल्या आणि

- ज्यामुळे प्रत्येकजण आपल्यावर प्रेम करतो असे म्हणू शकतो.

जर आपल्यावर प्रेम असेल तर प्रत्येकजण आपल्यासोबत नवीन प्रेमाने प्रेम करतो. ते पाहिल्यावर सारे आसमंत आनंदित होते

- चमत्कार, - जे आमच्या दैवी फियाटमध्ये राहतात त्यांच्यासाठी गोड मोहिनी.

माझे प्रेम समाधानी नाही हे तुला माहीतच असेल
- जर मी तयारी केली नाही आणि देत नाही
जे माझ्या इच्छेमध्ये राहतात त्यांना प्रेमाचे नवीन आश्चर्य,
- जर मी त्याला नवीन गोष्टी कळू दिल्या नाहीत.

माझ्या मुली, ऐक, मी तुझ्यावर किती प्रेम केले आहे:
स्वर्गीय पित्याने मला निर्माण केले आणि मी त्याच्यावर प्रेम केले. या प्रेमात मी पण
तुझ्यावर प्रेम केले.
कारण माझी इच्छा नेहमी तुझ्या लक्षात ठेवली आहे.
**मी सतत व्युत्पन्न केले, आणि पिता आणि पुत्र म्हणून आमच्या प्रेमाच्या उत्साहात,
पवित्र आत्मा पुढे गेला.**

या आवेशात मीही तुझ्यावर अखंड प्रेम केले आहे. मी सर्व सृष्टी निर्माण केली आहे.
हे सर्व तयार होण्याआधी, ते तयार करण्याआधी मला तूच आवडतेस. मग मी ते
तुमच्या सेवेसाठी वितरित केले.
माझ्या आणि माझ्या स्वर्गीय आईच्या प्रेमातही, मी तुझ्यावर प्रेम केले आहे.

अरेरे! तिच्या कुमारी गर्भात तुझा अवतार घेऊन मी तुझ्यावर किती प्रेम केले!
प्रत्येक श्वासात, प्रत्येक हालचालीत, प्रत्येक अश्रूमध्ये मी तुझ्यावर प्रेम केले.

माझ्या इच्छापत्राने तुम्हाला उपस्थित केले आहे
- कारण मी तुझ्यावर प्रेम केले आणि
कारण तुला माझ्याकडून मिळाले आहे: माझा श्वास, माझे अश्रू आणि माझी
हालचाल.

जो माझ्या इच्छेनुसार जगेल त्याच्यासाठी माझे प्रेम या टप्प्यावर आले की जेव्हा मी
माझ्या संतांचे आभार मानले आणि

की मी त्यांच्यावर प्रेम केले,
जो माझ्या इच्छेनुसार जगला असेल तो या प्रेमात स्वतःला बंद करायला आला.

मी असे म्हणू शकतो की मी तुझ्यावर नेहमीच प्रेम केले आहे. प्रत्येक गोष्टीत आणि सर्व गोष्टींमध्ये मी तुझ्यावर प्रेम केले.
मी सर्व वेळी आणि सर्व ठिकाणी तुझ्यावर प्रेम केले आहे. मी तुझ्यावर सर्वत्र आणि सर्वत्र प्रेम केले.

अरेरे! जर सर्वांना माहित असेल
- माझ्या इच्छेनुसार जगणे म्हणजे काय, आणि
- प्रेम आणि कृपेचे समुद्र ज्यातून त्यांना पूर आला असेल!

अरेरे! जर सर्वांना माहित असेल
कोण एक देव आहे जो त्यांच्यावर सतत नवीन प्रेमाने प्रेम करतो, आणि
की आपल्या दैवी अस्तित्वात आपण आपली दैवी आणि मुख्य उत्कटता बाळगू
शकतो की प्राणी आपल्या इच्छेनुसार जगतो ,
ती नंतर त्यांची प्रमुख आवड बनली.
कितीही किंमत असली तरी, त्यांच्यावर खूप प्रेम करणाऱ्या या फियाटमध्ये
राहण्यासाठी ते आपला जीव देतील .

मला फियाटचा फटका वाटतो .
मला असे वाटते की तो मला सर्व निर्मित गोष्टींमध्ये बोलावतो
- मला त्याचे प्रेम देण्यासाठी
- जेणेकरून मी त्याच्यावर अधिक प्रेम करू शकेन.

मला वाटतः

" प्रेम आणि दैवी इच्छा यात काय फरक आहे?" माझ्या आराध्य येशूने मला त्याची छोटीशी भेट दिली आणि मला सांगितले:

माझ्या इच्छेची मुलगी, माझी इच्छा हेच जीवन आहे. माझे प्रेम अन्न आहे.

जर अन्न खाल्ल्याशिवाय जीवन अस्तित्वात असेल तर ते निरुपयोगी होईल, निरुपयोगी गोष्टी कशा करायच्या हे देवाला माहित नाही.

जीवन हे अन्नाचे कारण आहे. दोन्ही आवश्यक आहेत.

पोषणाशिवाय जीवन त्याच्या महान कार्याची वाढ किंवा विकास करू शकत नाही.

आणि अन्न हे प्राप्त करण्यासाठी जीवन नसेल तर ते कामांशिवाय आणि आश्चर्यकारक गोष्टींमध्ये आत्म-दान केल्याशिवाय राहील.

शिवाय, माझी इच्छा प्रकाश आहे आणि प्रेम उष्णता आहे. दोघे एकमेकांपासून अविभाज्य आहेत.

प्रकाश उष्णतेशिवाय किंवा प्रकाशाशिवाय उष्णता असू शकत नाही. असे दिसते की ते एकाच जन्मापासून जन्मलेले जुळे आहेत. पण आधी प्रकाश आला आणि नंतर उष्णता.

म्हणून, उष्णता हे प्रकाशाचे मूल आहे.

अशा प्रकारे माझ्या विलची पहिली कृती आहे. प्रेम ही तिची आवडती मुलगी, तिची अविभाज्य पहिली जन्मलेली मुलगी आहे.

माझी इच्छा नसेल, कृती करायची नसेल आणि चालवायची नसेल, तर प्रेम काहीही न करता तिच्या आईमध्ये लपलेले असते.

जीवातही तेच आहे.

जर त्याने स्वतः ला माझ्या इच्छेने हलवू दिले,

त्याला चांगुलपणामध्ये खरे, निरंतर आणि अपरिवर्तनीय प्रेम असेल.

दुसरीकडे, जर प्राणी स्वतःला माझ्या इच्छेनुसार अॅनिमेट होऊ देत नाही, तर तिचे प्रेम प्रेम, निर्जीव आणि चंचल यांचे चित्र असेल.

गरीब प्रेम जिथे माझ्या इच्छेचा जीव नाही!

(कथित) मालमत्ता आणि तो तयार करणारी कामे प्रदर्शित केली जातील

- थंडीत, - रात्रीच्या गोठवणाऱ्या हवामानात e

- सनबर्न

ज्यामध्ये सर्वात सुंदर कामे जाळणे आणि कोरडे करण्याचा सदगुण आहे!

माझ्या मुली, माझी इच्छा आणि प्रेम यात फरक दिसतो का? आईशिवाय मुलगी जन्माला येत नाही.

माझ्या इच्छेचा ताबा तुम्हाला प्रिय असो

जर तुम्हाला व्हायचे नसेल

मालमत्तेमध्ये निर्जंतुकीकरण ,

स्वर्ग आणि पृथ्वी भरण्यास सक्षम असलेल्या पिढीशिवाय .

त्यानंतर तो जोडला :

माझी धन्य मुलगी, माझ्या दैवी इच्छेमध्ये जीवन

- सर्व गोष्टींमध्ये सुव्यवस्था ठेवते आणि त्यांना ज्ञात करते

- सर्व निर्मिलेल्या गोष्टी ज्याच्याकडे आहेत ते चांगले e

- ज्या प्रेमात त्यांनी गुंतवणूक केली आहे.

तिच्यावर प्रेम करण्यासाठी या निर्माण केलेल्या गोष्टी प्राण्यावर ओतू द्या,

- प्रत्येकामध्ये एक वेगळे प्रेम आहे ज्यात सर्व निर्मित गोष्टी आहेत.

म्हणूनच आपल्या दैवी फियाटमध्ये राहणाऱ्यामध्ये आपण स्वतःला शोधतो:

- ज्या प्रेमाने आपण आकाश निर्माण केले आणि वाढवले, आणि

- आमच्या वेगळ्या प्रेमाची बहुलता ज्याने आम्ही ते तारे जडले आहे.

प्रत्येक तारा एक वेगळे प्रेम आहे

ताऱ्यांच्या संख्येइतके प्रेमाच्या विविधतेने आपल्यावर प्रेम करणाऱ्या प्राण्यामध्ये आपण हे प्रेम मोहरलेले पाहतो .

सृष्टीच्या प्रेमाचा मुकुट धारण केलेले आपले अपार आणि असीम प्रेम आपल्याला वाटते!

अरेरे! जसे आपण प्राण्यात शोधून आनंदी आहोत

- त्याचे प्रेम जे आपल्यावर मुकुट घालते!

आणि उत्तर देण्यासाठी, प्राण्यावरील आपले प्रेम दुष्प्रट करूया

- जेणेकरून तुम्ही आमच्यावर अधिक प्रेम कराल आणि

- जेणेकरून त्याचे आपल्यावरील प्रेम त्याच्या सर्व ताऱ्यांसह आकाशापेक्षा जास्त असेल.

ज्या प्रेमाने आपण सूर्याची निर्मिती केली तेच प्रेम आपल्याला *प्राण्यामध्ये* आढळते.

सूर्य एक आहे.

परंतु त्यातून निर्माण होणारे परिणाम आणि वस्तूंची बहुलता अगणित आहे.

प्रत्येक प्रभाव एक वेगळे प्रेम आहे.

असू शकते

- एक चुंबन, प्रकाशाचा प्रेमळ जो निर्माता त्याच्या प्राण्याला देतो

- प्रेमाची मिठी

- जीवनातील अनेक कृती ज्यामुळे आपण या प्रभावांना जन्म देतो ज्यांना प्राण्यांच्या जीवनासाठी अन्न म्हटले जाऊ शकते.

आणि जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो, तो आपल्याला सापडतो

- आमचे प्रेम आणि

- प्रभावांची बहुलता ज्यासह आपण सूर्याची निर्मिती केली आहे.

आणि, अरे! त्या बदल्यात आम्हाला किती मिळेल असे वाटते:

- आमचे प्रेम, आमचे चुंबन,
- आमची मिठी आणि प्रकाश असलेल्या आमच्या प्रेमाच्या प्रभावांची विविधता!

आणि आम्हाला आमचा अगम्य प्रकाश मुकुट झालेला जाणवतो

- या प्राण्याच्या प्रेमाच्या प्रकाशाच्या मुकुटाचा.

ज्यामध्ये राहतो त्याच्यामध्ये आपली इच्छा काय शोधू शकत नाही? *आपण ज्या प्रेमाने निर्माण केले ते* आपल्याला पुन्हा शोधायला लावते

- वारा, हवा, समुद्र,
- शेतातील लहान फूल,
- सर्व प्राणी आणि सर्व गोष्टी .

आणि प्राणी आपल्याला हे प्रेम परत देतो, खरंच ते दुप्पट करते

आणि ज्या प्रेमाने आपण सर्व गोष्टी निर्माण केल्या त्या दुप्पट.

आपलं प्रेम साजरे करतंय, त्याला परत प्रेम वाटतं

सृष्टीमध्ये कार्य करून प्रेम आणि निर्मितीची नवीन आश्चर्ये तयार करा. हे प्रेम स्वर्ग आणि पृथ्वी सर्वकाही जोडते.

ते सर्वत्र वाहते आणि देव आणि प्राणी यांच्यातील प्रेमाच्या अभावामुळे पुन्हा एकत्र येण्यासाठी सिमेंटसारखे बनते.

माझ्या दैवी इच्छेमध्ये राहणाऱ्या व्यक्तीसाठी माझे प्रेम इतके महान आहे की मी तिला माझ्यासारख्याच गोष्टी करायला लावतो.

मी त्याला माझी कृती करण्याचा अधिकार देतो जणू ते त्याचे स्वतःचे आहेत. आणि मी या प्राण्याची स्वतःची सेवा करण्याची प्रतीक्षा करू शकत नाही.

- माझ्या चालण्याच्या पावलांचे,

- कामावर माझ्या हातांनी,

- बोलण्यासाठी माझ्या आवाजासह

इतकं की कधी कधी तो माझा वापर करत नाही,

माझे प्रेम त्याला हळूवारपणे आणि अवर्णनीय कोमलतेने निंदा करते, मी त्याला सांगतो:

" आज तू मला चालायला दिलं नाहीस .

माझ्या पाऊलखुणा तुझ्यात चालण्यासाठी थांबल्या होत्या आणि तू त्यांना गतिहीन केलेस.

तुम्ही मला हाताशी धरून काम करायला जागा दिली नाही म्हणून आज माझी कामे स्थगित आहेत .

मी नेहमी गप्प राहिलो कारण तू मला तुझ्या आवाजाने बोलू दिले नाहीस .

बघतोस?

माझ्याही चेहऱ्यावर अश्रू आहेत कारण तू ते काढून घेतले नाहीस

- स्वतः ला धुण्यासाठी,

- माझ्या प्रेमात तुला ताजेतवाने करण्यासाठी आणि

- जो मला त्रास देतो त्याला आंघोळ घालणे.

आणि मला अजूनही माझा चेहरा अश्रूंनी भरलेला जाणवतो.

आज माझे दुःख चुंबनाशिवाय आहेत , माझ्यावर प्रेम करणाऱ्यांचे गोडवे.

आणि ते मला जास्तच त्रस्त वाटतात.

म्हणूनच तुम्ही हे सर्व घ्यावे अशी माझी इच्छा आहे . मला काही सोडू नकोस.

माझ्या सर्व कृतींसह माझे अस्तित्व तुमच्यावर आणि तुमच्या सर्व कृतींवर आधारित असू द्या. म्हणून मी तुला माझा आधार, माझा आश्रय म्हणेन.

मी पृथ्वीवर असताना मी जे काही केले आणि जे काही सहन केले ते सर्व तुझ्यावर राज्य करणाऱ्या माझ्या इच्छेच्या खंडपीठात मी तुझ्यामध्ये ठेवीन.

मी ते गुणाकार करीन आणि मी ते शंभर पटीने गुणाकार करीन.

मी त्याला सतत नवीन जीवनासाठी पुनरुज्जीवित करीन
की तुला हवं ते घे आणि मला सगळं दे,
जेणेकरून प्रत्येकजण मला ओळखेल आणि माझ्यावर प्रेम करेल. "

शिवाय, तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की जेव्हा प्राणी माझ्या इच्छेनुसार तिचे
कार्य करते तेव्हा ती कॉल करते

सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टी ,
संत आणि देवदूत, त्याच्या कृतीत सामील होण्यासाठी.

अरेरे! ते माझ्यावर प्रेम करतात, मला ओळखतात, माझी पूजा करतात, त्यांना सर्व
समान करतात हे ऐकून किती आश्चर्यकारक आहे! माझी इच्छा कॉल करते आणि
प्रत्येकावर स्वतःला लादते.

आणि सर्वजण आनंदी आहेत, नवीन प्रेमाने आणि त्यांच्यावर खूप प्रेम करणाऱ्या
सर्वांच्या प्रेमाने प्रेम करण्याच्या दैवी इच्छेने पूर्ण केलेल्या या कृतीमध्ये संलग्न
झाल्याचा सन्मान आहे. "

माझे गरीब मन अनेकदा ईश्वरी इच्छेच्या प्रेमाने गुंतलेले असते. त्याचे चमत्कार
नेहमी आश्चर्यचकित करणारे असतात, एकापेक्षा एक सुंदर. माझ्या दयाळू येशूने
मला थोड्या भेट देऊन आश्चर्यचकित केले

माझ्या आत्म्याला आनंद देणाऱ्या प्रेमाने तो मला सांगतो:

माझ्या इच्छेची मुलगी ,

- ते चमत्कार, चमत्कार आणि मंत्रमुग्ध करणारी दृश्ये आहेत जी मी माझ्या
इच्छेनुसार जगणाऱ्यामध्ये उलगाडतो.

-अनेक आणि इतके आनंददायी की त्यांचे अनुकरण करण्यास कोणालाही दिलेले
नाही.

तुम्हाला माहित असेलच की स्वर्गात असंख्य वाड्या आहेत.

परंतु माझ्या इच्छेनुसार पृथ्वीवर राहणाऱ्या आत्म्यांसाठी तयार केलेले निवासस्थान इतर सर्वांपेक्षा सुंदर आणि वेगळे असेल.

ते मालक असतील

सुसंवाद आणि आनंददायक दिव्य दृश्ये,

माझ्या इच्छेच्या खोलीतून निर्माण होणारे नवीन आनंद ज्यामध्ये मी जगलो आहे.

त्यांच्या सामर्थ्यामध्ये त्यांना नेहमीच नवीन आनंद आणि आनंद मिळेल. त्यांना हवे तितके प्रशिक्षण देण्याची क्षमता त्यांच्या सामर्थ्यात असेल कारण माझ्या फियाटमध्ये नेहमीच नवीन आनंद निर्माण करण्याचा गुण आहे.

त्यांची घरे या स्वर्गीय मुक्कामाचे नवीन आकर्षण असेल.

मी तुम्हाला आणखी एक सुंदर आश्चर्य सांगू इच्छितो.

स्वर्गात प्रत्येक आशीर्वादित व्यक्ती मला *स्वतःमध्ये असेल*

- त्याचा निर्माता,
- त्याचा राजा,
- त्याचे वडील आणि
- त्याचे ग्लोरिफायर.

आणि प्रत्येकजण *मला स्वतःच्या बाजूला ठेवेल* , *त्यांच्या जवळ असेल* , जेणेकरून त्यांना माझ्या हातात वाहून गेल्यासारखे वाटेल.

आम्ही एकत्र प्रेम करू, आम्ही एकत्र आनंदी राहू. मी सर्वांसाठी देव नाही तर सर्वांसाठी देव होईन .

प्रत्येकाने मला स्वतःच्या आत आणि बाहेर विभागले असेल.

माझ्या आत आणि बाहेर मी ते ताब्यात घेईन.

ते सर्व जण मला आतून बाहेरून ताब्यात घेतील जणू मी फक्त त्यांच्यासाठीच आहे.

प्रत्येकासाठी देव असण्यात आनंदाची पूर्णता नसते. काही जण त्याच्या जवळ गेले असतील तर काही दूर,

काही उजवीकडे असतील तर काही डावीकडे.

म्हणून काहीजण माझ्या प्रेमाचा फायदा घेतील, तर काहींनी नाही. काहींना त्यांच्याबरोबर माझ्या उपस्थितीमुळे अधिक प्रिय आणि आनंदी वाटेल, इतरांना नाही.

प्रत्येक धन्याला त्याच्या आत आणि बाहेर मला स्वतःसाठी असेल,

-आम्ही एकमेकांची नजर कधीच गमावणार नाही,

-आम्ही एकमेकांवर प्रेम करू आणि एकमेकांपासून दूर नाही.

आम्ही पृथ्वीवर जितके जास्त प्रेम केले तितकेच आम्ही एकमेकांना ओळखू, स्वर्गात आपण एकमेकांवर जितके जास्त प्रेम करतो.

शिवाय, जे पृथ्वीवर माझ्या इच्छेनुसार जगले आहेत त्यांना मी जे देईन ते इतके महान असेल की सर्व धन्यांना दुप्पट आनंद मिळेल.

हे खरे आहे की माझ्याकडे माझे सिंहासन आहे ज्यातून आनंदाचे सागर संपूर्ण स्वर्गीय मातृभूमीला मोठे करण्यासाठी पुरेसे आहेत.

पण तरीही माझे प्रेम समाधानी नाही

-मी स्वतःची डुप्लिकेट करत नाही आणि

-मी माझ्या प्रिय प्राण्याच्या जवळ आणि जवळीक साधण्यासाठी खाली येत नाही जेणेकरून आपण आनंदी राहू आणि एकमेकांवर प्रेम करू शकू.

माझ्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्यापासून दूर राहणे कसे शक्य आहे?

जर इच्छा आणि प्रेमाची अविभाज्यता आपल्यात आणि सृष्टीमध्ये निर्माण झाली असेल, तर एकाच व्यक्तीपासून वेगळे होणे कसे शक्य आहे?

एक म्हणजे प्रेम ज्याने आपण एकमेकांवर प्रेम करतो, आणि
एक इच्छा ज्यासह आम्ही काम करतो?

त्याहूनही अधिक, कारण जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो तो प्रत्येकापासून अविभाज्य असतो, अगदी स्वतःच्या निर्मितीपासूनही.

जेव्हा हा प्राणी आपल्या इच्छेनुसार कार्य करतो,

- प्रत्येकाला कॉल करा आणि चुंबन घ्या,
- त्या सर्वांना त्याच्या कृतीत अवरोधित करते,
- हा प्राणी जे करतो ते प्रत्येकाने करणे आवश्यक आहे.

अशा प्रकारे माझ्या मृत्यूपत्रात केलेल्या कृतीत

मला स्वतःवर प्रेम आणि गौरव करण्यासाठी सर्वकाही आणि माझी स्वतःची निर्मिती प्राप्त होते.

मग तो जोडला:

माझ्या मुली, मी अशा राजासारखी आहे ज्याला अनेक राण्या आहेत आणि प्रत्येक राणी आणि राजामध्ये प्रेम आहे.

म्हणजे एक दुसऱ्याशिवाय असू शकत नाही. त्यामुळे हा राजा आलिशान महाल बनवतो

सर्वात मधुर संगीत आणि दृश्ये स्थापित करा

त्याच्या राणीला आनंदी करण्यासाठी आणि तिच्याबरोबर आनंदी राहण्यासाठी.

जर मी त्या प्रत्येकासाठी हलवू शकलो जेणेकरून प्रत्येक राणी मला ताब्यात घेण्यास आनंदित होईल, तर हा राजा कधी एकाच्या बरोबर तर कधी दुसऱ्याच्या सोबत असण्यात समाधानी राहू शकत नाही.

हे आधीच त्यांचे प्रेम नाखूष करते. तुटलेल्या प्रेमाने ते भारावून गेले आहेत ज्याचा ते सर्व वेळ आनंद घेऊ शकत नाहीत.

मी फक्त तिच्यासाठीच आहे असे समजून प्रत्येकाला स्वतःला देण्याचा सद्गुण जर माझ्यात नसता तर माझे प्रेम या प्राण्याला क्षणभर सोडूनही मला दुःखी करेल. पण मी एक राजा आहे जो नेहमी माझ्या राण्यांना न्याय देतो. आणि ते मला नेहमी आकर्षित करतात.

जर असे झाले नसते तर स्वर्गीय घरात आनंदाची पूर्णता नसते.

त्यानंतर मी दैवी फियाटमध्ये माझा दौरा चालू ठेवला , मी पृथ्वीवर येशूने केलेल्या कृत्यांवर थांबलो .

माझा गोड येशू जोडला:

माझ्या मुली, माझ्या इच्छेनुसार जगणाऱ्या आणि माझ्यावर प्रेम करणाऱ्यासाठी शांततेचे माझ्यावर वजन आहे. कारण माझे प्रेम नेहमीच अर्थ आणि दाखवते

- ते किती दूर जाते ई
- प्राण्याला कसे आवडते.

तुला माहित असेल की मी पृथ्वीवर असताना,

माझ्या प्रिय प्राण्यांना शोधल्याशिवाय मी काहीही केले नाही.

- त्यांचे चुंबन घेण्यासाठी, त्यांना माझ्या हृदयावर दाबा आणि
- त्यांच्याकडे पितृ प्रेमाने पहा.

जेव्हा मी सूर्यसोबत होतो ,_

मला माझे प्रिय प्राणी त्याच्या प्रकाशात सापडले.

त्यांच्यासाठी ते तयार केल्यामुळे, प्राणी त्याच्या प्रकाशात राण्यांसारखे आहेत. तुमची मालमत्ता आहे असे तुम्ही म्हणू शकत नाही

- जर तुमच्याकडे नसेल तर ई
- जर कोणी या मालमत्तेत नसेल.

यासाठी मला माझे प्राणी सूर्यप्रकाशात सापडले, मी त्यांना मिठी मारली आणि मी त्यांना माझ्या हृदयावर दाबले. आणि ते माझ्या आतही असल्याने,

मी माझ्या आत आणि बाहेर त्यांचे चुंबन घेतले

त्यांना खूप जोरात दाबून ,

त्यांना माझ्या स्वतःच्या जीवनाशी ओळखण्यासाठी पुरेसे आहे .

जर मला ते वाऱ्यावर सापडले तर मी त्यांचे चुंबन घेण्यासाठी धावत असेन._

मी पाणी प्यायले तर मला ते तिथेही सापडले._

अरे, किती प्रेमाने मी त्यांच्याकडे पाहिले आणि त्यांचे चुंबन घेतले! मी श्वास घेतलेल्या हवेतही , मला ते सर्व सापडले!_

मी त्यांचा श्वास ऐकला.

प्रत्येक श्वासात प्रेमाची चुंबने होती

- ज्यासह मी माझे सील मुद्रित केले.

अशा प्रकारे, तयार केलेल्या प्रत्येक गोष्टीमध्ये,

भरलेल्या आकाशात

समुद्रात _

वनस्पतींमध्ये, फुलांमध्ये, सर्व गोष्टींमध्ये, मी स्वतःला माझ्या प्रिय प्राण्यांमध्ये सापडले.

- त्यांच्यावरील प्रेम दुप्पट करण्यासाठी, त्यांना साजरे करण्यासाठी, त्यांचे पुन्हा चुंबन घ्या आणि त्यांना सांगा:

"तुमचे दुर्दैव संपले.

कारण मी तुम्हाला आनंद देण्यासाठी स्वर्गातून पृथ्वीवर आलो आहे.

मीच तुमचे दुर्दैव माझ्यावर घेतले आहे. काळजी घ्या. शिवाय

तुमच्यावर प्रेम करणारा देव असेल

तुमचे नशीब, तुमचे संरक्षण आणि तुमची पराक्रमी मदत! "

शिवाय, माझ्या प्रेमाचे सर्वात सुंदर वैशिष्ट्य म्हणजे उत्स्फूर्तता.

इतकंच तेच दुःख

- जे त्यांनी मला पॅशनमध्ये दिले,

मी त्यांना प्रथम स्वतः मध्ये तयार केले मी त्यांच्यावर प्रेम केले, चुंबनांनी झाकलेले.

मग मी त्यांना माझ्या मानवतेमध्ये त्रास देण्यासाठी प्राण्यांच्या मनात दिले.

जीवांनी मला दिलेले दुःख नाही

- जे मला आधी नको होते.

दुसरे म्हणजे ते प्राण्यांमध्ये गेले आहेत.

तसेच माझे दुःख होते

- माझ्या प्रेमाने संतुष्ट,

- माझ्या अग्रिमय चुंबनांनी झाकलेले. आणि त्यांच्याकडे सर्जनशील गुण होते

- आत्म्यात माझ्यासाठी प्रेमाला जन्म देण्यासाठी.

खरे प्रेम उत्स्फूर्ततेतून दिसते.

जबरदस्तीने केलेल्या प्रेमाला खरे प्रेम म्हणता येणार नाही. ते ताजेपणा, सौंदर्य आणि शुद्धता गमावते.

अरेरे! त्यागात आणि चंचलतेने दुःखी प्राणी किती दुःखी होतात!

आणि जर त्यांना प्रेम वाटत असेल, जसे की हे प्रेम जबरदस्तीने केले जाते,

- किंवा आवश्यकतेनुसार, किंवा

- ज्या लोकांपासून ते स्वतः ला मुक्त करू शकत नाहीत,

प्राणी दुःखी आणि कडू आहेत.

जबरदस्तीचे प्रेम गरीब प्राण्यांना गुलाम बनवते.

याउलट माझे प्रेम फुकट होते, मला हवे होते. मला कोणाचीही गरज नव्हती.
मी प्रेम केले, मी माझे जीवन देण्यासाठी स्वतःचे बलिदान दिले कारण मला ते हवे
आहे आणि आवडते.

तसेच, जेव्हा मी प्राण्यामध्ये उत्स्फूर्त प्रेम पाहतो तेव्हा ते मला आनंदित करते
आणि मी म्हणतो:

"माझं प्रेम आणि तुझं एकरूप.

त्यामुळे आपण एकमेकांवर तितक्याच प्रेमाने प्रेम करू शकतो. "

त्यानंतर तो जोडला:

माझी मुलगी ,

जो माझ्या इच्छेमध्ये राहतो तो येतो_

- माझ्या दैवी खोलीत काळजी घेण्यासाठी,

- आमच्या सर्व मालमत्तेचे मालक

आणि आपली शक्ती आणि प्रकाश त्याच्या सामर्थ्यात आहे.

दुसरीकडे , जो कोणी माझ्या इच्छेप्रमाणे वागतो तो सेवा करण्याच्या मार्गाने
तयार होतो_

ते पोहोचण्यासाठी e

माझ्या इच्छेमध्ये प्रवेश करा .

पण रस्त्यावर धोके आहेत.

तिला ते सापडणार नाही

- पिण्यासाठी पाणी नाही,
- खायला चांगले अन्न नाही,
- विश्रांतीसाठी पलंग नाही.

असे म्हणता येईल की ती एक गरीब प्रवासी असेल जी कधीही तिच्या घरी पोहोचणार नाही.

माझ्या इच्छेनुसार जगणारा आणि माझ्या इच्छेनुसार वागणारा यात किती फरक आहे . पण मार्ग तयार करणे आवश्यक आहे.

हे आहे

थेट राजीनामा दिला,

माझ्या इच्छेनुसार जगण्यास सक्षम होण्यासाठी जीवनातील सर्व परिस्थितीत माझी इच्छा पूर्ण करणे,

जिथे तुम्हाला सापडेल

त्याची दिव्य खोली,

त्याच्या विश्रांतीचे केंद्र,

निर्वासन मातृभूमीत बदलले.

मला सतत दैवी इच्छेला झोकून देण्याची गरज वाटते. आईचे स्तन शोधणाऱ्या मुलासारखा मी आहे

- तेथे आश्रय घ्या, सुरक्षित रहा आणि स्वतः ला त्याच्या हातात सोडा. मी त्याचा विचार करत होतो.

मग माझ्या प्रिय येशूने माझ्या लहान आत्म्याला भेट दिली सर्व चांगुलपणाने मला सांगितले:

माझ्या इच्छेची मुलगी ,

- माझा आश्रय घ्या आणि

- मी तुझा आश्रय घेतो

माझ्या प्राण्यावर प्रेम करा आणि त्यात विश्रांती घ्या

जेणेकरून त्याचे प्रेम मला प्राण्यांच्या सर्व अपराधांपासून वाचवेल.

हे तुम्हाला प्रत्येक वेळी माहित असणे आवश्यक आहे _

प्राणी तिची कामे पूर्ण करण्यासाठी माझ्या इच्छेमध्ये प्रवेश करू शकेल,

मी त्याला माझे दिव्य जीवन ई

ती मला तिचे मानवी जीवन देते.

तर या प्राण्याजवळ आहे

- माझ्या इच्छेनुसार जितके दैवी जीवन पूर्ण झाले

या सर्व मानवी जीवनांनी मला सन्मानित आणि गौरव प्राप्त केले आहे. कारण माझ्या इच्छेतील एक कृती पूर्ण असणे आवश्यक आहे.

मी स्वतःला पूर्णपणे देतो. मला माझ्या परमात्म्याबद्दल काहीच आठवत नाही. आणि हा प्राणी मला त्याचे सर्व मानव देतो.

इतके दैवी जीवन धारण करून प्राण्याला काय चांगले प्राप्त होऊ शकत नाही?

जेव्हा प्राणी त्याच्या कार्याची पुनरावृत्ती करतो तेव्हा माझे दिव्य जीवन जोडले जाते. आणि मी द्विलोकेशनचा सद्गुण मानवी जीवनाला असे म्हणू शकतो की:

"प्राण्याने मला माझ्या दैवी जीवनापैकी जितके जीवन दिले आहे तितकेच जीवन दिले आहे".

मी म्हणू शकतो की मला माझे पूर्ण समाधान मिळाले आहे

- जेव्हा मी त्या प्राण्याला पाहतो जो मला प्रत्येक क्षणी तिचे जीवन देतो जेणेकरून मी तिला माझे जीवन देऊ शकेन.

माझा सर्वात मोठा विजय आहे

पहा प्राणी मला त्याची मानवी इच्छा देतो.

प्रेमाने वाहून गेले , मी माझ्या विजयाचे गाणे गातो, हा विजय मला महागात पडला

- जीवन आणि
- जवळजवळ सहा हजार वर्षांची प्रतीक्षा ज्या दरम्यान मी खूप चिंता आणि उग्र आणि कटू उसासे घेऊन वाट पाहिली आहे
- मानवी इच्छेचे माझ्याकडे परत येणे.

ते मिळाल्यानंतर मला विश्रांतीची आणि विजयाची गाणी गाण्याची गरज वाटते.

नाही

- प्राणी मला यापेक्षा सुंदर आनंद देऊ शकत नाही:
- माझ्या इच्छेनुसार जगण्यासाठी,
- किंवा त्यापेक्षा जास्त त्रास मला होऊ शकत नाही:
- माझ्या इच्छेतून माघार घेत आहे .

कारण मग मला सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये नाराजी वाटेल. माझी इच्छा प्रत्येक गोष्टीत सर्वत्र आढळून आल्याने,

मला वाटते की गुन्हा माझ्याकडे येत आहे

- सूर्यामध्ये, वाऱ्यामध्ये, आकाशात आणि
- अगदी माझ्या गर्भाशयात.

किती वेदना होतात बघा

- मानवी इच्छेची महान देणगी जी मी प्राण्याला दिली आहे
- जेणेकरून ते तिच्या आणि माझ्यातील प्रेम आणि जीवनाची देवाणघेवाण करते, ते

मला अपमानित करण्यासाठी एक प्राणघातक शस्त्र बनते.

पण माझ्या इच्छेमध्ये वास करायला येणारा प्राणी आहे

- उपाय,
- वेदनाशामक मलम ज्यामुळे हे क्रूर दुःख नाहीसे होते. मी कसे
- मला पूर्णपणे तिला देऊ नकोस
- तिला पाहिजे ते देऊ नका? मग तो जोडला:

(3 माझ्या फियाटमध्ये राहणाऱ्यावर माझे प्रेम इतके महान आहे

- जेव्हा तिला श्वास घेण्याची, खाण्याची, हालचाल करण्याची आवश्यकता असते, तेव्हा मला तिच्याबरोबर एकल जीवन तयार करण्याची आवश्यकता वाटते.

प्राणी माझ्या इच्छेमध्ये राहत असल्याने, माझी इच्छा प्राणी बनवते

- माझा श्वास, माझ्या हृदयाचे ठोके, माझी हालचाल, माझे अन्न.

ताबडतोब

माझे आणि माझ्यामध्ये त्याचे कायमस्वरूपी एकीकरण किती आवश्यक आहे ते तुला दिसते का?

नाहीतर, मला तुझी आठवण आल्यासारखे वाटेल

- श्वास, हालचाल, हृदय आणि माझ्या प्रेमाचे पोषण जे सर्व सृष्टी माझ्यासाठी आणते. अरेरे! मला किती वाईट वाटेल!

कारण जो माझ्या इच्छेमध्ये राहतो तो आपल्या परमात्म्यामध्ये असतो.

ही बोलती, हलणारी आणि स्पंदन करणारी सृष्टी आहे जी, सर्व निर्माण केलेल्या वस्तूंच्या नावाने, प्रत्येकाने आपल्याला द्यायला हवे अशा प्रेमाने आपले पोषण करते. आपण असे म्हणू शकतो की आपले प्रेम सर्व निर्मित वस्तूंचे पोषण करते.

त्यामुळे अन्न संपुष्टात येऊ नये म्हणून प्रेमाची देवाणघेवाण होणे गरजेचे आहे.

आणि फक्त एकच जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो, जो सर्वकाही स्वीकारतो आणि प्रत्येक गोष्टीत आपल्यावर प्रेम करतो, तो आपल्या प्रेमाने आपल्याला अन्नाची ही देवाणघेवाण देऊ शकतो.

सर्व सृष्टीमध्ये एकत्र आलेले प्राणी पाहणे किती सुंदर आहे

- आमचे प्रेम पसरले आणि

- आपले प्रेम जे मानवी कृतघ्नतेमुळे प्राप्त झाले नाही, आणि प्रेमाचे पोषण करण्यासाठी ते आणा

सर्व गोष्टी आणि सर्व गोष्टींच्या नावाने.

हा प्राणी संपूर्ण आकाशाचा मंत्र बनवतो आणि त्याला आपण म्हणतो

- आमचे "स्वागत",

- आमच्या सर्व कामांचा "वाहक",

"आपल्या प्रेमाची देवाणघेवाण ज्यामध्ये आपण आपल्या चमत्कारांची पुनरावृत्ती करतो." मग, अधिक कोमल प्रेमाने, तो जोडला:

(4) "माझी मुलगी, आमच्या दैवी फियाटमध्ये राहणाऱ्यावर आमचे खूप प्रेम आहे

- आईला तिच्या मुलीपासून वेगळे करणे सोपे आहे

- जे आमच्या दैवी फियाटमध्ये राहतात त्यांच्यापासून आम्ही स्वतःला वेगळे करतो.

आपल्या इच्छेमुळे आपण त्यापासून वेगळे होऊ शकत नाही

आम्हाला एकत्र करते,

या प्राण्याचे स्वतःमध्ये रूपांतर करा ,

हे त्यांना आपल्याला हवे ते हवे आहे आणि आपण जे करतो ते करू देतो.

जेव्हा हा प्राणी आपल्या इच्छेमध्ये, आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो

- ते सर्वत्र वाहून नेतो,

-त्यासाठी निर्माण केलेल्या सर्व गोष्टींमध्ये त्याला स्थान देते
ते सर्वत्र असणे, नेहमी आपल्या इच्छेशी सुसंगत असणे, आणि
तिला सांगा की आमच्या विलने तिच्यावर किती प्रेम केले आहे.

या प्राण्याशिवाय राहणे आपल्यासाठी अशक्य आहे.
यासाठी आपण स्वतःला आपल्या इच्छेपासून वेगळे केले पाहिजे आणि आपण
करू शकत नाही.

म्हणून मी या प्राण्याला तारांकित आकाशात स्थान देतो. त्याला माझ्यासोबत असणं
किती छान

-या निळ्या तिजोरीत,
-आकाशाच्या या अमर्याद विस्तारात जिथे ते कुठे संपते ते आपल्याला दिसत नाही!

आणि मी त्याला आपल्या शाश्वत प्रेमाची गोष्ट सांगतो

- त्याला सुरुवात नाही,
- त्याचा अंत असू शकत नाही
- किंवा कोणताही बदल करू नका.

आणि आपले प्रेम कधीच थांबत नसल्यामुळे, आपण सर्व बाजूंनी प्राण्यावर हल्ला
करतो,

- वरून, खालून, उजवीकडे आणि डावीकडे, त्याच्यावर आमच्या प्रेमाचा भडिमार
करण्यासाठी.

आकाश कसे लपवते आणि जगाचा संपूर्ण अंतर्भाग त्याच्या तारा-जडित
तिजोरीखाली व्यापतो

- जेणेकरून प्राण्यांचे संरक्षण आणि आच्छादन केले जाईल, आमचे अपरिवर्तनीय
प्रेम, आकाशापेक्षा चांगले,
- प्रत्येक प्राण्याला आमच्या प्रेमाच्या आकाशात झाकून लपवा.

आपण त्याच्यावर किती आणि कशा प्रकारे प्रेम करतो, तो आपल्यावर का प्रेम करतो हे सांगण्याची गरज आपल्याला वाटते.

प्राण्यावर प्रेम करणे आणि आपण त्याच्यावर किती प्रेम करतो हे त्याला कळू न देणे अशक्य आहे. प्राणी आपल्या उर्वरित प्रेमाची रचना करतो.

आणि जेव्हा प्राणी आपल्यावर प्रेम करतो, जरी हा प्राणी लहान असला तरी आपल्याला प्रेमाचा स्वर्ग बनल्यासारखे वाटते.

आणि त्याच्या वारंवार केलेल्या प्रेमाच्या कृत्यांमुळे, जणू काही आपल्यावर वर्षाव करणाऱ्या ताऱ्यांचा भडिमार होतो: "प्रेम, प्रेम, प्रेम".

म्हणून आपल्या हृदयाची गरज पहा

- प्रत्येक निर्माण केलेल्या वस्तूमध्ये प्राण्याला स्थान देण्यासाठी? त्याला प्रत्येक निर्माण केलेल्या गोष्टीसाठी योग्य प्रेमाची कथा सांगण्यासाठी

मी त्याला सूर्यप्रकाशात जागा देतो.

आणि, अरे! मी त्याला आपल्या परमात्म्याबद्दल किती गोष्टी सांगतो!

आमच्या अगम्य प्रकाशासह

- जो त्याच्या उत्कट प्रेमाने सर्व गोष्टी गुंतवतो,

- जे हृदयाच्या प्रत्येक तंतूमध्ये आणि प्रत्येक विचारात शब्द गुंतवते आणि लपवते,

मी प्राण्याला सुगंधित करतो,

मी ते शुद्ध आणि सुशोभित करतो, आणि

मी त्यात तयार होतो, माझ्या प्रकाशाने जो सूर्यपेक्षाही अधिक आहे, जीवात माझे प्रेम आहे.

आणि हा प्राणी माझा प्रकाश जाणवतो.

आणि या प्रकाशासह प्राणी लपलेल्या ठिकाणी प्रवेश करू इच्छित आहे

आपल्यावर प्रेम करणे आणि प्रेम करणे हे आपल्या परमात्म्याचे सर्वात जवळचे

आहे.

आपल्यावर प्रेम करणारा प्राणी शोधणे किती सुंदर आहे.

आपल्या प्रेमाला त्याचा आश्रय, त्याची विश्रंती, त्याचे आउटलेट, त्याची देवाणघेवाण सापडते. म्हणून, आम्ही त्याला सर्वत्र स्थान देतो

कारण प्रत्येक निर्माण केलेल्या वस्तूमध्ये आपण त्याला आपले एक रहस्य सांगावे प्रेमाची. त्याला अजून किती गोष्टी सांगायच्या आहेत. आणि जर प्राणी आपल्या इच्छेनुसार राहत नाही,

- ती आम्हाला समजणार नाही e
- आम्हाला शांत करेल.

तुम्हाला ते माहित असले पाहिजे

- जेव्हा प्राणी तिची कामे माझ्या इच्छेनुसार करतो तेव्हा सूर्य उगवतो.

माझ्या इच्छेतील एक कृती खूप छान असल्याने ती सर्वांचे भले करू शकते. हे सूर्य जेव्हा उगवतात तेव्हा लोकांमध्ये धावतात.

ते आणतात

- एखाद्याला प्रकाशाचे चुंबन
- इतरांना, चला
- इतरांमध्ये, ते अंधार विस्थापित करतात
- इतरांना मार्ग सूचित करा
- इतरांसह ते प्रकाशाच्या मजबूत आवाजाने त्यांना चांगले म्हणतात. माझ्या इच्छेनुसार केलेले कृत्य उत्तम वस्तू निर्माण केल्याशिवाय होऊ शकत नाही.

तसेच क्षितिजावर उगवणारा सूर्य

- प्रत्येकाच्या डोळ्यांना प्रकाश देण्यासाठी त्याच्या प्रकाशासह लहान, झाडे धावतात आणि वाढवतात

ते फुलांना रंग देते, हवा शुद्ध करते आणि प्रत्येकाला स्वतःला देते .
असे म्हटले जाऊ शकते की ते पृथ्वीचे नूतनीकरण आणि उत्साही करते आणि
पृथ्वीचा आनंद आणि उत्सव तयार करते.
शिवाय, जर सूर्य उगवला नाही तर पृथ्वी रडत असेल आणि अश्रूंनी फुटेल.
माझ्या इच्छापत्रातील एकच कृती एकापेक्षा जास्त सूर्य आहे. त्याचा प्रकाश चालतो
आणि सर्वांचे भले करतो.
ती त्यांचे नूतनीकरण करते आणि तिच्या प्रकाशात त्या सर्वांना मजबूत करते,
- ज्यांना ते प्राप्त करायचे नाही त्यांच्याशिवाय. आणि जरी त्यांना ते प्राप्त करायचे
नसले तरी,
त्यांना त्याच्या प्रकाशाचे चांगले प्राप्त करण्यास भाग पाडले जाते ,
ज्याला सूर्यप्रकाश मिळायचा नाही त्याला सक्ती केली जाते
-त्याच्या प्रकाशाच्या साम्राज्यातून त्याची उबदारता अनुभवणे.

माझ्या फियाटमध्ये फक्त एका कृतीचे असे साम्राज्य आहे.
तो कृपा आणि अगणित वस्तूंच्या चमत्कारांशिवाय राहू शकत नाही.
अशा प्रकारे जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो तो सर्वकाही करतो, त्या सर्वांना
आलिंगन देतो आणि आपल्याला सर्वकाही देतो.
जर आपल्याला प्रेम हवे असेल तर ते आपल्याला प्रेम देते. जर आपल्याला वैभव
हवे असेल तर ते आपल्याला गौरव देते.
जर आपल्याला बोलायचे असेल तर आपले ऐकणारे कोणीतरी आहे.
आणि जर आपल्याला मोठी कामे करायची असतील, तर ती करण्यासाठी
आपल्याकडे कोणीतरी आहे आणि कोण आपल्याला त्याची देवाणघेवाण देईल.

यासाठी मला तू आमच्या इच्छेमध्ये नेहमी हवा आहेस. त्यातून कधीही बाहेर पडू
नका.

दैवी इच्छा नेहमी माझ्याभोवती असते.

कारण त्याला त्याचे आयुष्य वाढवण्यासाठी माझे शेअर्स त्याच्या प्रकाशात गुंतवायचे आहेत.

तो इतका चौकस दिसतो की तो त्याच्या प्रेमाने आणि त्याच्या प्रकाशाने माझा पाठलाग करायला येतो. कारण मी करत असलेल्या प्रत्येक गोष्टीत त्याला आपले जीवन समाविष्ट करायचे आहे.

अरेरे! प्रेम आणि सर्वोच्च फियाटच्या प्रकाशाने पाठलाग केल्याबद्दल मला किती आनंद झाला आहे! आणि माझा गोड येशू मला आश्चर्यचकित करून म्हणाला:

माझ्या मुली, माझ्या प्रेमाचा किती अतिरेक होऊ शकतो ते पहा.

तो प्राणी माझ्या इच्छेनुसार जगू इच्छितो आणि प्रेम आणि प्रकाशाने त्याचा पाठपुरावा करायला यावा.

प्रकाश सर्व वाईटांवर छाया करतो, जेणेकरून केवळ माझी इच्छा पाहून, द प्राणी तिला शरण जातो आणि तिला आपल्याला पाहिजे ते करू देतो. प्रेम तिला आनंदी, आनंदी बनवते आणि आपल्याला प्राण्यावर विजय मिळवून देते.

तुम्हाला हे माहित असलेच पाहिजे की जेव्हा प्राणी आपली कृती तयार करण्यासाठी आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो तेव्हा आकाश नतमस्तक होते आणि पृथ्वी उठते आणि दोघे भेटतात.

किती आनंदी बैठक!

स्वर्ग, दैवी फियाटच्या सर्जनशील शक्तीने पृथ्वीवर पोहोचल्याची भावना, पृथ्वीला, म्हणजेच मानवी पिढ्यांना आलिंगन देते.

किंमत कितीही असली तरी स्वर्ग त्यांना पृथ्वीवर आणलेल्या दैवी इच्छा पूर्ण करण्यासाठी त्यांना देऊ इच्छितो. कारण दैवी इच्छा प्रत्येकामध्ये राज्य करू इच्छिते .

जमीन

मानवी पिढ्या-

आकाशात उंचावल्यासारखे वाटणे, अनुभवणे

- एक अज्ञात शक्ती जी त्यांना चांगल्याकडे आकर्षित करते, ई
- एक खगोलीय हवा जी त्यांच्यावर स्वतः लादते आणि त्यांना नवीन जीवन शोधायला लावते.

माझ्या विलमधील एकच कृती अविश्वसनीय वाटते. ही कृत्ये नवीन दिवस तयार करतील.

मानवी पिढ्या, या कृत्यांमधून,

- त्याला चांगल्या गोष्टींमध्ये नूतनीकरण आणि पुनर्जन्म वाटेल.
- या कृत्यांमुळे पिढ्यांना तयार करण्याचा स्वभाव तयार होईल
- त्याचे जीवन प्राप्त करण्यासाठी आणि
- त्याला राज्य करण्यासाठी.

ते माझ्या इच्छेनुसार पूर्ण झालेल्या प्राण्यांच्या कृती बनवतील

- हुंडा,
- शक्तिशाली तयारी,
- असे चांगले मिळविण्याचे सर्वात प्रभावी साधन.

(3) जोडल्यानंतर:

माझ्या मुली, आमचे प्रेम अविश्वसनीय दिसते!

जेव्हा आपल्याला आपल्या इच्छेबद्दल सत्य प्रकट करायचे असते,

- आपण स्वतःमध्ये या सत्यावर प्रेम करून सुरुवात करतो,
- आम्ही ते सोपे करतो,
- आम्ही ते मानवी बुद्धिमत्तेशी जुळवून घेतो

जेणेकरून प्राणी त्याला सहज समजू शकेल आणि त्यातून त्याचे जीवन घडवू शकेल.

हे सत्य आपण आपल्या प्रेमाने ओततो.

मग, आपण तिला प्रेमाची प्रियकर म्हणून ओळखतो जी स्वतःला प्राण्यांना देऊ इच्छिते,

ज्यांना त्यांच्यात निर्माण होण्याची गरज वाटते.

पण तरीही आमचे प्रेम समाधानी नाही. आम्ही मानवी बुद्धिमत्ता शुद्ध करतो, आम्ही त्याला आमच्या प्रकाशात गुंतवतो आणि त्याचे नूतनीकरण करतो जेणेकरून त्याला आपले सत्य कळेल.

मानवी बुद्धिमत्ता

- सत्य स्वीकारा,

- त्यात ते स्वतः समाविष्ट आहे आणि

-त्याला त्याच्या आयुष्याला आकार देण्याचे पूर्ण स्वातंत्र्य देते

जेणेकरून बुद्धिमत्तेचे रूपांतर सत्यातच राहते.

अशा प्रकारे, आपले प्रत्येक सत्य आपले दैवी जीवन प्राण्यामध्ये घेऊन जाते, एक प्रियकर म्हणून जो प्रेम करतो आणि प्रेम करू इच्छितो.

आणि आपले प्रेम इतके महान आहे की सत्य जाणून घेणे सोपे करण्यासाठी आपण मानवी परिस्थितीशी जुळवून घेतो.

कारण जर आपण एकमेकांना ओळखतो,

मानवी इच्छेला आपली बनवण्याची इच्छा जिंकणे सोपे आहे ,

आणि त्याला त्याचा देव बाळगण्यात रस असेल .

ज्ञानाशिवाय,

- मार्ग बंद आहेत,

-संवादात व्यत्यय आला आहे.

आणि आपण जीवांपासून दूर देव म्हणून राहतो.

जेव्हा प्रत्यक्षात आपण त्यांच्या आत आणि बाहेर असतो. पण ते आपल्यापासून दूर आहेत.

कुणालाही मालमत्तेची मालकी कळत नसेल तर. या कारणास्तव आम्हाला ते प्रसिद्ध करायचे आहे

- जो दैवी इच्छेमध्ये जगतो आणि त्यात कार्य करतो, तो दैवी जीवन प्राप्त करतो.

जेव्हा प्राण्याकडे माझे फियाट आणि तिचे सर्जनशील गुण असतात, तेव्हा प्राणी जे काही करते,

- एकतर दैवी इच्छा विचार करते, बोलते, कार्य करते, चालते किंवा प्रेम करते त्याचे आयुष्य वाढवतो आणि विचार करतो, बोलतो, कार्य करतो, चालतो, प्रेम करतो आणि

- कार्यरत आणि बोलणारी निर्मिती तयार करते

दैवी इच्छा प्राणी वापरते

-त्याची निर्मिती सुरू ठेवण्यासाठी, ई

- ते आणखी सुंदर बनवण्यासाठी. त्यामुळे निर्मिती संपलेली नाही.

पण ते आपल्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या आत्म्यांमध्ये चालू असते.

सृष्टीमध्ये आपण आपल्या कामांची क्रमवारी, सौंदर्य आणि सामर्थ्य पाहू शकतो. तर आपण सृष्टीमध्ये पाहू

- प्रेम, सुव्यवस्था, सौंदर्य आणि आपले सर्जनशील गुण आपल्या दैवी जीवनाची पुनरावृत्ती करतात

आम्हाला ऑपरेट करण्यासाठी प्राण्याने किती वेळा तिचे कृत्य दिले असेल.

प्राणी हे जीवन आहे, सृष्टीसारखे कार्य नाही.

म्हणूनच आपल्याला एक अप्रतिम प्रेम वाटते जे आपल्याला त्यात आपले जीवन तयार करण्यास प्रवृत्त करते.

आणि, अरे! आम्ही किती आनंदी आणि समाधानी आहोत!

आपल्या प्रेमाला विश्रांती मिळते आणि आपली इच्छा पूर्ण होते

- जे जीवात आपले जीवन घडवत आहे!

जे आमच्या इच्छेमध्ये राहत नाहीत त्यांच्यासाठी,

- त्यांची कामे आणि त्यांची पावले निर्जीव आहेत, चित्रांच्या तुलनेत

- जो ना जीवन मिळवू शकत नाही, देऊ शकत नाही किंवा चांगले उत्पन्न करू शकत नाही. कारण मी ते करू शकत नाही.

माझ्या इच्छेशिवाय जीवन आणि चांगले नाही.

त्यानंतर, मी ईश्वरी इच्छेनुसार माझ्या कृतीचे पालन केले. पवित्र सहभागिता प्राप्त झाल्यानंतर, माझा गोड येशू मला म्हणाला:

जेव्हा मी संस्काराने हृदयात उतरतो तेव्हा ते किती सुंदर असते,

- तेथे माझी इच्छा शोधण्यासाठी.

मला माझ्या इच्छेमध्ये सर्वकाही सापडते. मला माझी आई राणी सापडली.

मला असे वाटते की मी पुन्हा अवतार घेतलेला वैभव माझ्याकडे परत आला आहे. मला माझ्या सभोवतालची, माझा सन्मान करणारी आणि माझ्यावर प्रेम करणारी माझी सर्व कामे सापडतात.

माझी इच्छा रक्तासारखी वाहते आणि सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये धडधडते. अशा रीतीने निर्माण झालेल्या गोष्टी माझ्याशी एकरूप होतात जसे की माझ्यातून बाहेर पडतात.

आणि ते माझ्यामध्ये राहतात.

अशा प्रकारे, मी पृथ्वीवर जे काही केले आहे आणि सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींपैकी,

- काही माझे हात म्हणून काम करतात,

- इतर पाय,

- इतर अजूनही हृदयाचे, तोंडाचे

आणि ते माझ्यावर प्रेम करतात आणि अविरतपणे माझे गौरव करतात.

माझ्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या जीवासाठी, सर्व काही माझे आहे म्हणून सर्व काही

तिचे आहे.

माझ्यावरील प्रेमासाठी तो मला माझी जिवंत मानवता देऊ शकतो जेणेकरून मला त्यात आश्रय मिळेल आणि सर्वत्र बचाव होईल.

जेव्हा मी सूर्य निर्माण केला तेव्हा तो मला प्रेम देऊ शकतो. या प्रकाशात प्रेमाची किती वैशिष्ट्ये नाहीत! हा प्रकाश अगणित प्रकार आणि प्रभावांनी भरलेला आहे

- गोडपणा, रंग, सुगंध.

प्रत्येक प्रभावामध्ये एक वेगळे प्रेम आहे.

मिठाईच्या विविधतेवरून आपण पाहू शकता की एक दुसऱ्यासारखी दिसत नाही.

हे माझे अतुलनीय प्रेम होते जे समाधानी नव्हते

- माणसाला माझ्या प्रेमाचा एक गोडपणा जाणवण्यासाठी,

- किंवा एकाच रंगाने, एकाच परफ्यूमने आकर्षित करू नका.

त्याला विविध प्रभावांनी ते भरून काढायचे आहे आणि माझ्या प्रेमाने त्याचे पोषण करायचे आहे.

अशा प्रकारे, पहिले अन्न माझे प्रेम होते, इतर गोष्टी दुसऱ्या आल्या.

म्हणून, सूर्य पृथ्वीसाठी इतका चांगला आहे

- त्याच्या प्रकाशाने मनुष्याच्या पावलावर पसरतो,

- त्याचे डोळे प्रकाशाने भरतात,

- त्याच्यावर धावतो आणि तो जिथे जातो तिथे त्याचा पाठलाग करतो.

आणि माझे प्रेम

-जे सूर्यप्रकाशात चालते आणि

- जो, प्रेमळ माणूस, त्याच्या पावलांनी तुडवला जातो.

माझे प्रेम

- त्याचे डोळे प्रकाशाने भरतात,

- त्याला गुंतवतो आणि सर्वत्र त्याचे अनुसरण करतो.

या प्रकाशात माझे प्रेमाचे असंख्य आवेग आहेत: माझे प्रेम आहे जे निस्तेज आहे, दुखावते आहे, आनंदित करते.

माझे प्रेम आहे जे जळते, जे सर्व गोष्टींना गोड करते, जे सर्वकाही जीवन देते
माझे प्रेम आहे जे सर्व बाजूंनी प्राण्यावर हल्ला करते आणि तिला आपल्या
बाहंमध्ये घेऊन जाते.

माझ्या मुली, प्रकाशाकडे पहा.

माझ्या प्रेमाची एवढी मोठी विविधता तुम्ही स्वतःच मोजू शकणार नाही.

आणि जर तुम्हाला माझ्या इच्छेनुसार जगायचे असेल तर सूर्य तुमचा असेल. तो तुमचा सदस्य असेल. मी स्वतः तुम्हाला जितके प्रेम दिले आहे तितके प्रेम तुम्ही मला देऊ शकाल.

सर्व निर्मित वस्तू माझे सदस्य आहेत.

आकाश आणि प्रत्येक तारा प्राण्यांसाठी एक वेगळे प्रेम दर्शवितो. वारा, जो माझा सदस्य आहे,

- माझे वेगळे प्रेम उडवण्याशिवाय काहीही करत नाही.

त्यामुळेच वाहते

कधीकधी माझ्या प्राण्यांवरील प्रेमाचा ताजेपणा आणि

कधी कधी माझ्या प्रेमाने त्यांना सांभाळते.

इतर वेळी माझे आवेगपूर्ण प्रेम त्यांच्यावर वाहते,

आणि इतरांना तो त्याच्या श्वासाने माझ्या प्रेमाचा ताजेपणा आणतो.

समुद्र देखील: पाण्याचे थेंब एकमेकांवर दाबतात ज्या प्रेमाच्या विविधतेने मी प्राण्यांवर प्रेम करतो त्याबद्दल कुजबुजणे कधीही थांबवत नाही.

ज्या हवेत ते श्वास घेतात, मी त्यांना प्रत्येक श्वासात माझे वेगळे "आय लव्ह यू" पाठवतो.

अशा प्रकारे, संस्कारानुसार उतरणे,
मी माझे सदस्य म्हणून माझ्यासोबत तयार केलेल्या वस्तू घेऊन जातो.

तिच्यावर प्रेम करण्यासाठी आणि माझ्यावर प्रेम करण्यासाठी मी माझ्या प्रेमाच्या
विविधतेची आणि बहुविधतेची आनंददायक दृश्ये त्या प्राण्यामध्ये ठेवतो. प्रेम करणे
आणि प्रेम न करणे किती कठीण आणि वेदनादायक आहे.

तसेच, नेहमी माझ्या इच्छेनुसार जगा
मी तुझ्यावर किती प्रेम केले ते मी तुला सांगेन. आणि तू माझ्यावर प्रेम करशील
म्हणून तू माझ्यावर प्रेम करशील.

माझे मन दैवी इच्छेच्या समुद्रात पोहत होते.
माझ्या राणी आईचे स्वर्गात अपहरण करण्याच्या कृतीत मी थांबलो. प्रेमाची किती
आश्चर्ये, किती मनमोहक आश्चर्ये.
माझा गोड येशू, जणू काही त्याला त्याच्या स्वर्गीय आईबद्दल बोलण्याची गरज
वाटली , सर्व आनंदी, मला म्हणाले:

माझ्या धन्य कन्या, आज ग्रहणाचा सण आहे
सर्वात सुंदर, सर्वात उदात्त आणि महान पार्टी
जिथे आम्हाला सर्वात जास्त गौरव, प्रिय आणि सन्मानित केले जाते.

स्वर्ग आणि पृथ्वी अशा असामान्य आनंदाने गुंतलेली आहेत जी यापूर्वी कधीही
अनुभवली नाही.

देवदूत आणि संतांनी गुंतवलेले वाटते

नवीन आनंदाचे समुद्र ई

नवीन आनंदाचा .

ते नवीन स्तोत्रांसह सार्वभौम राणीचे गुणगान गातात

-जे सर्व गोष्टींवर विजय मिळवते आणि

- जे प्रत्येकाला आनंद देते.

आज सुट्टीचा सण आहे. ही एक आणि नवीन आहे जी कधीही पुनरावृत्ती झाली नाही.

आज, ग्रहणाचा दिवस, सार्वभौम स्त्रीमध्ये कार्य करणारी दैवी इच्छा प्रथमच साजरी करण्यात आली. चमत्कार स्वादिष्ट आहेत.

प्रत्येक छोट्या कृतीत, अगदी श्वासात आणि हालचालीत,

आपण आपले अनेक दिव्य जीवन पाहू शकतो

- जो त्याच्या कामात अनेक राजांसारखा वाहत असतो,

- जे तेजस्वी सूर्यपेक्षा चांगले पूर आणते,

- जे अलंकारांनी वेढलेले आहे आणि ते इतके सुंदर बनवते की ते आकाशीय प्रदेशांना मोहित करते.

हे तुम्हाला थोडे वाटते की प्रत्येक

- त्याचे श्वास,

- त्याच्या हालचाली,

- त्याचे काम आहे

-त्याच्या वेदना आमच्या अनेक दिव्य जीवनात भरल्या होत्या का?

सृष्टीतील माझ्या इच्छेच्या कार्यशील जीवनाची महान विलक्षणता ही तंतोतंत आहे: तयार करणे

- आपले अनेक दिव्य जीवन

- प्राण्यांच्या हालचाली आणि कृतीमध्ये माझ्या इच्छेच्या प्रवेशाचा.

माझ्या फियाटमध्ये द्विलोकेशन आणि पुनरावृत्तीचे गुण असल्याने, ते कधीही न थांबता पुनरावृत्ती होते.

यामुळे महान लेडींना हे दैवी जीवन तिच्यामध्ये गुणाकार करत असल्याचे जाणवते. यामुळे तिचे प्रेम, सौंदर्य, सामर्थ्य आणि अमर्याद शहाणपणाचे समुद्र अफाट पसरतात.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की त्याच्याकडे असलेल्या अनेक कृतींमध्ये आपले अनेक दिव्य जीवन आहेत, जे स्वर्गात प्रवेश केल्याने संपूर्ण खगोलीय प्रदेशात वास्तव्य होईल.

ज्यामध्ये त्या सर्वांचा समावेश होऊ शकला नाही आणि ज्याने सर्व सृष्टी भरली.

त्यामुळे अशी कोणतीही जागा नाही जिथे ते वाहत नाहीत

- त्याचे प्रेम आणि शक्तीचे समुद्र, ई

- आमचे सर्व आयुष्य ज्याची ती मालक आणि राणी आहे.

आपण असे म्हणू शकतो की ते आपल्यावर वर्चस्व गाजवते आणि आपण त्यावर वर्चस्व गाजवतो.

आणि आपल्या विशालतेत, आपली शक्ती आणि आपल्या प्रेमात ओतणे, त्याने आपल्या सर्व गुणधर्मांचा समावेश केला आहे.

- त्याची क्रिया e

- आमच्या सर्व दैवी जीवनांपैकी जे तिने जिंकले होते.

याप्रमाणे

- सर्वत्र,

- आपल्या आतून आणि बाहेरून,

- निर्माण केलेल्या गोष्टींमधून आणि सर्वात दुर्गम लपलेल्या ठिकाणी, आम्हाला प्रेम आणि गौरव वाटते

- या खगोलीय प्राण्यापासून आणि

- आमच्या सर्व दैवी जीवनातून ज्याने आमची फियाट तयार केली.

अरेरे! आमच्या इच्छेची शक्ती!

केवळ आपणच इतके चमत्कार करू शकता की आपण आपल्यावर प्रभुत्व मिळवू देणाऱ्यामध्ये आपले अनेक दिव्य जीवन निर्माण करू शकता,

- आम्ही पात्र आणि हवे तसे प्रेम आणि गौरव करण्यासाठी! यासाठी तो प्रत्येकाला आपला देव देऊ शकतो, कारण त्याच्याकडे आहे.

त्याहूनही अधिक, आपले दैवी जीवन न गमावता,

- जेव्हा तो एखाद्या प्राण्याला इच्छूक आणि आपले जीवन प्राप्त करू इच्छित असलेला पाहतो, तेव्हा त्याच्याकडे असलेल्या आपल्या जीवनातून पुनरुत्पादन करण्याचा सदगुण असतो,

- आमचे दुसरे दैवी जीवन

ज्याला ते हवे आहे त्याला देण्यासाठी.

ही व्हर्जिन राणी एक सतत विलक्षण आहे.

त्याने पृथ्वीवर जे केले ते स्वर्गात चालू आहे.

कारण आपली इच्छा, जेव्हा ती सृष्टी आणि आपल्या दोन्हीमध्ये कार्य करते, तेव्हा ही क्रिया कधीही संपत नाही.

आणि जेव्हा आपली इच्छा प्राण्यामध्ये राहते, तेव्हा ती प्रत्येकाला स्वतःला देऊ शकते.

सूर्य आपला प्रकाश देणे थांबवतो

त्याने मानवी पिढ्यांना इतके का दिले? अजिबात.

त्याने इतकं काही दिलं असलं तरी तो प्रकाशाचा एक थेंबही न गमावता आपल्या प्रकाशात समृद्ध आहे .

त्यामुळे या राणीचे वैभव अतुलनीय आहे.

कारण त्याच्या ताब्यात आपली कार्यशील इच्छा आहे ज्यामध्ये सृष्टीमध्ये शाश्वत आणि अमर्याद क्रिया घडवण्याचा सदगुण आहे.

तो नेहमी आपल्यावर प्रेम करतो आणि त्याच्या मालकीच्या जीवनावर आपल्यावर प्रेम करणे कधीही थांबवत नाही . ती आपल्यावर आपल्या प्रेमाने प्रेम करते.

तो आपल्यावर सर्वत्र प्रेम करतो.

त्याचे प्रेम स्वर्ग आणि पृथ्वी भरते आणि आपल्या दैवी गर्भाशयात स्वतःला उतरवण्यासाठी धावते. आणि आपण त्याच्यावर इतके प्रेम करतो की त्याच्यावर प्रेम केल्याशिवाय कसे राहायचे हे आपल्याला माहित नाही.

आणि तो आपल्यावर प्रेम करत असताना, तो सर्व प्राण्यांवर प्रेम करतो आणि आपल्याला सर्वांवर प्रेम करतो.

तिला कोण विरोध करू शकतो आणि तिला पाहिजे ते देऊ शकत नाही?

शिवाय, ती आपली स्वतःची इच्छा आहे

- कोण विचारतो त्याला काय हवे आहे आणि

- जे आपल्या शाश्वत बंधनांनी आपल्याला सर्वत्र बांधून ठेवते. त्याला आपण काहीही नाकारू शकत नाही.

अशा प्रकारे, गृहीताची मेजवानी सर्वात सुंदर आहे.

कारण या महान बाईमध्ये कार्यरत असलेल्या माझ्या इच्छेची मेजवानी आहे

यामुळे ते इतके समृद्ध आणि सुंदर बनले आहे की स्वर्गात ते समाविष्ट करू शकत नाही. देवदूत स्वतः शांत आहेत आणि माझ्या इच्छेने प्राण्यामध्ये काय साध्य होते याबद्दल कसे बोलावे हे त्यांना माहित नाही.

यानंतर माझे मन आश्चर्यचकित झाले जेव्हा मी दिव्य फियाटने केलेल्या आणि खगोलीय राणीमध्ये करत असलेल्या महान कार्याचा विचार करत होतो .__

माझा प्रिय येशू जोडला:

माझ्या मुली, *तिचे सौंदर्य अप्राप्य आहे*

मंत्रमुग्ध करा, मोहित करा आणि जिंका.

त्याचे प्रेम इतके महान आहे की तो स्वतः ला सर्वांना अर्पण करतो, प्रत्येकावर प्रेम करतो आणि त्याच्या मागे प्रेमाचे समुद्र सोडतो.

तुम्ही त्याला कॉल करू शकता

- प्रेमाची राणी,

- प्रेमाचा विजेता,

ज्याने इतके प्रेम केले की या प्रेमातून त्याने आपला देव मिळवला.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की मनुष्याने, त्याच्या इच्छेनुसार, बंधने तोडली आहेत

- त्याच्या निर्मात्यासह आणि
- सर्व तयार केलेल्या गोष्टींसह.

ही खगोलीय राणी , तिच्याकडे असलेल्या आमच्या फियाटच्या सामर्थ्याने,

- त्याने त्याच्या निर्मात्याला प्राण्यांशी जोडले,
 - सर्व प्राण्यांना एकत्र केले, त्यांना एकत्र केले आणि त्यांना आदेश दिला.
- आणि आपल्या प्रेमाने त्याने मानवी पिढ्यांना नवीन जीवन दिले.

त्याचे प्रेम इतके मोठे होते की त्याने स्वतःला झाकून घेतले आणि स्वतःच्या आत लपले.

- अशक्तपणा, आजार,
 - त्याच्या प्रेमाच्या समुद्रात पापे आणि प्राणी स्वतः.
- अरेरे! जर या धन्य व्हर्जिनला इतके प्रेम नसते,
- पृथ्वीकडे पाहणे आपल्यासाठी कठीण होईल!

पण फक्त तिचं प्रेम आपल्याला तिच्याकडे बघायला लावत नाही.

पण आपल्या इच्छेने पृथ्वीवर राज्य करावे अशी आपली इच्छा निर्माण होते कारण ती तशी इच्छा करते.

त्याच्याकडे जे आहे ते त्याला आपल्या मुलांना द्यायचे आहे.

आणि प्रेमाने तो आपल्यावर आणि त्याच्या मुलांवर विजय मिळवेल.

मी नेहमी दैवी इच्छेनुसार गतिमान असतो आणि मी काळजीने स्वतःला म्हणालो:

"आपण दैवी इच्छेनुसार करत असलेल्या अनेक कृतींसाठी आपल्यामध्ये इतके दिव्य जीव निर्माण होणे कसे शक्य आहे?"

माझा दयाळू येशू, मला अधिक चांगल्या प्रकारे समजून घेण्यासाठी नेहमी तयार, मला म्हणाला:

माझ्या मुली, आमच्यासाठी सर्वकाही सोपे आहे,

जर आपल्याला असे आढळले की मानवी इच्छा आपल्या इच्छेनुसार जगण्यासाठी उधार देते. श्वास घेणारे, चालणारे आणि बोलणारे आपले जीवन तयार करण्यात आपला आनंद आहे

त्यांच्या हालचाली, त्यांचे श्वास आणि त्यांची पावले.

मानवी इच्छेने आपल्याला आपले जीवन तयार करण्यासाठी अनेक पडदे दिले आहेत.

हे आपल्या प्रेमाचे अंतिम आउटलेट आहे. आम्हाला ते खूप आवडते

- जर मानव आपल्याला त्याचा छोटा पडदा उधार देईल,

त्याच्या सर्व लहान-लहान कृत्यांना आपल्या दैवी जीवनाच्या बहुलतेने भरून काढूया.

शिवाय, माझे युकेरिस्टिक जीवन आहे जे मी तुम्हाला जे सांगत आहे त्याचा पुरावा आणि पृष्टी देते.

हे त्या भाकरीचे अपघात नाहीत का ज्यात मी लहान पडदे पाजले आहे,

मी माझ्या आत्म्यात आणि माझ्या शरीरात, माझ्या रक्तात आणि देवत्वात जिवंत आणि खरा कोठे आहे?

जर हजारो होस्ट असतील, तर मी हजारो लाइव्ह तयार करतो, प्रत्येक होस्टवर एक.

जर एकच पाहुणे असेल तर मी जीवन तयार करतो. तसेच, हा यजमान मला काय देतो?

काहीही नाही, अगदी "मी तुझ्यावर प्रेम करतो", श्वास नाही, हृदयाचे ठोके नाही, कंपनी नाही. मी एकटा आहे.

बऱ्याचदा एकटेपणा मला भारावून टाकतो, कडूपणाने भरतो आणि अश्रू ढाळतो. बोलायला कुणी नसणं किती कठीण असतं.

मी एका गहन शांततेच्या दुःस्वप्नात आहे.

यजमान मला काय देतात?

लपण्याची जागा, एक छोटासा तुरंग जिथे मी स्वतःला दयनीय बनवू शकेन.

पण आहे कारण

- प्रत्येक यजमानामध्ये संस्काराने वास करणारी माझी इच्छा,

- माझी इच्छा, जी आपल्यासाठी किंवा प्राण्यांसाठी कधीही दुर्दैवाचा वाहक नाही जे तुझ्यात राहतात,

- माझी इच्छा माझ्या संस्कारात्मक जीवनात आमचे स्वर्गीय आनंद प्रवाहित करते जे आपल्यापासून अविभाज्य आहेत. पण हे आनंद आपल्याला नेहमीच येतात. आणि यजमान मला काहीही देत नाहीत. तो ना माझा बचाव करतो ना माझ्यावर प्रेम करतो.

तर, मी ते होस्टमध्ये करत असल्याने

म्हणजे, माझे इतके जीवन तयार करण्यासाठी जे मला काहीही देत नाहीत, जे माझ्या इच्छेनुसार जगतात त्यांच्यासाठी मी अधिक करतो.

यातील फरक

-माझे संस्कार जीवन ई

- जे माझ्या इच्छेनुसार जगतात त्यांच्यामध्ये मी निर्माण केलेले सर्व जीवन अगणित आहेत.

ते स्वर्ग आणि पृथ्वीमधील अंतरापेक्षा जास्त आहे.

प्रथम, या प्राण्यांमध्ये आपण कधीही एकटे नसतो.

सहवास मिळणे हा मोठा आनंद आहे

जे दैवी जीवन आणि मानवी जीवन आनंदी करते.

तुम्हाला ते माहित असले पाहिजे

- जेव्हा मी माझ्या इच्छेनुसार जगणाऱ्या प्राण्यांच्या विचारात माझे जीवन तयार करतो,

मला मानवी बुद्धीचा सहवास जाणवतो

माझ्या सोबत कोण आहे,

जो माझ्यावर प्रेम करतो,

जो मला समजतो ई

जो त्याची स्मरणशक्ती, त्याची बुद्धी आणि त्याची इच्छा माझ्या सामर्थ्यात ठेवतो .

या तिन्ही शक्तींमध्ये आपली प्रतिमा निर्माण झाली.

याप्रमाणे

मला माझ्या चिरंतन आठवणीत सोबत वाटते जी कधीही विसरत नाही. मला माझ्या बुद्धीचा सहवास जाणवतो जो मला समजतो_ _

मला असे वाटते की मानवी इच्छाचा सहवास माझ्यामध्ये विलीन झाला आहे, जो माझ्या शाश्वत प्रेमाने माझ्यावर प्रेम करतो._

त्याच्या प्रत्येकात आपले आयुष्य वाढणे कसे शक्य नाही

विचार जेव्हा आपल्याला कळते की तो आपल्याला समजतो आणि आपल्यावर अधिक प्रेम करतो?

आम्ही म्हणू शकतो की आम्हाला आमचा फायदा आहे कारण

- आपण जितके जास्त जीवन तयार करतो,

- जितके जास्त आपण त्याला समजून घेऊ देतो.

आम्ही तिला दुष्पट प्रेम देतो आणि ती आमच्यावर आणखी प्रेम करते.

जर आपण त्याच्या शब्दात आपले जीवन तयार केले ,__

त्याच्या शब्दाचा सहवास आपल्याला सापडतो .

आणि आमची फियाट देखील या प्राण्याचेच असल्याने, आमचा फियाट उच्चारला गेला तेव्हा आमच्या फियाटने केलेले सर्व चमत्कार आम्हाला आढळतात.

जर आपण आपले जीवन त्याच्या श्वासात तयार केले तर ,__

- आम्हाला त्याचा श्वास आमच्याबरोबर वाहताना दिसतो,

-आम्हाला आमच्या सर्वशक्तिमान श्वासाचा सहवास सापडतो जेव्हा, सृष्टीची निर्मिती करून, आम्ही त्यात जीवनाचा अंतर्भाव केला.

जर आपण आपले जीवन त्याच्या चळवळीत घडवले ,__

तिचे हात आमचे चुंबन घेत आहेत, घट्ट धरून आहेत आणि आम्हाला सोडू इच्छित नाहीत.

जर आपण आपले जीवन त्याच्या पावलावर पाऊल ठेवले तर ते आपले सर्वत्र अनुसरण करतात._

किती छान कंपनी आहे जी आमच्या विलमध्ये राहते. आपल्याला कधीही एकटे सोडण्याचा धोका नाही.

आपण दोघे अविभाज्य आहोत.

अशा प्रकारे आपल्या इच्छेतील जीवन हे चमत्कारांचे विलक्षण आहे

जिथे आपण आपले सर्व दैवी जीवन प्रदर्शित करतो.

आपण कोण आहोत, आपण काय करू शकतो हे आपण लोकांना कळू देतो.

आम्ही प्राणी आमच्याबरोबर व्यवस्थित ठेवले, जसे आम्ही ते तयार केले.

कारण आपणास हे माहित असले पाहिजे की आपले जीवन त्यांच्याबरोबर आहे

- प्रकाश आणि प्रेमाचे घोडे,
 - शहाणपण, सौंदर्य आणि चांगुलपणाच्या पत्नी
- जे प्राणी ते ताब्यात घेण्यासाठी गुंतवणूक करतात
- नेहमी वाढणारा प्रकाश,
 - कधीही न संपणारे प्रेम,
 - बुद्धी ज्यामध्ये नेहमी समाविष्ट असते आणि
 - सौंदर्य जे अधिकाधिक सुशोभित करते.

जर आपण इतके प्रेम केले की प्राणी आपल्या इच्छेनुसार राहतो, तर त्याचे कारण आहे

- आम्हाला द्यायचे आहे,
 - तुम्ही आम्हाला समजून घ्यावे अशी आमची इच्छा आहे,
 - आम्हाला आमच्या दैवी जीवनातील सर्व मानवी कृत्ये तयार करायची आहेत.
- आम्हाला आमच्या दैवी वर्तुळात बंदिस्त, दडपून ठेवायचे नाही. द्यायला आणि देऊ शकत नाही, हे आपल्यासाठी किती वेदनादायक आहे.
- आणि जोपर्यंत प्राणी आपल्या इच्छेमध्ये राहत नाही तोपर्यंत ती कायम राहिल
- आपल्या परमात्म्याकडे दुर्लक्ष करून,
 - आपल्या प्रेमाचे एबीसी देखील शिकण्यास अक्षम, आपण त्याच्यावर किती प्रेम करतो आणि आपण त्याला देऊ शकतो ते सर्व.

हे प्राणी नेहमीच मुले राहतील

- जे आपल्यासारखे दिसत नाहीत,
- की कदाचित ते आपल्याला ओळखतही नाहीत, ते त्यांच्या पित्यापासून अधःपतन झाले आहेत.

मी दैवी इच्छेचा समुद्र ओलांडत आहे जिथे सर्वकाही माझ्या मालकीचे आहे असे

दिसते: प्रकाश, पवित्रता, प्रेम.

मला सर्व बाजूंनी आक्रमण झाल्यासारखे वाटते, प्रत्येकजण स्वतः ला माझ्या स्वाधीन करू इच्छितो. माझा गोड येशू, माझ्या लहान आत्म्याला भेट देऊन मला म्हणाला:

माझी मुलगी ,

आश्चर्यचकित होऊ नका.

जेव्हा प्राणी माझ्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो, तेव्हा सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींना एक अप्रतिरोधक शक्ती जाणवते जी त्यांना माझ्या इच्छेनुसार कार्य करणाऱ्याकडे धाव घेण्यास प्रवृत्त करते.

माझ्या इच्छेला, कृती करण्यासाठी, त्याच्या सर्व कामांची साथ हवी आहे.

प्रथम , कारण माझी इच्छा त्याने केलेल्या सर्व गोष्टींपासून अविभाज्य आहे.

दुसरे म्हणजे , कारण जेव्हा ते कार्यरत असते,

प्रत्येकाने सांगण्यास सक्षम होण्यासाठी ते जे करतात त्याचा भाग असणे आवश्यक आहे:

"माझे कृत्य सर्वांचे आहे. "

ही कृती स्वर्गात जाते आणि सर्व खगोलीय प्रदेशांना आनंदित करते. मग ते पृथ्वीच्या सर्वात खालच्या भागात उतरते

- पाऊल, काम, शब्द आणि सर्वांचे हृदय बनवणे.

जर माझ्या इच्छेने माझ्या कृतीत सर्व काही केंद्रीकृत केले नाही, तर त्यात पूर्ण संप्रेषण शक्तीचा अभाव असेल.

- जेणेकरून प्रत्येकाला माझा जीवनाचा कायदा मिळेल

जे, एकाच कृतीने,

- प्रत्येकाला जीवन देऊ शकतो,
- सपोर्ट करा आणि सर्वांना आनंदी करा आणि
- सर्वांचे भले करा.

म्हणून जेव्हा मी एखादी कृती करतो,

- माझ्यातून बाहेर पडलेल्या सर्व गोष्टी नवीन जीवन, नवीन सौंदर्य आणि आनंद मिळविण्यासाठी माझ्या कृतीत बंदिस्त होतात .

आणि त्यांना माझ्या कृतीचा सन्मान आणि गौरव वाटतो. आणि यासाठी,
जेव्हा प्राणी माझ्या इच्छेमध्ये प्रवेश करेल
जेव्हा तो अभिनय करणार असतो, प्रेम करणार असतो तेव्हा कोणीही
त्याच्यापासून दूर राहू इच्छित नाही.

प्रत्येकजण धावतो: पवित्र ट्रिनिटी धावते, व्हर्जिन क्वीन धावते.

अजून चांगले, आम्हाला या कायद्यात प्राधान्य हवे आहे म्हणून, सर्वकाही आणि
प्रत्येकजण धावतो,

- कृतघ्न प्राण्याचा अपवाद वगळता

ज्याला इतके मोठे चांगले माहित नाही, त्याला ते प्राप्त करायचे नाही.

म्हणून माझ्या इच्छेनुसार केलेल्या एका कृतीत असे चमत्कार असू शकतात, की ते
सर्व सांगणे जीवाला कठीण आहे.

तुम्हाला ते माहित असले पाहिजे

हा प्राणी इतर प्राण्यांनी करावे ते सर्व करतो .

जर या प्राण्याने माझ्या इच्छेनुसार विचार केला ,

त्याच्या प्रत्येक विचारात माझी इच्छा वाहते.

प्राणी, माझ्या इच्छेमध्ये असल्याने, तिच्याबरोबर फिरतो
आणि ती मला श्रद्धांजली, प्रेम, गौरव आणि प्रत्येक विचारांची आराधना देते.
प्राण्यांना याबद्दल काहीही माहिती नाही.

परंतु मी, ज्याला सर्व काही माहित आहे, सर्व निर्मित आत्म्यांचा गौरव प्राप्त होतो.

जेव्हा प्राणी माझ्या इच्छेनुसार बोलतो ,

- जशी माझी इच्छा प्रत्येक शब्दाचा आवाज आहे,
मला प्रत्येक शब्दाचा गौरव आणि प्रेम पुन्हा प्राप्त होते.

जर ते माझ्या फियाटमध्ये काम करते,

- माझी फियाट प्रत्येक पायाची पायरी आहे,
प्राणी मला प्रत्येक पावलावर प्रेम, गौरव देतो.

आणि इतर सर्व गोष्टींसाठी.

परंतु प्राण्यांना हे माहित नाही की जो माझ्या इच्छेमध्ये राहतो त्याच्याद्वारे मला ते
प्रेम आणि वैभव प्राप्त होते जे त्यांनी मला द्यावे.
ही रहस्ये आहेत जी माझ्यात आणि माझ्या इच्छेनुसार जगणाऱ्यांमध्ये घडतात.

पण अजून आहे. हा प्राणी मला द्यायला येतो
हरवलेल्या आत्म्यांनी मला दिलेला गौरव आणि प्रेम.

माझ्या फियाटचा संवादात्मक गुण

- हे सर्वकाही घडते,
- सर्व पासून सर्व, e
- हे सर्व व्यवस्थापित करते.

जो सर्वकाही करतो आणि सर्वकाही देतो त्याला प्रत्येक गोष्टीचा अधिकार आहे आणि तो सर्वकाही प्राप्त करू शकतो. परंतु जेणेकरून आत्म्याला सर्व काही मिळते,

- आमच्या इच्छेनुसार जगले पाहिजे, आमच्याबरोबर, आणि
- आपल्याला जे हवे आहे ते हवे आहे.

याने माझ्या मानवतेत माझी इच्छा पूर्ण केली आहे

माझ्या मानवतेने केलेल्या एका कृतीने,

- माझी इच्छा सर्वांसाठी प्रिय, गौरव आणि समाधानी वाटली.

माझ्या इच्छेने ते स्वर्गाच्या राणीमध्ये केले.

कारण जर माझी इच्छा त्याच्या कामात सापडली नसती

- प्रत्येकावर प्रेम करणारे प्रेम,
 - सर्वांसाठी गौरव आणि समाधान, मी, शाश्वत शब्द,
- मला स्वर्गातून पृथ्वीपर्यंतचा मार्ग सापडला नसता.

अशा प्रकारे कोणी फक्त माझ्या इच्छेनुसार कार्य करू शकते

- मला सर्वकाही द्या,
- माझ्यावर सर्वांसाठी प्रेम करा, ई
- मला प्रेमाचा सर्वात मोठा अतिरेक आणि प्राण्यांसाठी महान कार्य करू द्या.

जेव्हा प्राणी माझ्या इच्छेमध्ये असतो, तेव्हा माझी इच्छा तिला शोधते

- माझ्यावर प्रेम करणाऱ्या सर्वांच्या पावलांवर,
- त्यांच्या विचारात आणि शब्दात.

माझे समाधान इतके महान आहे की माझ्या प्रेमाच्या अतिरेकी मी त्याला म्हणतो:

"मी जे केलं ते कर. म्हणूनच मी तुला कॉल करतोय

"माय इको", "माय लव्ह", "माझ्या आयुष्याचा छोटासा पुनरावर्तक".

(३) मी हे सांगत असताना त्याच्या प्रेमाची परिपूर्णता इतकी होती की तो गप्प बसला. मग तो पुढे म्हणाला:

माझ्या धन्य कन्या, माझ्या इच्छेतील प्राण्याचे प्रत्येक कृत्य तिच्यासाठी एक दिवस आहे, एक दिवस आनंदाने आणि सर्व वस्तूंनी भरलेला आहे.

आणि जर ते दहा, वीस असेल, तर ते खरेदी करेल तितके दिवस. आजकाल हा प्राणी आकाशाचा ताबा घेतो.

आणि तो अजूनही पृथ्वीवर असल्यामुळे तो सूर्य, वारा, समुद्र यांना स्वतःचा बनवतो. आणि त्याच्या निसर्गाला एक अलंकार म्हणून सर्वात सुंदर फुले प्राप्त होतात,

- पण एक फूल जे कधीही कोमेजत नाही.

अरे, जेव्हा ती आपल्या स्वर्गीय मातृभूमीत येईल तेव्हा ती किती सुंदर असेल! कारण माझ्या इच्छापत्रातील कृती पूर्ण झाल्याइतके दिवस त्यात असतील .

प्रत्येकाकडे असेल

- त्याचा वेगळा सूर्य,

- त्याचे निळे आकाश ताऱ्यांनी जडले आहे,

- तिचा समुद्र जो प्रेमाने कुजबुजतो,

- त्याचा वारा जो शिष्ट्या वाजवतो, कुरकुर करतो, आक्रोश करतो आणि उत्तेजित प्रेम करतो, एक प्रेम जे वर्चस्व गाजवते.

माझ्या इच्छेनुसार केलेल्या प्रत्येक कृतीसाठी या दिवसांतही सर्वात सुंदर फुलांची कमतरता भासणार नाही.

जो माझ्या शाश्वत फियाटमध्ये राहतो त्याला सौंदर्य आणि चांगल्यामध्ये काहीही कमी पडणार नाही.

त्यानंतर मी ईश्वरी इच्छेनुसार काम करत राहिलो. सृष्टीच्या मोहात माझा दरिद्री आत्मा हरवला .

काय आश्चर्यकारक आश्चर्य! त्यात प्रेमाची किती गुपिते दडलेली आहेत! आणि शेवटी, सर्वात आश्चर्यकारक कार्य: मनुष्याची निर्मिती.

माझा गोड येशू म्हणाला:

माझी मुलगी, मी कॉल करू शकतो

- प्राण्यांची निर्मिती ई

- माणसाची निर्मिती माझे दोन हात.

कारण सर्वकाळापासून ते देवत्वात होते.

त्यांना देवत्वापासून दूर करून मी त्यांना स्वतःपासून अलिप्त केले नाही.

माझे हातपाय राहिले ज्यात मी धावलो

जीवन,

हालचाल,

शक्ती आणि

सतत सर्जनशील आणि पुराणमतवादी सदगुण.

प्राण्यांच्या निर्मितीचा हात मनुष्याच्या निर्मितीच्या हाताची सेवा करतो.

पण या बाहुपाशात मलाच त्या माणसाची सेवा करायची होती. मी अजूनही त्याची सेवा करतो:

-प्रकाशासह, वाऱ्यासह, हवेसह जेणेकरून तुम्ही श्वास घ्याल,

- त्याची तहान भागवण्यासाठी पाण्याने,

-त्याचे पोषण करण्यासाठी अन्नाने, अगदी त्याला आनंद देण्यासाठी पृथ्वीसह

- सर्वात सुंदर blooms e

- भरपूर फळे.

या हातामध्ये मी स्वतःला माणसाच्या सेवेत ठेवतो.

माझ्या प्रेमाने त्याला काहीही नाकारले नाही.

मी तयार केलेल्या वस्तू त्याच्या हातात घेऊन त्याच्याकडे धावलो. कारण सर्व गोष्टींनी त्याला आनंद आणि आनंद दिला.

या बाहूमध्ये, मला सर्व गोष्टी दिसतात कारण त्या देवत्वातून बाहेर आल्या आहेत. प्रकाशाचा किंवा पाण्याचा एक थेंबही हरवला नाही, काहीही बदलले नाही. जे काही बाहेर आले

- त्याच्या सन्मानाचे स्थान व्यापलेले,
- मला माझ्या शाश्वत प्रेमाचा गौरव द्या

आणि सर्व प्राणी मला ज्याने त्यांना निर्माण केले त्या रूपात प्रकट करतात ते माझी शक्ती, माझा अगम्य प्रकाश आणि माझे अप्राप्य सौंदर्य प्रकट करतात.

प्रत्येक निर्माण केलेली गोष्ट ही माझ्या शाश्वत प्रेमाची कथा आहे
- ज्याच्यासाठी सर्व गोष्टी निर्माण केल्या आहेत त्याच्यावर माझे किती प्रेम आहे.

मग, सृष्टीच्या निर्मितीपासून, मी **मनुष्याच्या निर्मितीपर्यंत पोहोचलो** . त्याच्या निर्मितीमध्ये किती प्रेम आहे! आपले दैवी अस्तित्व प्रेमाने ओथंबलेले आहे.

माणूस घडवताना, आपले प्रेम धावले आणि गुंतवणूक केली

- त्याच्या हृदयातील प्रत्येक तंतू,
- त्याच्या हाडांचा प्रत्येक कण.

आम्ही आमचे प्रेम त्याच्या नसानसात वाढवले आहे. आम्ही आमचे प्रेम त्याच्या रक्तात वाहू लागले.

त्याची पावले, त्याची हालचाल, त्याचा आवाज, हृदयाचे ठोके आणि त्याचा प्रत्येक विचार आम्ही आमच्या प्रेमाने गुंतवला आहे.

जेव्हा आपल्या प्रेमाने माणूस तयार केला तेव्हा मी त्याला आपल्या प्रेमाने भरले.

- प्रत्येक गोष्टीत, अगदी त्याच्या श्वासातही, त्याने आपल्याला प्रेम द्यावे
 - जणू काही आपण त्याच्यावर प्रत्येक गोष्टीवर प्रेम करतो.
- मग आमच्या प्रेमाचा अतिरेक झाला.
- माणसामध्ये श्वास घ्या आणि त्याला आपला प्रेमाचा श्वास सोडा.

आणि ध्येय आणि मुकुट म्हणून:

त्याला तीन शक्तींची देणगी देऊन आपण त्याच्या आत्म्यात आपली प्रतिमा निर्माण केली

- आठवणीतून,
- बुद्धी आणि
- इच्छेचा.

आपण त्याच्यामध्ये राहतो, तो आपला वाहक आहे.

अशा प्रकारे माणूस आपल्याशी एक सदस्य म्हणून एकरूप होतो. आपल्या घरात जसं आपण त्याच्यात असतो.

पण आपण त्याच्यात किती दुःख पाहतो. आपल्या प्रेमात चैतन्य नसते.

आमची प्रतिमा आहे, पण ओळख नाही.

आमचे घर शत्रूंनी भरलेले आहे जे आम्हाला त्रास देतात. आम्ही म्हणू शकतो:

"त्याने आमचे आणि तिचे नशीब बदलले.

-त्याने आमची योजना त्याच्यावर उलटवली.

- हे फक्त आपल्या हाताला दुःख आणते जे त्याच्यावर प्रेम करत राहते आणि त्याला जीवन देते. "

माझ्या मुली, आमच्या प्रेमाला सर्वात मोठ्या प्रमाणात पोहोचायचे आहे. त्याला आपला हात वाचवायचा आहे, जो माणूस आहे.

कोणत्याही किंमतीत, आमच्या प्रेमाला ते व्यवस्थित ठेवायचे आहे.

आम्ही आमच्या प्रेमाने बांधले जाऊ
त्याच्यामध्ये पुन्हा श्वास घेण्यासाठी
त्याच्या शत्रूंना आणि आपल्या शत्रूंना घालवण्यासाठी.
आम्ही आमच्या प्रेमाने ते पुन्हा कव्हर करू
आणि आपण आपल्या इच्छेचे जीवन त्याच्यामध्ये आणू.

ती लायकी नाही

- महाराज,
- आमच्या पवित्र,
- आमच्या शक्तीचे e
- आमच्या शहाणपणाचे

आपल्या सर्जनशील कार्यात हा विकार आहे, जो आपला खूप अपमान करतो. आह!
नाही. आम्ही माणसावर विजय मिळवू!

आणि खात्रीलायक चिन्ह म्हणजे आपण दाखवत आहोत

- आमच्या इच्छेचे चमत्कार
- आणि त्याच्यामध्ये जीवनाचा मार्ग.

जर आम्ही तसे केले नाही तर आमच्या शक्तीचे उल्लंघन केले जाईल.

जणू आपण आपली नोकरी, आपलाच हात वाचवू शकलो नाही. जे करता येत
नाही.

हे असे होईल की आपण आपल्याला पाहिजे ते करू शकत नाही.

आह! नववा! आपले प्रेम आणि आपली इच्छा सर्व गोष्टींवर विजय मिळवेल!

(1) मला माझ्या आत्म्यात दैवी फियाटचे जीवन जाणवते, जे ते व्हायचे आहे

- माझी हालचाल, - माझा श्वास आणि - माझे हृदय.

दैवी फियाटला एक संघ हवा आहे ज्यामध्ये मानवी इच्छेला दैवी फियाटला पाहिजे असलेल्या गोष्टींना कोणत्याही प्रकारे विरोध होणार नाही.

अन्यथा दैवी फियाट तक्रार करते, सहन करते आणि मानवी इच्छेच्या क्रॉसवर ठेवल्यासारखे वाटते. माझ्या प्रेयसीने मला पुन्हा त्याची छोटीशी भेट दिली आणि म्हणाला:

(२) माझ्या धन्य कन्या, माझ्या इच्छेला जीवात किती त्रास होतो! प्रत्येक वेळी प्राणी त्याची इच्छा पूर्ण करतो हे जाणून घ्या,

ती मला वधस्तंभावर ठेवते.

माझ्या इच्छेचा क्रॉस मानवी इच्छा आहे ,

- पण ज्या ठिकाणी मला वधस्तंभावर खिळले होते त्याचप्रमाणे तीन नखांनीच नाही,
- परंतु मानवी इच्छेला माझ्या विरोधात जेवढे वेळा येतात, तेवढ्या नखांनी,
- दैवी इच्छा किती वेळा ओळखली जात नाही.

आणि जेव्हा माझी इच्छा चांगली करायची असते तेव्हा ती कृतघ्नतेच्या नखांनी स्वतःला नाकारते. माझ्या इच्छेचे हे वधस्तंभावर प्राण्याला काय यातना आहेत.

किती वेळा माझ्या विलला खिळे लावलेले वाटतात

- त्याच्या श्वासात, - त्याच्या हृदयात आणि - त्याच्या हालचालीत.

माझी इच्छा हेच जीवन आहे हे जीवाला माहीत नाही

- त्याचा श्वास, त्याचे हृदय आणि त्याची हालचाल.

अशा प्रकारे मानवी श्वास, हृदय आणि हालचाल माझ्या इच्छेला अडथळा आणणारी खिळे बनतात.

त्याला जे चांगले करायचे आहे ते त्यांच्यामध्ये विकसित करणे

अरेरे! मानवी इच्छेच्या वधस्तंभावर खिळलेली माझी इच्छा किती वाटते! माझी इच्छा, त्याच्या दैवी चळवळीसह,

- मानवी चळवळीतील दिवस बाहेर आणू इच्छितो.

पण प्राणी दैवी चळवळ वधस्तंभावर ठेवतो.

आणि, प्राण्याच्या हालचालीने, तो रात्र बाहेर काढतो आणि वधस्तंभावर प्रकाश ठेवतो.

जेव्हा मी स्वतःला पाहतो तेव्हा माझा प्रकाश कसा सहन करतो

- मानवी इच्छेने दडपलेले, वधस्तंभावर खिळलेले आणि नपुंसकत्वापर्यंत कमी!

तिच्या श्वासाने, प्राण्याने तिचा श्वास घ्यावा अशी माझी इच्छा आहे

- त्याला त्याच्या पवित्रतेचे आणि सामर्थ्याचे जीवन देण्यासाठी. आणि ज्या जीवाला **स्थान मिळत नाही**

- माझ्या इच्छेतील पापाचे नखे,

- त्याच्या आवडी आणि कमकुवतपणाचा कळस. माझी गरीब इच्छा!

तो कोणत्या अवस्थेत दुःख आणि वधस्तंभावर खिळलेला आहे

- हे मानवी इच्छेमध्ये आहे!

मानव केवळ वधस्तंभावर आपले प्रेम ठेवेल.

आम्ही त्याला देऊ इच्छित असलेल्या सर्व वस्तू त्याच्या खिळ्यांनी भरलेल्या आहेत.

केवळ माझ्या इच्छेमध्ये राहणारा प्राणी माझी इच्छा वधस्तंभावर ठेवत नाही.

म्हणून मी म्हणू शकतो की मीच या सृष्टीचा क्रॉस बनवतो.

पण हा क्रॉस खूप वेगळा आहे.

माझ्या इच्छेने, माझ्या विलला पुरेसे नखे कसे लावायचे हे माहित आहे

- प्रकाशाचा,

-पवित्रता ई

-प्रेमाची

आपल्या दैवी शक्तीने प्राणी मजबूत करण्यासाठी.

हे नखे तिला त्रास देत नाहीत, परंतु ते तिला आनंद देतात.
ते त्याला एक आनंददायक सौंदर्य देतात आणि महान कामगिरीचे वाहक आहेत.
ज्याने ते अनुभवले आहे त्याला असा आनंद वाटतो,
ती प्रार्थना करते आणि आमच्या दैवी नखांनी तिला नेहमी वधस्तंभावर ठेवण्याची
विनंती करते. त्या क्षणापासून तो कधीही सुटू शकणार नाही.

जर दोन इच्छा, मानवी आणि दैवी, एकत्र नसल्यास, मानवी इच्छा आपला क्रॉस
तयार करेल आणि आपली इच्छा त्याचा क्रॉस तयार करेल.

शिवाय, आपले प्रेम आणि आपली मत्सर इतकी महान आहे की आपण प्रकाश
आणि प्रेमाच्या नखेशिवाय त्याचा एक श्वास सोडत नाही.

ते नेहमी आमच्याकडे असणे आणि म्हणण्यास सक्षम असणे:

"आपण जे करतो, तो करतो, आणि आपल्याला पाहिजे ते त्याला हवे असते."

आपल्याला हे माहित असले पाहिजे की जेव्हा प्राणी आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश
करतो तेव्हा सर्वकाही बदलते.

- अंधाराचे रूपांतर प्रकाशात होते,
- शक्ती कमकुवत होणे,
- श्रीमंतीत गरिबी,
- सद्गुणानुसार आवड.

असा बदल घडतो की प्राणी स्वतःला ओळखू शकत नाही.

तिची अवस्था आता भ्याड गुलामासारखी राहिली नाही, तर थोर राणीसारखी झाली आहे.

आपले दैवी अस्तित्व त्याच्यावर इतके प्रेम करते की तो जे करतो ते करण्यासाठी
तो या प्राण्याच्या कृतीत धावतो.

आणि आमची चळवळ सतत चालू असल्याने,

- आम्ही जातो आणि प्रेम करतो,

- चला जाऊ आणि त्याचे चुंबन घेऊ.

आमची चळवळ येते आणि जाते

- त्याचे चुंबन घेते,

- ते अधिक सुंदर बनवते,

- पुढे ते पवित्र करते.

प्रत्येक चळवळीत आपण जे आपले आहे ते देतो.

आणि आपल्या प्रेमाच्या अतिरेकी,

- आपण त्याच्याशी आपल्या परमात्म्याबद्दल बोलतो,

- आपण कोण आहोत आणि आपण त्याच्यावर किती प्रेम करतो हे त्याला कळू द्या.

हा प्राणी आणि आपल्यामध्ये अशी ओळख आहे ,

- आपली इच्छा सृष्टीच्या इच्छेशी एक असणे, की आपल्याला आपल्या दैवी चळवळीत ते जाणवते.

आणि जे आमचे आहे ते आमचे बनवणे,

- आमच्या प्रेमाने आमच्यावर प्रेम करते,

- आम्हाला आमचा अगम्य प्रकाश देतो

- आमच्या पवित्रतेचा गौरव करा,

- आम्हाला उंचावते आणि

- आम्हाला सांगा:

"पवित्र, पवित्र, तू तीनदा पवित्र आहेस.

तू सर्वस्व आपल्यात गुंतवून ठेवतोस, तूच सर्वस्व आहेस. "

आपल्या इच्छेतील मानवी लहानपणा पाहणे किती सुंदर आहे ज्यासाठी आपल्या
दैवी अस्तित्वाची शक्ती आहे

- ते मला परत द्या,
 - आमच्यावर प्रेम करा आणि
 - आमचे गौरव करा
- आम्हाला न्याय पाहिजे आणि पात्र आहे

आमच्या इच्छेमध्ये,
भाग समान आहेत,
विषमता नाहीशी,
आपली एकता सर्व आणि सर्व गोष्टींना एकत्र करते आणि
प्रत्येकाची जाणीव करून देण्यासाठी तो प्रत्येकाची कृती करतो.

हे ऐकून मला समजले
- पवित्रता,
- सौंदर्य,
- आकार
दैवी इच्छेमध्ये जगण्यासाठी.

मी स्वतःशी विचार केला: "मला त्याच्यामध्ये राहणे कठीण वाटते. प्राणी तेथे कसे
पोहोचू शकेल?"

मानवी कमजोरी,
जीवनातील परिस्थिती अनेकदा खूप वेदनादायक असते,
अनपेक्षित भेटी,
अनेक अडचणी ज्यामध्ये आपल्याला काय करावे हे देखील कळत नाही , हे सर्व
जीवनातील गरीब प्राणी विचलित करते
तसेच पवित्र आणि

ज्याकडे आमच्याकडून खूप लक्ष देणे आवश्यक आहे.

आणि माझा गोड येशू पुन्हा बोलला.

माझे हृदय तोडून टाकलेल्या अवर्णनीय कोमलतेने, तो पुढे म्हणाला:

माझ्या इच्छेची मुलगी ,

मी उसासे सोडत नाही आणि मला असे वाटते की त्या प्राण्याने माझ्या इच्छेनुसार यावे आणि जगावे, जेव्हा आमचा करार पूर्ण होईल आणि तिने माझ्या फियाटमध्ये राहण्याचा ठाम निर्णय घेतला असेल, ते मिळवता येईल,

मी स्वतःचा त्याग करणारा पहिला आहे, मी स्वतःला तुझ्या ताब्यात ठेवतो,

मी त्याला सर्व कृपा देतो,

- प्रकाश, प्रेम, माझ्या इच्छेचे ज्ञान,

अशा प्रकारे की तुम्हाला स्वतःमध्ये जगण्याची गरज वाटेल.

जेव्हा मला काहीतरी हवे असते

आणि मला पाहिजे ते करण्यास ती सहज सहमत आहे,

प्रत्येक गोष्टीची काळजी घेणारा मीच आहे .

आणि जर त्याने ते दुर्बलतेमुळे किंवा परिस्थितीमुळे केले नाही,

- इच्छाशक्तीच्या अभावामुळे किंवा निष्काळजीपणासाठी नाही,

मी भरायला आलो आणि जे करायचं होतं ते करायला.

आणि मी जे केले ते मी तिला देतो जणू तिने ते केले.

माझी मुलगी

माझ्या इच्छेनुसार जगणे म्हणजे जीवन प्राप्त करणे, सद्गुण नव्हे .

आणि जीवनाला सतत हालचाली आणि सतत कृती आवश्यक असतात. या गोष्टी हरवल्या तर आयुष्य उरणार नाही

सर्वोत्तम म्हणजे, हे असे काम असेल ज्याला सतत कृती करण्याची आवश्यकता नाही. पण ते जीवन नसेल.

म्हणून जेव्हा प्राणी माझी इच्छा पूर्ण करत नाही

- अस्वस्थता किंवा अनैच्छिक अशक्तपणासाठी, मी जीवनात व्यत्यय आणत नाही, मी ते सुरू ठेवतो.

आणि कदाचित माझी इच्छा त्याच स्वभावात आहे जी त्याच्या कमकुवतपणास परवानगी देते.

त्यामुळे सृष्टीची इच्छा माझ्यामध्ये आधीपासूनच चालते. तसेच, सर्वात वर, मी पाहतो

-आम्ही आमच्यात जो करार केला आहे,

- घेतलेला ठोस निर्णय आणि ज्याच्या विरोधात दुसरा कोणताही निर्णय नव्हता.

आणि हे लक्षात घेता, जे उणीव आहे ते भरून काढण्यासाठी मी माझी वचनबद्धता सुरू ठेवतो. तसेच, मी कृपा दुष्पट करतो.

मी तिला अधिक लक्ष देण्याकरिता नवीन प्रेम युक्त्यांसह नवीन प्रेमाने घेरले.

आणि मी त्याच्या हृदयात माझ्या इच्छेनुसार जगण्याची अत्यंत गरज सुरू करतो. ही गरज जीवाला उपयोगी पडते

कारण त्याच्या कमकुवतपणा जाणवणे,

- तिने स्वतः ला माझ्या इच्छाशक्तीच्या बाहूमध्ये फेकले, तिला घट्ट धरून ठेवण्याची विनंती केली जेणेकरून मी तिच्याबरोबर नेहमीच राहू शकेन.

मला दैवी इच्छेचा समुद्र जाणवतो जो नेहमी माझ्या आत आणि माझ्या बाहेर कुजबुजत असतो. बऱ्याचदा ते खूप उंच लाटा तयार करतात जे मला इतके पूर आणतात की मला ते माझ्या स्वतःच्या जीवनापेक्षा जास्त वाटते.

अरेरे! दैवी इच्छा, तू माझ्यावर किती प्रेम करतोस,

नेहमी तुला देऊ इच्छितो आणि माझ्या गरीब आत्म्यात सतत तुझे जीवन तयार

करतो!

आणि तुझे प्रेम इतके महान आहे की ते मला घेरायला येते

- आपल्याला पाहिजे ते मिळविण्यासाठी प्रकाश, प्रेम आणि उसासे!

माझा नेहमीच चांगला येशू मला आश्चर्यचकित करून म्हणाला:

माझी धन्य मुलगी, ती स्वतःला आमच्या इच्छेच्या पूर्ततेत सापडते

प्राणी आपल्याला देऊ शकणारे सर्व वैभव,

ज्या प्रेमाने आपण प्राण्यावर प्रेम केले पाहिजे, ई

ज्या प्रेमाने प्राण्याने आपल्यावर प्रेम केले पाहिजे.

अशा प्रकारे आपण असे म्हणू शकतो की आपल्या इच्छेनुसार पूर्ण झालेल्या एका कृतीत,

आम्ही हे सर्व केले

सर्व दिलेले, अगदी स्वतःला, ई

आम्हाला सर्व काही मिळाले आहे.

कारण जेव्हा प्राणी आपल्या इच्छेमध्ये राहतो,

-आम्ही ते सर्व देतो, आणि

-प्राणी ते सर्व घेते आणि

- आम्हाला सर्वकाही देऊ शकते.

जर दुसरीकडे, प्राणी आपल्या इच्छेनुसार राहत नाही,

- जर आपली इच्छा पूर्ण झाली नाही तर आपण सर्वकाही देऊ शकत नाही.

प्राणी आपले प्रेम प्राप्त करू शकणार नाही.

तसेच आपल्यावर जितके प्रेम करू इच्छितो तितके प्रेम करण्याची क्षमता त्याच्यात नसेल.

आणि जे आमचे आहे ते देणे आम्हाला आवडत नाही
- लहान भागांमध्ये, जणू आपण गरीब आहोत.

आपल्याला नाइलाजाने द्यायला आवडत नाही.

देणे आणि न देणे हे आपल्यासाठी नेहमीच वेदनादायक असते. आपले प्रेम दडपून राहते आणि आपल्याला भ्रमित करते.

यासाठी आपल्याला आत्म्याने आपल्या दैवी इच्छेनुसार जगावे अशी आपली इच्छा आहे, कारण आपल्याला नेहमीच सर्वकाही द्यायचे असते, कधीही न सोडता. आपले दैवी अस्तित्व कधीही थकत नाही.

आपण जितके जास्त देतो तितकेच आपल्याला द्यायचे असते. आमच्यासाठी, देणे म्हणजे विश्रांती, आनंद,

हे आपल्या प्रेमाचे आउटलेट आणि आपल्या जीवनातील संवाद आहे.

माझे प्रेम इतके महान आहे की मला वाढवण्यासाठी मी आत्म्यात आहे.

स्वतःची वाढ होण्यासाठी, मी त्या प्राण्यावर सतत लक्ष ठेवतो जेणेकरून ती जे काही करते ते तिच्यामध्ये माझे जीवन वाढवते.

मी त्याच्या कृती, त्याच्या प्रेमाची विल्हेवाट लावतो, जेणेकरून

- काही माझ्या सदस्यांना प्रशिक्षण देतात,
- माझे दुसरे हृदय,
- माझे इतर अन्न,
- मला झाकण्यासाठी आणि मला उबदार करण्यासाठी इतर कपडे.

तिची हालचाल आणि श्वास माझ्यात शोधण्यासाठी मी नेहमीच तिची हालचाल आणि श्वास एकत्र करतो ,

जणू ते माझी हालचाल आणि माझा श्वास आहेत.

तो जे काही करतो, विचार करतो, म्हणतो आणि सहन करतो त्यात मी काहीही

गमावत नाही कारण प्रत्येक गोष्ट माझ्यासाठी उपयुक्त असली पाहिजे आणि माझे आयुष्य वाढले पाहिजे.

म्हणून मी नेहमीच अभिनयाकडे झुकतो, मी स्वतःला विश्रांती देऊ देत नाही.

आणि, अरे! मी किती आनंदी आहे! या प्राण्यात स्वतःला वाढवण्यासाठी मी नेहमी काम करत असताना किती आनंद होतो.

अलिप्त राहण्यासाठी मी प्राणी निर्माण केलेला नाही.

ते माझे काम होते. परिणामी

माझ्यासाठी योग्य कार्य तयार करण्यासाठी मला माझा क्रियाकलाप तैनात करावा लागला.

पण जर तो माझ्या इच्छेनुसार जगला नाही, तर मला माझे जीवन तयार करण्यासाठी आणि वाढवण्यासाठी कच्चा माल सापडत नाही.

मग आपण एकमेकांपासून दूर राहतो, जणू एकटेच आहोत.

एकटेपणा मला दुःखी करतो. शांततेचे वजन माझ्यावर आहे. माझे काम करता येत नाही,

मी प्रेमाच्या वेडेपणामध्ये प्रवेश करतो आणि

मला असे वाटते की मी एक दुःखी देव बनत आहे कारण मी जीवांवर प्रेम करत नाही.

तसेच, माझ्या मुली, सावध राहा. नेहमी माझ्या इच्छेनुसार जगा.

मला तुमच्या कृतीत काम करू द्या

यासाठी की मी तुमच्यामध्ये देवासारखा असू शकत नाही जो काहीही करू शकत नाही आणि मला माहित नाही की मला हे महान कार्य करायचे आहे:

-माझ्या आयुष्याला आकार द्या आणि ते खूप सुंदर बनवा

जे संपूर्ण सेलेस्टियल कोर्टाचे गोड मंत्रमुग्ध करेल.

पण जेव्हा जीव आपल्या इच्छेनुसार राहत नाही तेव्हा आपली अवस्था भयानक असते . आपले जीवन मानवी इच्छेने गुदमरलेले, तुटलेले, विभागलेले आहे. __

या प्राण्याचे कृत्य आपल्याला तयार करण्यासाठी आणि वाढण्यास मदत करू शकत नाहीत.

आपले जीवन. उलट, ते आपल्याला दिसतील अशा प्रकारे ते तोडण्याचे काम करतात

- येथे आपला एक पाय आहे,

- इतरत्र हात,

- दुसऱ्या ठिकाणी डोळा.

आम्हाला अशा प्रकारे विखुरलेले पाहून किती वाईट वाटले. कारण आपली इच्छा एकता आहे.

जिथे राज्य करते,

- त्याच्या सर्व कृतींचे रूप एकच कृती

- एकल जीवन तयार करण्यासाठी.

याउलट, मानवी इच्छा केवळ स्वतंत्र कृत्ये करू शकते ज्यात एकत्र येण्याचे कोणतेही सदगुण नाही.

त्याहूनही वाईट म्हणजे, ते फक्त त्यांच्यात असलेले आपले दिव्य जीवन फाडून टाकत आहेत. यापेक्षा भयानक काहीही असू शकत नाही

- दगडातून अश्रू ढाळतील असे दृश्य आहे

आत्म्याला त्याची इच्छा पूर्ण करण्यापेक्षा

त्रासदायक मार्गाने ते आपले जीवन त्यात कमी करते.

त्याची कृती त्याच्या निर्मात्याच्या कृतीपेक्षा अयोग्य आहे

- त्याच्या निर्मितीची उत्पत्ती कमी करा,

- आपल्या दैवी जीवनाला फाडून टाकणारा चाकू तयार करा. आमच्यासाठी किती दुःख!

आपले सर्जनशील कार्य कसे विकृत, अपमानित आणि आपल्या निर्मितीच्या उद्देशाचा नाश झाला आहे!

आह! जर आपण दुःख सहन करू शकलो असतो, तर मानवी इच्छा आपल्या आनंदाचा अथांग सागर आणि आपला आनंद कडूपणाने भरून टाकेल!

दैवी इच्छेने सृष्टी आणि मुक्ती या सर्व गोष्टींचे मी पालन केल्यामुळे, सर्व कृत्ये माझ्यासमोर पुन्हा घडत होती. आणि माझा गोड येशू जोडला:

माझ्या मुली, आपल्या परमात्म्याने जे काही केले आहे ते सर्व काही आपण जीवांच्या प्रेमासाठी करत आहोत असे आहे.

कारण आमची सर्व कामे त्यांच्यासाठी झाली होती.

जो प्राणी आपल्या दैवी इच्छेमध्ये प्रवेश करतो तो ते सर्व शोधतो आणि ते सर्व देऊ इच्छितो.

आणि हा प्राणी, स्वतःवर इतके प्रेम करत असल्याचे पाहून, त्यांना स्वतःचे बनवतो, त्यांच्यावर प्रेम करतो आणि तिला या सर्व भेटवस्तू दिल्याबद्दल आपल्यावर प्रेम करतो.

आणि आम्ही त्याला प्रत्येक भेटवस्तू देतो,

प्राणी आपल्याला त्याच्या जीवनाची देवाणघेवाण देऊ इच्छितो

- कृतज्ञता आणि कृतज्ञतेचे चिन्ह म्हणून, ई

- आम्ही त्याला दिलेल्या सर्व भेटवस्तूसाठी माझे आभार मानण्यासाठी.

प्राण्याला असे वाटते की त्याला भेटवस्तू मिळाली आहे

- सूर्याचा, तारांकित आकाशाचा, समुद्राचा, वाऱ्याचा, सर्व सृष्टीचा. तिला भेटवस्तू वाटते

- माझ्या जन्माचा, माझे अश्रू, माझी कामे, माझी पावले,

- माझ्या दुःखाचे, ज्या प्रेमाने मी तिच्यावर प्रेम केले आणि अजूनही तिच्यावर प्रेम करतो . अरेरे! तो किती आनंदी आहे!

आणि माझी सर्व कामे आणि माझे स्वतःचे जीवन स्वतःचे बनवतो ,

- प्राणी सूर्यामध्ये आपल्यावर प्रेम करतो

ज्या प्रेमाने मी ते निर्माण केले त्याच प्रेमाने.

- आणि याप्रमाणेच सृष्टीच्या इतर सर्व गोष्टींसाठी.

ती माझ्यावर प्रेम

- माझ्या जन्मात, माझ्या अश्रूंमध्ये, माझ्या पावलांमध्ये,

- माझ्या दुःखात, सर्व गोष्टींमध्ये.

अरेरे! हा प्राणी आपल्याला किती आनंदित करतो आणि आपला गौरव करतो!

आमचे समाधान खूप मोठे आहे कारण ते आम्हाला संधी देते

- आमची कामे नूतनीकरण करा जसे की आम्ही ते पुन्हा करत आहोत.

शिवाय, आपले प्रेम ओव्हरफ्लो होते आणि नवीन प्रेमाने सर्व गोष्टी गुंतवते .
प्रत्येक गोष्टीला आधार देण्यासाठी आमची शक्ती वाढते ,

तसेच आपली बुद्धी जी सर्व गोष्टींना आज्ञा देते.

आमचे सर्जनशील कार्य सृष्टीला सांगण्यासाठी सर्व निर्मिती आणि मुक्तीद्वारे चालते:

"हे सर्व तुमचे आहे. प्रत्येक वेळी तुम्ही आमच्या इच्छापत्रात प्रवेश करता तेव्हा
तुम्ही या सर्व भेटवस्तू ओळखून त्या तुमच्या बनवता.

आपण आम्हाला संधी आणि गौरव देतो जणू आम्ही प्राण्यांच्या प्रेमासाठी केलेल्या
सर्व गोष्टींची पुनरावृत्ती करत आहोत. "

आपली इच्छा ही आपल्या सर्व कामांची पुनरावृत्ती आहे.

**आपली इच्छा त्यांची पुनरावृत्ती करते आणि प्रत्येक वेळी जेव्हा प्राणी त्यांना प्राप्त
करू इच्छित असते तेव्हा त्यांचे नूतनीकरण करते.**

आणि आमची कामे दिली तर ती त्यांच्या जागी आहेत. ते देतात आणि राहतात.

आणि स्वतःला देऊन ते काहीही गमावत नाहीत. उलट त्यांचा अधिक गौरव केला
जातो.

तसेच, नेहमी आपल्या इच्छेनुसार राहण्याची काळजी घ्या.

मी दैवी इच्छेच्या समुद्रात असीम कटुता आणि अपमानाच्या मध्यभागी आहे, एखाद्या गरीब निंदित व्यक्तीप्रमाणे. (31 ऑगस्ट 1938 रोजी, पवित्र कार्यालयाच्या आदेशानुसार लुइसाच्या तीन पुस्तकांचा निषिद्ध पुस्तकांच्या निर्देशांकात समावेश करून निषेध करण्यात आला.)

जर येशू मला सामर्थ्य आणि आधार देण्यासाठी तिथे नसता तर मी कसे जगू शकलो असतो हे मला माहित नाही.

माझा गोड येशू माझ्या दुःखात सहभागी झाला आणि माझ्याबरोबर दुःख सहन केले. आणि त्याच्या वेदना आणि त्याच्या प्रेमाच्या वाहतुकीत, त्याने मला सांगितले:

माझ्या प्रिय मुली,

मला किती त्रास होतो हे तुला माहित असतं तर!

जर मी तुला कळवले तर तू वेदनांनी मरशील.

तुम्हाला आणखी त्रास होऊ नये म्हणून मला सर्व काही लपवायला भाग पाडले गेले आहे, सर्व वेदना आणि क्रूरता मला वाटते.

हे जाणून घ्या की दोषी तुझा नाही तर मी तुझ्याबरोबर आहे.

मला पुन्हा नशिबात वाटत आहे.

कारण जेव्हा चांगल्याची निंदा केली जाते, तेव्हा ती मला दोषी ठरवते. तुमच्यासाठी, तुमचा निंदा आणि माझा माझ्या इच्छेमध्ये एकत्र करा.

- जेव्हा मला वधस्तंभावर खिळले तेव्हा मला काय सहन करावे लागले

आणि मी तुम्हाला श्रेय देईन

माझ्या निषेधाचा आणि त्यातून निर्माण होणाऱ्या सर्व वस्तूंचा. मला मरायला लावले

त्याने माझ्या पुनरुत्थानाला जीवन म्हटले

ज्यामध्ये सर्वांना जीवन आणि सर्व वस्तूंचे पुनरुत्थान सापडले पाहिजे.

त्यांच्या निषेधासह,

मी माझ्या दैवी इच्छेबद्दल जे सांगितले ते ते मारत आहेत असा त्यांचा विश्वास आहे.

उलट, मी या फटके आणि या दुःखद घटनांना परवानगी देईन.

- जेणेकरून माझे सत्य पुन्हा उठू शकेल

लोकांमध्ये आणखी सुंदर आणि भव्य. म्हणून, तुमच्या आणि माझ्यासाठी, आम्ही काहीही बदलणार नाही.

आम्ही जे केले तेच करत राहतो, जरी सर्वजण आमच्या विरोधात असले तरीही.

ही कृती करण्याचा दैवी मार्ग आहे: अनेक वाईट प्राणी जे करतात त्यामध्ये कधीही बदल करू नका.

मी नेहमी माझी कामे ठेवतो

- माझ्या सामर्थ्याने आणि माझ्या सर्जनशील गुणांसह

- जे मला अपमानित करतात त्यांच्यासाठी प्रेमासाठी. मी त्यांच्यावर नेहमीच आणि सतत प्रेम करतो.

आपण आपल्या कामात कधीही बदल करत नाही म्हणून ते पूर्णत्वास पोहोचतात.

ते नेहमी सुंदर राहतात आणि प्रत्येकासाठी चांगले आणतात. जर आपण बदललो तर सर्व गोष्टी त्यांच्या अधोगतीला जातील. कधीही चांगले साध्य होणार नाही.

म्हणून मला या व्यवसायात तू माझ्याबरोबर हवा आहेस,

- नेहमी स्थिर आणि कधीही माझी इच्छा न सोडता

- तुम्ही आतापर्यंत जे केले आहे ते करत आहात:

माझे ऐकण्यासाठी लक्ष द्या आणि माझ्या इच्छेचा निवेदक व्हा.

माझ्या मुली, आज जे फायदेशीर नाही ते उद्या फायदेशीर होईल.

आंधळ्या मनांना आता काय अस्पष्ट वाटते

- उद्या ते डोळे असलेल्या इतरांसाठी सूर्यामध्ये बदलेल आणि ते काय चांगले करेल!
तर आपण जे केले ते चालू ठेवूया.

आम्ही आमच्या बाजूने जे आवश्यक आहे ते करतो जेणेकरून या प्रकरणात
काहीही कमी पडू नये

- आपत्कालीन दिवा,

- चांगली आणि आश्चर्यकारक सत्ये,

जेणेकरून माझी इच्छा ओळखली जाईल आणि राज्य करावे.

मी प्रेम, कृपा आणि शिक्षा या सर्व साधनांचा वापर करीन.

मी प्राण्यांच्या सर्व बाजूंना स्पर्श करेन जेणेकरून माझी इच्छा राज्य करेल. आणि
जेव्हा असे वाटते की खरे चांगले मरले पाहिजे,
ते पूर्वीपेक्षा अधिक सुंदर आणि भव्य होईल.

पण त्याने म्हटल्याप्रमाणे, त्याने मला अग्नीचा समुद्र दाखवला ज्यामध्ये संपूर्ण
जग व्यापले जाईल. मला धक्काच बसला.

माझा चांगला येशू, मला स्वतःकडे ओढून मला म्हणाला:

माझ्या धन्य मुली, धीर धर. घाबरू नका.

माझ्या दैवी इच्छेमध्ये या, म्हणजे त्याचा प्रकाश तुमच्या मनातून हा दुःखी देखावा
काढून टाकेल ज्याकडे जग धावते.

आणि जेव्हा आम्ही तुमच्याशी माझ्या इच्छेबद्दल बोलतो, तेव्हा आम्हाला दुर्दैवाने
माहित असलेल्या दुःखांचे समाधान करूया.

माझ्या मर्जीत जगणे किती सुंदर आहे ते ऐका. मी जे करतो ते आत्माही करतो.

जेव्हा ती मला म्हणते: " माझं तुझ्यावर प्रेम आहे ", ती लगेचच " आय लव्ह
यू" म्हणते .

आणि मला असे वाटते की माझ्यावर प्रेम आहे, त्याला माझ्यामध्ये इतके रूपांतरित केले की आपण एका आवाजाने म्हणतो:

"आपण सर्वांनी त्यांच्यावर प्रेम करूया, सर्वांचे भले करूया, सर्वांना जीवन देऊया".

जर मी आशीर्वाद दिला तर आम्ही एकत्र आशीर्वाद देतो,

- आम्ही एकत्र पूजा करतो आणि गौरव करतो,
- सर्वांना मदत करण्यासाठी आम्ही एकत्र धावतो.

आणि जर प्राणी मला त्रास देत असतील तर आपण एकत्र दुःख भोगू या.

अरेरे! एक प्राणी मला एकटे सोडत नाही हे पाहून मला किती आनंद होतो! किती सुंदर आहे त्याचा संग

- मला जे हवे आहे ते हवे आहे आणि मी जे करतो ते करतो!

एकता आनंद, वीरता चांगली आणि सहनशीलता सहनशीलता निर्माण करते.

तो एक मानवी प्राणी आहे जो मानवी कुटुंबातील आहे,

जे मला फक्त नखे, काटे आणि दुःख पाठवते. मला या आत्म्यात लपण्याची जागा मिळाली

मला हवी असलेली कंपनी आहे,

आणि मला माहित आहे की जर मी प्राण्यांना त्यांच्या योग्यतेनुसार शिक्षा केली तर हा आत्मा दुःखी होईल.

त्याला नाराज न करण्यासाठी, मी आत्म्यांना त्यांच्या योग्यतेनुसार शिक्षा देण्यापासून परावृत्त करतो. तसेच, **मला कधीही एकटे सोडू नका.**

एकटेपणा हा माझ्या हृदयातील सर्वात कठीण आणि सर्वात जिव्हाळ्याचा त्रास आहे. कोणाला एक शब्दही सांगायला नको,

- दुःखात आणि आनंदात,

हे मला दुःख आणि प्रेमाच्या भ्रमात प्रवेश करण्यास प्रवृत्त करते ज्यामुळे तुम्हाला ते कळले तर तुम्हाला वेदनांनी मरावे लागेल.

तंतोतंत हे माझ्या इच्छेमध्ये जगत नाही: मला एकटे सोडून!

मनुष्य सृष्टीला त्याच्या निर्मात्यापासून दूर करेल. आणि अंतरासह,

- शांतता नाहीशी होते आणि आत्म्याला त्रास देणारी आंदोलने बदलली जातात.

त्याचे सामर्थ्य कमी होते, - त्याचे सौंदर्य नाहीसे होते, चांगले मरते आणि वाईट वाढते आणि आकांक्षा त्याला सहवासात ठेवतात.

माझ्या इच्छेशिवाय गरीब प्राणी.

दुःखाच्या आणि अंधाराच्या किती अथांग डोहात ते बुडते! हे त्या फुलासारखे आहे ज्याला पाणी दिले जात नाही.

त्याला असे वाटते की तो मरत आहे, त्याचा रंग खराब होतो, तो रॉडवर वाकतो आणि मृत्यूची वाट पाहतो.

आणि जर सूर्य त्याच्यावर आदळला तर त्याला पाणी दिले जात नाही हे पाहून ते जाळून टाकते आणि फूल कोमेजून जाते. हे माझ्या इच्छेशिवाय आत्म्याचे भाग्य आहे.

तो पाण्याविना आत्मा आहे.

माझे स्वतःचे सत्य, जे सूर्यपेक्षा तेजस्वी आहेत,

- माझ्या इच्छेच्या जीवनाने आंधोळ केलेला आत्मा सापडत नाही, तो या आत्म्याला अधिक जाळतो आणि आंधळा करतो.

आत्मा मग अक्षम होतो

- ही सत्ये समजून घेण्यासाठी ई

- त्यांच्याकडे असलेले चांगले आणि जीवन प्राप्त करण्यासाठी.

आणि हे प्राणी चांगल्या आणि माझ्या सत्यांशी लढण्यासाठी येतात जे प्राण्यांसाठी

जीवन वाहक आहेत.

परिणामी

मला तू नेहमी माझ्या इच्छेमध्ये हवा आहेस
की तुम्हाला किंवा मला एकटेपणाचे मोठे दुःख सहन करावे लागणार नाही.

मी अजूनही दैवी इच्छा समुद्रात आहे.

मी माझे दुःख आणि माझे अव्यक्त कटुता त्याच्यामध्ये वाहू दिले जेणेकरून ते
त्याच्या दैवी शक्तीने गुंतलेले राहा, ई

माझ्यासाठी आणि प्रकाशात असलेल्या प्रत्येकासाठी बदल.

माझा गोड येशू, माझ्या लहान आत्म्याला भेट देऊन, सर्व चांगुलपणा, मला
म्हणाला:

माझी धन्य मुलगी,

समुद्र त्यात बुडलेल्या प्रत्येक गोष्टीला जागा देतो

ते माशांना एक स्थान देते आणि त्यांना त्याच्या पाण्यात बुडवून ठेवते

- त्यांना त्यांच्या जीवनाचे समर्थन करण्यासाठी आवश्यक असलेले सर्वकाही देणे.
मासे हा सर्वात श्रीमंत आणि श्रीमंत प्राणी आहे. आणि त्यांना काहीही चुकत नाही
कारण ते अजूनही समुद्रात राहतात.

अरेरे! मासे समुद्रातून बाहेर आले तर त्यांचे जीवन थांबेल!

समुद्र सर्व प्राण्यांचे स्वागत करतो आणि सर्व काही त्याच्या पाण्यात लपवतो.

नॅव्हिगेटरला समुद्र पार करून वेगवेगळ्या प्रदेशात जायचे असेल तर समुद्राचे
पाणी

- जहाज प्राप्त करतो e

- मार्गात वळते

त्याच्या येईपर्यंत त्याच्यासोबत. प्रत्येक गोष्ट समुद्रात त्याचे स्थान शोधू शकते.

माझी इच्छा अशी आहे.

प्रत्येकजण तेथे त्यांची जागा शोधू शकतो.

आणि अव्यक्त प्रेमाने माझी इच्छा पूर्ण झाली

- सर्वांसाठी जीवन,

- त्यांना मार्गदर्शन करण्यासाठी रस्ता,

- जीवनातील अंधाराचा पाठलाग करण्यासाठी प्रकाश, ई

- त्यांना आधार देण्याची ताकद.

तो त्यांना कधीही एकटे सोडत नाही.

प्राणी काय करतात, माझी इच्छा त्यांच्याशी करू इच्छिते.

अरेरे! त्याच्या समुद्रातून प्राणी बघताना माझ्या इच्छेला किती त्रास होतो! कारण मग तो त्यांना कुरूप, घाणेरडा आणि घृणास्पद वाटेल इतका भिन्न दिसतो.

म्हणून सर्वात श्रीमंत ते आहेत जे माझ्या इच्छेनुसार राहतात. ते त्याच्या लाटांच्या कुशीत वाहून जातात.

आणि जोपर्यंत ते त्याच्यामध्ये राहतात,

माझी इच्छा त्यांच्या भल्यासाठी आवश्यक असलेल्या प्रत्येक गोष्टीचा विचार करेल .

मग मी माझ्या गोड येशूच्या मागे त्याच्या दुःखात गेलो.

मला आधार देण्यासाठी त्याच्या दुःखाचे बळ मिळावे म्हणून मी माझ्या दुःखात सामील झालो. मला पिसाळल्यासारखे वाटले.

माझा गोड येशू अवर्णनीय कोमलतेने जोडला:

(4) माझ्या धन्य कन्या, मी न ऐकलेले दुःख सहन केले आहे.

पण या दुःखासोबतच

आनंद आणि आनंदाचा अंतहीन समुद्र वाहत होता. त्यांनी निर्माण केलेल्या सर्व चांगल्या गोष्टी मी पाहू शकलो.

मी त्यांच्यामध्ये असे आत्मे पाहिले ज्यांना वाचवायचे होते.

माझे दुःख प्रेमाने भरलेले होते. त्यामुळे त्याची उबदारता परिपक्व झाली

- सर्वात सुंदर पवित्रता,

- सर्वात कठीण रूपांतरणे,

- सर्वात आश्चर्यकारक धन्यवाद. माझ्या वेदनांमध्ये,

- मला तीव्र क्रौर्याचा त्रास जाणवला

ज्याने मला निर्दयी आणि क्रूर मृत्यूकडे नेले.

- त्याच वेळी मला आनंदाचे समुद्र वाटले ज्याने मला टिकवले आणि मला जीवन दिले.

जर मी माझ्या दुःखाच्या आनंदाने टिकून राहिलो नसतो, तर मी सहन केलेल्या पहिल्या वेदनातच मी मरण पावले असते.

कारण मी सहन केलेला यातना खूप मोठा होता

की मी माझे आयुष्य वाढवू शकत नाही.

तुझा त्रास माझ्यासारखाच नाही

पण मी असेही म्हणू शकतो की तुमचे दुःख माझे दुःख आहे. मला किती त्रास होतो हे तुलाच कळलं असतं तर!

मला माझ्या हृदयाच्या खोलवरही कटुतेने भरणारी क्रूरता आणि यातना जाणवते.

पण मला या दुःखातही आनंदाचे सागर दिसतात

जी माझी सुंदर आणि भव्य इच्छा प्राण्यांमध्ये आणते.

माझ्यासाठी निरपराधांना काय त्रास सहन करावा लागतो हे तुला माहीत नाही .

त्याची शक्ती इतकी महान आहे की आकाश थक्क झाले आहे.

प्रत्येकाला समाधान हवे असते, निष्पाप दुःखाचे भले होते. त्याची निर्मिती त्याच्या पॉवर ऑफ द सीजद्वारे होऊ शकते

- सर्वांच्या भल्यासाठी धन्यवाद, प्रकाश आणि प्रेम.

माझ्या धार्मिकतेला टिकवून ठेवणाऱ्या या निष्पाप दुःखांशिवाय मी संपूर्ण जगाचा नाश करीन.

तर, धीर धरा! माझ्या मुली, स्वतःला त्रास देऊ नकोस .

माझ्यावर विश्वास ठेवा आणि मी सर्व गोष्टींची काळजी घेईन, माझ्या इच्छेच्या अधिकारांचे रक्षण करण्यासह ते राज्य करण्यासाठी.

(5) मी सांगू शकतो

माझ्या इच्छेबद्दल मी जे काही सांगितले आहे ते सर्व नवीन निर्मिती आहे,

- प्रत्येकजण पाहू शकेल अशा निर्मितीपेक्षा अधिक सुंदर, अधिक वैविध्यपूर्ण, अधिक भव्य.

अरेरे! त्याच्यासाठी नंतरचे किती कनिष्ठ आहे! माणसाला ते अशक्य आहे

- ते नष्ट करण्यासाठी,

- सूर्यप्रकाश झाकण्यासाठी,

- प्रत्येकजण श्वास घेत असलेल्या वाऱ्याची किंवा हवेची गती रोखण्यासाठी, किंवा

- सर्व गोष्टींचा समूह करा.

जीवही गुदमरू शकत नाहीत,

खूप कमी नष्ट

जे मी माझ्या इच्छेच्या खूप प्रेमाने सांगितले आहे.

कारण मी जे काही बोललो ते नवीन निर्मितीची घोषणा आहे.

आणि प्रत्येक सत्याचा ठसा, आपल्या दैवी जीवनाचा शिक्का असतो. म्हणून, मी तुमच्यासमोर जे सत्य प्रकट केले आहे, त्यात ते आहेत

- फक्त बोलणे,

- वारे जे बोलतात आणि प्राण्याला माझ्या इच्छेमध्ये ओढतात जोपर्यंत माझी इच्छा त्याच्या सामर्थ्याच्या राज्यासाठी प्राण्याला वेढा घालू शकत नाही.

या सत्यांमध्ये आहेत

- माझ्या विविध सुंदरी जी प्राण्यांना आनंदित करतील,

-मारी डी'अमोर

ज्यांचे प्राणी सतत जलमय होतील, ई

जे, त्यांच्या गोड कुजबुजाने, माझ्यावर प्रेम करण्यासाठी हृदयांना मार्गदर्शन करतील. या सत्यांमध्ये, मी ठेवतो

- सर्व शक्य आणि काल्पनिक वस्तू,

- प्रेम जे जिकते, आनंदित करते, मऊ करते, थरथरते.

सृष्टीला पराभूत करण्यासाठी आणि मिरवणुकीसह आणि *माझ्या वेटरिटीजच्या सैन्याच्या प्रतापाने माझ्या इच्छेला बळी पडण्यासाठी काहीही कमी नाही.*

प्राण्यांमध्ये राज्य करा.

आणि प्राणी माझ्या नवीन निर्मितीला कधीही स्पर्श करू शकणार नाही. ते कसे जतन करावे आणि त्याचे संरक्षण कसे करावे हे मला कळेल.

शिवाय, माझ्या मुली, या नवीन निर्मितीची मला किंमत आहे

- सहा दिवसांचे काम नाही,

-पण किमान पन्नास वर्षे आणि त्याहूनही अधिक. मी कधीही परवानगी कशी देऊ शकेन

- ते दडपलेले आहे,

- ज्याचे स्वतःचे जीवन नाही आणि

- की प्रकाशात प्रवेश करत नाही?

कारण माझ्याकडे पुरेशी शक्ती नाही. असे होऊ शकत नाही.

ते कसे जपायचे ते मला कळेल आणि ते माझ्या कोणत्याही शब्दाला स्पर्श करू शकत नाहीत किंवा नष्ट करू शकत नाहीत. ही निर्मिती मला खूप महागात पडते.

आणि जेव्हा गोष्टींची किंमत इतकी जास्त असते, तेव्हा तुम्ही सर्व साधनांचा, तुमच्या सर्व कौशल्यांचा वापर करता. आणि आपल्याला पाहिजे ते मिळविण्यासाठी आपले जीवन द्या.

मग मला या नवीन सृष्टीचे कार्य करू द्या.

ते काय बोलतात आणि काय करतात याला महत्त्व देऊ नका.

वाऱ्याप्रमाणे बदलणारी ही नेहमीची मानवी बडबड;

त्यांना काळा दिसतो, आणि जर वारा वळतो आणि डोळ्यांवरची पट्टी काढून टाकतो, तर त्यांना पांढरे दिसतात.

मला समजेल

-- त्या सर्वांचा पाडाव करणे e

- माझे सत्य बाहेर आणा

जेणेकरून अनुभवी सैन्याप्रमाणे त्यांनी प्राण्यावर विजय मिळवला.

त्यासाठी तुमच्या आणि माझ्याकडून संयम लागतो. आणि, स्थिर, चला पुढे जाऊया.

मी अजूनही दैवी इच्छेमध्ये आहे, परंतु एका अकथनीय कटुतेच्या मध्यभागी आहे जो दैवी इच्छेच्या समुद्राला त्रास देऊ इच्छित आहे.

पण फियाटचा हा समुद्र आपल्या लाटा बनवतो. त्याचा समुद्र मला झाकतो आणि लपवतो.

ती माझी कटुता मऊ करते, ती मला शक्ती देते आणि मला तिच्या इच्छेनुसार मार्ग चालू ठेवते.

फियाट समुद्राची शक्ती अशी आहे की ते माझे जीवन गोडपणा, सौंदर्य आणि

वैभवाने परिपूर्ण करण्यासाठी माझ्या कडूपणाला कमी करत नाही.

आणि मी दैवी इच्छेची पूजा करतो, मी त्याचे आभार मानतो आणि प्रार्थना करतो की तुम्ही मला कधीही एकटे सोडू नका आणि सोडू नका. मग माझा गोड येशू, त्याच्या छोट्या भेटीची पुनरावृत्ती करत, मला म्हणाला:

माझ्या चांगल्या मुली, धीर धर.

जर तुम्ही स्वतःला त्रास दिला तर तुम्ही नेहमी माझ्या इच्छेनुसार जगण्याची ताकद गमावाल. ते काय बोलू शकतात आणि करू शकतात याकडेही लक्ष देऊ नका.

आमचा विजय हा आहे की ते आम्हाला हवे ते करण्यापासून रोखू शकत नाहीत.

म्हणून मी तुमच्याशी माझ्या दैवी इच्छेबद्दल बोलू शकतो आणि तुम्ही माझे ऐकू शकता. कोणतीही शक्ती आम्हाला विरोध करू शकत नाही.

मी तुम्हाला माझ्या इच्छेबद्दल जे सांगतो ते आमच्या पवित्र ट्रिनिटीच्या समुच्चयातील सर्व अनंत काळापासून घेतलेल्या आमच्या हुकुमाच्या अंमलबजावणीशिवाय दुसरे काहीही नाही, की माझ्या इच्छेचे पृथ्वीवर राज्य असले पाहिजे .

आणि आमचे आदेश अतुलनीय आहेत. त्यांच्या मागणीला कोणीही विरोध करू शकत नाही . ज्याप्रमाणे निर्मिती आणि मुक्ती ठरवण्यात आली होती,

पृथ्वीवरील आपल्या इच्छेचे राज्य हे आपले फर्मान आहे.

त्यामुळे आमच्या हुकुमाची अंमलबजावणी करण्यासाठी मला निदर्शने करावी लागली

आपल्या इच्छेच्या राज्यात असलेले फायदे ,

त्याचे गुण, सौंदर्य आणि चमत्कार.

त्यामुळे हा हुकूम लागू करण्यासाठी मला तुमच्याशी खूप बोलायचे होते.

माझ्या मुली, हे मिळवण्यासाठी, मला प्रेमाद्वारे माणसावर विजय मिळवायचा होता. पण मानवी दुष्टता मला रोखते.

म्हणून मी न्यायाचा वापर करेन. मी पृथ्वी साफ करीन.

मी तिला दुष्ट प्राण्यांपासून मुक्त करीन,

- विषारी वनस्पतींप्रमाणे, ते निष्पाप वनस्पतींना विष देते.

जेव्हा मी सर्वकाही शुद्ध केले,
माझे सत्य वाचलेल्यांना देण्याचा मार्ग शोधेल
- माझ्या सत्यांमध्ये जीवन, बाम आणि शांती आहे.

आणि प्रत्येकाला माझे सत्य प्राप्त होईल
ते वाचलेल्यांना शांतीचे चुंबन देतील.

त्या गोंधळासाठी

- ज्याने त्यांच्यावर विश्वास ठेवला नाही,
- ज्यांनी त्यांचा निषेध केला आहे, माझे सत्य राज्य करेल.

आणि माझे राज्य पृथ्वीवर असेल जेणेकरून माझी इच्छा स्वर्गात आहे तशी
पृथ्वीवरही पूर्ण व्हावी.

म्हणून, मी पुनरावृत्ती करतो: आम्ही काहीही बदलत नाही.

आपण जे करत आहोत ते चालू ठेवू आणि आपण विजयाचे गाऊ घालू.

आणि ते त्यांच्या स्वतः च्या मार्गाने जातील जेथे ते गोंधळ आणि लाजेने झाकून
जातील.

सूर्यप्रकाश न दिसल्याने त्यावर विश्वास न ठेवणाऱ्या आंधळ्याचे भवितव्य त्यांना
कळेल.

ते त्यांच्या अंधत्वातच राहतील.

आणि जे प्रकाश पाहतात आणि विश्वास ठेवतात ते आनंदी होतील.

ते त्यांच्या सर्वात मोठ्या आनंदासाठी प्रकाशाच्या आशीर्वादाने आनंदित होतील.

येशू शांत राहिला आणि माझ्या गरीब आत्म्याला पृथ्वीवर असलेल्या आणि
गुंतवल्या जाणाऱ्या अनेक भयानक वाईट गोष्टींमुळे दुःख झाले.

तेवढ्यात सार्वभौम राणी दिसली .

अखंड अश्रूंनी तिचे डोळे लाल झाले होते. माझ्या स्वर्गीय आईला अशा प्रकारे पाहण्यासाठी माझे हृदय घट्ट होते.

रडत, मातृ स्वर आणि अवर्णनीय कोमलतेने, ती मला म्हणाली:

"माझ्या प्रिय मुली, माझ्याबरोबर प्रार्थना कर.

पाहून माझे हृदय दुखते

- संपूर्ण मानवतेवर पडणारे अरिष्ट

- नेत्यांची विसंगती:

ते आज एक गोष्ट सांगतात, आणि उद्या ते उलट आहे.

ते लोकांना दुःखाच्या आणि रक्ताच्या समुद्रात टाकतात.

माझ्या गरीब मुलांनो! प्रार्थना, माझ्या मुली.

माझ्या दुःखात मला एकटे सोडू नकोस.

सर्व काही दैवी इच्छेच्या राज्याच्या विजयासाठी होऊ दे.

त्यानंतर मी त्याच्या कार्यात ईश्वरी इच्छेचे पालन केले आणि मी सर्व काही त्याच्या बाह्यमध्ये समर्पण केले. माझा गोड येशू पुढे म्हणाला:

(5) माझी मुलगी

जेव्हा प्राणी तिला आपला बनवण्याच्या आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो,

आत्मा आपली इच्छा स्वतःची बनवतो आणि आपण त्या प्राण्याची इच्छा स्वतःची बनवतो. आणि आत्मा जे काही करतो त्यामध्ये,

- तुम्हाला ते आवडत असल्यास,

- जर तिला ते आवडत असेल तर,

- जर ते कार्य करते,

- तुम्हाला त्रास होत असेल तर

- जर तिने प्रार्थना केली,

आपली इच्छा त्याच्या कार्यात दैवी बीज तयार करते.

आणि, अरे! आत्मा सौंदर्य, ताजेपणा आणि पवित्रतेमध्ये किती वाढतो!

आपली इच्छा ही वनस्पतींच्या रसासारखी असते.

रस असेल तर,

- झाडे सुंदर वाढू शकतात,
- ते सुंदर पाने आणि हिरव्या आहेत
- ते सुंदर मांसयुक्त आणि स्वादिष्ट फळे देतात.

परंतु लिम्फ गहाळ असल्यास,

- गरीब वनस्पती त्याचे हिरवे हरवते,
 - त्याची पाने पडतात आणि
 - यापुढे सुंदर फळ देण्याचे पुण्य नाही. ते सुकते कारण त्यात रस असतो.
 - वनस्पतीच्या आत्म्याप्रमाणे,
 - वनस्पतीला आधार देणारे आणि त्याची भरभराट करणारे महत्त्वाचे द्रव म्हणून.
- तसाच आत्मा माझ्या इच्छेशिवाय आहे.

ती त्याची सुरुवात, त्याचे जीवन, चांगल्याची भावना गमावते.

त्याचा रंग हरवतो, कुरूप होतो.

ते कमकुवत होते आणि शेवटी चांगल्याचे बीज गमावते.

माझ्या इच्छेशिवाय जगणाऱ्या आत्म्याबद्दल मला काय सहानुभूती वाटू शकते हे जर तुम्हाला माहित असेल. मी त्याला "सृष्टीचे वेदनादायक दृश्य" म्हणू शकतो.

मी ज्याने सर्व गोष्टी अशा सौंदर्य आणि सुसंवादाने निर्माण केल्या आहेत,

मानवी कृतघ्नतेसाठी मला माझे सर्वात सुंदर प्राणी पाहण्यास भाग पाडले आहे

- गरीब, कमकुवत आणि
- दया प्रेरणा देण्यासाठी, जखमांनी झाकलेले.

तरीही माझी इच्छा प्रत्येकासाठी उपलब्ध आहे. ती कोणालाच नाकारत नाही.

केवळ तो प्राणी जो त्याला नाकारतो आणि जो कृतघ्न त्याला ओळखू इच्छित नाही,

तो स्वेच्छेने स्वतःला माझ्या इच्छेपासून, आमच्या मोठ्या दुःखापासून वंचित ठेवतो.

मी अजूनही सर्वोच्च फियाटच्या समुद्रात आहे, ज्याचे प्रेम इतके महान आहे की ते ते समाविष्ट करू शकत नाही.

त्याला त्याचा जीव पहायचा असतो

त्याच्या प्रेमाची नवीन आश्चर्ये,

त्याचे प्राण्यावर किती प्रेम होते आणि

ती अजूनही त्याच्यावर किती प्रेम करते.

आणि जर त्याला त्याच्यावर प्रेम करणारा प्राणी सापडला तर तो त्या प्राण्याला ओळखण्यासाठी नवीन प्रेम जागृत करेल.

-त्याचे प्रेम कधीच संपणार नाही

- जो तिच्यावर नेहमी नवीन आणि वाढत्या प्रेमाने प्रेम करेल.

आणि माझ्या दयाळू येशूने, त्याच्या छोट्या भेटीची पुनरावृत्ती करून, सर्व चांगुलपणा, मला सांगितले:

माझ्या दैवी इच्छेची माझी मुलगी,

तुम्हाला माहित असले पाहिजे की आमच्या कृतीचे पहिले क्षेत्र सृजन होते. अनंत काळापासून आपण ते आपल्या गर्भात निर्माण केले आहे.

आणि आम्ही जन्माला आलेल्या प्रत्येक गोष्टीत त्या माणसावर प्रेम केले

सर्व गोष्टी माणसासाठी निर्माण केल्या गेल्या.

हे फक्त त्याच्यासाठीच होते, कारण आम्ही त्याच्यावर इतके प्रेम केले की आम्ही या सर्व गोष्टी त्याच्यासाठी तयार करण्याचे ठरवले.

-दिवसाचा प्रकाश,

- निळा तिजोरी ज्याचा रंग कधीही गमावू नये,

-एक पार्थिव फूल ज्याने माती म्हणून काम केले पाहिजे. मग सर्वात महत्वाची गोष्ट:

आम्ही निर्माण केलेल्या प्रत्येक गोष्टीमध्ये आमचे प्रेम ठेवले आहे

जिथे तो जाणवू शकतो

- आनंदी राहण्यासाठी आणि निरंतर जीवन प्राप्त करण्यासाठी गर्भात आणि आपल्या बाहूंमध्ये वाहून घेतले.

आणि एखादे कार्यक्षेत्र, एखाद्या कार्यात आपल्याला आपल्या अंतरंगातून बाहेर काढण्यासाठी या सर्व तयारीचे कारण माहित आहे का?

आमच्या इच्छेवर राज्य करणाऱ्याच्या प्रेमामुळे ते होते.

एवढ्या मोठ्या कामासाठी आम्हाला आमचा बक्षीस हवा होता - आमचा दैवी उद्देश.

आपली इच्छा जीवन, नियम आणि अन्न म्हणून ठेवण्यासाठी आपल्याला मनुष्य आणि सर्वांनी निर्माण केलेल्या वस्तू पाहिजे होत्या.

आमच्या कृतीचे हे क्षेत्र अजूनही टिकते.

आमचे प्रेम अविश्वसनीय वेगाने त्यातून जाते. कारण आपण बदलाच्या अधीन नाही.

आपण अपरिवर्तनीय आहोत. आपण जे एकदा करतो ते नेहमी करतो.

मात्र, एवढा मोठा आवाका असूनही,

- इतकं काम केल्यावर, इतकं प्रेम जे धडधडतं

-प्रत्येक निर्माण केलेल्या वस्तूमध्ये e

- माणसाच्या प्रत्येक तंतूमध्ये,

आमचा उद्देश अजून पूर्ण झालेला नाही.

म्हणजेच आपली इच्छा माणसाच्या हृदयावर राज्य करते आणि वर्चस्व गाजवते.

आम्ही कधीही प्रशिक्षण देऊ शकतो

- कृतीचे इतके विस्तृत क्षेत्र,

- असे कार्य जे आपले ध्येय गाठल्याशिवाय नेहमीच चालू राहते?

ते कधीच असू शकत नाही.

केवळ सृष्टी चालू राहणे हे एक निश्चित चिन्ह आहे की माझ्या इच्छेचे राज्य

जीवन आणि प्राण्यांमध्ये संपूर्ण विजय मिळवेल.

निरुपयोगी गोष्टी कशा करायच्या हे आम्हाला कळत नाही.

आम्ही अत्यंत उच्च बुद्धीने ठरवून सुरुवात करतो

- चांगले, नफा आणि गौरव जे आपल्याला प्राप्त झाले पाहिजे आणि मग आपण कृती करू.

आता मला तुम्हाला आणखी एक आश्चर्य सांगायचे आहे.

जेव्हा प्राणी आपले राज्य करण्यासाठी आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो, तेव्हा आपण पुन्हा कृती क्षेत्रात काम करू लागतो.

आम्ही आमच्या कामाचे नूतनीकरण करतो

आपण प्रत्येक निर्माण केलेल्या वस्तूमध्ये केवळ प्राण्याला आपले नवीन प्रेम केंद्रीकृत करतो. आणि आपल्या अतिप्रीतीमध्ये आपण त्याला म्हणतो:

" आम्ही तुझ्यावर किती प्रेम करतो ते तू पाहतोस का? हे फक्त तुझ्यासाठी आहे

-आम्ही आमचे कार्यक्षेत्र उलगडून दाखवतो,

- आम्ही आमच्या सर्व नोकऱ्या पुन्हा करतो.

ऐका, आणि आमच्या नवीन प्रेमाच्या नोट्स जे तुम्हाला सांगतात त्या प्रत्येक गोष्टीत **तुम्हाला जाणवेल**

- आम्ही तुझ्यावर किती प्रेम करतो,

- आमच्या प्रेमात तू किती झाकलेला आणि लपलेला आहेस.

आणि, तुम्ही आम्हाला दिलेले समाधान आणि आनंद

आम्हाला यासाठी आमच्या व्याप्तीची पुनरावृत्ती करण्याची परवानगी देते

- जो आमच्या इच्छेमध्ये राहतो

- ज्याला आपल्या इच्छेशिवाय दुसरे काहीही जाणून घ्यायचे नाही! "

तेव्हाच सर्व सृष्टी आणि आपण स्वतः,

- प्राण्यामध्ये आपली इच्छा शोधण्यासाठी,
- या प्राण्याला आपण आपली मुलगी म्हणून ओळखतो.

सर्व सृष्टी या सृष्टीमध्ये केंद्रीकृत राहते, आणि आपल्यातील प्राणी.

हा प्राणी स्वतःला सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींपासून अविभाज्य बनवतो. कारण आपली इच्छा त्याला प्रत्येक गोष्टीचा अधिकार देते.

आणि आमच्या कृतीचे क्षेत्र सापडते

- त्याचे बक्षीस,
- आमच्या कामाची परस्परता.

आपल्या इच्छेमध्ये राहणारा प्राणी

- आमच्याबरोबर आधीच काम करा,
- आपण जे करतो ते करू इच्छितो,
- आपल्यावर त्याच प्रेमाने प्रेम करू इच्छिते.

कारण आपल्याला मार्गदर्शन करणारी इच्छा एकच आहे,

कोणतीही असमानता किंवा असमानता असू शकत नाही.

त्यामुळे सृष्टीच्या क्षेत्रात आपल्याला वेगळेपणा वाटत नाही. आमची स्वतःची कंपनी आहे.

हे आहे

- आमचा सर्व विजय,
- आमचा विजय, ई
- आपण प्राण्यांना देऊ शकतो ते सर्वात मोठे चांगले.

आपण आपल्या कृतीचे क्षेत्र प्राण्याच्या आत्म्यात उलगाडतो

- सृष्टीभोवती असलेल्या सृष्टीपेक्षा कितीतरी जास्त.

आणि आपण त्यात निर्माण करतो

- सर्वात तेजस्वी सूर्य,

- सर्वात सुंदर तारे,

- सतत वाहणारे वारे प्रेम,

- कृपा आणि सौंदर्याचे घोडे, ई

- एक दैवी आणि सुगंधी हवा.

आणि हा प्राणी सर्वकाही प्राप्त करतो आणि आपल्या कार्यक्षेत्रात आपल्याला मुक्त सोडतो. ती आपली खरी निर्मिती आहे,

- ज्याने आम्हाला जे करायचे होते त्याला कोणत्याही प्रकारे विरोध केला नाही आणि

- जिथे आमच्या सर्व कामांना त्यांची जागा मिळाली आहे.

अशा प्रकारे आमच्या फियाटमध्ये राहणाऱ्या व्यक्तीमध्ये आमचे कृतीचे क्षेत्र कधीही थांबत नाही . म्हणून, सावध रहा आणि आम्हाला तुमच्याशी काय करायचे आहे ते मिळवा.

त्यानंतर त्याने अवर्णनीय प्रेम जोडले:

माझी मुलगी ,

- आपल्या हृदयाची सर्वात प्रिय काळजी,

- आमचे सर्वात मेहनती लक्ष

ते आपल्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या आत्म्यासाठी आहे . तिच्याकडे लक्ष देऊ नका .

असे दिसते की आम्ही या आत्म्यावर आमचे कार्यशील आणि सर्जनशील गुण उलगाडण्यास मदत करू शकत नाही.

आमचे प्रेम तिला काय करायचे आहे हे पाहण्यासाठी तिचे निरीक्षण करण्यास प्रवृत्त करते.

जर त्याला प्रेम करायचे असेल तर आपले सर्जनशील गुण त्याच्या आत्म्याच्या खोलवर आपले प्रेम निर्माण करतात. जर त्याला आपल्याला जाणून घ्यायचे असेल तर आपण आपले ज्ञान तयार करतो.

जर ते पवित्र व्हायचे असेल तर आपल्या सर्जनशील सदगुणामुळे पवित्रता निर्माण होते.

थोडक्यात, जेव्हा प्राण्याला काहीतरी करायचे असते,

-आपला सर्जनशील सदगुण तो करू इच्छित असलेले चांगले निर्माण करण्यासाठी स्वतःला उधार देतो

जेणेकरून प्राण्याला स्वतःमध्ये या चांगल्याचे स्वरूप आणि जीवन जाणवेल.

आमच्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्याला आम्ही काहीही नाकारू शकत नाही आणि करू इच्छित नाही.

हे आपल्या स्वतःच्या इच्छेनुसार नाकारण्यासारखे आहे, म्हणजेच ते स्वतःला नाकारण्यासारखे आहे.

आपले सर्जनशील गुण स्वतःसाठी न वापरणे खूप कठीण होईल.

मग आपल्या इच्छेनुसार राहणारा माणूस कोणत्या उंचीवर आणि उदात्ततेला पोहोचला आहे हे पाहतो का? तसेच, काळजी घ्या.

फक्त आपल्या इच्छेनुसार जगण्याचा विचार करा.

अशा प्रकारे तुम्हाला आमचा सर्जनशील आणि कार्यशील गुण जाणवेल.

मी दैवी इच्छेच्या बाहूमध्ये आहे, परंतु माझ्या भयंकर दुःखांच्या दुःस्वप्नासह आकाश हलविणे इ

- त्याला पडण्यासाठी

माझ्या मदतीला ये आणि मला अशा वेदनादायक अवस्थेचा प्रतिकार करण्याची

शक्ती दे.

"माझ्या प्रिय येशू, मला मदत कर, तो मला सोडत नाही. मला वाटते की मी बळी पडेन.

मी किती सहन करतो. "

मी हे बोलत होतो जेव्हा माझा गोड येशू, एक कोमल आईपेक्षाही चांगला होता, त्याने मला त्याच्याशी जोडण्यासाठी त्याचे हात माझ्याकडे लांबवले आणि, त्याचे अश्रू माझ्यासाठी, सर्व चांगुलपणासाठी, तो मला म्हणाला:

माझ्या गरीब मुली, तुझ्या वेदना माझ्या आहेत आणि मी तुझ्याबरोबर दुःख सहन करतो.

म्हणून धैर्य धरा, माझ्यामध्ये शरण जा आणि ते सहन करण्याची शक्ती तुम्हाला मिळेल. जो मला शरण जातो तो त्याच्या आईने वाढवलेल्या मुलासारखा होतो

त्याला त्याच्या अंगात बळकट करण्यासाठी बांधतो,

ती त्याला तिचे दूध पाजते,

त्याला आपल्या मिठीत घेऊन जातो,

त्याचे चुंबन घेते, त्याची काळजी घेते .

जर तो रडला तर ती तिचे अश्रू तिच्या बाळाच्या अश्रूत मिसळते. आई ही तिच्या मुलाचे जीवन असते.

अरेरे! जर बाळाला आई नसेल, तर त्याला कोणीही तिच्या दुधाने दूध पाजल्याशिवाय, डायपरशिवाय, कोणीतरी त्याला गरम केल्याशिवाय मोठे होणे किती कठीण आहे.

तो आजारी, अशक्त होईल आणि केवळ चमत्काराने जगेल!

असा तो आत्मा आहे जो माझ्या मिठीत सोडून देतो. तिच्याकडे तिचा येशू आहे जो तिच्यासाठी आईपेक्षा अधिक आहे.

* मी तिला माझ्या कृपेचे दूध पाजतो.

* आम्ही तिला माझ्या इच्छेच्या प्रकाशाने गुंडाळतो, ज्यामुळे तिला सामर्थ्य मिळते आणि तिच्या चांगल्या गोष्टीची पुष्टी होते.

* मी तिला माझ्या जवळ धरतो जेणेकरून तिला फक्त माझे प्रेम आणि माझ्या हृदयाची धडधड जाणवेल.

* मी तिला माझ्या मिठीत घेतो.

ती रडली तर मी तिच्यासोबत रडतो.

हे सर्व यासाठी की त्याला त्याच्यापेक्षा माझे आयुष्य जास्त वाटते. ती माझ्याबरोबर मोठी होते आणि मी तिच्याबरोबर मला पाहिजे ते करतो.

पण जी माझ्यामध्ये सोडलेली राहत नाही ती स्वतःसाठी जगते, अलिप्त,
दुधाशिवाय,

त्याच्या अस्तित्वावर कोणी लक्ष न ठेवता.

जो जगतो तो माझ्यात त्यागला

* त्याच्या दुःखात आश्रय शोधतो,

* लपण्याची जागा जेणेकरून त्याला कोणी स्पर्श करू नये.

आणि जर आपल्याला त्याला स्पर्श करायचा असेल तर मला ते कसे वाचवायचे ते समजेल.

कारण जो माझ्यावर प्रेम करतो तो मला स्पर्श करण्यापेक्षा मला स्पर्श करतो.

मी ते माझ्यात लपवतो

आणि जे माझ्यावर प्रेम करतात त्यांना मारायचे आहे त्यांना मी गोंधळात टाकतो.

जे माझ्यामध्ये सोडून जगतात त्यांच्यावर मी खूप प्रेम करतो

- की मी ते सर्वात मोठे चमत्कार बनवत आहे, जे संपूर्ण आकाशाला चकित करू शकते.

आणि म्हणून मी त्यांना गोंधळात टाकतो ज्यांना वाटले की ते तिला मारहाण करू शकतात

- त्यांना गोंधळ आणि अपमानाने झाकणे.

आम्हाला माहित असलेल्या सर्व वेदनांसाठी,

आपण हे दुःख जोडू नये जे सर्वात वेदनादायक असेल: माझ्यामध्ये सोडून देऊ नका, आणि मी तुझ्यामध्ये, माझ्या मुली.

जोपर्यंत ते आमच्या युनियनला स्पर्श करत नाहीत तोपर्यंत त्यांना बोलू द्या आणि त्यांना पाहिजे ते करू द्या. कोणीही प्रवेश करू शकत नाही

- आमच्या रहस्यांमध्ये,

- माझ्या प्रेमाच्या अथांग डोहात,

किंवा मला माझ्या प्राण्यासोबत काय करायचे आहे ते अडवू नका.

आम्ही इच्छापत्रात राहतो आणि तुमच्या आणि माझ्यामध्ये सर्व काही ठीक होईल.

मग त्याने आणखी कोमल प्रेमाने जोडले:

"माझी धन्य मुलगी, माझी फियाट सर्व सृष्टीचा आधार आहे.

हे सर्व त्याच्यावर अवलंबून आहे. हे असे काहीही नाही जे त्याच्या सामर्थ्याने अॅनिमेटेड नाही. माझ्या फियाटशिवाय, सर्व गोष्टी आणि स्वतः प्राणी,

निर्जीव चित्रे किंवा पुतळ्यांपेक्षा अधिक काही नसेल ,

कोणतीही चांगली निर्मिती, वाढ आणि पुनरुत्पादन करण्यास अक्षम.

माझ्या इच्छेच्या अनुपस्थितीत गरीब निर्मिती! तरीही त्याची ओळख पटलेली नाही.

किती त्रास होतो!

सर्व गोष्टींचा जीव असणं आणि स्वतःलाच ओळखत नसल्यामुळे आपण निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये गुदमरल्यासारखे वाटणे!

किती कटुता!

- जर ते प्रेमासाठी नसते, तर ई

- जर आपण बदलू शकलो तर,

आपण आपली इच्छा सर्व प्राण्यांपासून आणि सर्व गोष्टींपासून मागे घेऊ. आणि सर्व

काही कमी होईल.

परंतु आपण अपरिवर्तनीय आहोत आणि आपल्याला निश्चितपणे माहित आहे

- की आमची इच्छा ओळखली जाईल, इच्छित असेल, प्रिय असेल आणि

- प्रत्येकजण ते स्वतःच्या जीवापेक्षा जास्त ठेवेल,

आम्ही वाट पाहत आहोत - आपल्या देवत्वाकडे आणि सहन करू शकणाऱ्या अजिंक्य संयमाने

आमची इच्छा ओळखली जाईल .

आणि ते न्यायाने आणि आपल्या सर्वोच्च बुद्धीने आहे. कारण आपण कधीही निरुपयोगी गोष्टी करत नाही.

आपण काही केले तर,

- कारण आम्हाला आमचा फायदा शोधायचा आहे,

- हे आहे,

आमच्या सर्व कामांचा गौरव आणि सन्मान प्राप्त करण्यासाठी,

- शेतातील सर्वात लहान फूल देखील.

असे झाले नसते तर आपण देवासारखे झालो असतो

- जो त्याच्या कामांची प्रशंसा करणार नाही

- किंवा त्यांना त्यांचे वाजवी मूल्य देऊ नका.

म्हणूनच आपली इच्छा सर्व गोष्टींचे जीवन म्हणून ओळखली जाणे हा आपला न्याय आहे जेणेकरून आपण ज्या उद्देशासाठी सर्व सृष्टी निर्माण केली आहे तो आपण प्राप्त करू शकतो.

तुम्हाला हे माहित असलेच पाहिजे की जेव्हा प्राणी आपली इच्छा पूर्ण करू इच्छितो आणि त्यात प्रवेश करतो तेव्हा त्या प्राण्याचे पुनर्वसन आपल्या इच्छेमध्ये केले

जाते .

प्राण्याचे पुनर्वसन पवित्रतेमध्ये, पवित्रतेमध्ये, प्रेमात केले जाते.

आणि ज्या सौंदर्यात आणि उद्देशाने आपण त्याला निर्माण केले त्यात तो उठला आहे. माणसाची वाईट इच्छा नष्ट होते आणि चांगले जीवन सुरू होते.

जेव्हा माझी इच्छा पाहते की आत्म्याला तिच्याबरोबर राहायचे आहे,

माझी इच्छा अशी आहे की ज्याच्याकडे घड्याळ थांबले आहे:

तो साखळी ओढतो आणि घड्याळ तास आणि मिनिटे पुन्हा चिन्हांकित करू लागते आणि दिवसभर मार्गदर्शक म्हणून काम करते.

त्याचप्रमाणे, माझी इच्छा,

- माणसाला चांगल्या मार्गावर मानवी इच्छेने थांबलेले पाहून, जेव्हा तो मनुष्यात प्रवेश करतो, तेव्हा त्याला दैवी साखळी मिळते.

अशा प्रकारे की त्याचे संपूर्ण अस्तित्व, मानवी आणि आध्यात्मिक, ते जाणवते

— नवीन जीवन e

दैवी साखळीचा सदगुण ज्यामध्ये त्याने गुंतवणूक केली आहे,

आणि कोण धावतो

- त्याच्या मनात, त्याच्या अंतःकरणात, प्रत्येक गोष्टीत, पवित्र आणि चांगले असलेल्या अप्रतिम शक्तीने.

ही साखळी आत्म्यामधील दिव्य जीवनाचे शाश्वत मिनिटे आणि तास चिन्हांकित करते.

आणि, अरे! जे सर्व दैवी आहे त्यात आत्मा कसा चालतो! आम्ही प्रत्येक गोष्टीत आत्म्याचे पुनर्वसन करतो.

आपल्या समुद्राच्या विशालतेत आपण ते सर्वत्र धावायला लावतो. आम्ही तिला ते करायला लावतो आणि तिला पाहिजे ते घेतो.

आणि जरी ती आपली विशालता पूर्णपणे स्वीकारू शकत नाही,

- जरी ते आपल्या समुद्रात राहत असले तरी आत्मा त्यावर आहार घेतो.

आमच्या इच्छेची राजेशाही वस्त्रे घाला. आमच्या समुद्रात,

- तिला विश्रांती, तिची येशूची पवित्र मिठी, तिचे परस्पर प्रेम,

- त्याचे सुख आणि दुःख सामायिक करतो आणि चांगल्या प्रकारे वाढतो.

माझी इच्छा तिच्या आयुष्यासाठी, तिची प्रमुख आवड बनते. आमचे चॅनल ते इतके चांगले चालवते की ते पोहोचते

- आपल्या समुद्रात त्याचा छोटासा शाही राजवाडा तयार करण्यासाठी, ज्यामध्ये पवित्र ट्रिनिटीचे वास्तव्य असेल

- ज्याला हा श्रीमंत प्राणी आवडतो आणि

- जे तिला नेहमी कृपा आणि नवीन भेटवस्तूंनी भरते.

आमच्या फियाटमधील जीवन तुम्हालाही प्रिय असू दे

- जेणेकरून आम्ही तुमच्यामध्ये सर्व सृष्टीचा आनंद आणि वैभव शोधू शकू, ज्या उद्देशासाठी आम्ही ती निर्माण केली आहे.

माझ्या गरीब अस्तित्वाला ईश्वरी इच्छेनुसार जगण्याची अत्यंत गरज वाटते. माझ्या सभोवतालची कटुता आणि दुःख इतके असंख्य आहेत की ते मला दैवी फियाटपासून दूर करू इच्छितात .

मग मला त्याच्यामध्ये जगण्याची गरज नेहमीपेक्षा जास्त वाटते.

पण त्याच्या कुशीत सोडून जगण्याचा माझा सर्व प्रयत्न असूनही, मला कडू, स्तब्ध आणि अस्वस्थ वाटू शकत नाही.

- माझ्या सभोवतालच्या या सर्व आक्रमकता आणि त्रासांपासून, पुढे चालू ठेवू शकत नाही.

"माझा येशू, माझी स्वर्गीय आई, मला मदत कर.

मी बळी पडणार आहे हे तुला दिसत नाही का? तू मला मिठी मारली नाहीस तर,

जर तू तुझ्या दैवी इच्छेच्या लाटांनी मला पूर देत राहिला नाहीस तर माझे काय

होईल या विचाराने मी थरथर कापतो.

अरेरे! मला सोडून जाऊ नकोस, मला या दुःखी अवस्थेत माझ्याकडे सोडू नकोस.
"

जेव्हा माझा नेहमीच दयाळू येशू मला त्याच्या हातात घेण्यासाठी धावत आला तेव्हा मला असे वाटले. सर्व चांगुलपणा, त्याने मला सांगितले:

माझ्या चांगल्या मुली, धीर धर.

घाबरू नका. मी करू शकत नाही आणि मी तुला सोडणार नाही. माझ्या इच्छेच्या साखळ्यांनीच मला तुझ्याशी बांधले आहे

ते मला अविभाज्य बनवतात. माझ्या इच्छेबाहेर जाण्याची भीती का?

ठाम आणि दृढनिश्चयाने तुम्ही माझ्या इच्छापत्रात कसे प्रवेश केलात

तिच्यात राहायचे असेल तर त्यातून बाहेर पडण्यासाठी आणखी एक ठोस आणि निर्णायक कृती करावी लागेल.

तू आणि माझी मुलगी कधीच करणार नाही, बरोबर? तुम्हाला त्रास होऊ नये अशी माझी इच्छा आहे

कारण त्यामुळे तुमचा रंग आणि ताजेपणा कमी होतो

यामुळे तुमची ताकद कमी होते आणि तुम्ही फियाटच्या प्रकाशाची चैतन्य गमावता.

माझे प्रेम दडपून राहते आणि तुमचे लक्ष कमी होते.

आणि जरी तू माझ्या इच्छेमध्ये असलास तरी, असे वाटते की तू अशा घरात आहेस जिथे तुला काय करावेसे वाटत नाही,

म्हणजेच, ते सजवा, ऑर्डर करा आणि योग्य ते सर्व थाप द्या.

तर, कारण तू माझ्या इच्छेने त्रासलेला आहेस,

- तुम्हाला माझी सर्जनशील आणि ऑपरेशनल कृती मिळाल्याची खात्री नाही. तुम्ही

आळशी स्थितीत आहात. पण, धैर्य.

कारण तू माझ्यासाठी दुःख सहन करतोस,

थोडा आजारी माणूस म्हणून आम्ही तुम्हाला आमच्या इच्छापत्रात ठेवतो.

तुझ्याबरोबर मी सर्वात पहिले आहे कारण हे माझे दुःख आहेत आणि मला तुझ्यापेक्षा जास्त त्रास होतो.

मी तुमच्यासाठी एक परिचारिका आहे. मी तुला मदत करतो, मी तुला माझ्या हातांनी पलंग बनवतो, तुला बळकट करण्यासाठी मी माझे दुःख तुझ्याभोवती ठेवतो.

आमची राणी आई तिच्या आजारी मुलाला तिच्या छातीवर धरण्यासाठी धावते .

आणि कारण ज्याने माझ्या इच्छेनुसार कार्य केले तो गौरव आणि आनंदाचा वाहक होता.

संपूर्ण आकाशात, प्रत्येकजण आमच्या लहान आजारी मुलाकडे धावतो: देवदूत आणि संत त्याला मदत करण्यासाठी आणि त्याच्या गरजा पुरवण्यासाठी.

आपल्या इच्छेमध्ये, ज्या गोष्टी परदेशी आहेत आणि ज्यांचा आपल्याला संबंध नाही अशा गोष्टींचा प्रवेश होऊ शकत नाही.

भोगणे हेच आपले दुःख असायला हवे.

अन्यथा त्यांना आमच्या इच्छापत्रात प्रवेश करण्याचा मार्ग सापडत नाही. तर, आ. *तुम्हाला शांती लाभाली अशी माझी इच्छा आहे .*

किती वेळा, क्रूर दुःखाच्या दबावाखाली,

- मी पण आजारी होतो.

आणि देवदूत मला आधार देण्यासाठी आले.

माझा स्वतःचा स्वर्गीय पिता, मला क्रूर दुःखात पाहून, मला त्याच्या हातात घेण्यास आणि माझ्या मानवतेच्या आक्रोशांना शांत करण्यासाठी येईल.

माझी आई, माझ्या मृत्यूपत्रात ती किती वेळा आजारी पडली नाही

त्याच्या मुलाचे दुःख पाहून, स्वतःला मरत असल्याचे वाटले. मी तिला आधार देण्यासाठी, तिला माझ्या हृदयाविरूद्ध धरण्यासाठी पळत गेलो जेणेकरून ती बळी पडू नये. त्यामुळे मला धैर्य आणि शांतता हवी आहे.

स्वतः ला इतके त्रास देऊ नका, आणि मी सर्वकाही काळजी घेईन.

मग तो जोडला:

माझ्या मुली, तुला अजूनही माहित नाही

माझ्या इच्छेमध्ये राहून प्राण्याला प्राप्त होणारे सर्व चांगले ,

तो त्याच्या निर्मात्याला महान गौरव देतो .

जीव तिच्यात करत असलेली प्रत्येक कृती एक आधार आहे

- ज्यावर देव त्याच्या प्रेमाची आणि पवित्रतेची शक्ती सोपवू शकतो.

हा प्राणी जितक्या जास्त कृती करतो तितका आपला विश्वास असतो आणि

जेवढे अधिक आपण आपले समर्थन करू शकतो.

कारण आपली इच्छा ही त्या प्राण्याला क्षमता आणि सामर्थ्य देते

- आपल्याला जे द्यायचे आहे ते प्राप्त करण्यासाठी.

दुसरीकडे, जर आपल्याला त्याच्यामध्ये आपली इच्छा सापडली नाही, किंवा त्याची वारंवार कृत्ये केली नाहीत, तर आपण स्वतःला कोठे टिकवायचे हे आपल्याला सापडणार नाही.

या प्राण्याजवळ नाही

- आमच्या भेटवस्तू प्राप्त करण्यासाठी सामर्थ्य, क्षमता किंवा जागा नाही,

- किंवा आम्ही तिच्यावर विश्वास ठेवू शकत नाही.

आमच्या इच्छेशिवाय गरीब प्राणी! तो खरा किल्ला आहे

- दारांशिवाय,

-सर्व धोक्यांना तोंड देऊन त्याचे रक्षण करण्यासाठी संरक्षकांशिवाय.

आणि जर आपल्याला द्यायचे असेल तर ते आपल्या भेटवस्तू आणि आपले जीवन निरुपयोगी धोक्यांसमोर आणेल. आणि याचा अर्थ गुन्ह्यांचा आणि कृतघ्नतेचा त्रास सहन करावा लागेल, ज्यामुळे आपल्याला भेटवस्तू आणि कृपा शिक्षित बदलण्यास भाग पाडले जाईल.

कारण तुम्हाला हे माहित असलेच पाहिजे की जेव्हा जीवाला आपली इच्छा हवी असते तेव्हा आपण आपले हित पणाला लावतो.

आम्ही कधीही आमचे नुकसान करणार नाही.

प्रथम आपण आपल्या हिताचे आणि आपल्या वैभवाचे रक्षण करतो आणि नंतर आपण कार्य करतो.

अन्यथा, आम्हाला स्वारस्य नसल्यासारखे होईल.

किंवा आमच्या पवित्रतेलाही

किंवा आमच्या देणग्या

किंवा आम्ही काय करतो,

जणू आम्ही एकमेकांना ओळखतच नाही

- आमची शक्ती

- किंवा आम्ही काय करू शकतो.

प्रथम त्यांचे हित जपल्याशिवाय कोणी व्यवसाय सुरू केला आहे?

कोणीही नाही. काय होऊ शकते की त्याच्या सहवासातील दुर्दैवामुळे,

नुकसान होऊ शकते

पण प्रथम त्याच्या हितसंबंधांचा विचार करून,

निकृष्ट स्थितीत न येण्यासाठी ते त्याची सेवा करतील आणि तो आपली स्थिती टिकवून ठेवण्यास सक्षम असेल.

दुसरीकडे, जर त्याने त्याचे स्वारस्य सुरक्षित केले नाही तर त्याला उपासमार होऊ शकते.

यासाठी आपल्याला आपल्या इच्छेतील प्राणी हवा असतो. कारण आम्हाला आमचे हित जपायचे आहे.

आपण काय देतो: प्रेम, पवित्रता, दयाळूपणा आणि त्यामधील सर्वकाही.

सर्व काही दैवी कृत्यांमध्ये आपल्याला परत केले जाईल याची खात्री करण्यासाठी आपली इच्छा जबाबदार आहे. आपण दैवी प्रेम देतो आणि प्राणी आपल्याला दैवी प्रेम देतो.

आमची इच्छा

- प्राण्याला आपल्या पवित्रतेमध्ये आणि चांगुलपणामध्ये रूपांतरित करा, ई

- तो आपल्याला पवित्र आणि चांगली कृत्ये देतो याची खात्री करतो.

त्याची कृती आपल्यासारखीच असते कारण आपली इच्छा ती तशीच करते. आणि जेव्हा आपण प्राण्याकडून जे आपले आहे ते प्राप्त करतो,

आमच्या फियाटने दिव्य बनवले,

- आमचे स्वारस्य निश्चित आहे,

- आमचे प्रेम साजरे करत आहे,

- आमचा गौरव विजय.

आणि आम्ही प्रेम, भेटवस्तू आणि कृपेचे नवीन आश्चर्य तयार करतो.

जेव्हा आम्हाला आमची स्वारस्य परत मिळते तेव्हा इतर काहीही महत्त्वाचे नसते. आम्ही एवढ्या भरभरून देतो की गगनाला भिडते.

दैवी इच्छेतील माझा छोटासा प्रवास सुरूच आहे,

जरी मला असे वाटते की ते कठीण आणि चरण-दर-चरण आहे.

पण मी त्याच्या फियाटमधून बाहेर जाईपर्यंत माझा गोड येशू त्यात समाधानी आहे असे दिसते . मी असे म्हणू शकतो की माझ्या गरीब अस्तित्वाच्या अनेक

वेदनादायक भागांमुळे मी खरोखरच आजारी आहे.
त्यामुळे मी जे काही करतो त्यात तो समाधानी असतो.

पण मी माझे उड्डाण सुरू ठेवू शकेन यासाठी तो मला त्याच्या इच्छापत्रातील नवीन आश्चर्ये सांगून मला धक्का देणे आणि प्रोत्साहन देणे कधीही थांबवत नाही.
म्हणून, माझ्या लहान आत्म्याला भेट देऊन, त्याने मला सांगितले:

माझ्या इच्छेची धन्य मुलगी ,
आत्म्याने आपल्या दैवी इच्छेमध्ये जगावे अशी माझी किती इच्छा आहे.

जेव्हा आत्मा माझ्या इच्छेनुसार त्याची कामे पुन्हा करतो तेव्हा मला खूप आनंद होतो की मी ते तयार करतो

- नवीन देणग्या,
- धन्यवाद नवीन,
- एक नवीन प्रेम,
- नवीन ज्ञान,

जेणेकरून तिला माझी इच्छा अधिकाधिक कळेल आणि तिला स्वर्गीय निवासस्थानाची प्रशंसा आणि आदर वाटेल, ज्यामध्ये तिला मरणाचा मोठा सन्मान होता.

तसेच, जेव्हा ती प्रेम करते, तेव्हा मी माझे नवीन प्रेम दुप्पट करतो.

जर तिने मला माझे प्रेम परत दिले तर मी नेहमीच नवीन प्रेम आणि नवीन आश्चर्यांसह परत येतो. इतके की प्राणी इतके बुडलेले वाटते की, गोंधळून, तो पुनरावृत्ती करतो:

देव माझ्यावर इतके प्रेम करतो हे शक्य आहे का?

आणि असे म्हणत, माझ्या प्रेमाने ओढून, ती माझ्यावर प्रेम करण्यासाठी परत येते आणि पुन्हा मी तिला माझ्या प्रेमाने आश्चर्यचकित करतो.

एक प्रेम स्पर्धा होते:

मानवी लहानपणा त्याच्या निर्मात्याच्या प्रेमाशी सुसंगत आहे.

हा प्राणी माझ्यावर फक्त स्वतःसाठी प्रेम करत नाही.

त्याला माझे प्रेम इतके वाटते की तो माझ्यावर प्रत्येक गोष्टीसाठी आणि सर्व गोष्टीसाठी प्रेम करतो.

आपल्याला असे वाटते की प्राणी आपल्यावर प्रेम करतो

- प्रत्येक पावलावर,
- प्रत्येक चळवळीत,
- प्रत्येक विचारात,
- प्रत्येक शब्दात आणि सर्व प्राण्यांच्या हृदयाचा ठोका. तो सूर्य, वाऱ्यात, हवेत, समुद्रात आपल्यावर प्रेम करतो.

आपल्यावर प्रेम करणारे काहीही नाही.

आणि आपल्याला किती आनंद आणि गौरव वाटतो

- की हा प्राणी आपल्यावर प्रत्येक गोष्टीत आणि प्रत्येक गोष्टीत प्रेम करतो!

अशा प्रकारे, आपण केवळ नवीन प्रेमाच्या या प्राण्यावरच नव्हे तर सर्व प्राण्यांवर प्रेम करतो.

माझ्या विलमधील प्रेमाच्या एकाच कृतीत असे चमत्कार घडतात की संपूर्ण स्वर्ग प्रेक्षक बनण्यासाठी आणि आपल्या प्रेमाच्या नवीन आश्चर्यांचा आनंद घेण्यासाठी धाव घेतो.

आपले स्वतःचे देवत्व अवर्णनीय आनंदाने वाट पाहत आहे

- प्राण्याला आपल्यावर प्रेम करण्याच्या आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करू द्या

आपण पण करू शकतो

- आमचे प्रेम प्रदर्शित करा आणि
- प्रत्येकाला प्रिय वाटणे

अशा प्रकारे, आमचे प्रेम खेळपट्टीवर मार्ग काढण्यासाठी बाहेर पडते.

आणि ते फक्त बाहेर येत नाही.

पण जेव्हा ती प्राणी आपल्या फियाटमध्ये तिच्या कृतीची पुनरावृत्ती करते तेव्हा आम्हीही बाहेर जातो

आमची शक्ती,

आमचा चांगुलपणा,

आमचे शहाणपण

ज्यामध्ये प्रत्येकजण भाग घेऊ शकतो.

मानवी पिढ्या गुंतवलेल्या पाहण्याचा आनंद आपल्याला मिळेल

- आमच्या नवीन शक्तीचे,

- आमचे चांगुलपणा आणि

- आमच्या नवीन शहाणपणाचे.

आपल्या इच्छेनुसार जगणाऱ्या या जीवासाठी आपण काय करू नये?

आम्ही त्याला आमच्याबरोबर न्यायाचा अधिकार देण्यासाठी आलो आहोत. आणि जर आपण पाहिले की त्याला त्रास होत आहे

कारण पाप्याला कठोर न्याय करावा लागतो,

तिला त्रास होऊ नये म्हणून आम्ही आमची न्याय्य तीव्रता कमी करतो. आणि हा प्राणी आपल्याला क्षमाचे चुंबन देतो.

आणि तिला संतुष्ट करण्यासाठी आम्ही तिला सांगतो:

"गरीब मुला, तुझं बरोबर आहे. तू आमचा आहेस आणि इतरांचाही भाग आहेस. तुझं मानवी कुटुंबाशी असलेलं नातं तुला स्वतःमध्ये जाणवतं.

तसेच, आम्ही सर्वाना क्षमा करावी अशी तुमची इच्छा आहे. आम्ही तुम्हाला संतुष्ट करण्यासाठी सर्वतोपरी प्रयत्न करू,

जर प्राणी आपली क्षमा नाकारत नाही किंवा नाकारत नाही. "

आमच्या विलमधील हा प्राणी नवीन इस्टर आहे जो तिच्या लोकांना सुरक्षिततेत आणू इच्छितो.

अरेरे! आपल्या इच्छेनुसार हा प्राणी नेहमी आपल्यासोबत असतो याचा आपल्याला किती आनंद आहे!

कारण या प्राण्याद्वारे आपल्याला अधिक प्रवृत्ती जाणवते

- दया दाखवणे,
- आभार मानण्यासाठी,
- सर्वात हट्टी पाप्यांना क्षमा करा e
- शुद्धीकरणात आत्म्याचे दुःख कमी करा.

गरीब मुलगी!

त्याच्याकडे प्रत्येकाचा विचार आहे, आपल्यासारखेच दुःख आहे. तो मानवी कुटुंबाला न ओळखता आपल्या इच्छापत्रात पोहताना पाहतो. ते अत्यंत भयंकर दुःखात शत्रूंमध्ये राहतात.

मग तो जोडला:

माझ्या मुली, तुला माहित असणे आवश्यक आहे

- जेव्हा प्राणी आपली इच्छा ओळखतो,
 - ती त्याच्यावर प्रेम करते आणि तिचे जीवन त्याच्यामध्ये निर्माण करू इच्छिते, हा प्राणी तिच्या देवामध्ये ओततो
- आणि देव स्वतःला या प्राण्यामध्ये ओततो.

या परस्पर बाहेर पडून, देव

प्राण्याला स्वतःचे बनवतो,

त्याला त्याच्या सर्व कृतींमध्ये सहभागी करून घेते,

प्राण्यामध्ये विश्रांती घ्या,

हे तिचे पोषण करते आणि तिला तिच्या कृतींमध्ये अधिकाधिक वाढवते.

आणि प्राणी आपला देव बनवतो.

तो सर्वत्र त्याचे अस्तित्व अनुभवतो आणि एकामध्ये विसावतो

- कोणाला ते आवडते आणि
- जे त्याचे जीवन आणि सर्व गोष्टींचे जीवन बनवते.

शिवाय, जसे प्राणी आपल्या फियाटमध्ये करतात,

- आपल्याला सर्व निर्मित प्राण्यांचे कनेक्शन जाणवते.

या कृतीत तो आपल्याला देऊ इच्छितो आणि आपल्याला शोधू इच्छितो

- सर्व प्राणी आणि सर्व गोष्टी.

हा प्राणी आपल्याला सर्व प्राण्यांना भेटायला लावतो असे वाटते

- प्रत्येकजण आम्हाला ओळखतो,
- आम्ही सर्व प्रेम करतो, आणि
- सर्वजण त्यांच्या निर्मात्याला कर्तव्य करतात.

आणि हा प्राणी प्रत्येक गोष्टीचा पर्याय बनतो, प्रत्येक गोष्टीत आणि सर्व गोष्टींमध्ये प्रेम करतो. आपल्या इच्छेनुसार पूर्ण केलेल्या एका कृतीमध्ये कशाचीही कमतरता नसावी.

अन्यथा ते आमचे कृत्य आहे असे म्हणता येणार नाही.

आपली इच्छा, त्याच्या सजावट आणि सन्मानासाठी, प्राण्याला ऑफर करते ते सर्व इतर प्राणी आणि सर्व सृष्टी योग्य असल्यास आम्हाला परत द्यावी लागेल.

जर प्राणी जे काही करतो त्यामध्ये आपल्याला आपली इच्छा सापडली नाही, तसेच आपल्याला मिळालेले सर्व वैभव, सन्मान आणि परस्परसंवाद.

-इतक्या प्राण्यांना जीवन दिल्याबद्दल ई

- या जीवनांच्या देखभालीसाठी इतक्या गोष्टी निर्माण केल्या आहेत, त्या कुठे सापडतील?

आमची इच्छा, जी सर्व गोष्टींचे जीवन आणि आधार आहे, सर्वांमध्ये विखुरलेली आहे, हे आमचे महान वैभव आहे.

तिच्यात राहणारा प्राणी तिला प्रत्येक प्राण्याने आपल्याला काय दिले पाहिजे याची जाणीव करून देण्याची संधी तिला देते.

- त्यांना निर्माण केल्याबद्दल वैभव आणि परस्परसंवादात.

आम्हाला माहित होते की प्राणी संपला आहे.

त्याचे लहानपण आपल्याला पूर्ण प्रेम किंवा गौरव देऊ शकले नाही.

शिवाय, आम्ही आमचे दैवी अस्तित्व आणि आमच्या इच्छेची शक्ती उघड केली आहे जे आमच्यामुळे होते.

आणि आपल्या इच्छेमध्ये राहणारी प्राणी, ती आपल्या सर्वांवर प्रेम करेल आणि गौरव करेल याची हमी होती.

अशाप्रकारे असे अधिकार आहेत जे आपण प्राण्याला आपल्या इच्छेनुसार जगण्यासाठी मागणी करतो:

- निर्मितीचे अधिकार, विमोचन,

-सत्ता, न्याय आणि विशालतेचे अधिकार प्राणी एकटे करू शकत नाहीत

जोपर्यंत ते आपल्या इच्छेशी एकरूप होत नाही.

आणि म्हणून आम्ही म्हणू शकतो:

"प्राणी आपल्यावर प्रेम करतो आणि आपल्याला पाहिजे तसे गौरव करतो आणि त्याचे पात्र आहोत. "

म्हणून, जर तुम्हाला आम्हाला सर्व काही द्यायचे असेल आणि आमच्यावर प्रेम करायचे असेल, तर नेहमी आमच्या इच्छेनुसार जगा.

आणि आम्ही तुमच्यात सर्वकाही शोधू आणि आमचे हक्क पूर्ण केले जातील.

माझा गरीब आत्मा एका परम शक्तीने दैवी इच्छेच्या समुद्रात वाहून गेल्याचे वाटते. आणि तुम्ही कितीही तोंड दाखवलेत तरी मी कधीच त्याच्या आसपास जाऊ शकत नाही.

ते इतके मोठे आहे की माझ्या लहानपणाला त्याकडे पाहण्याची किंवा संपूर्ण चुंबन घेण्याची परवानगी नाही.

आणि जरी मला असे वाटत असेल की मी तिथे चाललो आहे, परंतु त्याची विशालता इतकी आहे की मला असे वाटते की मी फक्त काही पावले टाकली आहेत. मी थक्क झालो

मग माझ्या दयाळू येशूने मला त्याची छोटीशी भेट दिली आणि मला सांगितले:

माझी चांगली मुलगी, माझी विशालता अगम्य आहे. प्राणी संपूर्ण मिठी मारू शकत नाही.

आणि आपल्या विशालतेच्या तुलनेत आपण जे काही देतो ते काही थेंब असतात.

हे जाणून घ्या की केवळ आपल्या इच्छेतील एक कृती खूप महान आहे

-जे सर्व शक्य आणि कल्पनीय गोष्टींना मागे टाकते, ई

- ज्यामध्ये सर्व प्राणी आणि सर्व गोष्टींचा समावेश आहे आणि स्वतःमध्ये अंतर्भूत आहे.

जरी प्राणी तिच्या कृतीची ऑफर देते आणि आपल्या इच्छेने गुंतवून ती पार पाडते, तेव्हा आपल्याला मिळालेला गौरव इतका मोठा आहे की तिच्या कृतीने संपूर्ण सृष्टी व्यापली आहे. कारण निर्मिती योग्य नाही.

ज्या कृतीमध्ये जीव आपल्याला कृती करायला लावतो

- मानवी कारणाची परिपूर्णता आहे, जे,
- दैवी कारणाने गुंतवणूक,
- आकाश, सूर्य आणि सर्वकाही मागे टाकते.

म्हणून, जर आमचा गौरव मोठा असेल,

- आपल्याला मिळालेल्या प्रेमाची परस्परता अविश्वसनीय दिसते आणि
- प्राण्याला जे चांगले मिळते ते अगणित असते.

जेव्हा प्राणी आपल्याला त्याचे कार्य देतो आणि आपण ते आपले बनवतो,
प्रत्येकाला स्वतःला प्राण्याला द्यायचे आहे:

- सूर्य त्याच्या प्रकाशासह,
- त्याच्या विशालतेसह आकाश,
- त्याची शक्ती आणि त्याचे साम्राज्य असलेला वारा.

सर्व गोष्टींना या कृतीत त्यांचे स्थान मिळते आणि ते स्वतःला देऊ इच्छितात
जेणेकरून त्यांचा देव गौरव होईल.

मानवी कारणाच्या परिपूर्णतेसह ज्यापासून ते वंचित आहेत.

येशू शांत होता आणि मी स्वतःला म्हणालो:

"आमची कृती इतकी चांगली खरेदी करणे कसे शक्य आहे

- केवळ ईश्वरी इच्छेमध्ये प्रवेश करून? "

येशूने जोडले:

माझ्या मुली, हे अगदी साध्या आणि जवळजवळ नैसर्गिक पद्धतीने घडते. कारण
आपले दैवी अस्तित्व अत्यंत साधे आहे. तसेच आपल्या कृती.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की प्राण्याने जे काही चांगले करायचे आहे ते
झाले आहे

आपल्या दैवी इच्छेने बनवलेले, घडवलेले आणि पोषित .

असे म्हणता येईल की या प्राण्याचे कार्य माझ्या इच्छेनुसार अस्तित्वात आहेत, अस्तित्वात आहेत आणि अस्तित्वात आहेत.

ते व्यवस्थित आणि व्यवस्थित आहेत. त्यांच्यापैकी प्रत्येकाला आपल्या इच्छापत्रात स्थान आहे.

शिवाय, ते आपल्यात प्रथमच तयार झाले आहेत.

मग, प्रत्येकजण आपापल्या वेळेत, आम्ही त्यांना दिवस देतो.

आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश केल्याने, आत्म्याला सर्वकाही सापडते जसे ते आधीपासूनच त्याच्या मालकीचे आहे आणि आपल्याला ते घ्यावेसे वाटते.

परिणामी

मानवी कृत्ये आपल्या दैवी क्रिया आपल्याला त्या आत्म्यासाठी स्थापित करतात.

मानवी कृत्ये आपल्या दैवी कृत्यांमध्ये घाई करतात जी आधीच त्याच्या मालकीची आहेत,

ते त्यांचे स्वतःमध्ये रूपांतर करतात आणि स्वतःला त्यांच्यामध्ये बंद करतात ,

ते त्यांचे चुंबन घेतात

आणि मानवी कृती अशा प्रकारे एक दैवी कृती बनते.

आणि आपली दैवी कृती महान आणि अफाट असल्याने, मनुष्य लहान असताना, त्याला परमात्म्यात हरवल्यासारखे वाटते की त्याने आपला जीव गमावला आहे.

पण ते खरे नाही.

लहान जीवन अस्तित्वात आहे, मानवी कारण विखुरले आहे, ते बंद आहे. तिने स्वतःला आमच्या ताब्यात जाऊ दिले,

- त्याच्या महान सन्मानासाठी आणि

- आमच्या सर्वोच्च गौरवासाठी.

कारण जे आपले आहे ते आपण त्या प्राण्याला दिले आहे.

आणि मानवी इच्छेच्या छोट्या अणूशी खेळणे,

- आम्ही स्वतःसाठी प्रेम, पवित्रता आणि गौरवाचे चमत्कार करतो

-स्वर्ग आणि पृथ्वीला चकित करणे ई

-सर्व सृष्टीसह प्राणी निर्माण केल्याबद्दल आपल्याला पुरस्कृत वाटावे.

आपल्याला माहित असले पाहिजे की प्राणी आपल्या इच्छापत्रात जे काही करतो ते आपल्या फियाटमध्ये प्रकाशाच्या अमित अक्षरांमध्ये लिहिलेले असते.

हीच कृती त्यांच्या अनंत मूल्यासह,

- त्याच्याकडे प्राण्याला आपल्या इच्छेचे राज्य देण्याची शक्ती असेल. त्यामुळे ही कृत्ये होण्याची आम्ही वाट पाहत आहोत.

ते आपल्याला प्रेम आणि वैभवाची अशी परस्परसंवाद देतील, आणि जगण्यात इतक्या कृपा करतील, की निर्माता आणि प्राणी यांच्यातील भाग समान होतील, जेणेकरून आपली इच्छा मानवी कुटुंबाच्या मध्यभागी राज्य करू शकेल.

आपल्या इच्छेतील एक कृती इतकी महान आहे की ती आपल्याला सर्व गोष्टी करण्यास आणि देण्यास अनुमती देते.

मग तो जोडला:

माझ्या मुली, जेव्हा आत्मा आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो तेव्हा त्याला सर्व सत्य सापडते

- जे मी त्याला प्रकट केले आणि

- जे त्याला माझ्या दैवी इच्छेबद्दल माहित होते.

जेव्हा ही सत्ये आत्म्याला प्रकट होतात,

- त्यांना प्रत्येकाचे बीज प्राप्त झाले आणि

- तिला वाटते की तिच्याकडे ते आहेत.

आणि जेव्हा आत्मा आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो आणि ही सत्ये स्वतःमध्ये

अनुभवतो, तेव्हा तो माझ्या फियाटमध्ये अशा अनेक राण्यांप्रमाणे शोधतो ज्या,
- तिचा हात धरून, तिला देवासमोर आणणे आणि स्वतःला अधिक ओळखणे,
तिला नवीन प्रकाश आणि नवीन कृपा देणे.

अशा प्रकारे, माझी सत्ये देवाकडे जाण्यासाठी आरोहण बनवतात. आणि देव,
प्राणी आपल्या बाहूत वर जाताना पाहून,

त्याला इतकं प्रेम वाटतं की जीवाच्या खोलात उतरतो अ

- त्याच्या सत्यांचा आस्वाद घ्या,

- तिला माहीत असलेल्या सत्यांमध्ये तिने तिचे जीवन कसे विकसित करावे याची
पुष्टी करा आणि तिला सूचना द्या.

असे म्हटले जाऊ शकते की आत्मा आणि देव एक दिव्य समाज तयार करतात
जे एकत्र कार्य करतात आणि

जो एका प्रेमाने प्रेम करतो.

माझ्या इच्छेनुसार केलेली कृत्ये तुम्हाला माहीत असतीलच

- वेळेत सामील व्हा आणि एकच कायदा तयार करा.

त्यांच्यातील अंतर अस्तित्वात नाही.

ते इतके एकसारखे आहेत की, जरी ते असंख्य असले तरी ते फक्त एकच बनतात.

जेव्हा ती माझ्या इच्छेनुसार कार्य करते, तेव्हा आत्मा प्रेम करतो, प्रेम करतो आणि
वेळ एकत्र करतो.

कृत्ये कृत्ये सामील आहेत की निष्पाप आदाम

जेव्हा त्याने आमच्या फियाटच्या दैवी क्षेत्रात प्रेम केले आणि अभिनय केला तेव्हा ते
पूर्ण झाले.

ते स्वर्गीय राणीच्या कृती आणि प्रेमासह अंतर्भूत आहेत

आणि ते आपल्या परमात्म्याच्या कृती आणि प्रेमात सामील होण्याच्या टप्प्यावर
येतात .

या कृतींमध्ये प्रत्येकाला ओळखण्याची आणि सर्वत्र त्यांचे सन्मानाचे स्थान
घेण्याची शक्ती आहे . जिथे माझी इच्छा आहे, ते म्हणू शकतात: "ही आमची
जागा आहे " .

आपल्या इच्छेनुसार केलेली ही कृत्ये दैवी मूल्याने संपन्न आहेत . प्रत्येकाला नवा आनंद, नवा आनंद._

एवढा जीव निर्माण होतो

- अगणित आनंद,

- त्याच्या कृतीमध्ये असीम समाधान आणि आनंद, आनंद आणि आनंदाचा स्वर्ग बनवण्याइतपत

- त्याचा निर्माता त्याला काय देईल या व्यतिरिक्त.

आणि हे जणू जन्मजातच आहे. कारण जेव्हा माझी इच्छा कार्यान्वित होईल,

आपल्यात आणि सृष्टीतही,

ते त्याच्या आनंद आणि आनंदाची परिपूर्णता वाढवते आणि ते जे कार्य करते ते गुंतवते.

निसर्गाने तिच्याकडे नेहमीच नवीन आणि अनंत आनंदाचे समुद्र असल्याने, माझी इच्छा कार्य करू शकत नाही

जर ते नवीन आनंद आणि आनंद निर्माण करत नसेल तर.

अशाप्रकारे आत्म्याने माझ्या इच्छेनुसार जे काही साध्य केले आहे ते इच्छेनुसार प्राप्त होते,

- स्वर्गीय आनंदाचे स्वरूप,

- सर्व चांगल्याची अविभाज्यता.

आणि तो म्हणू शकतो: "मी स्वतः एक नंदनवन तयार केले आहे, कारण दैवी फियाट माझ्याबरोबर काम करत आहे".

दैवी इच्छेतील माझे उड्डाण सुरूच आहे.

नाहीतर मी माझ्या आत्म्यालाच मारून टाकले असते. देव करो आणि असा न होवो! तसेच, मी जीवनाशिवाय कसे जगू शकतो?

मग मला येशूने त्याच्या दैवी इच्छेबद्दल सांगितलेल्या सत्यांचा विचार केला, जणू काही मला शंका निर्माण करायची होती आणि मला नीट समजले नाही. मला वाटतः

« **दैवी इच्छेनुसार या टप्प्यापर्यंत जगणे शक्य आहे का?** » माझ्या प्रिय येशूने, सर्व चांगुलपणाने मला आश्चर्यचकित करून मला सांगितले:

माझ्या धन्य कन्या, आश्चर्यचकित होऊ नका .

जोपर्यंत ती एकरूप आहे तोपर्यंत तिला पाहिजे तेथे आणण्याची शक्ती माझ्या इच्छेमध्ये आहे.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की त्याचे राज्य माझ्या इच्छेने प्रकट केलेल्या सत्यांवर तयार केले जाईल आणि स्थापित केले जाईल.

अधिक सत्य प्रकट,

त्याचे राज्य अधिक भव्य, सुंदर, भव्य आणि विपुल असेल.

माझी सत्ये तयार होतील

- शासन, कायदे,

- अन्न,

- पराक्रमी सैन्य, संरक्षण आणि त्याच्यामध्ये राहणारे जीवन.

माझे प्रत्येक सत्य त्याचे वेगळे कार्यालय गृहीत धरेल :

- एक मास्टर होईल,

- दुसरा प्रेमळ वडील,

- आणखी एक अतिशय कोमल आई जी मुलाला धोक्यात आणून नये म्हणून, त्याला तिच्या पोटात घेऊन जाते, त्याला आपल्या बाहूंमध्ये पाळते, तिच्या प्रेमाने त्याचे पोषण करते आणि प्रकाशाने कपडे घालते.

थोडक्यात, प्रत्येक सत्य एक विशिष्ट चांगले आणेल.

एवढी सत्ये सांगितल्यावर माझ्या इच्छेचे राज्य किती समृद्ध होईल ते बघितले का?

मला हे आवडत नाही की आपण सर्वकाही लिहून ठेवण्याची काळजी घेत नाही.

कारण मग त्यांना चांगल्या गोष्टींची उणीव भासेल कारण प्राणी त्यांना जे माहीत आहे त्यानुसार प्राप्त होतील.

ज्ञान मिळेल

- जीवन,
- प्रकाश आणि
- ज्याच्याकडे हे ज्ञान आहे तो चांगला.

हे जाणून घेतल्याशिवाय मालमत्तेची मालकी घेणे जवळजवळ अशक्य आहे.

जणू आपण चुकलोच

- पाहण्यासाठी डोळे,
- समजून घेण्याची बुद्धी,
- कार्य करण्यासाठी हात,
- चालण्यासाठी पाय,
- प्रेम करण्यासाठी हृदय.

ओळखीची पहिली गोष्ट म्हणजे डोळे देणे

जेणेकरून प्राणी गरीब आंधळा बनू नये.

आणि जीव पाहिल्याने ज्ञान कळते

की प्राण्याला चांगले आणि जीवन हवे आहे जे ज्ञान त्याला देऊ इच्छित आहे.

शिवाय, माझ्या सत्याचे ज्ञान स्पष्ट आहे.

-अभिनेत्री आणि -प्रेक्षक

प्राण्यामध्ये त्याचे जीवन प्रसारित करण्यासाठी.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की माझ्या इच्छेनुसार केलेली कृती अविभाज्य आहेत, परंतु एकमेकांपासून वेगळी आहेत, एकमेकांपासून वेगळी आहेत .

- पवित्रतेमध्ये,

- सौंदर्यात,

- प्रेमात आणि

- शहाणपणाने.

ते ची मध्ये पवित्र ट्रिनिटीचे चिन्ह परिधान करतील,

- जर दैवी व्यक्ती भिन्न असतील तर ते अविभाज्य आहेत.

त्यांची इच्छा जशी एक आहे, तशीच त्यांची पवित्रता, त्यांचा चांगुलपणा, इ.

त्यामुळे या कृती अविभाज्य आणि वेगळ्या असतील.

त्यांच्यामध्ये सर्वोच्च ट्रिनिटीचे चिन्ह आहे,

- एक आणि तीन,

- तीन आणि एक.

खरंच, त्यांच्याकडे सर्वोच्च ट्रिनिटी असेल जे त्यांचे जीवन असेल .

या कृत्यांमध्ये आपले दैवी जीवन बहुगुणित झालेले आपण पाहत असल्याने ही कृत्ये आपले आणि स्वर्गातील सर्वात मोठे वैभव असतील.

आपल्या दैवी इच्छेनुसार प्राणी जितक्या वेळा कृत्ये करतात.

मी स्वतःला म्हणालो:

"ईश्वरी इच्छेमध्ये राहतो की नाही हे कसे कळेल? "

माझा गोड येशू जोडला: माझ्या मुली, हे सोपे आहे.

जेव्हा माझा दैवी फियाट आत्म्यामध्ये राज्य करतो तेव्हा तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे ,

-त्याचा कार्यरत आणि सतत कायदा आहे, ई

- तो काहीही केल्याशिवाय राहू शकत नाही.

-तो जीवन आहे, आणि या जीवनाने श्वास घेणे, हालचाल करणे, नाडी घेणे आणि अनुभवणे आवश्यक आहे.

प्राणी प्रथम कृती असणे आवश्यक आहे

- त्याला **त्याच्या साम्राज्याखाली** वाटते आणि
- तो त्याच्या कृतींचे अनुसरण करतो, जवळजवळ सतत दैवी इच्छेनुसार. अशा प्रकारे **सातत्य** हे एक निश्चित लक्षण आहे की व्यक्ती माझ्या इच्छेनुसार जगते. या सातत्यानेच जीवाची गरज भासते
- त्याचा श्वास,
- त्याची हालचाल,
- दैवी वृत्ती.

जर प्राणी त्याच्या सततच्या कृतींमध्ये व्यत्यय आणत असेल, तिला असे वाटते की ती जीवन, हालचाल आणि सर्व गोष्टी गमावते.

आणि हा प्राणी लगेचच आपली सतत कृती चालू ठेवतो.

कारण तिला माहित आहे की जर तिने तिची कृती चालू ठेवली नाही तर तिला खूप किंमत मोजावी लागेल. त्याला दैवी जीवन खर्ची पडेल.

आणि ज्यांच्याकडे ते आधीच आहे ते सहजासहजी सुटू देत नाहीत.

दैवी इच्छेतील प्राण्याचे हे ऑपरेशन काय आहे हे तुम्हाला माहिती आहे का? हे जीवातील माझ्या इच्छेच्या जीवनाचे प्रकटीकरण आहे .

कारण केवळ माझ्या इच्छेमध्येच त्याची सततची कृती न थांबवण्याचे गुण आहेत.

जर ते थांबू शकले, जे ते होऊ शकत नाही, तर सर्व प्राणी आणि सर्व वस्तू अर्धांगवायू आणि निर्जीव बनतील.

सतत कार्य करण्याचा हा सद्गुण प्राण्यामध्ये नाही.

पण माझ्या इच्छेशी एकरूप होऊन तिच्याकडे ते करण्याचा सद्गुण, ताकद, इच्छाशक्ती आणि प्रेम आहे.

माझ्या विलला ते माहीत आहे

- जोपर्यंत प्राणी स्वतःला मार्गदर्शन आणि ताब्यात ठेवू देत आहे तोपर्यंत गोष्टी कशा बदलायच्या!

- प्राणी यापुढे स्वतःला ओळखू शकत नाही अशा बिंदूवर त्याचे बदल कसे करावे,

त्याच्या भूतकाळातील स्मृती दूर राहिल्यास.

आणि आणखी एक चिन्ह आहे.

राज्य करण्यासाठी, जेव्हा माझी इच्छा पाहते की आत्म्याचा विल्हेवाट लावली जाते,

- प्रथम तो शांततेच्या हवेने त्याच्या इच्छेवर आणि त्याच्या दुःखांवर मलम लावतो.

मग तो त्याचे सिंहासन बनवतो.

म्हणून माझ्या इच्छेमध्ये राहणारा त्याच्याकडे आहे

- अशी शक्ती जी कधीही कमकुवत होत नाही,

- असे प्रेम ज्यावर प्रेम केल्याने कोणीही प्रत्येकावर खऱ्या प्रेमाने प्रेम करत नाही.

तो सर्वांसाठी आणि विशेषतः सर्वांसाठी किती त्याग करतो! गरीब पोरी, तीच खरी शहीद आणि सर्वांची बळी!

आणि, अरे! किती वेळा पाहिलं तिचं दुःख

मी तिच्याकडे कोमलतेने आणि करुणेने पाहतो आणि तिला प्रोत्साहन देण्यासाठी मी म्हणतो:

"माझ्या मुली, माझ्यासारखेच नशीब तुलाही भोगावे लागले आहे.

गरीब मुला, मनावर घ्या! तुमचा येशू तुमच्यावर आणखी प्रेम करतो! "

आणि तिला माझ्यावर जास्त प्रेम वाटत असल्याने, ती तिच्या दुःखात हसते आणि स्वतःला माझ्या मिठीत सोडते.

माझी मुलगी

माझी इच्छा काय आहे हे जाणून घेण्यासाठी आणि ताब्यात घेण्यासाठी तिच्यामध्ये असणे आवश्यक आहे अन्यथा, त्यातील पहिला शब्द जीवांना समजणार नाही.

मला असे वाटते की जेव्हा मी ते करणार आहे तेव्हा मला आश्चर्यचकित करण्याच्या कृतीत दैवी इच्छा माझ्या आत आणि बाहेर आहे.

माझी छोटी कृती करणे,

माझे छोटेसे "माझे तुझ्यावर प्रेम आहे " असे म्हणणे,

माझ्या शेअर्सची त्याच्या लाइटमध्ये गुंतवणूक करण्यासाठी आणि त्यांना त्याचे बनवण्यासाठी.

त्याचे लक्ष इतके प्रशंसनीय आणि अपरिहार्य आहे की ते समजण्यापलीकडे आहे.

जर प्राणी त्याला त्याची छोटी कृती देण्यास सावध नसेल तर अरेरे! ते कसे सहन करते!

अरेरे! एकमेकांना आश्चर्यचकित करण्यासाठी मी देखील त्याच्याप्रमाणेच काळजी घेऊ इच्छितो!

मला वाटत. मग माझा गोड येशू माझ्या प्रेमाने भरलेल्या लहान आत्म्याला भेटला आणि मला म्हणाला:

माझी धन्य मुलगी, माझी इच्छा त्या आत्म्याचा प्रेक्षक आहे ज्याला त्याच्यामध्ये राहायचे आहे. तो वाट पाहतो

- तिला तिच्यासोबत प्रेम करायला आवडते.

- जो अभिनय करतो, अभिनेता आणि प्रेक्षक बनतो.

माझी इच्छा सृष्टीच्या सर्व कृतींच्या निरंतर अपेक्षेमध्ये आहे

त्यांची गुंतवणूक करणे,

त्यांना आपले बनवण्यासाठी अभिनेता व्हा.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की जेव्हा आत्मा माझ्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो तेव्हा तो सापडतो

- देवाची पवित्रता जी त्याच्या आत्म्याला गुंतवते,

- ते सुशोभित करणारे दैवी सौंदर्य,
- तिचे प्रेम जे तिला देवामध्ये रूपांतरित करते,
- त्याची शुद्धता ती इतकी शुद्ध बनवते की ती यापुढे स्वतःला ओळखत नाही,
- त्याचा प्रकाश जो त्याला दैवी उपमा देतो.

अरेरे! माझ्या इच्छेमध्ये मानवी जीवन बदलण्याची किती शक्ती आहे!

म्हणूनच माझी इच्छा प्रेक्षक बनते ज्याला तिचे काम पूर्ण करायचे आहे. कारण या प्राण्याकरिता काय केले पाहिजे याची तिने सर्वकाळापासून तयारी केली आहे.

त्याच्या अविरत आंदोलनात तो दडपला जाऊ इच्छित नाही.

हे या प्राण्याला त्याच्या शाश्वत हालचालीमध्ये अवरोधित करते.

- घेणे आणि देणे

जेणेकरून वाट पाहण्याचा त्रास होऊ नये.

कारण जो त्याच्या इच्छेनुसार राहतो तो तिच्यासोबत राहत नाही तर त्याला ते सहन होत नाही.

जर हा आत्मा त्याच्या दैवी चळवळीत जाणवत नसेल तर,

- त्याची पवित्रता त्याला वाटलेली दिसते,
- त्याच्या प्रेमाने अडथळा आणला आणि गुदमरला.

म्हणूनच आमच्याकडे हे छोटेसे दैवी क्षेत्र आहे जिथे आम्ही आमचे कार्य उलगाडू शकतो: आमच्या फियाटमध्ये राहणारे.

आमची इच्छा आम्हाला सर्वात सुंदर कामांची जाणीव करून देण्यासाठी अनुकूल सामग्रीचे व्यवस्थापन करते.

आम्हाला आत्म्याच्या छोट्या क्षेत्रात काम करायचे आहे, आम्हाला तेथे आमच्या पवित्रतेचा विषय शोधायचा आहे.

कारण आपण आपले पवित्र हात मानवी चिखलात कधीच घालत नाही.

आमची सर्वात सुंदर कामे तयार करण्यासाठी, आम्ही शोधू इच्छितो

- आपण आमच्या शुद्धतेकडे आकर्षित आहात,
- आमच्या सौंदर्याने आणि आमच्या प्रेमाने आनंदित व्हा जे आम्हाला कार्य करण्यास बाध्य करते.

केवळ आमची इच्छा आम्हाला हे निंदनीय दैवी साहित्य प्रदान करू शकते जे आम्ही आकार देतो, स्वर्ग आणि पृथ्वीला चकित करणारी कामे तयार करतो. ज्या प्राण्यामध्ये इच्छा नाही, तेथे आपल्याला काहीही करण्यास भाग पाडले जात नाही.

कारण आम्हाला योग्य साहित्य सापडत नाही

आणि सत्कर्म असली तरी ती केवळ देखाव्यातच असतात. कारण ते खराब झाले आहेत

स्वतः ची प्रशंसा,

गौरव,

विकृत हेतू

म्हणून आम्ही या प्राण्यामध्ये काम करण्यास नकार देतो

कारण आपण आपली सर्वात सुंदर कामे धोक्यात आणू

आम्ही प्रथम सुरक्षिततेकडे जाण्यापासून सुरुवात करतो आणि नंतर आम्ही ऑपरेट करतो.

तुम्हाला ते माहित असले पाहिजे

- आपल्या इच्छेनुसार प्राणी आणखी किती कृती करतो,
- जितका तो देवात प्रवेश करतो,
- जितके जास्त आपण आपल्या दैवी गर्भाशयात लहान क्षेत्र मोठे करू,
- जितके जास्त आपण सुंदर कामे करू शकतो e
- आपल्यासाठी जे आहे ते आपण अधिक देऊ शकतो.

अशा प्रकारे प्राणी नेहमी आपल्या दैवी जीवनाच्या वाढत्या कृतीत असतो. आपले प्रेम प्राण्यावर खूप प्रेम करते.

ती ती आमच्या हातात घेते आणि आम्हाला ते सतत म्हणायला लावते:

"आम्ही तुम्हाला आमच्या प्रतिमेत आणि प्रतिरूपात निर्माण करतो." आणि आपल्या प्रेमांमुळे प्राणी आपल्याबरोबर वाढतो

- आपला दैवी श्वास,
- आमच्या पवित्र,
- आमची शक्ती e
- आमचा चांगुलपणा.

आम्ही ते पाहतो आणि पाहतो

- आमचे प्रतिबिंब,
- आमचे शहाणपण आणि
- आमचे मोहक सौंदर्य.

जर आपण आपल्या दैवी विशेषाधिकारांनी बद्ध आहोत तर या प्राण्याशिवाय राहणे कसे शक्य आहे?

जर तो आपल्या वस्तूंचा मालक असेल तर ते आपल्यावर प्रेम करणे आहे.

आणि आपण तिला दिलेल्या सर्व गोष्टींसाठी तिचे ऋण फेडण्यासाठी, आपण तिला जे दिले आहे ते ती आपल्याला सतत देते.

अजून चांगले, आपल्या इच्छेनुसार जगणे,

प्राण्याला आपल्याकडून जीवन निर्माण करण्यास सक्षम असण्याचा गुण प्राप्त झाला, कार्य नाही. कारण आपली पवित्रता, आपले प्रेम आणि इतर सर्व काही देऊन,

ते सतत निर्माण करणारे जनरेटिव्ह पुण्य आम्ही देतो

- पवित्र जीवन,
- प्रेमाचे जीवन,

- प्रकाश, चांगुलपणा, शक्ती, शहाणपणाचे जीवन.

आणि हा प्राणी त्यांना ऑफर करतो,

- हे आपल्याभोवती आहे आणि

- आपण जे दिले आहे ते आपल्याला जीवनात रूपांतरित करणे कधीही थांबत नाही.

आणि, अरे! आपल्यावर प्रेम करणारे, आपल्या पावित्र्याचा गौरव करणारे अनेक जीव आपल्याकडे परत येतात हे पाहून किती समाधान, काय उत्सव, किती गौरव!

ते आपला प्रकाश, आपली बुद्धी आणि आपल्या चांगुलपणाचे प्रतिध्वनी करतात.

इतर प्राणी, जास्तीत जास्त, आपल्याला देऊ शकतात

- पवित्रता आणि प्रेमाची कामे,

- पण जीवनाचे नाही.

आपल्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्यालाच तो असतो

- की त्याच्या कृतीने अनेक जीव निर्माण करण्याची शक्ती दिली जाते. कारण त्याला आमच्याकडून जनरेटिव्ह पुण्य मिळाले

- त्याला पाहिजे तितके जीवन निर्माण करण्यास सक्षम होण्यासाठी

कारण आपण स्वतःला म्हणू शकतो: तू मला जीवन दिले आहेस, मी तुला जीवन देतो.

मग तुम्हाला मोठा फरक दिसतो का?

आयुष्य बोलते. ते संपण्याची शक्यता नाही. त्यातून निर्माण होऊ शकते. कामे बोलत नाहीत, तर ते उत्पन्न करत नाहीत, _ _

आणि पसरण्याच्या अधीन आहेत.

याप्रमाणे

- जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो तो आपल्याला काय देऊ शकतो, ई
तो आपल्यावर प्रेम करतो म्हणून कोणीही त्याच्यापर्यंत पोहोचू शकत नाही.

दैवी इच्छेमध्ये न राहणारे प्राणी कितीही महान कार्य करू शकतात, करू
शकतात,

ते अजूनही एकटे असतील

- समुद्राच्या तुलनेत पाण्याचे लहान थेंब,
सूर्याच्या तुलनेत लहान दिवे .

फक्त एक " मी तुझ्यावर प्रेम करतो" हा प्राणी मागे सोडतो

- इतर सर्व प्राण्यांचे सर्व प्रेम एकत्र.

हे " माझे तुझ्यावर प्रेम आहे ", ते कितीही लहान असले तरी,

- चालणे, धावणे, चुंबन घेणे आणि

- सर्व वर उगवते.

ते आपल्या हातात येते

- आम्हाला चुंबन घेण्यासाठी आणि

- आम्हाला एक हजार आणि एक हजार वेळा काळजी करण्यासाठी,

- आमच्या प्रेमाबद्दल अनेक सुंदर गोष्टी सांगण्यासाठी.

तो आमच्या गर्भाशयात आश्रय घेतो आणि आम्ही त्याला नेहमी सांगतो:

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो, माझ्या
आयुष्याचे आयुष्य . तू मला निर्माण केले आणि मी तुझ्यावर कायम प्रेम करीन."

ते जे काही करते ते जीवन घडवते.

जर तिने चांगले आणि पवित्र कार्य केले, आपल्या इच्छेचे जीवन धारण केले तर
प्राणी आपल्या चांगुलपणाचे आणि पवित्रतेचे जीवन निर्माण करते.

आणि आपल्या हातांमध्ये येऊन, त्याची कृती आपल्याला आपल्या चांगुलपणाची
आणि पवित्रतेची कथा सांगते. आणि, अरे! ते आम्हाला किती सुंदर गोष्टी सांगतात!

ते आपल्या चांगुलपणाबद्दल, आपल्याजवळ असलेल्या पवित्रतेच्या उंचीबद्दल आणि भव्यतेबद्दल किती कृपापूर्वक बोलतात!

आम्ही किती चांगले आणि पवित्र आहोत हे सांगणे ते कधीच थांबवत नाहीत. स्वतःला आपल्या दैवी गर्भात टाकून, आपण किती चांगले आणि पवित्र आहोत हे जाणून घेण्यासाठी ते सर्वात लपलेल्या अंतरंग ठिकाणी प्रवेश करतात. आपण किती चांगले आणि पवित्र आहोत याची स्तुती करण्यासाठी ते तिथेच राहतात.

आणि, अरे! मानवाने सांगितलेली आपली दैवी कथा आपल्याशी एकरूप होऊन ऐकणे किती सुंदर आहे, जे त्याला त्याचा निर्माणकर्ता कोण आहे हे सूचित करते! थोडक्यात, जर त्याला आपला गौरव करायचा असेल तर तो आपल्या गौरवाचे जीवन निर्माण करतो आणि आपल्या गौरवाबद्दल सांगतो.

जर तुम्ही आमच्या सामर्थ्याचे, शहाणपणाचे आणि सौंदर्याचे कौतुक करत असाल, तो स्वतःमध्ये आपल्या दैवी गुणांचे जीवन अनुभवतो आणि आपल्याला सांगतो की आपण किती शक्तिशाली, ज्ञानी आणि सुंदर आहोत.

तो आम्हाला सांगतो: माझ्या आयुष्याचे जीवन, मी तुम्हाला ओळखले आहे आणि मला तुमच्याबद्दल बोलण्याची आणि तुम्हाला आमची दैवी कथा सांगण्याची गरज वाटते.

ही जीवने म्हणजे आपले मोठे वैभव, आपली दीर्घ पिढी, आपल्यापासून अविभाज्य आहे.

ते नेहमी फिरत असतात.

आपल्या परमात्म्याबद्दल त्यांना नेहमी काहीतरी सांगायचे असते. आणि एक जीवन दुसऱ्याची वाट पाहत नाही:

जर एक आला तर दुसरा त्याच्या मागे येतो आणि दुसरा त्याच्या मागे येतो. ते कधीच संपत नाहीत.

आमचे समाधान पूर्ण झाले, निर्मितीचा उद्देश पूर्ण झाला:

आम्हांला ओळखणाऱ्या प्राण्यांचा सहवास ठेवा.

आणि ते आपल्या आनंदासाठी आपल्यासोबत असताना, आपण ते आपल्या प्रतिरूपात वाढवतो. त्याचा सहवास कोणाला आवडणार नाही? जास्त, आम्हांला सृष्टीचा सहवास आवडतो कारण आम्ही त्याच्या जीवनाचे प्राण आहोत. आमचा पहिला मुलगा अॅडम, जेव्हा त्याची इच्छा पूर्ण करण्यासाठी आमच्या इच्छेतून बाहेर पडला तेव्हा आम्हालाही खूप वेदना झाल्या. गोरगरिबांनी त्यांच्या कार्याने दैवी जीवन निर्माण करण्याचे पुण्य गमावले आहे. सर्वोत्तम तो अजूनही कामे करू शकतो, पण जीवन नाही.

आपल्या इच्छेशी एकरूप होऊन, त्याच्या सामर्थ्यात दैवी वर्तु होते. तो त्याच्या कृतीने त्याला पाहिजे तितके जीवन तयार करू शकतो .

त्याच्यासोबत जे घडले ते तुलनात्मक आहे

- एक निर्जंतुक आई जिला वडिलांना अधिकार दिलेले नाहीत, किंवा
- ज्याला एखादे काम करायचे आहे आणि ज्याला सोन्याचा धागा आहे. ही व्यक्ती सोन्याच्या धाग्यापासून वेगळी होते. त्यावर पाऊल ठेवण्याइतपत तो जातो.
- हा नाकारलेला सोन्याचा धागा म्हणजे आयुष्य म्हणून माझी इच्छा आहे
- ज्याची जागा त्याच्या इच्छेच्या धाग्याने घेतली आहे ज्याला धागा म्हणता येईल.

बिचारा आदम!

तो यापुढे सोन्याची कामे करू शकत नव्हता,

- माझ्या इच्छेच्या तेजस्वी सूर्याने कपडे घातले. त्याला हे करावे लागले.
- लोखंडातील कामे तयार करा, ई
- अगदी आवडीने भरलेल्या गलिच्छ नोकऱ्या.

अॅडमच्या नशिबात असा बदल झाला आहे की तो जवळजवळ ओळखता येत नाही. तो दुःखाच्या पाताळात उतरला.

सामर्थ्य आणि प्रकाश आता त्याच्या सामर्थ्यात नव्हता.

पापापूर्वी, त्याच्या सर्व कृत्यांमध्ये, त्याच्यामध्ये आपली प्रतिमा आणि समानता वाढली, कारण त्याच्या निर्मितीच्या कृतीत आपण घेतलेले कार्य होते, आणि कारण आम्हाला हवे होते

- आमचे कार्य ठेवा,
- आपल्या कृतीद्वारे आपले सर्जनशील शब्द अंमलात आणण्यासाठी,
- त्याला नेहमी आपल्यासोबत ठेवा आणि त्याच्याशी सतत संवाद साधा.

त्यामुळे आमचे दुःख मोठे होते. जर आपल्या सर्वज्ञानात हे दिसून आले नसते की आपली इच्छा पुढील शतकांमध्ये जीवन म्हणून राज्य करेल,

- जे आमच्या तीव्र दुःखावर मलमसारखे होते,
- आमच्या वेदनांमुळे, आम्ही सर्व सृष्टी कमी केली असती.

कारण जर आपल्या इच्छेने राज्य केले नाही तर सृष्टी आपली सेवा करणार नाही. फक्त जीवाची गरज होती.

आम्ही सर्व गोष्टी आमच्या आणि त्यांच्या सेवेसाठी निर्माण केल्या होत्या.

शिवाय, माझी इच्छा पुन्हा जिवंत व्हावी म्हणून प्रार्थना करा. आणि तुम्ही त्याचा बळी व्हा.

मी दैवी इच्छेच्या शाश्वत लहरीखाली आहे. त्याला नेहमी स्वतःला जीव द्यायचे असते. पण जीवालाही ते हवं असतं.

दैवी इच्छा आपल्या नकळत सृष्टीत स्वतःला शोधणारा घुसखोर बनू इच्छित नाही. आपण त्याला शोधावे अशी त्याची इच्छा आहे.

त्याला त्या प्राण्याला त्याचे प्रेमाचे चुंबन द्यायचे आहे. मग, भेटवस्तूंनी भरलेल्या विजेत्याप्रमाणे,

प्राणी आणि त्याच्या भेटवस्तूंची उंची प्रविष्ट करा.

मी त्याचा विचार करत होतो.

माझ्या प्रिय येशूला त्याचे रहस्य त्याच्या प्राण्याला सोपवण्याची गरज वाटली आणि मला सांगितले:

माझी धन्य मुलगी, माझी इच्छा द्यायची आहे.

पण त्याला त्याच्या भेटवस्तू जमा करण्यासाठी प्राण्याचा स्वभाव शोधायचा आहे. शेतकऱ्याच्या हातात जमीन असल्यासारखी व्यवस्था आहे.

- त्यात कितीही बिया असले तरी,
- पेरण्यासाठी जमीन नसल्यामुळे तो कधीही पेरणी करू शकणार नाही.

जर पृथ्वी योग्य असती आणि बियाणे प्राप्त करण्यास तयार नसती तर गरीब शेतकऱ्याची छाप पडली असती

की ज्या बियांनी त्याला पृथ्वी समृद्ध करायची होती ते त्याच्या तोंडावर फेकले गेले. ही माझी इच्छा आहे.

तिला द्यायचे आहे, पण जर

- इच्छुक आत्मा सापडत नाही,
- त्याला भेटवस्तू ठेवण्यासाठी जागा मिळणार नाही.

तिच्या हताशतेमुळे, तिला असे वाटेल की ते तिच्या चेहऱ्यावर फेकले जात आहेत. आणि जर त्याला आत्म्याशी बोलायचे असेल तर त्याला कानाशिवाय ते ऐकू येईल.

अशा प्रकारे, उपाय

- आत्मा तयार करा,
- दैवी दरवाजे उघडते,
- सुनावणी देते, आणि
- आत्म्याला संवादात ठेवते.

माझ्या इच्छेला जे काही द्यायचे आहे त्यासमोरचा स्वभाव आत्म्याला जाणवतो. अशा प्रकारे की त्याला जे मिळेल ते त्याला आवडते आणि अपेक्षित आहे.

त्याची विल्हेवाट लावली नाही तर आम्ही काही देत नाही.

कारण आपण आपल्या भेटवस्तूंना निरुपयोगीपणा दाखवू इच्छित नाही.

मांडणी ही शेतकऱ्यासाठी जमिनीसारखी आहे,

- शेतकऱ्याला काय करायचे आहे ते कोणाच्या अधीन आहे.

ते स्वतःच काम करू देते, तण काढते आणि बियाणे त्याच्या कुशीत ठेवते

- कोण तिला देऊ इच्छित आहे.

आपल्या परमात्म्याचेही असेच आहे. आम्हाला लेआउट सापडल्यास,

आपण आपले काम करतो आणि जीव शुद्ध करून तयार करतो.

आमच्या सर्जनशील हातांनी आम्ही जागा तयार करतो

आमच्या भेटवस्तू कोठे संग्रहित करायच्या आणि आमची सर्वात सुंदर कामे तयार करा.

परंतु जर आत्मा तयार नसेल तर, आपली सर्व शक्ती असूनही, आपण काहीही करू शकत नाही.

कारण त्याचे आतील भाग दगड, काटे आणि नीच वासनांनी अवरोधित केले आहे.

आणि आत्मा अनिच्छुक असल्याने, तो आपल्याला त्यांना काढू देत नाही.

स्वभावाअभावी किती पावित्र्य धुरात निघून जाते!

शिवाय, जर त्याची इच्छा नसेल, तर आत्मा आपल्या दैवी इच्छेनुसार जगण्यास अनुकूल होत नाही. आपली इच्छा तिच्यासाठी नाही असे तिलाही वाटते.

आपल्या इच्छेचे पावित्र्य प्राण्याला उखडून टाकते,

- त्याची शुद्धता त्याला लाजवते, त्याचा प्रकाश त्याला आंधळा करतो. पण जर आत्मा तयार असेल,

- स्वतःला आमच्या इच्छा ई च्या बाहू मध्ये फेकून देते

- आम्हाला तिच्याबरोबर जे पाहिजे ते करूया.

हे अगदी लहान मुलासारखं आहे, ज्याला आमची कामे इतक्या प्रेमाने मिळतात की आम्हाला खूप आनंद होतो.

आपली इच्छा काय करते?

त्याची दैवी चळवळ पसरवते.

या दैवी हालचालीने, आत्म्याला आपली सर्व कामे कृतीत सापडतात. तो त्यांचे चुंबन घेतो, त्याच्या छोट्या प्रेमाने त्यांना गुंतवतो.

माझी संकल्पना आणि माझा जन्म कृतीत शोधा.

आणि मी फक्त ते सोडत नाही, तर मी त्याचा इतका आनंद घेतो की मला पृथ्वीवर जन्म घेतल्याचे प्रतिफल वाटते.

कारण मला माझ्यासोबत पुनर्जन्म झालेला आत्मा सापडतो.

पण हा आत्मा त्याहूनही पुढे जातो.

त्याच्याकडे असलेली दैवी चळवळ ती सर्वत्र धावते आणि बलाढ्य सैन्याप्रमाणे शोधते,

- माझ्या मानवतेने जे काही केले आहे,
- माझे अश्रू, माझे शब्द आणि माझी प्रार्थना,
- माझी पावले आणि माझे दुःख.

हा आत्मा सर्वकाही घेतो, मिठी मारतो आणि सर्व काही आराधना करतो.

मी असे काहीही केले नाही जे त्याच्या प्रेमात गुंतवणूक करत नाही. आणि मग ते काय करते?

सर्व काही तिच्या मालकीचे करा

मोहक आणि लहान मुलासारखे मागाने,

- तिने तिच्या गर्भाशयात सर्वकाही धारण केले आहे,
- आपल्या देवत्वाकडे उगवतो,
- आपल्या आजूबाजूला सर्वकाही आहे आणि

प्रेमाच्या वाहतुकीसह, तो आम्हाला सांगतो:

"आराध्य महाराज, बघा मी किती सुंदर वस्तू आणतोय! हे सर्व माझे आहे.

मी तुमच्यासाठी सर्व काही घेऊन आलो आहे कारण हे सर्व तुमच्यावर प्रेम करते, तुमच्यावर प्रेम करते, तुमच्या माझ्यावर आणि आमच्या सर्वांवर असलेल्या सर्व

प्रेमाच्या बदल्यात तुमचा गौरव करते. "

ही दैवी चळवळ जी माझ्या इच्छेने त्याच्यामध्ये राहणाऱ्या प्राण्यामध्ये ठेवली आहे ती त्याला प्राप्त होणारे नवीन जीवन आहे.

या चळवळीने, तो सर्व गोष्टींचा हक्कदार आहे. जे आपले आहे ते सृष्टीचेही आहे. म्हणूनच ते आपल्याला सर्व काही देऊ शकते. आणि, अरे! हे आपल्याला किती आश्चर्यचकित करते!

त्याच्याकडे नेहमीच आपल्याला देण्यासाठी काहीतरी असते.

या दैवी चळवळीने त्याला सर्वत्र धावण्याचे पुण्य लाभले आहे.

एका क्षणासाठी, ते सृष्टीला एकमेकांवर प्रेम करण्यासाठी आणते जसे आपण सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये प्रेम करतो.

आणखी एक क्षण, आपल्यावर प्रेम करणाऱ्या सर्व प्राण्यांना आपल्यावर आणि सर्वासोबत प्रेम करण्यासाठी आणतो.

दुसऱ्या वेळी, मी पृथ्वीवर असताना जे काही केले ते सर्व तो आपल्यासमोर आणतो.

कारण आपण स्वतःला म्हणू शकतो: जसे आपण स्वतःवर प्रेम करतो तसे मी तुझ्यावर प्रेम करतो.

हा प्राणी कधीच थांबत नाही.

असे दिसते की तो आपल्याला नवीन मनोरंजक आश्चर्यांशिवाय जगू शकत नाही.

तो आम्हाला सांगू इच्छितो:

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर नेहमीच प्रेम करतो."

आणि या प्राण्याला आपण आपला आनंद, आपला शाश्वत आनंद म्हणतो.

कारण सृष्टीच्या अखंड प्रेमापेक्षा आपल्यासाठी दुसरा आनंद नाही.

कारण तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे **की आमच्या इच्छेमध्ये फक्त एकच कृती केली जाते**

तो उगवत्या सूर्यपेक्षा जास्त आहे.

नंतरचे त्याच्या प्रकाशासह, संपूर्ण पृथ्वी, समुद्र, कारंजे गुंतवते आणि गवताचे

सर्वात लहान ब्लेड विसरले जात नाही.

सर्व काही प्रकाशाने झाकलेले आहे.

त्याचप्रमाणे **आमच्या इच्छेनुसार केलेली कृती**

थोडक्यात, सर्व गोष्टी शोधतात, गुंतवतात,

ते आतून आणि बाहेरील प्राण्यांचे चमकणारे चांदीचे वस्त्र बनवते.

अशा प्रकारे सजवून तो त्यांना आपल्या आराध्य महाराजांसमोर आणतो

- जेणेकरून ते आमच्या इच्छेनुसार आम्हाला प्रार्थना करतात

- प्रकाश आणि प्रेमाच्या आवाजासह जे प्रत्येकासाठी बोलतात.

आणि आपल्या दैवी शिष्यांवर एक गोड मंत्रमुग्ध करून,

हे आपल्याला आपल्या दैवी प्रकाशात परिधान केलेले सर्व प्राणी दर्शविते.

आणि आम्ही आमच्या फियाटची शक्ती उंचावतो

- जे, त्याच्या प्रकाशाच्या सामर्थ्याने,

मानवी दुःख कसे लपवायचे आणि त्यांचे प्रकाशात रूपांतर कसे करायचे हे त्याला माहीत आहे.

त्याच्या कोणत्याही कृतीला काहीही नाकारले जात नाही

कारण त्यात आपल्याला सर्वकाही देण्याची आणि प्रत्येक गोष्टीची भरपाई करण्याची शक्ती आहे.

हे ऐकून मी स्वतःला विचार केला:

"जर एखादा प्राणी जो अजूनही पृथ्वीवर राहतो आणि दैवी इच्छेनुसार जगतो तो एका कृतीने अनेक गोष्टी करू शकतो,

अनंतकाळचे जीवन जगणारे स्वर्गातील धन्य काय करू शकत नाहीत? "

आणि माझा गोड **येशू जोडला** :

" माझी मुलगी,

धन्य एक आणि पृथ्वीवर अजूनही असलेला आत्मा यात मोठा फरक आहे.

धन्यांना जोडण्यासाठी काहीही नाही.

त्यांचे जीवन, त्यांची कृती आणि त्यांची इच्छा आपल्यामध्ये स्थिर राहिली आहे आणि ते म्हणू शकतात:

"आमचा दिवस झाला".

त्यांना जास्त करण्याची परवानगी नाही.

उत्तम प्रकारे, आपण त्यांना नवीन आनंद आणि नवीन प्रेम देऊ शकतो.

पण अजूनही पृथ्वीवर राहणाऱ्या व्यक्तीसाठी त्याचा दिवस संपलेला नाही. आणि जर त्याला हवे असेल आणि आमच्या इच्छेनुसार जगले तर तो ऑपरेट करू शकतो

- संपूर्ण जगासाठी कृपेचे आणि प्रकाशाचे चमत्कार, ई

- त्याच्या निर्मात्यासाठी प्रेमाचे चमत्कार.

म्हणूनच आपले सर्व लक्ष पृथ्वीवर राहणाऱ्या आत्म्याकडे जाते.

कारण आमचे काम अजूनही सुरू आहे. ते संपलेले नाही.

आणि जर आत्म्याने स्वतःला कर्ज दिले तर ते लक्षात येते

- पूर्वी कधीच नाही असे कार्य करते,

- स्वर्ग आणि पृथ्वी आश्चर्यचकित करण्यासाठी इतके सुंदर कार्य करते.

म्हणूनच जेव्हा आपल्याला प्रवासी आत्मा सापडतो तेव्हा आपले दुःख मोठे असते जे आपल्याला करू इच्छित असलेली अतिशय सुंदर कामे करण्यास भाग पाडत नाही.

किती कामे सुरू झाली आणि पूर्ण झाली नाहीत! इतर अचानक थांबले.

कारण आपण आपली कामे अप्राप्य सौंदर्याने करू शकत नाही

- ते आमच्या इच्छेमध्ये आणि

- जे त्याच्यामध्ये राहतात त्यांच्यासाठी.

कारण आमची इच्छा आम्हाला जे हवे आहे ते करण्यासाठी अनुकूल सामग्रीचे व्यवस्थापन करते.

आमच्या इच्छेशिवाय, आम्हाला सापडत नाही

- पुरेसा प्रकाश,
- किंवा उगवणारे प्रेम नाही,
- किंवा दैवी साहित्य नाही.

आम्हाला पुढे जाण्यास सक्षम न होता हात ओलांडण्यास भाग पाडले जाते. आणि किती जण आपल्या मर्जीत राहत नाहीत!

शिवाय, पृथ्वीवर राहणाऱ्या प्राण्यांसाठी गुणवत्तेचे नाणे फिरते.

आणि आपली दैवी प्रतिमा, ज्याचे अनंत मूल्य आहे,

आमच्या इच्छेद्वारे अॅनिमेटेड तिच्या सर्व कृतींमध्ये ते छापलेले आहे.

म्हणून जेव्हा त्याला हवे असते तेव्हा त्याला हवे ते पैसे देण्याचा बदल त्याच्याकडे असतो.

म्हणूनच आपले कार्य आणि आपले हित हे आजही पृथ्वीवर राहणाऱ्या आत्म्यांसाठी आहे. कारण विजयाची वेळ आली आहे.

स्वर्गात असताना आणखी काही संपादने नाहीत, तर फक्त आनंद आणि आनंद आहे.

दैवी इच्छेने आमच्या प्रेमासाठी केलेल्या कृत्यांमध्ये मी माझा फेरा मारला .

मला असे वाटते की त्यांनी जे काही केले आहे त्यात त्यांना ओळखले जावे.

- त्यांनी आमच्यावर किती प्रेम केले आणि
- कधीही न संपणाऱ्या प्रेमाने ते अजूनही आपल्यावर किती प्रेम करतात.

आणि मी स्वतःशी विचार केला:

"मी नेहमी दैवी इच्छेच्या कृतीकडे परत जाऊन काय चांगले करू?"

मला आश्चर्यचकित करून, माझा नेहमीच दयाळू येशू, सर्व चांगुलपणा, मला म्हणाला:

माझ्या आशीर्वादित मुली, तुला माहित असले पाहिजे की आम्ही जे काही केले आहे,

- निर्मिती आणि विमोचन दोन्हीमध्ये,

आमच्या वस्तूंचा हुंडा बनवण्याशिवाय आणि प्राण्यांसाठी आमची कामे करणे हे दुसरे काही नव्हते.

जो आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो

- त्याचा हुंडा ताब्यात घेण्यासाठी येतो,

- ते ओळखा

-मला ते आवडते.

जेव्हा हा प्राणी आपल्या इच्छेसाठी प्रवास करतो तेव्हा हुंड्याची अफाटता कळते

- त्याच्या निर्मात्याने त्याला स्थापित केले,

हा प्राणी अशा प्रकारे आपला दिवस वेळेत तयार करतो.

मग तो जितके दिवस फिरतो आणि आपल्या इच्छेनुसार चालतो तितके दिवस तयार करतो

- त्याला जाणून घेणे आणि प्रेम करणे.

म्हणूनच मी त्याला हा मोठा हुंडा दिला.

-तो काय प्राप्त करू शकतो आणि वेळेत जाणून घेऊ शकतो कारण तो अशा प्रकारे त्याचे दिवस बनवतो जे दिवस असतील

- जो कधीही न संपणाऱ्या अनंतकाळच्या शाश्वत दिवसाचा मुकुट करेल.

परिणामी

- तो माझ्या इच्छेमध्ये जितके जास्त वळण घेतो,

- अधिक दिवस तयार होतील ज्यामुळे ते अधिक समृद्ध आणि आकाशात अधिक वैभवशाली होईल.

प्राणी काळजी घेत नाही तर काय

- ओळखणे ,

- स्वतःचे आणि

- प्रेम

ही महान भेट,

ती एक गरीब दुर्दैवी स्त्री असेल जी दुःखात जगते, उपासमारीने मरायला भाग पाडते.

- त्याच्याकडे अनेक मालमत्ता असताना.

तो अशा पित्यासारखा असेल जो आपल्या मुलाला आपली मोठी संपत्ती देतो,

जो त्याच्या वडिलांनी त्याला सोडलेला हुंडा उपभोगण्यासाठी त्यांना जाणून घेण्याचा किंवा ताब्यात घेण्याचा प्रयत्न करत नाही.

एवढा हुंडा असूनही या मुलाकडे असेल,

त्याला श्रीमंत मानले जात नाही कारण तो त्याच्या मालमत्तेची काळजी घेत नाही. तो गरीब आहे.

आणि असे म्हटले जाऊ शकते की त्याने आपल्या वडिलांची खानदानी गमावली, जणू तो कायदेशीर मुलगा नाही. एवढा श्रीमंत आणि आपल्या मुलाला गरीब म्हणून पाहणाऱ्या या गरीब बापाला काय त्रास होत असेल.

चिंध्यांनी झाकून त्याच्या भाकरीसाठी भीक मागितली.

हा मुलगा, जर त्याच्यात सामर्थ्य असेल तर आपल्या बापाला वेदनांनी मरायला लावेल.

याच अवस्थेत आपले परमत्व प्राप्त होते.

आपण निर्माण केलेली प्रत्येक गोष्ट ही एक देणगी आहे जी आपण प्राण्याला सोडतो

- तिला आनंदी आणि श्रीमंत बनवा,

आम्ही कोण आहोत, आम्ही तिच्यावर किती प्रेम केले आणि आम्ही तिच्यासाठी जे काही केले ते तिला कळू द्या.

म्हणून ती आमच्या कामात फिरकत नाही

- त्यांना ओळखत नाही,

-त्यांच्या मालकीचे नाही, आणि

- कालांतराने त्याच्या दिवसांची योग्यता तयार करत नाही. हे आपल्यासाठी मोठे दुःख नाही का?

तसेच, **नेहमी आमच्या कामासाठी या** . जितके जास्त तुम्ही याल,

जितके तुम्ही त्यांना ओळखाल तितके तुम्ही त्यांच्यावर प्रेम कराल आणि

जितके जास्त तुम्हाला ते ताब्यात घेण्याचा अधिकार आहे.

शिवाय, माझ्या इच्छेनुसार केलेली प्रत्येक कृती शांतीचा दूत आहे जी पृथ्वीपासून सुरू होते आणि स्वर्गात आणि पृथ्वीमध्ये शांतता आणण्यासाठी स्वर्गात येते .

माझ्या इच्छेबद्दल बोलला जाणारा प्रत्येक शब्द शांततेचा बंध आहे.

जे त्याच्यामध्ये राहतात त्यांना मिळालेले पहिले चांगले म्हणजे **त्यांच्या आणि आपल्यातील शांतीचे बंधन.**

तिला आमच्या दैवी शांततेने सुशोभित वाटते. या शांततेच्या बंधनाने, तिला स्वतःमध्ये स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यात शांतता निर्माण करण्याचा सद्गुण जाणवतो.

तिच्यात सर्व शांतता आहे. त्याचे बोलणे, त्याचे रूप, त्याच्या हालचाली शांत आहेत. अरेरे! किती वेळा, एका शब्दाने, तो आपल्या आणि प्राण्यांमध्ये शांतता आणतो!

त्याचे फक्त एक गोड आणि प्रसन्न दिसणे आपल्याला घायाळ करते आणि आपल्या ध्वजाचे रूपांतर कृपेत करते!

म्हणून, त्याच्या सर्व कृती एकट्या आहेत

- शांततेचे बंधन,

- शांती दूत जे प्राण्यांच्या शांतीचे चुंबन देवाला आणि देवाच्या प्राण्यांना देतात.

प्राणी जितका आपल्या इच्छेनुसार जगतो, जितका जास्त तो आपल्या दैवी कुटुंबात प्रवेश करतो, तितकेच तो आपले मार्ग आत्मसात करतो,

जितकी तिला आमची गुपिते कळतात आणि जितकी ती आमच्यासारखी दिसते तितकेच आम्ही तिच्यावर प्रेम करतो,

जितके अधिक तो आपल्यावर प्रेम करतो आणि आपल्याला नेहमी त्यांना देण्याच्या स्थितीत ठेवतो

- धन्यवाद नवीन,

- प्रेमाचे नवीन आश्चर्य.

आपल्या कुटुंबाचा भाग म्हणून आपण ते आपल्या घरात ठेवतो. आम्ही म्हणू शकतो:

"तो आमच्या टेबलावर खातो आणि आमच्या गुडघ्यावर झोपतो."

या प्राण्याशिवाय जगणे आपल्यासाठी अशक्य आहे.

आपली इच्छा आपल्याला अशा प्रकारे बांधते की ती आपल्याला दयाळू आणि आकर्षक प्राणी बनवते,

अशा प्रकारे की आपण तिच्याशिवाय आपल्याशिवाय राहू शकत नाही.

मग तो जोडला :

माझ्या मुली, आपल्या इच्छेमध्ये जीव जगण्याची आमची इच्छा महान आहे.

आपण एका गरीब आईच्या स्थितीत आहोत जिला जन्म देण्याची गरज वाटते आणि ती करू शकत नाही.

त्याला त्याच्या मुलाला ठेवायला कोठेही नाही

- ते स्वीकारण्यासाठी कोणीही नाही

- किंवा कोणाकडे सोपवायचे नाही. बिचारी आई, तिला किती त्रास होतो!

आपले परमात्मा या अवस्थेत आहेत.

आपल्याला स्वतःला निर्माण करण्याची गरज वाटते, पण आपण स्वतःला कुठे ठेवू?

जर आपली इच्छा ही प्राण्याचे जीवन नसेल तर आपल्यासाठी जागा नाही.
आम्हांला कोणावरही विसंबून राहायला नाही किंवा पोट भरायला कोणी नाही,
आम्हाला आमच्या आराध्य महाराजांसाठी आवश्यक पुरवठा सापडत नाही.
आणि आपले पवित्र ट्रिनिटी नेहमीच निर्माण करण्याच्या कार्यात असल्याने,
-हे जन्म आपल्यात दडपून राहतात
- जेव्हा आपण प्राण्यांमध्ये आपले दैवी ट्रिनिटी निर्माण करू इच्छितो.

पण ते आमच्या इच्छेनुसार राहत नसल्यामुळे,
आमच्या दैवी पिढीला प्राप्त करणारा कोणीही नाही.

आम्हाला स्वतःवरच कोंडलेले पाहून किती वेदना होतात
आपली चिरंतन पिढी प्राण्यांसाठी काय करू शकते हे महान चांगले उलगडण्यात
सक्षम न होता! आमची इच्छा सर्व काही स्वीकारते.
आणि ती जी तिच्यामध्ये राहते, तिची कामे घडवते, अशा प्रकारे ती प्रत्येकाची दूत
बनते. जर तो प्रेम करतो, तर तो आपल्यावर सर्वांचे प्रेम आणतो.
जर तो आराधना करतो, तर तो प्रत्येकाची आराधना आपल्यापर्यंत आणतो. जर
त्याचा त्रास झाला तर तो सर्वांसाठी समाधानी आहे.
आपल्या इच्छेतील एकच कृती सर्व प्राण्यांना आणि सर्व गोष्टींना मागे टाकणे, वेढणे
आणि आलिंगन देणे आवश्यक आहे.
आणि हा आत्मा आपल्या परमात्म्याचा वाहक होण्याच्या टप्प्यावर येतो. कारण
आपण कधीही आपल्या इच्छेबाहेर जात नाही.
आणि जो कोणी त्याच्यामध्ये राहतो तो आपल्याला प्रत्येक कृतीत अडकवू शकतो
आणि त्याला पाहिजे तेथे नेऊ शकतो.
- आम्हाला ओळखण्यासाठी प्राण्यांना,
- सर्व सृष्टीला सांगण्यासाठी:
"बघ मी तुझ्यावर किती प्रेम करतो, कारण मी तुला तुझ्याकडे घ्यायला आलो
आहे."

आपण स्वतःला अशा परिस्थितीत शोधतो ज्यामध्ये तो स्वतःच सूर्याचा गोल असतो, जो त्याच्या किरणांच्या वर्तुळाच्या आतील बाजू कधीही सोडत नाही.

आणि त्याचे किरण सर्व काही, अगदी लहान वनस्पती देखील झाकण्यासाठी जमिनीवर उतरतात. त्याचा गोल, ज्या उंचीवर तो स्थित आहे, तिथून त्याचा प्रकाश कधीही सोडत नाही.

तिच्याबरोबर चाला आणि तिचे किरण काय करतात ते करा.

आम्ही असेच आहोत.

आपण आपल्या इच्छेचे वाहक आहोत आणि आपली इच्छा आपणच वाहक आहोत. आपण एक जीव आहोत

जो कोणी तेथे राहतो तो आपल्या दिव्य अस्तित्वाचा वाहक बनतो

आपण स्वतःला मानवी इच्छाशक्तीचे वाहक बनवतो.

आम्हाला हा प्राणी खूप आवडतो

- आमचा विजय आणि - त्यात आमची इच्छा पूर्ण झाल्याचे पाहून मोठा आनंद.

दैवी इच्छेचा समुद्र नेहमीच कुजबुजतो आणि प्राण्यांवर हल्ला करण्यासाठी त्याच्या सर्वोच्च लाटा तयार करतो.

- कधी कधी प्रकाश,
- कधी कधी प्रेमाचे,
- कधी कधी रमणीय सौंदर्य आणि
- आक्रोश सह दुसऱ्या वेळी.

कारण त्याला प्राण्यांमध्ये त्याचे थोडेसे स्थान हवे आहे आणि तिथेच राहायचे आहे. दैवी इच्छेचे प्रेम अव्यक्त आहे.

त्याचा अतिरेक होईल.

तो त्याच्या सर्व प्रेमाच्या रणनीती अटीवर वापरेल

- प्राण्यामध्ये राहण्याचे स्वातंत्र्य आहे e
- आम्हाला तिथे त्याच्या फियाटमध्ये राहू द्या!

मला आश्चर्य वाटले आणि माझा दयाळू येशू मला म्हणाला:

माझ्या इच्छेची मुलगी, तुला ते माहित नाही

आमचे प्रेम किती दूर जाते ई

आपण काय करू जेणेकरून प्राणी आपल्या इच्छेनुसार जगेल. हे सृष्टीचे शिखर आहे .

आम्ही नाही तर, आम्ही सांगू शकता

- की आमचे काम झाले नाही आणि

- जे आम्हाला माहित आहे आणि करू शकतो ते आम्ही केले नाही.

आपण म्हणू शकतो

जे करायचे आहे त्या संदर्भात आम्ही अद्याप काहीही केलेले नाही.

आपल्याला हे माहित असले पाहिजे की ते आपल्या देवत्वाने स्थापित केले आहे

- की आपण स्वतःचे अनेक जीवन घडवू

आपण बऱ्याच गोष्टी आणि कृती निर्माण केल्या आहेत जे प्राणी आपल्या इच्छेनुसार करेल.

आपले अस्तित्व सर्वांपेक्षा श्रेष्ठ असल्याने, तो त्याच्या जीवनात पुढे जातो हे योग्य आहे.

सर्व निर्मित वस्तूंची संख्या आणि मानवी कुटुंबातील सर्व कृती.

परंतु जर प्राणी आपल्या इच्छेनुसार राहत नाही,

आपण आपले जीवन त्याच्या कृतीमध्ये तयार करू शकत नाही. ते करण्यासाठी आपल्याकडे दैवी बाबींची कमतरता आहे.

आमच्याकडे जीवन ठेवण्यासाठी जागा नव्हती.

मग ही जीवने कोणाला प्राप्त करायची, जाणून घ्यायची आणि प्रेम करायचे नसेल तर ते बनवण्यात काय अर्थ आहे?

तर हे सर्वात सुंदर, सामर्थ्यवान आणि शहाणपणाचे कृत्य आहे हे तुम्हाला दिसते का?

हे आपले जीवन उघड करण्याबद्दल आहे जे आपण आधीच आपल्या गर्भात निर्माण केले आहे.

आम्ही त्यांना बाहेर पडू देऊ शकत नाही कारण आमची इच्छा राज्य करत नाही. आणि सृष्टीच्या महान कार्यात हे थोडेच कमी आहे यावर तुमचा विश्वास आहे का?

ही सर्वात मनोरंजक कृती आहे, ज्यामध्ये निर्मितीचा कळस आहे.

सर्व कृत्ये अशा दुर्मिळ सौंदर्याने, आणि त्या तुलनेत इतक्या मोठ्या वैभवात गुंफल्या जातील.

- जे सौंदर्य आम्ही त्यांना दिले होते आणि

- त्यांनी आम्हाला दिलेला गौरव

भूतकाळात ते फक्त लहान थेंब आहेत.

माझी मुलगी, अरे! आम्ही नंतर किती उसासा टाकतो! आमचे प्रेम कसे थरथरते, आरडाओरडा आणि उन्माद

- आपल्या इच्छेनुसार प्राणी जगण्याची वाट पाहत आहे!

आणि आपण जाणतो की अनेक गोष्टी सृष्टीतून गायब असतील

- जेणेकरून त्याच्या कृती आपल्या जीवनाला आकार देण्यासाठी उपयुक्त ठरतील,

आम्ही सर्व गोष्टींचे निराकरण करण्यासाठी आमचे कार्य सुरू ठेवण्यास तयार आहोत.

त्याच्या प्रत्येक कृतीत आपण टाकू

- आपले प्रेम, आपली पवित्रता, आपले चांगुलपणा आणि आपले सौंदर्य

जेणेकरून आपल्या जीवनासाठी आवश्यक असलेल्या गोष्टींची कमतरता भासू नये.

म्हणून आपण स्वतःला निर्माण करू आणि पुनरुत्पादन करू . _

आणि, अरे! प्रेम, पावित्र्य आणि चांगुलपणाची किती देवाणघेवाण होईल!

आपल्या सौंदर्याच्या गोड मोहिनीत आपण आनंदी होऊ.

आपल्या इच्छेनुसार जगण्यासाठी आपण त्याची आकांक्षा कशी बाळगू शकत नाही?
आमच्याकडे नसेल

- केवळ प्राणीच नाही,

-पण **आपले स्वतःचे जीवन** त्याच्या कृतीतून निर्माण झाले आहे.

आणि जेव्हा आपल्याला आपल्या जीवनातील एक आनंद मिळेल,

- दुसरा अनुसरण करेल आणि दुसरा प्राणी करेल त्या कृतीनुसार._

जेव्हा त्याची कृती सुरू होईल, तेव्हा आपण त्यात सहभागी होऊ आणि आपण स्वतः आपल्या जीवनाचे कलाकार आणि प्रेक्षक बनू. माझी मुलगी, काय आनंद, काय आनंद

- प्रशिक्षित करण्यास सक्षम होण्यासाठी,

-आपल्याला ओळखणारा आणि प्रेम करणारा प्राणी आहे, ई

-त्यात आमचा रॉयल पॅलेस घेण्यास सक्षम व्हा!

आणि त्या प्राण्याचे किती चांगले होईल! त्याचे छोटेसे पावित्र्य आपल्यात राहील ,
त्याचे थोडेसे प्रेम आपल्यात राहील,

त्याचे चांगुलपणा आणि सौंदर्य आपल्यात राहील, जेणेकरून

जर त्याने पवित्र कार्य केले तर त्याच्या सामर्थ्यात आपली पवित्रता असेल.

जर तो प्रेम करतो, तर तो आपल्या प्रेमासह प्रेम करेल, इत्यादी ;

त्याची क्रिया आपल्या कृतीतून निर्माण होईल. कारण जे आपल्या इच्छेनुसार केले जाते

∴आम्हाला सोडत नाही e

किंवा ते आपल्या कृतीतून प्राप्त होत नाही .

त्यामुळे हा प्राणी नेहमीच आपल्यावर प्रेम करेल आणि आपल्याला नेहमीच प्रेम वाटेल. ते नेहमी पवित्रता, सौंदर्य आणि चांगुलपणाने वाढेल.

तो नेहमी त्याच्या निर्मात्याबद्दल नवीन ज्ञान प्राप्त करेल कारण त्याला त्याच्या कृतींमध्ये तो स्पंदित वाटत असेल.

माझी इच्छा प्रकट होईल.

आपल्या दैवी अस्तित्वाबद्दल ती नेहमी त्या प्राण्याला नवनवीन गोष्टी सांगते जेणेकरून तिच्याकडे असलेल्या आपल्या जीवनाची तिला अधिकाधिक प्रशंसा करता येईल.

ज्ञान

- नवीन प्रेम निर्माण करा,
- आपल्या सौंदर्याच्या इतर प्रकारांशी संवाद साधते आणि
- प्राण्याला नवीन गोष्टी सांगणे, आपण जे आहोत त्याद्वारे त्याचे पोषण करणे कधीही थांबणार नाही.

हा आनंदी प्राणी अनुभवेत

आमच्या प्रेमाच्या जाळ्यात अडकलो ,

आमच्या प्रकाशाने आणि आमच्या सौंदर्याच्या मोहाने गुंतवलेले.

आणि आपण त्याच्या प्रेमाने इतके आनंदी होऊ की आपण या प्राण्यामध्ये आश्रय घेऊ - त्याच्यावर प्रेम करण्यासाठी आणि

- आमच्या प्रेमाला हवा द्या.

अशा दुर्मिळ सौंदर्याच्या मोहापायी स्वतःला अधीन करण्यापर्यंत आम्ही ते सुशोभित करू.

अशा प्रकारे आपण इतर सर्व गोष्टींना आपल्या इच्छेनुसार जगणाऱ्या प्राण्यांच्या तुलनेत लहान थेंब म्हणू शकतो.

तसेच, काळजी घ्या.

तुम्ही मला सर्वात जास्त समाधान द्याल आणि माझ्या इच्छेनुसार राहिल्यास तुम्ही मला आनंदी कराल.

त्यानंतर मी ईश्वरी इच्छेनुसार जीवनाच्या महान चांगल्या गोष्टींचा विचार करत राहिलो.

माझा गोड येशू म्हणाला:

माझ्या मुली, ही मालमत्ता इतकी महान आहे की मला या प्राण्यामध्ये आपले विद्युतीकरण करणारे जीवन वाटते .

आता एकमेकांना समजून घेण्यासाठी शब्दांची गरज नाही. जीवाच्या श्वासात आपला श्वास हा शब्द आहे

- माणसामध्ये गुंतवणूक करा e

- ते आपल्या शब्दात रूपांतरित करते.

आपले वचन बोलते असे प्राण्याला वाटते

- त्याच्या मनात,

-त्याच्या कामात ई

- त्याच्या पावलांवर.

आणि आपल्या सर्जनशील शब्दाचा सदगुण तो आपला शब्द अशा प्रकारे गुंतवतो

तो त्याच्या हृदयाच्या सर्वात आतल्या तंतूंमध्ये जाणवतो e

प्राणी स्वतःला शब्दात बदलतो.

माझा शब्द त्यात निसर्ग बनतो.

मी जे सांगतो ते करू नका आणि मला जे हवे आहे ते होईल

जणू माझे शब्द स्वतःच्या विरुद्ध गेले, जे असू शकत नाही.

अशा प्रकारे, जो माझ्या इच्छेनुसार जगतो, त्याच्यासाठी मी शब्द आहे

- त्याच्या श्वासात,

- त्याच्या हालचालीत,

- त्याच्या बुद्धिमत्तेत,

- त्याच्या नजरेत, सर्व गोष्टींमध्ये.

इतकी की माझ्या शब्दाने भावना विरघळली आणि ओतप्रोत झाली,

- माझ्या आवाजाचा आवाज न ऐकता तो आश्चर्यचकित झाला आणि म्हणाला:

"त्याच्या बोलण्यात माझा स्वभाव किती बदलला आहे असे मला वाटते, पण तो माझ्याशी कधी बोलला ते मला कळले नाही."

येशूने उत्तर दिले, " मी नेहमी बोलतो हे तुला माहीत नाही का?

जरी तुम्ही माझे ऐकले नाही तरी मी बोलतो, जेव्हा तुम्ही तुमच्या आत्म्याच्या छोट्याशा खोलीत प्रवेश कराल तेव्हा तुम्हाला माझ्या वचनाची भेट मिळेल आणि घेईल.

माझे शब्द उडत नाहीत

ते मानवी स्वभावात राहतात आणि या प्राण्याचे परिवर्तन करतात.

जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो आणि आपल्यामध्ये असे एकीकरण आणि असे परिवर्तन आहे,

- आपण न बोलता एकमेकांना समजून घेतो,

- आणि आपण शब्दांशिवाय बोलतो.

आणि ही सर्वात मोठी भेट आहे जी आपण प्राण्याला देऊ शकतो:

- श्वासाने, हालचालीसह बोला.

अशा प्रकारे हा प्राणी आपल्याशी ओळखला जातो

की आपण त्याच्याशी स्वतःप्रमाणे वागतो.

आपले दैवी अस्तित्व पूर्णपणे शब्द आणि आवाज आहे

पण आम्हाला पाहिजे तेव्हा आम्ही कोणालाच आमचे ऐकू देत नाही. लक्ष द्या आणि माझ्या इच्छेनुसार सर्व गोष्टींमध्ये स्वतःला मार्गदर्शन करा.

दैवी इच्छेतील उड्डाण चालूच असते. टॅग
असे दिसते की सर्व गोष्टींमध्ये नैसर्गिक आणि आध्यात्मिक
दैवी इच्छा शोधायची आहे आणि अवर्णनीय प्रेमाने सांगितले आहे:
मी इथे आहे. चला एकत्र करूया. एकट्याने करू नका.

माझ्याशिवाय, तुला माझ्यासारखे कसे करावे हे कळणार नाही. मला बाजूला
ढकलल्याच्या वेदनांमध्ये सोडले जाईल.

दैवी इच्छेच्या कृतीची किंमत तुमच्या कृतीत नसल्याच्या दुःखात तुम्ही राहाल. मी
त्याचा विचार करत होतो.

मग माझा गोड येशू, त्याच्या छोट्या भेटीची आणि सर्व चांगुलपणाची पुनरावृत्ती
करून, मला म्हणाला:

माझी धन्य मुलगी, माझी परम पवित्र मानवता माझ्या दैवी इच्छेची संरक्षक होती.
लहान -मोठे एकही कृत्य नव्हते ,

ज्यात माझी माणुसकी,

- बुरख्यासारखे असल्याने, तिने सर्व गोष्टींमध्ये माझा दैवी फियाट लपविला नाही,
- अगदी माझ्या श्वासोच्छवासात आणि माझ्या हालचालीत.

माझ्यात ती नसती तर मला श्वास घेता आला नसता किंवा अभिनय करता आला
नसता. माझी माणुसकी लपवण्यासाठी माझा बुरखा आहे

- माझे देवत्व.

- आणि माझ्या सर्व कामांमध्ये माझ्या इच्छेच्या कार्याची महान विलक्षणता.

तसं नसतं तर कुणी माझ्या जवळ जाऊ शकलं नसतं.

महाराज आणि माझ्या देवत्वाच्या तेजस्वी प्रकाशाने सर्वकाही ग्रहण केले असते. ते
सर्व ठोठावले जातील आणि माझ्यापासून पळून जातील.

मला क्षुल्लक वेदना देण्याचे धाडस कोणी केले असेल?

पण मी त्या प्राण्यावर प्रेम केले आणि मी माझ्या देवत्वाची प्रशंसा करण्यासाठी पृथ्वीवर आलो नाही, तर माझे प्रेम.

म्हणून मला माझ्या मानवतेच्या बुरख्याखाली लपायचे होते.

- माणसाशी बंधुभाव,

- मी जे करत होतो ते करण्यासाठी,

त्याने मला अविश्वसनीय दुःख आणि मृत्यू देखील होऊ दिला.

आता , माझ्या मानवतेशी एकरूप होणारा प्राणी,

- त्याच्या सर्व कामांमध्ये आणि दुःखांमध्ये, माझी इच्छा त्याला त्याची बनवण्याची इच्छा आहे,

- माझ्या माणुसकीचा बुरखा तोडा ई

-माझ्या कृतींमध्ये फळ, जीवन आणि मी स्वतः मध्ये केलेले चमत्कार शोधा. आणि मी माझ्यामध्ये जे केले ते तिला तिचे जीवन म्हणून प्राप्त होते.

आणि माझी मानवता

- समर्थन आणि मार्गदर्शक म्हणून काम करेल,

- माझ्या इच्छेनुसार जगण्याच्या मार्गासाठी ती शिक्षिकेसारखी असेल, जेणेकरून मी स्वतःला पृथ्वीवर ठेवू,

- माझी इच्छा काय करू इच्छित आहे हे लपवण्यासाठी कोण बुरख्याखाली काम करत राहील.

दुसरीकडे , माझ्या इच्छेशिवाय जो मला शोधतो त्याला सापडणार नाही

- माझा बुरखा आहे

- माझ्या इच्छेचे जीवन नाही.

तो चमत्कार निर्माण करू शकणार नाही

की माझी इच्छा माझ्या मानवतेच्या आवरणाखाली काम करते.

सृष्टीत स्वतःला कसे लपवायचे हे नेहमीच माझी इच्छा असते

- सर्वात मोठे चमत्कार,
 - सर्वात तेजस्वी सूर्य,
 - अजूनही अज्ञात चमत्कार,
- पृथ्वीवरील माझ्या सर्व मानवतेप्रमाणे.

पण अरेरे, मी त्यांना शोधतो आणि मला ते सापडत नाहीत
कारण माझ्या इच्छेचा ठामपणे शोध घेणारा कोणीच नाही.

माझा प्रिय येशू शांत होता आणि त्याने मला जे सांगितले होते त्याबद्दल मी विचार करत होतो. मला समजले की येशूने जे काही केले, सांगितले आणि सहन केले ते सर्व दैवी इच्छा आहे.

आणि पुन्हा बोलत तो पुढे म्हणाला :

माझी चांगली मुलगी,

केवळ माझ्या मानवतेने माझे देवत्व आणि माझी इच्छा विशेष प्रकारे लपवून ठेवली नाही तर सर्व निर्माण केलेल्या वस्तूंनीही ते लपवले आहे.

आणि प्राणी स्वतः एक बुरखा आहे

जे आपले देवत्व आणि आपली मोहक इच्छा लपवते.

स्वर्ग हा एक पडदा आहे जो आपले अफाट देवत्व , आपली दृढता आणि आपली अपरिवर्तनीयता लपवतो.

ताऱ्यांची बहुविधता आपल्या विशालता, दृढता आणि अपरिवर्तनीयतेचे अनेक प्रभाव लपवते.

अरेरे! माणसाला, निळ्या तिजोरीच्या खाली, त्या निळ्या रंगाच्या बुरख्याशिवाय, आपले देवत्व प्रकट झालेले पाहायला मिळाले तर जे आपल्याला झाकून ठेवते!

प्राण्याचे लहानपण आपल्या महाराजाने चिरडले जाईल ते सतत टक लावून थरथरत चालेल

शुद्ध, पवित्र, बलवान आणि सामर्थ्यवान देवाचा.

परंतु आपण मनुष्यावर प्रेम करतो म्हणून आपण बुरख्याखाली उभे राहतो आणि त्याला आवश्यक असलेल्या गोष्टी पुरवतो, परंतु गुप्तपणे.

सूर्य हा एक पडदा आहे जो आपला अगम्य प्रकाश, आपला तेजस्वी महाराज लपवतो.

माणसाला दहशतीने मारून नये म्हणून आपण आपला निर्माण न केलेला प्रकाश रोखण्यासाठी चमत्कार केला पाहिजे.

आम्ही निर्माण केलेल्या या प्रकाशाने झाकून,

- आम्ही प्राण्याकडे जातो,
- आम्ही त्याचे चुंबन घेतो आणि
- आम्ही ते गरम करतो.

आपण त्याच्या पायाखाली, त्याच्या डावीकडे आणि उजवीकडे आणि त्याच्या डोक्यावर प्रकाशाचा हा पडदा वाढवूया.

आम्ही त्याचे डोळे प्रकाशाने भरण्याच्या टप्प्यावर पोहोचतो

अरेरे! जर त्याच्या शिष्याच्या नाजूकपणाने आपल्याला ओळखले असते तर!

पण नाही, सर्वकाही व्यर्थ आहे!

आपल्याला लपविणारा प्रकाशाचा पडदा घेतो

आणि आपण प्राण्यांच्या मध्ये अज्ञात देव राहतो. किती त्रास होतो!

वारा हा एक पडदा आहे जो आपले साम्राज्य लपवतो .

हवा हा एक पडदा आहे जो आपण प्राण्यांना देत असलेले अखंड जीवन लपवतो.

समुद्र हा एक पडदा आहे जो आपली दैवी शुद्धता, सांत्वन आणि विश्रांती लपवतो.

त्याची कुजबुज आपले अखंड प्रेम लपवते.

जेव्हा आपण पाहतो की प्राणी आपले ऐकत नाही,
- कोलाहल निर्माण करण्यासाठी आपण खूप उंच लाटा तयार करतो
कारण ते आपल्याला ओळखते आणि कारण आपल्याला प्रेम करायचे आहे.

त्याला मिळालेल्या सर्व वस्तूंमध्ये, आपले जीवन आहे, आच्छादित, मनुष्याला
अर्पण करणे.

आपले देवत्व, जे माणसावर खूप प्रेम करते, ते स्वतःच पृथ्वीवरून पडदा
पाडण्यासाठी येते

त्याच्या पायाखालची पृथ्वी घट्ट व स्थिर करणे म्हणजे तो डगमगणार नाही.

त्याच

गाणाऱ्या पक्ष्यामध्ये,

फुलांच्या वनस्पतींमध्ये, फळांच्या विविध चवींमध्ये, आपले देवत्व स्वतःच
झाकून टाकते

-मनुष्याला आपले आनंद देणे ई

- त्याला आपल्या दैवी अस्तित्वाच्या निर्दोष आनंदांचा आनंद घेण्यासाठी.

आणि प्रेमाच्या चमत्कारांबद्दल काय?

ज्यामध्ये आपण आच्छादित आहोत आणि माणसात लपलेले आहोत!

आम्ही स्वतःला बुरखा घालतो

- त्याच्या श्वासात,

- त्याच्या हृदयाच्या ठोक्यात,

- त्याच्या हालचालीत,

- त्याच्या स्मरणात, त्याच्या बुद्धीत आणि त्याच्या इच्छेमध्ये.

आम्ही स्वतःला बुरखा घालतो

- त्याच्या शिष्यात,

- त्याच्या शब्दात,

- त्याच्या प्रेमात.

अरेरे! ओळखले किंवा प्रेम न करणे किती वेदना आहे! आम्ही म्हणू शकतो:

"आम्ही माणसात राहतो आणि आम्ही ते घालतो. आम्हाला त्याच्याकडे आणले जाते

तो आपल्याशिवाय करू शकत नाही.

तरीही, आम्ही एकमेकांना नकळत एकत्र राहतो! किती त्रास होतो!

जर त्याने आपल्याला ओळखले असेल तर माणसाचे जीवन सर्वात मोठे विलक्षण असेल.

- आमच्या प्रेमाचे आणि

- आमच्या सर्वशक्तिमानतेचे!.

आपल्या देवत्वाच्या पडद्याआड आपण फक्त माणसाला अर्पण करू इच्छितो.

- आपली पवित्रता, आपले प्रेम,

त्याला आमच्या सौंदर्याने झाकून आमच्या आनंदाचा आस्वाद घ्यावा.

पण तो आपल्याला ओळखत नसल्यामुळे,

तो आपल्याला त्याच्यापासून दूर असलेला देव म्हणून पाहतो.

आम्ही ओळखले नाही तर, आम्ही देऊ शकत नाही. आमचा माल एखाद्या आंधळ्याला दिल्यासारखे होईल.

आणि माणसाला जगायला भाग पाडले जाते

त्याच्या दुःखाच्या आणि आकांक्षांच्या दुःस्वप्नाखाली.

गरीब माणूस जो आपल्याला ओळखत नाही,

- किंवा त्याच्यामध्ये आपल्याला लपविलेल्या पालांमध्ये,

- किंवा सर्व निर्मित वस्तूंच्या पालांमध्ये नाही .

ते केवळ आपल्या जीवनापासून आणि ज्या उद्देशासाठी ते तयार केले गेले होते त्यापासून दूर जाते. अनेकदा, - त्याची कृतघ्नता सहन करण्यास असमर्थ, आमच्या बुरख्यात असलेले सामान त्याच्यासाठी शिक्षेत बदलतात.

तसेच, खूप,

स्वतः मध्ये ओळखा की तुम्ही काहीही नसून तुमच्या निर्मात्याला लपवून ठेवलेल्या बुरख्याशिवाय आहात

च्या साठी

-ई प्राप्त करण्यास सक्षम असणे

- जेणेकरून आम्ही तुमच्या सर्व कामांमध्ये आमचे दिव्य जीवन तुमच्यासाठी प्रशासित करू शकू.

सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींच्या पडद्यामध्ये आपले दैवी जीवन ओळखा

जेणेकरून ते तुम्हाला एवढी मोठी चांगली प्राप्त करण्यास मदत करतात.

त्यानंतर मी दैवी इच्छेच्या कृतीत माझे फेरे मारले. या पवित्र मृत्युपत्रात किती आश्चर्य!

शिवाय, ती प्राणी तिला त्याच्या कृतीबद्दल माहिती देण्याची वाट पाहते,

- तो त्याच्यावर किती प्रेम करतो हे त्याला कळवण्यासाठी आणि

- तो जे करतो ते त्याला द्या.

कधीही न थांबता नेहमी देण्याचा उन्माद त्याला जाणवतो.

आणि त्या बदल्यात प्राण्याचे थोडेसे " आय लव्ह यू " मिळाल्याने तो समाधानी आहे.

मग मला माझ्या राणी आईच्या गर्भधारणा झाली . किती आश्चर्य! आणि माझा गोड येशू मला परत घेऊन गेला आणि मला म्हणाला:

माझ्या धन्य कन्या, आज पवित्र संकल्पनेचा सण आहे.

आमच्यासाठी, स्वर्गासाठी आणि पृथ्वीसाठी हा सर्वात सुंदर आणि महान उत्सव

आहे.

या खगोलीय प्राण्याला शून्यातून हाक मारण्याच्या कृतीत,
आम्ही चमत्कार आणि चमत्कार केले आहेत जे स्वर्ग आणि पृथ्वीने भरलेले होते.
आम्ही सर्वांना बोलावले, कोणालाही बाजूला ठेवले नाही, जेणेकरून प्रत्येकाने
तिच्याबरोबर पुनर्जन्म घेतला.
अशा प्रकारे सर्व गोष्टींचा आणि सर्व गोष्टींचा पुनर्जन्म झाला.

आपले दैवी अस्तित्व इतके भरून गेले की, त्याच्या संकल्पनेच्या कृतीत आपण
त्याला उपलब्ध करून दिले.

- प्रेम, पावित्र्य आणि प्रकाशाच्या घोड्या ज्याच्या मदतीने आपण करू शकतो
- सर्व प्राण्यांवर प्रेम करा,
- त्यांना सर्व पवित्र करा आणि
- त्यांना सर्व प्रकाश द्या.

लहान स्वर्गीय तिला तिच्या छोट्या हृदयात असंख्य लोकांचा पुनर्जन्म जाणवला.

आणि आमच्या बापाची दयाळूपणा, त्याने काय केले?

प्रथम, आम्ही ते मिळविण्यासाठी स्वतःला दिले

त्याच्या सोबतचा आनंद, ई

आपल्या सोबत असलेला आनंद .

मग आम्ही ते प्रत्येक प्राण्याला दिले.

अरेरे! त्याने आपल्यावर किती प्रेम केले आणि सर्व प्राण्यांवर किती प्रेम केले

- तीव्रता आणि परिपूर्णतेसह

अशी कोणतीही जागा नाही जिथे त्याचे प्रेम उद्भवत नाही!

सर्व सृष्टी, सूर्य, वारा, समुद्र, या पवित्र सृष्टीच्या प्रेमाने परिपूर्ण आहेत. कारण
सृष्टीलाही तिच्यासोबत नव्या वैभवात पुनर्जन्म झाल्याचे वाटले.

त्याहूनही उत्तम, सृष्टीला तिची राणी धारण करण्याचा मोठा गौरव होता. इतका की
जेव्हा तो प्रार्थना करतो

त्याच्या लोकांच्या भल्यासाठी ,

ज्याचा प्रतिकार करता येत नाही अशा प्रेमाने तो आम्हाला सांगतो: "आराध्य महाराज, तुम्ही मला जे दिले आहे ते लक्षात ठेवा. मी आधीच तुमचा आहे आणि मी त्यांचा आहे. म्हणून, योग्यरित्या, तुम्ही मला ते दिले पाहिजे. "

मी नेहमी दैवी इच्छेच्या हातात असतो जी मला सर्वकाही दर्शवते. तो मला म्हणाला: मी तुझ्यासाठी सर्व काही केले आहे .

पण माझ्या प्रेमाचा अतिरेक काय आहे हे तुम्ही ओळखावे अशी माझी इच्छा आहे. माझे मन भरकटले. माझा नेहमीच चांगला येशू जो नेहमी फिएट आणि त्याच्या कृत्यांचा, सर्व चांगुलपणाचा पहिला निवेदक बनू इच्छितो, त्याने मला सांगितले:

माझ्या आशीर्वादित मुली, आपण प्राण्यांसाठी काय केले आहे हे सांगणे हे आपल्यासाठी आपण केलेल्या सर्व गोष्टी परत केल्यासारखे आहे. पण आपण ते कोणाला कळवू शकतो?

जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो त्याला

कारण आमची इच्छा देते

एकमेकांना समजून घेण्याची क्षमता,

आम्हाला अनुभवण्यासाठी वाटते

मानवी इच्छेचे रूपांतर करा जेणेकरून आपण त्याला जे देऊ इच्छितो ते त्याला हवे आहे.

मग जीव आपल्या इच्छेनुसार जगत नसताना आपल्याला कोणत्या वेदनादायक स्थितीत टाकतात हे तुम्ही पाहता का?

ते आपल्याला मूक देव बनवतात

- तो त्यांच्यावर किती प्रेम करतो आणि त्यांनी आपल्यावर किती प्रेम केले पाहिजे हे आम्हाला सांगू शकत नाही.

असे म्हटले जाऊ शकते की स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यातील संप्रेषणात व्यत्यय आला आहे.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की सर्व काही प्राण्यांना देण्यासाठी तयार केले गेले आहे.

प्रत्येक निर्माण केलेल्या वस्तूमध्ये भेटवस्तू आणि प्रेम असते ज्याने आपण ही भेट दिली आहे.

पण का माहीत आहे? प्राण्याकडे आपल्याला देण्यासाठी काहीच नव्हते

आम्ही तिच्यावर सर्वोच्च प्रेम करतो आणि आम्हाला तिच्याकडे काहीतरी द्यावे अशी आमची इच्छा आहे

म्हणून आम्ही तिला आमच्या भेटवस्तूंनी भरले जणू ते तिच्याच आहेत. कारण जर तुमच्याकडे द्यायला काही नसेल,

पत्रव्यवहारात व्यत्यय आला आहे,

- मैत्री तुटली आहे आणि

- प्रेम मरते.

यासाठी आपल्या इच्छेमध्ये राहणारी ती सर्व सृष्टीची ठेवी बनते.

आणि जेव्हा तो आमच्या भेटवस्तू वापरून आमच्यावर प्रेम करतो आणि आम्हाला सांगतो तेव्हा किती आनंद होतो:

"माझं तुझ्यावर किती प्रेम आहे ते तुला दिसतंय का?

- तुझ्यावर प्रेम करण्यासाठी मी तुला सूर्य देतो आणि

-मी तुझ्यावर प्रेम करतो ज्या प्रेमाने तू माझ्यावर सूर्यप्रकाशात प्रेम केलेस. मी तुला देतो

- भेटवस्तू त्याच्या प्रकाशाची आराधना, तुमच्यावर प्रेम करण्यासाठी त्याचे अनेक प्रभाव,

- मला सर्वत्र पसरवण्याची त्याची सततची कृती आणि

माझ्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" त्याच्या प्रकाशाला स्पर्श करणाऱ्या प्रत्येक गोष्टीवर ठेवण्यासाठी! "

मग काय चालले आहे माहीत आहे का? आम्ही ते पाहू

- सूर्यप्रकाश,
- त्याचे सर्व परिणाम,
- सर्व ठिकाणे जिथे त्याचा प्रकाश प्रवेश करतो, सुशोभित
- "मी तुझ्यावर प्रेम करतो",
- प्राण्याचे आराधना आणि श्रद्धांजली.

पण अजून आहे.

सूर्य निर्मात्याचे आणि प्राण्याचे प्रेम विजयात आणतो.

अशा प्रकारे आपण एकाच इच्छा आणि एकाच प्रेमाने सूर्याशी एकरूप होतो.

आणि जर प्राणी आपल्यावर आणखी प्रेम करू इच्छित असेल तर ते धैर्याने सांगते:

"माझं तुझ्यावर किती प्रेम आहे ते तुला दिसतंय का?

पण तरीही ते माझ्यासाठी पुरेसे नाही. मला तुझ्यावर अजून प्रेम करायचं आहे.

मग मी तुमच्या अगम्य, अपार आणि कधीही न संपणाऱ्या शाश्वत प्रकाशात प्रवेश करतो

कधीही

आणि या प्रकाशात, मला तुमच्या चिरंतन प्रेमाने तुमच्यावर प्रेम करायचे आहे. "

तो आपल्यावर प्रेम करतो हे पाहून तुम्ही आमचा आनंद समजू शकत नाही _

- केवळ आमच्या भेटवस्तूंमध्येच नाही ,__
- पण स्वतःमध्ये देखील .__

त्याच्या प्रेमाने जिकले,

- आम्ही बदल्यात देणग्या दुप्पट करतो आणि
 - आम्ही तिच्यावर प्रेम करण्यासाठी शरण जातो,
- आपण आपल्या कामांवर कसे प्रेम करतो इतकेच नाही तर आपण स्वतःवर कसे

प्रेम करतो.

आणि सर्व प्राणी प्रेमासाठी.

आणि म्हणून, प्राणी इतर सर्व निर्मित गोष्टी वापरतो.

- आमच्या भेटवस्तूंच्या बदल्यात आम्हाला प्रेमाची नवीन आश्चर्ये देण्यासाठी,
- पत्रव्यवहार राखण्यासाठी,
- तो आपल्यावर नेहमीच प्रेम करतो हे सांगण्यासाठी.

आणि आम्ही, ज्यांना न देता कसे मिळवायचे हे माहित नाही, आमच्या भेटवस्तू दुप्पट करतात. पण सर्वात मोठी भेट म्हणजे त्याला आपल्या इच्छेच्या हातात वाहून घेतलेले पाहणे.

हे आपल्याला इतके आकर्षित करते की आपण त्याशिवाय करू शकत नाही.

- आपल्या परमात्म्याबद्दल बोलण्यासाठी आणि
 - आपण कोण आहोत याबद्दल त्याला आणखी एक ज्ञान द्या ही आपण देऊ शकतो ही सर्वात मोठी भेट आहे.
- सर्व निर्मितीला मागे टाकतो.

आमची कामे जाणून घेणे ही एक भेट आहे

पण स्वतःची ओळख करून देऊन, ते आपले जीवन आहे. हे आपल्या रहस्यांमध्ये प्राण्याला प्रवेश देत आहे.

सृष्टीवर विश्वास ठेवणारा तो निर्माता आहे.

आपल्या इच्छेनुसार जगणे, प्रेम करणे, हे सर्व आपल्यासाठी आहे.

विशेषतः स्वतःवरचे प्रेम हे आपले सतत पोषण बनवते. माझा स्वर्गीय पिता सतत त्याचा पुत्र निर्माण करतो कारण तो प्रेम करतो.

मला निर्माण करून, ते अन्न तयार करते जे आपले पोषण करते.

मी, त्याचा पुत्र, त्याच प्रेमाने प्रेम करतो आणि पवित्र आत्मा पुढे जातो. याच्या मदतीने आपण स्वतःचे पोषण करण्यासाठी इतर पदार्थ बनवतो.

जर आपण सृष्टी निर्माण केली असेल तर ती आपण प्रेम करतो म्हणून आहे.
आणि जर आपण ते आपल्या सर्जनशील आणि पुराणमतवादी कृतीसह ठेवले तर
ते असे आहे कारण आपण प्रेम करतो.

हे प्रेम आपल्याला अन्न म्हणून काम करते.

सृष्टीने आपल्याला आपल्या कामातून आणि आपल्यात जाणून घ्यावे असे
आपल्याला वाटत असेल तर-

उलट, कारण आपल्याला प्रेम करायचे आहे. या प्रेमाचा उपयोग आपण स्वतःचे
पोषण करण्यासाठी करतो. आपण प्रेमाला कधीच तुच्छ मानत नाही.

जोपर्यंत ते प्रेम आहे तोपर्यंत ते आपल्यासाठी उपयुक्त आहे, ते आपले आहे.

आपले प्रेम प्रेम करून त्याची भूक शांत करते.

प्रेमासाठी सर्व काही केल्यावर, आपल्याला स्वर्ग आणि पृथ्वी आणि सर्व प्राणी
आपल्यासाठी प्रेमाशिवाय दुसरे काहीही नसावे असे वाटते.

जर सर्वच प्रेम नसेल तर दुःखात प्रवेश होतो.

हे आपल्याला प्रेम न करता प्रेम करण्याचा भ्रम निर्माण करते .

आपली इच्छा हेच आपले जीवन आहे. प्रेम हे अन्न आहे.

पाहा, आपल्याला या प्राण्याला किती उदात्त आणि उदात्त उंचीवर वाढवायचे आहे.
ते स्वतःच आपल्या इच्छेचे जीवन तयार करते

आमच्या फियाटमध्ये,

- सर्व गोष्टी, परिस्थिती, क्रॉस, ती श्वास घेत असलेली हवा तिचे पोषण करण्यासाठी
तिच्यासाठी प्रेमात रूपांतरित केली जाईल.

तो म्हणू शकेल: "तुमच्या इच्छेचे जीवन तुमचे आहे आणि ते आमचे आहे. आम्ही
त्याच अन्नाने स्वतःचे पोषण करतो."

त्यानंतर आपण प्राणी आपल्या प्रतिमेत आणि प्रतिरूपात वाढताना पाहतो. आणि

हे सांगण्यास सक्षम होण्यासाठी सृष्टीतील आपले खरे आनंद आहेत:
"आमची मुलं आमच्यासारखी आहेत".

प्राण्याचा आनंद काय म्हणू शकणार नाही:

"मी माझ्या स्वर्गीय पित्यासारखा दिसतो!"

यासाठी प्राण्याने माझ्या इच्छेनुसार जगावे असे मला वाटते. कारण माझी मुलं माझ्यासारखी दिसावीत अशी माझी इच्छा आहे.

जर ही मुले माझ्या मृत्यूपत्रात परत आली नाहीत,

- आम्ही स्वतःला एका थोर आणि विद्वान वडिलांच्या दुर्दैवी स्थितीत सापडतो,
- सर्वांना शिक्षित करण्यास सक्षम.

तो श्रीमंत आणि दुर्मिळ सौंदर्याने संपन्न आहे.

पण त्याची मुलं त्याच्यासारखी अजिबात दिसत नाहीत. त्यांच्या वडिलांची कुलीनता हिरावून घेतली जाते.

ते गरीब, मूर्ख, कुरूप, घृणास्पद बिंदूपर्यंत घाणेरडे आहेत. गरीब बापाला आपल्या मुलांमध्ये अपमान वाटतो.

तो त्यांच्याकडे पाहतो आणि आता त्यांना ओळखू शकत नाही. तो त्यांना आंधळा, लंगडा, आजारी पाहतो

ते अशा वळणावर पोहोचतात की आता ते त्यांच्या वडिलांनाही ओळखत नाहीत.

ही मुले वडिलांसाठी वेदनादायक असतात. ही आमची परिस्थिती आहे. जे आमच्या मर्जीत राहत नाहीत

- ते आमचा अपमान करतात आणि आमच्यासाठी वेदना आहेत.

जर त्यांना आमची इच्छा नसेल तर ते आमच्यासारखे कसे असतील?

आपली इच्छा आपल्या मुलांचे पोषण आपल्या स्वतःच्या पोषणाने करते ज्यामुळे त्यांच्यामध्ये आपली पवित्रता निर्माण होते. मग ते आपल्या सौंदर्याने स्वतःला शोभून घेतात आणि आपल्या पित्याचे महान ज्ञान प्राप्त करतात.

आमचा फियाट त्याच्या प्रकाशात बोलतो आणि त्यांना त्यांच्या वडिलांबद्दल इतक्या गोष्टी सांगतो, जोपर्यंत ते त्याच्यावर प्रेम करत नाहीत, ते यापुढे त्यांच्या वडिलांशिवाय जगू शकत नाहीत. यामुळे समानता निर्माण होते.

(४) माझी मुलगी, **माझ्या इच्छेशिवाय नाही**

- त्यांना खायला कोणीही नाही,
- त्यांना शिकवण्यासाठी कोणीही नाही,
- त्यांना प्रशिक्षण देणारा कोणीही नाही,
- आपल्यासारख्या दिसणाऱ्या मुलांप्रमाणे त्यांना वाढवणारा कोणी नाही.

ते आमच्या घरातून बाहेर पडतात आणि

- आम्ही काय करत आहोत हे मला माहित नाही,
- किंवा आम्ही कोण आहोत,
- आपण त्यांच्यावर किती प्रेम करतो किंवा आपल्यासारखे दिसण्यासाठी त्यांना काय करावे लागेल हे नाही.

म्हणून, ते आमच्या समानतेपासून दूर आहेत. ते आमच्यासारखे कसे होऊ शकतात

- जर ते आम्हाला ओळखत नसतील तर ई
- आपल्या दैवी अस्तित्वाबद्दल त्यांच्याशी बोलणारे कोणी नसेल तर?

माझा गरीब आत्मा दैवी इच्छेनुसार प्रवास सुरू ठेवतो.

अरेरे! तिच्या लहान बाळाला त्याची कामे व्यवस्थित करायला जाताना पाहून दैवी इच्छा किती आनंदी आहे

- त्यांना ओळखा,
- त्यांचे चुंबन घेणे,

- त्यांची पूजा करण्यासाठी,
- त्यांना स्वतःचे बनवण्यासाठी आणि
- त्याला सांगण्यासाठी: "तू माझ्यावर किती प्रेम करतोस!"

म्हणून मी पृथ्वीवरील शब्दाच्या अवस्थेत थांबलो. मला एकटे पाहून वाईट वाटले. माझ्या गोड येशूने, अवर्णनीय कोमलतेने, मला आश्चर्यचकित केले आणि मला सांगितले:

माझ्या प्रिय मुली, तू चुकीची आहेस.

एकटेपणा मानवी कृतघ्नतेतून येतो.

पण परमात्म्याबद्दल, आमच्या कार्यांनी मला साथ दिली आणि मला कधीही एकटे सोडले नाही.

तुम्हाला हे देखील माहित असले पाहिजे की पिता आणि पवित्र आत्मा माझ्याबरोबर अवतरले आहेत. मी त्यांच्याबरोबर स्वर्गात राहत असताना ते माझ्याबरोबर पृथ्वीवर गेले.

आम्ही अविभाज्य आहोत.

इच्छा असूनही आम्ही वेगळे होऊ शकलो नाही. सर्वोत्तम, आम्ही हलवू शकतो.

आणि आपले सिंहासन स्वर्गात असताना, आपण पृथ्वीवर आपले सिंहासन बनवतो, पण आम्हाला कधीही वेगळे न करता.

शब्द (शब्द) ऑपरेटिव्ह भाग घेऊ शकतो, परंतु पिता आणि पवित्र आत्मा नेहमी सहभागी होतात.

तसेच, जेव्हा मी आकाशातून खाली आलो,

स्वर्गातून माझ्या वंशाच्या कृतीत, माझ्यामुळे मला सन्मान देण्यासाठी प्रत्येकजण माझ्या शोभायात्रेचा भाग होता.

माझ्या अपरिवर्तनीयतेचा आणि कधीही न संपणाऱ्या माझ्या प्रेमाचा सन्मान करण्यासाठी आकाश त्याच्या सर्व ताऱ्यांसह माझ्याबरोबर आहे.

माझ्या शाश्वत प्रकाशाचा सन्मान देण्यासाठी सूर्य माझ्यासोबत आला. अरेरे! त्याच्या प्रभावांच्या बहुगुणिततेने त्याने माझे किती गौरव केले!

मी असे म्हणू शकतो की त्याने मला त्याच्या प्रकाशाचा पाळणा बनवले. आणि

त्याच्या उबदारपणाने तो मला मूक भाषेत म्हणाला:

"तू प्रकाश आहेस, आणि मी तुझा सन्मान करतो, मी तुझी पूजा करतो आणि तू माझ्यासाठी निर्माण केलेल्या त्याच प्रकाशाने मी तुझ्यावर प्रेम करतो."

प्रत्येक गोष्टीने मला वेढले आहे : वारा, समुद्र, लहान पक्षी, सर्वकाही आणि सर्वकाही मला प्रेम आणि वैभव देण्यासाठी ज्याने मी त्यांना तयार केले होते._

काहीनी माझ्या साम्राज्याचे, माझ्या विशालतेचे, तर काहीनी माझ्या अनंत आनंदाचे गौरव केले. निर्माण केलेल्या गोष्टींनी मला आनंद साजरा केला.

आणि जर मी रडलो तर तेही रडले, कारण त्यांच्यात राहणाऱ्या माझ्या इच्छेने त्यांना मी काय करत होतो याची माहिती दिली.

आणि, अरे, त्यांचा निर्माणकर्ता जे करत होता ते करणे त्यांना किती सन्माननीय वाटले! आणि माझ्याकडे देवदूतांचा सहवास होता ज्यांनी मला कधीही एकटे सोडले नाही._

आणि सर्व काळ माझा असल्याने, माझ्या इच्छेनुसार जगलेल्या सर्वांचा सहवास मला मिळाला . _

माझ्या विलने त्यांना तिच्या मिठीत घेतले.

मला ते माझ्या हृदयात, माझ्या रक्तात आणि माझ्या पावलांमध्ये धडधडताना जाणवले.

आणि प्रत्येकाने स्वतःला गुंतवलेले आहे, माझ्या इच्छेने प्रिय आहे, स्वर्गातून पृथ्वीवर आल्याबद्दल मला बक्षीस वाटले. हे माझे पहिले उद्दिष्ट होते: माझ्या मुलांमध्ये माझ्या इच्छेच्या राज्यात सुव्यवस्था पुनर्संचयित करण्यासाठी. मला मुले नसती तर मी जग कधीच निर्माण केले नसते.

- ते माझ्यासारखे दिसते आणि

- जे माझ्या इच्छेनुसार जगतात.

माझी इच्छा एका गरीब निर्जंतुक आईच्या स्थितीत असती

- ज्यांच्याकडे निर्माण करण्याची शक्ती नाही आणि जे कुटुंब तयार करू शकत नाहीत.

माझ्या इच्छेमध्ये सामर्थ्य आहे

- व्युत्पन्न करा आणि
- त्याची दीर्घ पिढी तयार करण्यासाठी,
- त्याचे दैवी कुटुंब तयार करण्यासाठी.

त्यानंतर मी दैवी शब्द (शब्द) च्या वंशाविषयी विचार करत राहिलो आणि मी स्वतःशी विचार केला: "येशू आपल्या आत्म्यात कसा जन्म घेऊ शकतो? "

आणि प्रिय लहान मुलाने जोडले:

माझ्या मुली, जन्म घेणे ही सर्वात सोपी गोष्ट आहे. तसेच, कठीण गोष्टी कशा करायच्या हे आपल्याला माहीत नाही. आपली शक्ती हे सोपे करते.

जोपर्यंत प्राणी आपल्या इच्छेमध्ये राहतो तोपर्यंत सर्व काही केले जाते.

जेव्हा प्राणी आपल्या इच्छेनुसार जगू इच्छितो, तेव्हा ते आधीच आपल्या लहान येशूचे निवासस्थान बनवते.

ज्या क्षणापासून त्याला त्याची कृती सुरू करायची आहे, तेव्हापासून तो मला गर्भधारणा करतो. जेव्हा तो माझ्या इच्छेवर प्रेम करतो,

- मला प्रकाशाने कपडे घालते आणि
 - जीवांच्या सर्व शीतलतेने मला उबदार करते. जेव्हा जेव्हा तो मला त्याची इच्छा देतो आणि माझा घेतो तेव्हा मी खेळण्यासारखा आनंद घेतो आणि
- मानवी इच्छेवर मात केल्याबद्दल मी विजय गातो. मला एका विजयी लहान राजासारखे वाटते.

बघ, माझ्या मुली, तुझ्या लहान येशूसाठी किती सोपे आहे?

कारण जेव्हा आपल्याला आपली इच्छा सृष्टीमध्ये सापडते तेव्हा आपण सर्वकाही करू शकतो.

आमची इच्छा आमचा कारभार करते

- आवश्यक असलेली प्रत्येक गोष्ट आणि
- आपल्याला आपले सर्वात सुंदर जीवन आणि कार्ये बनवायची आहेत. पण जेव्हा

आमची इच्छा अनुपस्थित असते , तेव्हा आम्हाला अवरोधित केले जाते._

काहीसाठी, हे प्रेम आहे जे गहाळ आहे.

इतरांमध्ये, पवित्रता. इतरांमध्ये, शक्ती.

आणि इतरांमध्ये, शुद्धता आणि जे आवश्यक आहे

आमचे जीवन पुनरुज्जीवित करण्यासाठी आणि

म्हणून, हे सर्व प्राण्यांवर अवलंबून आहे.

आमच्या भागासाठी, आम्ही स्वतःला तुमच्या विल्हेवाट लावतो.

तसेच, माझ्या जन्मात, माझ्या दैवी आईने माझ्यासाठी एक छान आश्चर्य तयार केले.

त्याच्या कृतीने, त्याच्या प्रेमाने, त्याच्याजवळ असलेल्या माझ्या इच्छेच्या जीवनाने
त्याने पृथ्वीवर माझे नंदनवन तयार केले.

त्याने नुकतेच सर्व सृष्टी त्याच्या प्रेमाने गुंतवून ठेवली, मला पाहण्यासाठी सौंदर्याचे
समुद्र उघडले

-आमच्या दिव्य सुंदरी ई

- त्यांचे स्वतःचे सौंदर्य जे त्या प्रत्येकामध्ये चमकले.

सगळ्या सृष्टीत माझी आई मिळणं किती सुंदर होतं

जिथे मी त्याच्या सौंदर्याचा आणि त्याच्या कृतीच्या सौंदर्याचा आनंद घेऊ शकलो.

त्याने सर्व गोष्टींमध्ये माझ्यावर प्रेम केले हे मला दाखवण्यासाठी त्याने त्याच्या प्रेमाचे
समुद्र उलगडले.

तिच्यात मला माझा प्रेमाचा स्वर्ग सापडला

माझ्या आईच्या प्रेमाच्या सागरात मी आनंदी आणि आनंदी होतो.

माझ्या विलमध्ये त्याने सर्वात सुंदर संगीत, सर्वात आनंददायक मैफिली तयार
केल्या, जेणेकरून स्वर्गीय पितृभूमीच्या संगीताची त्याच्या लहान येशूमध्ये
कमतरता भासू नये.

माझ्या आईने सर्व गोष्टींचा विचार केला आहे

जेणेकरून मी सोडत असलेल्या परादीसच्या आनंदांपैकी काहीही गमावू नये.
जेव्हा मी त्याच्या हृदयावर वाकलो तेव्हा मला असे सामंजस्य आणि समाधान
वाटले की मला आनंद झाला.

माझ्या प्रिय आई, माझ्या इच्छेनुसार जगणे,
तिच्या गर्भाशयात स्वर्ग घेतला आणि
त्याला त्याच्या पुत्राची चव लावली.

त्याच्या सर्व कृतींनी केवळ सेवा केली

- मला आनंदी करण्यासाठी आणि

- पृथ्वीवरील माझे स्वर्ग दुष्पट करण्यासाठी.

माझ्या मुली, तुला अजून एक आश्चर्य माहित नाही:

माझ्या इच्छेमध्ये राहणारी ती माझ्यापासून अविभाज्य आहे.

प्रत्येक वेळी मी पुनर्जन्म घेतो तेव्हा ती माझ्याबरोबर पुन्हा जन्म घेते. त्यामुळे मी
कधीच एकटा नसतो.

मी ते माझ्याबरोबर दैवी जीवनासाठी पुनरुज्जीवित करतो.

नवीन प्रेम, नवीन पवित्रता, नवीन सौंदर्य यांचा पुनर्जन्म होतो. त्याच्या निर्मात्याच्या
ज्ञानात त्याचा पुनर्जन्म होतो

आणि आपल्या सर्व कृतींमध्ये त्याचा पुनर्जन्म होतो.

आणि तो करत असलेल्या प्रत्येक कृतीत तो मला बोलावतो

- पुनरुज्जीवित आणि

- तिच्या येशूसाठी एक नवीन स्वर्ग तयार करण्यासाठी.

आणि तिला आनंद देण्यासाठी मी तिला माझ्यासोबत पुन्हा जिवंत करतो.

जे माझ्यासोबत राहतात त्यांना आनंदी करणे हा माझा सर्वात मोठा आनंद आहे.

माझ्या इच्छेनुसार जगण्यासाठी देखील लक्ष द्या

- जर तुम्हाला मला आनंदी ठेवायचे असेल तर

- जर तुमची इच्छा असेल की मला तुमच्या कामात पृथ्वीवरील माझा स्वर्ग सापडेल.

आणि मी तुम्हाला माझ्या आनंदाच्या आणि माझ्या आनंदाच्या सागरांचा आस्वाद घेऊ देण्याचा विचार करेन. आम्ही एकमेकांना आनंदी करू.

जरी माझे गरीब मन भयंकर वेदनांचे दुःस्वप्न अनुभवत आहे आणि मला असे वाटत आहे की मी मरत आहे, मी सर्वोच्च इच्छेच्या कृतीचे पालन करण्यासाठी शक्य ते सर्व प्रयत्न करतो, परंतु कठीण आहे.

शोधण्यासाठी मी सर्वोच्च इच्छाशक्तीकडे वळतो

मी ज्या राज्यात आहे तेथे आश्रय आणि शक्ती .

माझा प्रिय येशू करुणेच्या प्रेमात पडला आणि प्रेमळपणाने त्याने मला सांगितले:

माझ्या इच्छेची मुलगी, धैर्य. स्वतःला जाऊ देऊ नका .

निराशेमुळे तुमची शक्ती कमी होते.

मी तुझ्यामध्ये राहतो आणि मी तुझ्यावर खूप प्रेम करतो हे तुला माझ्यापासून दूर वाटत आहे.

जेव्हा प्राणी आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करेल तेव्हा तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे त्याची इच्छा ई जमा करा

आमचे घ्या ,

आपला दैवी प्रतिध्वनी सृष्टीत सुरू होतो. आणि आमचे प्रतिध्वनी ऐकून आम्ही म्हणतो:

"ज्याला निर्माण करण्याइतके पुण्य आहे

- आपल्या परमात्म्यात त्याच्या प्रेमाचा, त्याच्या श्वासाचा आणि त्याच्या हृदयाचा

ठोका यांचा प्रतिध्वनी?

आह! ती एक अशी प्राणी आहे जिने आपली इच्छा ओळखली आहे आणि तिच्यामध्ये राहण्यासाठी प्रवेश केला आहे. स्वागत आहे.

आपण, यामधून, आपला प्रतिध्वनी प्राण्यामध्ये अशा प्रकारे ऐकू येईल
आपण त्याच श्वासाने श्वास घेऊ,
आपण त्याच प्रेमाने प्रेम करू,
आमच्या हृदयाचे ठोके सारखेच असतील, आणि
आपल्याला असे वाटेल की प्राणी आपल्यामध्ये राहतो.

आम्हाला कधीच एकटे वाटणार नाही.

आणि जीवाला वाटेल की आपण त्यात राहतो.

तिला तिच्या निर्मात्याचा सहवास असेल जो तिला कधीही एकटे सोडणार नाही. "

आपल्याला हे माहित असले पाहिजे की आपल्या इच्छेनुसार केलेली प्रत्येक कृती कधीही संपत नाही. ते स्वतःला पुन्हा पुन्हा पुनरावृत्ती करते.

माझी इच्छा सर्वत्र असल्याने,

ही कृती स्वर्गात, निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये, सर्व गोष्टींमध्ये पुनरावृत्ती होते.

म्हणून आमच्या इच्छेतील एक कृती

प्रत्येक गोष्टीवर मात करतो,

स्वर्ग आणि पृथ्वी भरते, आणि

हे आपल्याला खूप प्रेम आणि गौरव देते

की इतर सर्व कामे समुद्राच्या तुलनेत लहान थेंबांसारखी आहेत.

कारण आपण स्वतः आहोत

- ज्याचा आपण गौरव करतो आणि

- जे आपल्या निर्मात्यावर स्वतःला झाकून त्याच्याबरोबर कार्य करतात अशा प्राण्यामध्ये आपण एकमेकांवर प्रेम करतो.

आपल्या इच्छेबाहेर प्राणी करू शकणाऱ्या गोष्टी कितीही सुंदर आहेत,

- ते आम्हाला कधीच संतुष्ट करू शकत नाहीत

कारण जे आमचे आहे ते ते आम्हाला देत नाहीत.

- ते सर्वत्र पसरू शकत नाहीत.

शिवाय, असे प्रेम इतके लहान आहे की ते प्राणी जे कृत्य करते ते कव्हर करते, जर ते आधीच करू शकत असेल तर.

आपल्याला माहित असेलच की आपण प्राण्यावर खूप प्रेम करतो. तथापि, ते आपल्यामध्ये असणे आपण सहन करू शकत नाही .

- असभ्य,

- गलिच्छ,

- सौंदर्याशिवाय,

- नग्न किंवा खराब चिंध्याने झाकलेले.

आपल्या परममहाराजांना अपत्यप्राप्ती करणे योग्य होणार नाही

की आम्ही एकसारखे नाही,

ज्यांनी चांगले कपडे घातलेले नाहीत,

जे आमच्या फियाटचे शाही वस्त्रे परिधान करत नाहीत.

तो अशा राजासारखा असेल जो आपले सैनिक आणि प्रजा सोडून देतो

- खराब कपडे घातलेले,

- पृथ्वीने झाकलेले,

त्याचे स्वरूप घृणास्पद बनवण्यापर्यंत:

काही आंधळे आहेत, तर काही लंगडे आहेत किंवा चुकीचे आहेत. या राजाची बदनामी होणार नाही का?

दयाळू-प्रेरणादायक दुष्टांच्या सैन्याने वेढलेले असावे?

आपल्या लायकीचे सैन्य तयार करण्याची पर्वा न करणाऱ्या या राजाचा आपण निषेध करू नये का?

घाबरून जाऊ नये,

- केवळ या राजाच्या महिमासमोरच नाही,

-पण त्याच्या सुंदर आणि सुव्यवस्थित सैन्याचे, सैनिकांच्या भव्यतेचे, त्याच्या प्रजेचे, त्याने परिधान केलेल्या कपड्यांचे देखील?

या राजाला मंत्र्यांनी घेरले जाणे आणि पाहण्यात आनंद देणारे सैन्य हे सन्मानाचे नाही का?

आमचे अजिंक्य प्रेम, असीम बुद्धीने,

- प्रत्येक प्राण्याशी वैयक्तिकरित्या वागण्याची इच्छा आहे, माझी इच्छा त्या प्राण्याला देण्यास तयार आहे,

जेणेकरून माझी इच्छा होईल

- त्याच्या प्रकाशाने सुशोभित करा,

-त्याला त्याच्या प्रेमाने सजवा आणि

- त्याच्या पवित्रतेने पवित्र करा.

काय आवश्यक आहे ते पहा

जीवावर आपली इच्छा राज्य करते?

कारण एकट्या माझ्या इच्छेमध्ये सामर्थ्य आहे

— जीव शुद्ध करणे e

- सुशोभित करण्यासाठी

आमचे दैवी सैन्य तयार करण्यासाठी.

आणि मग आम्हाला त्यांच्यासोबत आणि त्यांच्यामध्ये राहण्याचा सन्मान मिळेल.
ती आमची मुलं असतील जी आमच्या आजूबाजूला असतील, आमची शाही वस्त्रे
परिधान करतील आणि आमच्या प्रतिमेत शोभतील.

म्हणूनच आपली इच्छा शुद्ध, पवित्र आणि सुशोभित करून सुरू होते . मग
तो त्यांना आमच्या सोबत राहण्यासाठी आमच्या इच्छेमध्ये प्रवेश देतो .
शिवाय, जेव्हा प्राणी आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो,

आमचे प्रेम इतके महान आहे की आमचे दैवी अस्तित्व

- तिच्यावर प्रेमाचा पाऊस पडतो.

तिला खूप प्रिय पाहून,

सर्व देवदूत आणि संत त्याला घेरण्यासाठी आणि त्याच्यावर प्रेम करण्यासाठी गर्दी
करतात.

सृष्टी स्वतःच आनंदाने उधळते

या प्राण्यात आपली विजयी इच्छा पाहण्यासाठी.

प्रत्येकजण तिला प्रेमाने भरतो आणि, प्रत्येकाला आवडत असलेला हा प्राणी पाहणे
किती सुंदर आहे! आणि प्रत्येकाने प्रेम केल्याबद्दल प्राणी इतका कृतज्ञ आहे की
त्या बदल्यात ती प्रत्येकावर प्रेम करते.

ज्यानंतर मी ईश्वरी इच्छेनुसार माझा दौरा चालू ठेवला, मी लहान येशूच्या
जन्माला आलो _ _

जो थंडीने थरथर कापत होता, रडला होता आणि रडत होता.

डोळे अश्रूंनी सुजले, तिने माझ्याकडे पाहिले आणि माझी मदत मागितली. आणि
रडणे आणि आक्रोश दरम्यान, तो मला म्हणाला :

धाडसी मुलगी, प्राण्याच्या प्रेमाची कमतरता मला खूप रडवते. जेव्हा मी पाहतो की माझ्यावर प्रेम नाही, तेव्हा मला वाईट वाटते

यामुळे मला खूप वेदना होतात की मी हिचकी करतो. माझे प्रेम धावते आणि प्रत्येक प्राण्याचा पाठलाग करते.

मी तिला लपवून ठेवतो आणि तिचे आयुष्य माझ्या प्रेमाच्या जीवनाने बदलतो.

पण हे कृतघ्न प्राणी मला एकही "आय लव्ह यू " म्हणत नाहीत. मी कसे रडत नाही?

तसेच, जर तुम्हाला माझे रडणे शांत करायचे असेल तर माझ्यावर प्रेम करा.

माझ्या मुली, ऐक आणि काळजी घे.

मला तुम्हाला आमच्या प्रेमाचे एक मोठे आश्चर्य सांगायचे आहे. तुमच्यापासून काहीही सुटू नये.

माझ्या स्वर्गीय आईच्या मातृत्वाच्या मर्यादेपर्यंत मला तुमची ओळख करून द्यायची आहे , _

- त्याने काय केले,
- त्याची किंमत किती आहे, आणि
- ते अजूनही काय करते.

तुम्हाला माहित असेल की महान राणी फक्त माझी आई नव्हती

- स्वतः ला गर्भधारणा,
- मला जगात घेऊन जाणे,
- तिचे दूध खाणे,
- माझ्या बालपणात शक्य तितक्या सर्व प्रकारे माझी काळजी घ्या.

तिच्या मातृप्रेमासाठी किंवा मुलगा म्हणून माझ्या प्रेमासाठी हे पुरेसे नव्हते. तिचं मातृप्रेम माझ्या मनात घुमत होतं

जर विचारांनी मला त्रास दिला, तर तिने माझ्या प्रत्येक विचारात तिची मातृत्व वाढवली ,

त्याने त्यांना आपल्या प्रेमात लपवले आणि मिठी मारली.

मला माझे मन तिच्या मातृ पंखाखाली लपलेले जाणवले जे मला कधीच एकटे सोडले नाही. प्रत्येक विचार मला माझी आई होती

ज्याने माझ्यावर प्रेम केले आणि मला तिची सर्व आईची काळजी दिली.

तिचं मातृत्व

माझ्या प्रत्येक श्वासात आणि हृदयाचे ठोके वाढवले.

आणि जर माझा श्वास किंवा माझ्या हृदयाचे ठोके प्रेम आणि वेदनांनी गुदमरले तर ती तिच्या मातृत्वाबरोबर धावली.

-मला प्रेमाने गुदमरू देऊ नकोस ई

- माझ्या छेदलेल्या हृदयावर बाम घालण्यासाठी.

मी पाहिले तर, मी बोललो तर, मी चाललो तर काम केले तर ती माझे रूप, माझे शब्द, माझी कामे आणि मातृप्रेमातील माझी पावले स्वीकारण्यासाठी धावत येईल.

तिने त्यांना तिच्या मातृप्रेमाने झाकले, तिने ते तिच्या हृदयात लपवले आणि तिने मला मिठी मारली. तिने माझ्यासाठी बनवलेल्या जेवणातही मला तिचे मातृप्रेम जाणवले. मी चव घेतली, मी ते खात असताना, माझ्यावर प्रेम करणारी तिची मातृत्व.

आणि तिच्या मातृत्वाच्या अभिव्यक्तीचे काय माझ्या दुःखात? मी सांडलेले एकही दुःख किंवा रक्ताचा थेंब नव्हता ज्यामध्ये मला माझी प्रिय आई जाणवली नाही.

मला मिठी मारल्यानंतर, तिला

- माझे दुःख आणि माझे रक्त घेतले आणि

- त्यांच्यावर प्रेम करण्यासाठी आणि मातृत्व चालू ठेवण्यासाठी तिने त्यांना तिच्या मातृ हृदयात लपवले. ती माझ्यावर किती प्रेम करते आणि मी तिच्यावर किती प्रेम करतो हे कोण सांगू शकेल?

माझे प्रेम इतके महान होते की ते माझ्यासाठी अशक्य होते
मी केलेल्या प्रत्येक गोष्टीत तिचे मातृत्व माझ्यामध्ये जाणवू नये.

मी म्हणू शकतो की तो मला कधीही एकटे सोडण्यासाठी धावत होता, अगदी
माझ्या श्वासातही. आणि मी त्याला फोन केला.

तिचं मातृत्व माझ्यासाठी होतं

- एक गरज,
- आराम,
- पृथ्वीवरील माझ्या जीवनासाठी आधार.

माझ्या मुली, तुझ्या येशू आणि तुझ्या स्वर्गीय आईच्या प्रेमाचे आणखी एक आश्चर्य
ऐक. आम्ही केलेल्या प्रत्येक गोष्टीत, प्रेमाने आमच्यातील अडथळा कधीच
ओळखला नाही. एकाचे प्रेम दुसऱ्याच्या प्रेमात वाहून एकच जीवन तयार झाले.

पण जीवांसोबतही तेच करायचे असताना आपल्याला किती अडथळे, नकार आणि
कृतघ्नता येते. पण माझे प्रेम कधीच थांबत नाही.

माझ्या अविभाज्य आईने तिचे मातृत्व कधी वाढवले हे तुम्हाला माहित असेलच _

- माझ्या मानवतेच्या आत आणि बाहेर.

मी तिला स्थापित केले आणि म्हणून मी तिच्या आईची पुष्टी केली

प्रत्येक विचाराचा,

प्रत्येक श्वासात,

हृदयाच्या प्रत्येक ठोक्याला,

सर्व प्राण्यांच्या प्रत्येक शब्दाचा.

मी तिच्या मातृत्वाचा विस्तार करत होतो

- त्यांच्या कामात,
- त्यांच्या पावलांवर, आणि
- त्यांच्या सर्व दुःखात. तिचे मातृत्व सर्वत्र चालते.

पापात पडण्याच्या धोक्यात, ती तिच्या मातृत्वाच्या प्राण्यांना पडण्यापासून वाचवण्यासाठी धावते आणि झाकते.

जर ते पडले, तर त्यांचे रक्षण करण्यासाठी आणि त्यांना त्यांच्या पायावर परत येण्यास मदत करण्यासाठी त्यांना तिची मातृत्व सोडा.

तिचे मातृत्व चांगले आणि पवित्र बनू इच्छिणाऱ्या आत्म्यांपर्यंत चालते आणि विस्तारते, जणू तिला तिच्यामध्ये येशू सापडला.

त्यांच्या बुद्धिमत्तेची आई व्हा, त्यांच्या शब्दांना मार्गदर्शन करा, येशूला आणखी जागृत करण्यासाठी ती प्राण्यांना कव्हर करते आणि तिच्या मातृप्रेमात लपवते.

तिचे मातृत्व मरणाच्या पलंगावर येते
मी तिला दिलेल्या आईच्या अधिकाराचा वापर करून,
ती इतक्या कोमल स्वरात म्हणाली की मी तिला काहीही नाकारू शकत नाही:

माझ्या मुला, मी आई आहे आणि ती माझी मुले आहेत . मला त्यांना सुरक्षित करावे लागेल.

जर तुम्ही मला परवानगी दिली नाही तर माझे मातृत्व धोक्यात येईल. "

असे म्हणत ती त्यांना तिच्या प्रेमाने झाकते आणि त्यांना वाचवण्यासाठी तिच्या मातृत्वात लपवते. माझे प्रेम इतके महान होते की मी त्याला सांगितले:

"माझी आई,

तू सर्वांची आई व्हावी अशी माझी इच्छा आहे, आणि
तू माझ्यासाठी जे केलेस ते तू सर्व प्राण्यांसाठी करावे अशी माझी इच्छा आहे
अशा प्रकारे त्यांच्या सर्व कृत्यांमध्ये आपले मातृत्व वाढवा
की मी ते सर्व तुझ्या मातृप्रेमात झाकलेले आणि लपलेले पाहीन. "

माझ्या आईने सहमती दर्शविली आणि पुष्टी केली,
- केवळ सर्व प्राण्यांची आई म्हणून नाही,
- पण त्यांच्या प्रत्येक कृतीला तिच्या मातृप्रेमाने कव्हर करणारी एक म्हणूनही.

ही सर्वात मोठी कृपा आहे
जे मी सर्व मानवी पिढ्यांना दिले आहे.

पण माझ्या आईला किती त्रास होत नाही?

पर्यंत जीव जातात
- तिचे मातृत्व नाकारणे ई
- तिला आई म्हणून ओळखण्यास नकार देणे.
यासाठी, सर्व स्वर्ग प्रार्थना करतात आणि दैवी इच्छा ओळखण्याची आणि राज्य
करण्याची प्रतीक्षा करतात.

तेव्हाच महान राणी माझ्या इच्छेतील मुलांशी ते करेल जे तिने तिच्या येशूसाठी केले.
तिचे मातृत्व तिच्या मुलांमध्ये जिवंत होईल.

मी तिच्या मातृहृदयात माझी जागा देईन
जे माझ्या इच्छेनुसार जगतील त्यांना.
ती त्यांना माझ्यासाठी उचलेल, त्यांच्या पावलांना मार्गदर्शन करेल आणि त्यांना
तिच्या मातृत्वात आणि पवित्रतेमध्ये लपवेल.

तिचे मातृप्रेम आणि पावित्र्य त्यांच्या सर्व कृतींमध्ये छापले जाईल. ती त्याची खरी मुले होतील जी सर्व बाबतीत माझ्यासारखी असतील.

आणि, अरे! ज्यांना माझ्या इच्छेनुसार जगायचे आहे ते सर्वांना कसे कळावे अशी माझी इच्छा आहे

- एक शक्तिशाली राणी आणि आई आहे
- जे गहाळ आहे ते त्यांना कोण देईल आणि
- जो त्यांना तिच्या गर्भात वाढवेल.

ते जे काही करतात, त्यांच्या कृतींचा नमुना तिच्यावर आणण्यासाठी ती त्यांच्यासोबत असेल. इतकं की ते माझ्या आईच्या प्रेमळ मातृत्वाने वाढलेली आणि शिकलेली मुलं म्हणून ओळखली जातील!

ही मुलेच तिला आनंदित करतील आणि तिचे वैभव आणि सन्मान होईल.

फियाट!!!

तुझे राज्य ये. स्वर्गात आणि पृथ्वीवर जसे आहे तसे तुझी इच्छा पूर्ण होवो.